

Aandelig
Sangbok

1 Opp kristenskare ut på vakt	13
2 Jeg ser deg søte Lam å stå	14
3 Ingen finner frem	15
4 Akk mon jeg står i nåde	16
5 Guds lille helgenskare	17
6 På hinsides ørknen er Kana'an	19
7 Akk salig, akk salig	20
8 O at jeg kunne min Jesus prise	21
9 O, at jeg vel var kommen hjem	22
10 Som fremmed her jeg sukker	23
11 Anskriket lyder	24
12 O venner så kjær	26
13 O sjel som har kjent.....	27
14 Om noen meg nu spørre vil	28
15 Er du på vei til himmelen.....	28
16 Når jeg min rett til himmelen	29
17 Hjertelskede venner	30
18 Hva skuer du som vil	31
19 Hør o Herre Gud vår bønn.....	32
20 Hør du store Sions konge	33
21 Du min Jesus nådens kilde.....	34
22 O tenk når striden	35
23 Lammets bryllupssang.....	36
24 Jerusalem, Guds helgenstad.....	39
25 Til mitt hjem	40
26 Langt opp over sorgens	41
27 Kom kjære venner	42
28 O salige de tider	43
29 Verden er et ørkenland	45
30 Akk visste hver.....	46
31 Akk Lammets blod	47

32	Jeg har en Fader	47
33	Herre, ditt ansikt	48
34	Farvel, farvel jeg eder byder.....	49
35	Akk mon min vei.....	50
36	Da når min legemshytte segner	51
37	Jeg har et hjem	51
38	Vil du med til himmelen	52
39	Min død er meg til gode	54
40	Jeg vet en vei så full av trengsel	54
41	Kommer brødre, søstre kjære	55
42	Nu er jeg frelst fra synd	56
43	Kjære sjel på livets vei	57
44	Vær trøstig Sion.....	59
45	Beklagelig verden	60
46	Der er en kilde fylt med blod.....	62
47	Guds Sion ditt fengsel.....	63
48	Min blodige konge.....	63
49	Nu synger Guds barn	64
50	O hør I vektere	66
51	O fryder eder nu	67
52	O verden, hvor du dog er full	68
53	O kom la oss synge	69
54	O stille fred	70
55	Sions folk og Jesu brud	71
56	Kan du synge den nye sangen	72
57	Kjære venner, Guds utvalgte	73
58	Jeg vil synge en sang.....	74
59	Hva er det godt å bo i Jesu sår.....	75
60	På Golgata	76
61	Der finnes en stad	76
62	Du due som er i klippens revner.....	77
63	Guds sønn han som har oss frikjøpt	78

64	Jeg står på stormfull Jordans strand.....	80
65	For Guds folk er hvilen tilbake.....	80
66	Det var deilig det syn.....	81
67	Min fromhet ene, Innfor Gud.....	83
68	Jeg vil prise Herrens store miskunnhet.....	84
69	Nu er jeg glad og lykk'lig.....	85
70	Jeg vet et land.....	86
71	O, Lam jeg ser deg full av sår.....	88
72	Hjem jeg lenges.....	89
73	O brødre og søstre i Herren.....	90
74	O Jesus gode hyrde.....	91
75	Mitt utlendighetsliv.....	92
76	Tunge dager svinner.....	94
77	Min søtteste Frelser og Broder.....	95
78	Opp I kristne, ruster eder!.....	96
79	Akk, har du ei vilje å blive min brud?.....	98
80	Opp min sjel å Herren love.....	100
81	Opp Sions folk og lov frembær.....	101
82	O, hva salighet stor.....	102
83	Som solen opprinner morgenrød.....	103
84	Søte Jesus gi meg nåde.....	104
85	Om glemme vil en kvinne.....	105
86	Åpent står Jesu forbarmende hjerte.....	106
87	Akk nu du mitt arme hjerte.....	107
88	Arbeid før natten kommer.....	108
89	Er det sant at Jesus er min broder?.....	109
90	Hin time i Getsemane.....	109
91	Jeg er en fremmed.....	110
92	Jeg har lengtet å stå.....	111
93	Jesus, jeg mitt kors vil bære.....	112
94	O du Guds Lam som verdens synd borttager.....	112
95	Se porten nu er åpen.....	113

96 Tenk når engang hver tåke er forsvunnet	114
97 Min inderlig lengsel og bønn er til Gud	115
98 Alle vegne hvor jeg vanker	116
99 Guds igjenfødte og levende sjeler	117
100 Prøv deg o hjerte, om troen du haver	119
101 Hvor deilig er den krone	121
102 I jomfruer I kloke	122
103 O skjønne stund da jeg fant fred og hvile	124
104 O åpne ditt hjerte for Herren	125
105 Porten er snever og veien er trang	126
106 O Jesus sjelens hyrde	127
107 Far nu vel I tåredale	128
108 Hvem vil meg anklage?	129
109 Vår store Gud gjør store under	130
110 Englene forkytter fred	131
111 Jeg er så glad jeg har Jesus funnet	132
112 Gled deg du utvalgte skare	132
113 O hva salighet Gud vil skjenke	133
114 Her må jeg banke, bede	135
115 O hvor herlig, min synd er utsonet	135
116 Se mengden til Golgata iler	136
117 O kjære Herre Jesus	137
118 Hør vår bønn vår kjære Jesus	138
119 O hør da I som vandrer	139
120 Nu beder jeg Gud Fader	141
121 Synder hva er klokken slagen?	143
122 Oppstanden er Kristus	145
123 Hver sjel som har kjent og erfaret Guds bud	147
124 Farvel, farvel I venner kjære!	149
125 En kjærlig avskjed vil jeg tage	150
126 Jeg tenker så titt på den bolig	151
127 Fra Jesus skilt	152

128 Din lov o Fader i mitt bryst	156
129 Akk brødre og søstre i Kristus.....	156
130 Med kraft ifra det høye	158
131 Fra grenen ta din harpe ned.....	159
132 Kom venner la oss vandre	159
133 O hør du barn av Eva	160
134 Jeg er en fremmed her i verden	161
135 Bror og søster la oss vandre	162
136 Jerusalem, Jerusalem, som oventil er bygd.....	163
137 I dag kommer budskap	164
138 Jomfruer i Sion	165
139 Velsignet den dagen	166
140 Min Fader er det mulig.....	167
141 Jeg hjelpløs var jeg minnes.....	169
142 I Jesu navn hva vellyst bor	170
143 Jeg står på bruderetten min	170
144 O salig land dit himlens venner lenges	171
145 I Sions døtre kom nu hit	172
146 Ved deg min Frelser kjær	173
147 Kristi blod og rettferdighet.....	174
148 Gud sitt lys i Eden tente	175
149 Til lykke, o til lykke!	176
150 Hva om hine martyrdage.....	177
151 Hvem vet om ei den dag er nær?	177
152 De som med tårer sår.....	178
153 Min sjel, hvi er du så urolig?.....	178
154 O bange sjel la deg dog sie	179
155 Den trange vei til himlen går	179
156 Vi har her intet blivested.....	181
157 Syng for Herren glade sange	182
158 Seilende på havets bølger	183
159 Akk hvor salig, det skal blive.....	184

160 Da skal jeg skue få	185
161 På Sions berg enn lyder	185
162 Hjertens Jesus i ditt hjerte	187
163 Hvilken venn vi har i Jesus	188
164 Når veien føles meget trang	189
165 Om salighet jeg syng vil	190
166 Jesu lys nu klarlig skinner	190
167 I sorte grav snart senkes	191
168 Herre Jesus han ved blodet	192
169 I troen Jesu milde	193
170 Lars Levi Læstadius	194
171 Herfra min sjel nu lengter bort	196
172 O blodig konge dyrebar	197
173 O hvilken lykke salighet	199
174 Nu skal jeg til å kvede	199
175 Et hvilested oss åpent står	201
176 I Jesu brødre, søstre kjær	202
177 Gå dristig frem til korsets fot	202
178 Der Lammets Bryllup nu det står	203
179 Ånden vår skaper i døden oppgav	205
180 Guds Lam da lovet være	206
181 O sku Guds Lam tålmodig	206
182 Så vil vi nu sie hverandre farvel	208
183 O tenk når engang samle skal	209
184 Synder skynd deg idag	210
185 O tenk engang når alle	211
186 Da jeg med Jesus vandrer nu	212
187 O evige salighet himmelske	213
188 O brødre, søstre derved eder gleder	214
189 Der går fra Urtegården	216
190 Som drømmende vi skulle	216
191 Har du ei lyst til i himlen å komme	217

192	Hva ble der liten tap på tiden	218
193	Jesus gråter, verden ler	219
194	Farvel du brede bane	220
195	Hva heter skipet som ér før	221
196	Det er deilig de saliges land	222
197	Brødre, I som himmelveien vandre	224
198	Her er ei hjemmet for de små	225
199	I Babels land sitter Sion enke	226
200	Fader og moder, o bed for de små	227
201	Gå varsomt, du kristne	228
202	Medens jeg iler	229
203	O venner som forsamlet er	230
204	Vi fremmede er her	231
205	I dette kolde ørkenland	232
206	Nu daler nådesolen	233
207	I tidens dype mørke	233
208	O hvor stunden var skjønn	235
209	Blant alle store syndere	236
210	O kjære sjel som strider her	237
211	Vær med oss, Herre, himmelens Gud	238
212	Alle ting deg nu tilsier	239
213	O hvor stort når Jesu venner	240
214	Kjære unge sjele, fatt et freidig mot	241
215	Akk, du arme barn på syndens brede vei	242
216	Hvor deilige er, de boliger	243
217	Den sikre, glade synder	245
218	Jeg var en mann i synden blind og døv	246
219	O Herre, det oss plager	247
220	Jeg er i Jesu vunder så salig	248
221	O Jesus kjær! Når vil du hente meg	248
222	O Herre Jesus, hyrde god	249
223	O kjære sjel som vandrer	250

224 Uti himlen snart en fest skal blive	251
225 Nu kommer den tid som profetene så	252
226 Fattige synder på lystens vei	255
227 Venner, farvel og lev vel	257
228 Farvel, farvel nu, alle søsken kjære	258
229 Jeg vet et vennesamfunn	259
230 Her vandrer en pilegrimskare	260
231 Herre, samle nu oss alle	260
232 Til gjeter er jeg leiet av en mann	261
233 Aftenfreden i mitt hjerte	263
234 Akk kjære barn som vandrer trygt	264
235 Der høres vel av Dårers Munn	266
236 En sang vil jeg synge	267
237 Ei jorden har den ro jeg søker	267
238 Er du på reisen til Evigheten	268
239 Et hjem beredt i himlen for meg er	269
240 Far nu vel i venner kjære	270
241 Her så ofte under ørken-vandringen	271
242 Her en kilde rinner	272
243 Himmelske Fader, hør du vår bønn!	273
244 Hvorledes skal de unge	274
245 Hvorfor bygger du Noa en båt?	276
246 I tro under Himmelens skyer	277
247 Jeg om Jesus synger	278
248 Livet forsvinner i hast som en drøm	279
249 Min fremtidsdag er lys og lang	280
250 Mitt rette hjemland er i himlen	280
251 Mitt hjerte lengter mangel gang	281
252 Nu driver Paven ut vi glad	282
253 Når Jesus er blevet min egen	283
254 O gud, min Gud, hvor jeg er glad!	284
255 O kjære søsken skare	284

256 Om hele jorden her jeg kunne eie	286
257 Opp kristne og Herrens forløste	286
258 På sangens toner	289
259 Påskens store høytid	290
260 Tenkende sjel og udødelig ånde	291
261 Vandringsmannen stadig lengter	293
262 Vil du møte meg ved kilden	294
263 Vi er kjære troende venner	295
Innholdsliste	297

Aandelig Sangbok

Utvalgte aandelige sanger

Samlet og utgitt av den Læstadianske menighet

*Halleluja! Min sjæl lov Herren!
Jeg vil love Herren saa længe jeg
lever, jeg vil lovsynge min Gud
medens jeg endnu er til.*

Ps. 146. 1-2.

Pris kr. 2.50

HAMMERFEST G. HAGENS FORLAG 1919

Motivet på forsiden av permen,
er kopi av den AANDELIGE SANGBOK av 1919 utgaven.

2. opplag: G. Hagens Forlag, 1950.

3. opplag: Fagtrykk Alta as, 1990.

4. opplag: Fagtrykk Idé as, 2009.

ISBN 82-992156-0-9

REDEGJØRELSE:

Da det er kjent at vår åndelige sangbok for lengst er utsolgt, og det har vært, og er etterspørsel etter denne, har en del Guds barn i Alta tatt initiativ for å få trykt nytt opplag av sangboka. Også denne gang med et lite tillegg. (Se forord ang. tillegg i siste delen av boka.) Med samme respekt for forfatterne, og for innholdet av denne vår gamle sangbok, har man i likhet med de som stod for trykking, og utvidelse av 1950 utgaven, bestemt seg for å unngå forandringer av innholdet av de gamle sangene. Rettskrivingen er imidlertid lagt noe mer opp til den en bruker i dag. Spesielle ord og uttrykk har vi likevel latt stå uforandret. Der det har vært mulig har en tatt med henvisninger til melodier.

FORORD

Det er i vore dage utkommet en overflod av sangbøker, saa det skulde synes overflødig at utgi flere. Men enhver sand kristen maa erkjende, at ikke alt som er utkommet paa prent netop er til opbyggelse for en kristens hjerte. Derfor har vi forsøkt at samle sammen de mest aandelige sange som allerede før er utgit. Desuten er der en hel del sange som endnu ikke har været trykt i nogen bok, men som vi vet er forfattet av mænd begavet av den Helligaand. Disse sange har været skrevne og avskrevne paa løst papir og er utsatte for at komme bort og forvanskes. For at forebygge

dette vil disse sange nu utkomme i denne lille bok. Disse sange vil vitne for sig selv for de folk som har del i den samme aand. Til Guds rikes opbyggelse og hans navns forherligelse har vi latt denne lille bok utkomme i trykken. Naar vi nu later denne due flyve ut til de mange hjem ved Nordishavets strænder og fjorder, er det vor bøn og vort ønske, at den maa bli til opbyggelse for de kristnes hjerter og til vederkvægelse og trøst i de tørre og tunge tider. Erfaring har vist at sang ofte har formaaet at smelte hjertets haarde is.

1 Opp kristenskare ut på vakt

Mel: Den store hvite flokk vi se KB. 131

1. Opp kristenskare ut på vakt Og stå ei lengere forsagt. Den dovne hånd Og lunkne ånd Omsider går fortapt.

O hør han roper, sjelevenn: Se kronen, se hvor skjønn er den! O våk og bed, O kjemp og strid En stakket stund for den!

La Satan ei med kjød og blod Deg føre bort, men stå imot. Vær ei forsakt, men frem med makt I striden her på jord.

2. Ifør, ifør deg våpnene! I Guds rust kammer finnes de; Ei sverd av stål Kan nå sitt mål Så visst og sant som de.

Når de kun føres av en hånd Som Jesus styrer med sin ånd, På stridens dag I vinner slag For himlens Kana'an.

Det har de mange før oss lært Som ei i Sions krig gikk trett, Men stod imot Til liv og blod Betenk den sak kun rett!

3. O søsken la oss følges ad Med hånd i hånd til himlens stad, Ei akte stort, Men løpe fort, Om verden ler der av! Den tid er jo så snart forbi Som vi her nede trykkes i; O salig dag Når vi herfra Får flytte og blir fri.

Da skal vi deilig krone få, Som yndig brud for brudgom stå; O evighet, Kun salighet, Som ingen ende vet.

4. O kjære sjel som ennå går I syndens søvn med lenker på, Betenk din sak På nådens dag, Nu Jesus for deg står; Han ynker deg av hjertens grunn Og elsker deg i hver en stund. Mens du er her, Er hans begjær Å rense deg fra synd. Men hvis du kun vil ile fort På syndens vei ifra ham bort, Du er forlatt Og går fortapt, Så lyder Herrens ord.

2 Jeg ser deg søte Lam å stå

1. Jeg ser deg søte Lam å stå På Sions bergetopp! Men akk den vei du måtte gå Så tung, så trang der opp! O byrde som på deg var kast, All verdens skam og last. Så sank du i vår jammer ned Så dypt som ingen vet.

2. Uskyldig Lam, så ynkelig Du ville ofres hen. Din kjærlighet har bundet deg Å få oss løst igjen.

Du led og slet vårt fengsels bånd Med naglet fot og hånd. Du gikk som løve av din grav, Vår død du plyndret av.

3. Hvor vrimler nu omkring din stol En flokk så hvit som sne! Hvert øye glimrer som en sol At de Guds Lam må se. Det ord om Lammets slaveri For oss, for oss å fri Gjør midt blant alle englers sang Ennu den sterkeste klang.

- 4.** Tolv gang tolv tusen har i favn Enhver sin harpe spent, I pannen Lammets Faders navn Gjør all den slekt bekjent. Det går som sterke vannes lyd Når de slår an i fryd: Guds Lam som vant oss paradiset, Deg, deg takk, lov og pris!
- 5.** Takk Abba, at du var så god Mot Adams falne kjønn, Og oss til frelse slakte lot Din den enbårne sønn. Deg prise nu hvert åndedrag, Hvert hjertepikk og slag. Ja, Lam, for all den del du led Takk, takk i evighet!

3 Ingen finner frem

- 1.** Ingen finner frem til den evige ro Som seg ei veldig fremtrenger. Sjelen må utstå en kamp for den tro Hvorav vår salighet henger. Porten kalles trang, og veien heter smal. Hele Herrens nåde er for all vår fall; Men her gjelder treng ja, treng seg frem, Ellers er him- len forloren.
- 2.** Hindringer er mange gjør motstand, min sjel, Satan ei nåden deg unner. Treng deg gjennom alt som vil hindre ditt vel, La verdens vellyst gå under! Lyd ei verdens røst som roper: Følg med oss! Thi min dyre sjel, da måtte du forgå. Nei, for Jesu kjærlighet jeg roper og ber: Strid i Guds kraft for krone!
- 3.** Herlighetens krone er verd all din flid, Verd all din bønn og din lengsel; Ingen angrer seg som vel er kommet dit Kronen fortjener din trengsel. Derfor våkne opp, i bønn til Jesus kom, Gjør deg rede nu til Herrens store dom. Bryllupsklæder fordres for hver og en sjel, Som inn staden

vil komme.

4. Aldri du kommer til himmelens land. Tro meg o sjel hva jeg sier: Aldri kastes anker på salighets strand, Om ei sann troen du eier. Tro skal redde deg, såfremt du reddes skal, Derfor kjære sjel, oppreis deg av ditt fall. Bedre deg og tro Jesu liflige ord, Jesus selv bliver deg veien.

5. Hele vide verden, jeg roper og ber, Kjemp dog for salighetskronen. Herren meget gjerne da skatten deg gir, Strev kun deretter i troen. Himmelfaders hånd er utstrakt til din sjel, Frelseren banker på, han ømmes for ditt vel. Nådens Helligånd vil forstyrre din Søvn, Salig du er om du våkner.

4 Akk mon jeg står i nåde

Mel: Hos Gud er idel glede. MB. 402

1. Akk mon jeg står i nåde Hos deg o søte Gud? Så lyder klageropet Så titt fra Jesu brud. Uti anfektnings mørke Når sjelen er så matt Av kamp og trengsels tørke, Da ser kun bruden natt.

2. Da sitter sjelen enke Og eter tårebrød, Og neppe tør hun tenke Engang på nåden søt. Da faller mange tårer For hvert et trinn hun går, Men mest det hjertet sårer Hun ei i nåde står.

3. De svake lengsels sukke Som Ånden tenner ann, Hun ofte selv utslukker med banghets tårevann; Hun ser kun sorg og jammer, Hvor hen hun går og står, før brudgommen selv

kommer Og leger hjertets sår.

4. O kjære sjel vær stille, Det er just nådens tegn! Når kummers tårer trille Og væter hjertets egn, Da trives sæden herlig, Og engen står i flor; Du merker det ei særlig, Du ser ei sæden gror.

5. O hjertets Jesu milde, Forholder det seg så, Da bør jeg være stille Hvor hardt det enn vil gå. Men enn en gang jeg roper, for nøden den er stor: La meg ei miste nåden! Det er mitt siste ord.

N. Paulsen

5 Guds lille helgenskare

1. Guds lille helgenskare som himlen har i akt, som frelsens vei befare, Kun fremad uforsagt! Årvåken vær, For nu især Er fiendens planer listig lagt; Derfor Guds helgenskare Væridelig på vakt! Treng med ditt sinn I himlen inn, Ja, treng deg fremad som med makt. Guds lille helgenskare Ha himlen vel i akt.

2. Nu mer enn før det gjelder, At bruke troens skjold, Nu ondskaps makter velder Sterkt inn på oss med vold. Nu verdens natt seg nærmer brått, Nu Satan bruker list og vold, Nu mer enn før det gjelder at bruke troens skjold. Nu gjelder det at have rett sitt hjertes skatt i god behold, Nu mer enn før det gjelder At bruke troens skjold.

3. Av dem som dog i tide Guds kall annammende, Endel nu atter sitte I verden hildede. De falt igjen; Thi himmelen de

altfor lite skattede, Derfor de monne glide Og ble så liggende. Guds helgenflokk, Advarsel nok Du trindt omkring deg kan få se, Derfor deg vukt i tide For tidens siste vé.

4. Merk, allting oss tilroper: Vårbrudgom kommer snart!

Snart Guds utvalgte håper At holde himmelfart; Et lite «kun» En stakket stund, Vi finne skal den trengsels art.

Hvori alt tilroper «at Jesus kommer snart». Nu snart hans brud Skal føres ut Og holde glad sin himmelfart; Thi allting oss tilroper: «Vår brudgom kommer snart!»

5. Hans blod, hans sår og vunder, vi oss må holde nær I nøds og skrekkens stunder som overgår oss her. Da får vi trøst, Ja kraft og lyst Til kampen som er nokså svær, Når vi kun alle stunder Til ham oss holder nær, Guds helgenflokk skal finne nok Av alt hva vi behøver her, Når Jesu blod og vunder Vi fast oss holder nær.

6. O kom da la oss følge Guds Lam i hvor det går, Igjennom storm og bølge Inntil vi himlen når, Igjennom nød, Igjennom død Med ham vi samfunn have må; Thi kom da la oss følge Guds Lam i hvor det går! Fra stridens dal til frydens sal vårt kjære Lam vi følge må, Igjennom storm og bølge Inntil vi himlen når.

7. O kom da la oss ile At følge Lammet hjem! Til evig sabbats hvile I ny Jerusalem! Opp Sion! Se, hvor tidens vé I verden redd som bryter frem! O kom o la oss ile, At følge Lammet hjem Fra trengsels nød til hvilen søt Uti det ny Jerusalem. La oss med lengsel ile, Vi har et salig hjem.

8. Vår krone på oss bier, der hjemme vår Gud, Snart Jesus selv utfrier Sin dyrekjøpte brud; Halleluja vi synger da, når som Guds sønns utvalgte brud Vår Herre oss befrier Av all vår trengsel ut. O Jesu! Vær med hjelp oss nær, Minn oss om nådens kall og bud, Inntil du selv utfrier Din dyrekjøpte brud.

6 På hinsides ørknen er Kana'an

1. På hinsides ørknen er Kana'an å finne, Det land som jeg inderlig lenges å nå, Det land jeg i Kristus beseglet er vorden Til arv og til eie i evighets år. Dit lenges jeg såre, Ja, haster og stunder; Akk var det erlanget! Akk var det alt vunnet!

2. Men veien dithen den medfører jo møye, Jeg stedes i uro, i kummer og nød; Omringet av salighets fiender mange, Som volder meg mangen gang angst og nød; Dog vet jeg på trengsel skal følge en hvile, Hvor- for jeg til Kana'an vil haste og ile.

3. Velan! Jeg fortsetter min pilegrims reise, Jeg vet jeg skal vinne, thi Jesus er min: La stormene bruse, de fører til hvile, Hver bølge meg driver til salighets strand, Snart landet jeg øyner og frihet erlanger, Om noen minutter for tronen jeg pranger.

7 Akk salig, akk salig

Mel: Kjæreste venn du som vandrer. MB. 196

1. Akk salig, akk salig de stunder dog er, Da vi er til sammen,
I søskene kjær, Om ordets og åndens opplivende kraft Og
styrker hverandre, som Jesus har sagt.

2. Akk salig, akk salig å kjenne sin Gud Som Fader i Kristus
og elske hans brud. Akk salige håp som forener oss her Til
ett med vår Fader, i Kristus så kjær.

3. Akk salig, akk salig å have den trøst, Som vitner at vi er
med blodet forløst Fra synden og døden og helvetes makt:
Tro dette er sannhet, han selv har det sagt.

4. Akk salig, akk salig å samles med dem, Som født er av
ordet, i Kristus et lem, Som lider og strider for kronen å få,
Og derfor i verden, foraktet må gå.

5. Bort verden, jeg sier deg evig farvel, Din glede den passer
ei mer for min sjel. Min sjel har erfaret en glede som ei Kan
finnes på lystens, og lastenes vei.

6. O kom da I unge og gamle, gå med, Akt ikke på verden,
men skynd deg av sted; Nu kan du få nåde, nu kan du få
fred, Nu kan du bli salig, o kom og gå med.

7. Akk, vil du bli salig? Jeg spørrer ennu, Se veien er åpen,
men kom det i hu, At tiden den iler så hurtig av sted, Og
Jesus han venter, o kom og gå med.

8. Akk, vil du bli salig? Betenk denne sak, For nu lyder kallet,
og det enn i dag; Ja, himlen er rede, og der finnes sted, Og
mange der venter, o kom og gå med.

8 O at jeg kunne min Jesus prise

- 1.** O at jeg kunne min Jesus prise Som jeg av hjertet dog så gjerne vil. Fordi han ville slik nåde vise Å byde meg sitt himmerike til.
- 2.** Jeg gikk i blinde, jeg lå i døden, Og mørkets fyrste holdt meg ganske fast. Da ropte jeg til min Gud i nøden, Han frelste meg, og mørkets lenker brast.
- 3.** Ha takk, o Jesus, for korsets smerte, For døden og for dine mange sår. Der fikk jeg fred for mitt arme hjerte, Og vinteren ble til en liflig vår.
- 4.** Og alle venner, istemmer sangen, Til ære, pris for ham som har oss løst, Vi går i trengsel i strid så mangen, Men kun en liten stund, o hvilken trøst.
- 5.** Snart er vi hjemme, og står for tronen, Hva gjør det da om solen har oss brent? Når hytten faller – så får vi kronen, Og alt elende er så dermed endt.
- 6.** Da skal vi skinne, langt mer enn solen Og mer enn stjernene med all sin glans. Ja, med vår Jesus få plass på stolen, Men dette overgår dog all vår sans.
- 7.** O tenk dog brødre, når helgensangen Vil bruse da som mange vannes lyd. Og engles jubel vil øke klangen, Når de oss ser i sådan evig fryd.
- 8.** Ja, deg alene skje evig ære, O Jesus som oss kjøpte med ditt blod. Vår syndebyrde du måtte bære, Den håndskrift slette ut oss var imot.

9. O hvilken lykke, at deg tilhøre – Takk, takk at også jeg fikk være med. Din gode gjerning du selv fullføre Til jeg står fri og frelst i evighet.

9 O, at jeg vel var kommen hjem

Mel: Kirken den er et gammelt hus. MB. 564

1. O, at jeg vel var kommen hjem, Fra disse ørkenens hytter. O, var jeg lykkelig nådd frem, Hvor vandredrakten jeg bytter Staven og sverdet legges ned, Palmen jeg får i deres sted! O, hvor jeg stunder deretter.

2. Sjelen går trett og syk sin gang, Trykket av møyne og lengsel. Veien er farlig, tung og trang, Teltet er Dødningefengsel; Men o der hjemme, er det godt, Glede og liv og kjærlighet blott. Nytes i Himmelenes Sale.

3. Synden den trykker tung og hård, Satan han ligger og lur. Verden i dag er som i går, Frister og trenger og skurer. Kulden den vil i Sjelen inn, Giften i tidens vær og vind. Truer at røve meg livet.

4. O, du Guds Israels fedreland, Er du enn langt i det fjerne? Står du ei stille nu på stand, Ledende Kongestjerne? Ser jeg ei nu i Stadens rand? Jo, men det mørke Dødens Vann. O se, det ligger imellom.

5. Var jeg dog over og mine med, Og alle Guds venner kjære; Var vi dog innfor landets led, O hvor jeg glad skulle være; Ofte jeg stunder hardt derpå, Gyser dog ved at skulle gå. Gjennom de iskalde vanne.

6. Men når vi endelig er der, Da skal vel jublen begynne; Da skal vi i en samlet hær, Frem til Guds Trone oss skynde; Da er jeg evig frelst og fri, møye og kamp er da forbi. Der er ei annet enn glede.

7. Ja, jeg må vinne veien frem, Palmen at få på det siste; Kampen må være hård og slem, Kronen jeg ikke vil miste. Langt eller kort – og tungt at gå, Lite det er at regne på. Intet – mot Himmelens gleder.

Biskop Laache

10 Som fremmed her jeg sukker

Mel: Kom venner la oss vandre. SS. 225

1. Som fremmed her jeg sukker Med lengsel mot mitt hjem, For her meg trengsel trykker, Men der ei finnes den. Her idel motgang møter, I skygger kun jeg går; Der solen evig gløder, Og ingen sorg meg når. O hjem, o skjønne hjem! Der solen evig gløder, Og ingen sorg meg når.

2. O tårefylte øye, når skal du tørres av? Snart ser jeg mot det høye Og snart imot min grav; Der ned jeg først må vandre, Før jeg hist opp kan nå, Bli kronet med de andre Og arve delen få. O land, o skjønne land! Bli kronet med de andre Og arve delen få.

3. Hva plett på jorderike Har likhet med mitt hjem? Hvor finner jeg din like Du mitt Jerusalem? Der ingen stormer larmer; Men alt er harmoni, Der jeg i Jesu armer Er frelst, forløst og fri. Tenk sjel hvor skjønt et hjem, Du der i Jesu

armer Er frelst, forløst og fri.

4. Der livets bølger triller i uforstyrret fred, Og engleskarer spiller Guds pris i evighet! Og rundt omkring hans trone Står de forløstes hær, Med jubelsang og tone For deres Frelser kjær. O hjem, o himmelhjem! Hvor rundt om Herrens trone Står de forløstes hær.

5. Og alle de der tjener Sin konge der med lyst, De bærer palmegrener og korset på sitt bryst, Til tegn at de var sterke Og holdt i striden ut, De bærer Lammets merke Og kronen inn for Gud. Tenk der, der er mitt hjem! Der får jeg Lammets merke Og krones som hans brud.

6. Når brudt er denne lenke, Og jeg er løst og fri Og kan meg evig senke Hans kjærlighet uti, Da skal ei sorg og smerte Fordunkle gledens glans, Nu ved min Frelzers hjerte Jeg ligger og er hans. O hjem, o fryde hjem, Hvor ved min Frelzers hjerte Jeg ligger, og er hans.

7. Så går jeg trygg på veien Og synger sjeleglad; Thi visst jeg vet den fører til Salems kongestad. Og nok meg er hans nåde I motgang og i brøst; For han vet best å råde Fra først og inntil sist. Salem det er mitt hjem, Et hjem foruten like, Hvor Jesus byder inn.

11 Anskriket lyder

Mel: Jesu din søte forening å smake. Egen melodi. MB. 522

1. Anskriket lyder: «Se brudgommen kommer!» Prøv deg o synder, det gjelder din I sjel. Er han din venn eller er han din

dommer? Prøv deg, det gjelder ditt evige vel. Troløse sjeler han kommer å dømme, Egenrettferdige viser han bort. Lunkene kristne som nåden forsømmer, Det er på tide at bedring blir gjort.

2. Anskriket lyder: «Se brudgommen kommer!» Der er ei tid å betenke seg på. Nåden har ende, og tiden er omme, Slumrende synder på brennende strå! Vil du ei våkne før døden deg kaller? Vil du da aldri redde din sjel? Nu, så farvel, men for dommen du faller, Bliver i evighet djevelens trell.

3. Anskriket lyder: «Se brudgommen kommer!» Herrens forløste og salige flokk! Bruden skal krones, for striden er omme. Løfter I bange nu hovedet opp; Her har du været som fange i fengsel, Nu skal du løses av lenker og bånd. Her har du kjempet deg frem gjennom trengsel, Nu skal du krones i frihetens land.

4. Anskriket lyder: «Se brudgommen kommer!» Kom du av lengsel forsmektende brud! Knoppen på treet den tegner til sommer, Nu skal du møte din Herre og Gud. Du har jo lampen i stand og er rede, Brenner i ånden av helligste ild; Synger forløste, i saligste glede, Nu skal du finne ham nådig og mild.

5. Anskriket lyder: «Se brudgommen kommer!» Himmelske skarer i jublende flokk Møter den sjel som skal mottage kronen, Alle de roper: «Velkommen her opp!» Harpene stemmes og sangen begynner, Alle er glad 'i den nykomne

gjest. Hører, akk hører, hvor himmelsk det klinger, Akk det er Sulamitts salige fest.

6. Frelseren smiler og vinker fra tronen Bruden seg nærmer, o salige gang! Tegnet blir givet og nu får hun kronen, Alle seg nærmer i glede og sang. Tolv gang tolv tusen med harper i hende Synger om Lammet og salighet stor. «Amen! Halleluja! Seiren er vunnet!» Toner det rundt om i himmelens kor.

12 O venner så kjær

Mel: Akk jammer og vé. El. Opp søtteste sang. KB. 35

1. O venner så kjær! Som fødte av ordet og troende er, Når Brudgommen kommer mon ferdig vi står? Mon olje vi har og kan glade fremgå, Å møte vår Herre når budskap vi får Til evighets år! Til evighets år.

2. O tenk hvilken fryd, Når Frelseren kommer med basunens lyd, Og glede for alle som hadde ham kjær I tiden, mens de var i ørkenen her. Ja dette er mere enn belønning nok For troende flokk, For troende flokk.

3. Men jammer og vé, Når verden får Herren i skyen å se, Han som her tilbød den sin nådige pakt. Men som da ble lønnet med spott og forakt. O jammer når røsten skal høres med drønn: Se der er Guds Sønn! Se der er Guds Sønn!

4. Hva tenker I på, Som lignes i ordet ved høy og ved strå, Ved røk, damp og alt det som hastig forgår. O tenk dog at domsklokken snarlig kan slå, Da er det forsilde til nåde å få.

O tenk dog derpå! O tenk dog derpå!

5. Så vender da om! For Fredsfyrsten roper jo ennu: Kom, kom! Men det er å merke, forsmår man hans bønn, Da bliver ei annet enn helved til lønn. Hast derfor og løp nu til nåderens havn I Frelserens navn, I Frelserens navn.

6. O himmelske Far! Som nådigen kallet og draget oss har, Ved ånden til Jesus som bar oss til deg, Da vi lå nedtrådte i synd og i svik. O hjelp oss til troskap, til renhet i lønn! Akk hør våres bønn! Akk hør våres bønn!

13 O sjel som har kjent

Mel: Hjerteelskende venner i Kristus så kjær. Eller Velsignet den dagen da jeg her fikk se.

1. O sjel som har kjent og erfaret Guds kall Og Jesus lydaktig er bleven, Opp, la ikke verden deg føre i fall, Den synes så skjønn og beleven; Dens dårskap så mange fra Jesus bort drog, Hvorfor han utstrøk deres navn av sin bok Og vil dem for sine ei kjenne.

2. O la ingen kronas forfengelig prakt Ditt hjerte fra Jesus bort drage, Og skille deg av med den yndige drakt, Den dyre og kostbare gave, Som for deg er gjemt til å eie og få, Når du skal utsmykket for tronen fremstå Med grener av palmer i hende.

3. Jeg snarlig vil komme i skyen så klar, Til jorden med septer og krone, Pass på og hold fast hva jeg givet deg har, At ingen skal tage din krone. Jeg vil da så kjærlig avtørre din

gråt, Retttferdighets krone skal blive din lodd, Som jeg med mitt blod deg fortjente.

4. Så taler vår Frelser, hans løfte står fast, Han kan oss jo aldri besvike; Om jorden enn ravet og himmelen brast, Så vil han dog selv for oss krige; O la oss da alltid i lykke og nød, I sorg og i glede, i liv og i død, Uti hans omgjengelse finnes.

14 Om noen meg nu spørre vil

Egen melodi. MB. 280

1. Om noen meg nu spørre vil Om grunn I salighet, Og om det hører mere til, som man bør have med, Foruten Jesu sår og blod, Som han for verden flyte lot; Jeg svarer med et freidig mot: Min grunn er Jesu blod.

2. Det er den faste klippegrunn, Som jeg nu bygger på, Ved den jeg skal til siste stund Ja evig vel bestå; Og når jeg ut av verden går Da synger jeg om Jesu sår; Thi Lammets blod er nøkkelen Til selve himmelen.

3. Ha takk du milde Frelsere For denne livsens flod, Som du for meg på korsets tre, Så kjærlig flyte lot, Ut av din sides åpne sår, Fullkommen lyst jeg deri får, Når mine øyne deg får se, Min blodig Frelsere.

15 Er du på vei til himmelen

Egen melodi.

1. Er du på vei til himmelen, Da løp med hurtig fart; Betenk at regnskapsdagen Den komme kan rett snart. På denne

store dag Det blir en viktig sak, Når Gud på deg vil kalle Til
himlens borgerskap.

2. Da spørres om din lampe, Om den er godt istand, Når
brudgommen vil komme Og være dommermann, Da
spørres om din flid. Her uti nådens tid, Om du Gud rett har
elsket Av hjertet inderlig.

3. Har du da her på jorden Brukt nådens edle tid Til
Gudsfrykt og til ære For våres Frelser blid, Da får du høre
ham, Han så tiltaler deg: Kom hit til meg du fromme Og arve
himmelrik.

4. Da har du kampen vunnet, Og endet er din strid, Da har
du seiren funnet For dette usle liv, Da får du gleden stor I
himlens skjønne kor, Da får du se hans ansikt, Som du har
elsket her.

5. I verden har du trengsel, Men vær frimodelig, Du haver
vel stor lengsel At vorde Jesus lik. Tillykke da du venn, Som
her oppriktigen, Din Frelser tro vil blive, Se du er en Guds
venn.

16 Når jeg min rett til himmelen

Mel: Han kommer snart min Jesus. SS. 32 Egen melodi.

1. Når jeg min rett til himmelen Igjennom Jesus får, Ber jeg
farvel med jamren her Og tørrer sorgens tår.

Kor: O Kana'ans land, o skjønne land Det land hvor Jesus er,
Det land hvor Guds barn samles skal For ei at skilles mer.
Halleluja, halleluja, Halle-halleluja! Det land hvor Guds barn

samles skal, For ei at skilles mer.

2. Vil Satan, verden kjød og blod Her steds anfalle meg, I Jesu navn jeg seire skal Og fullt forvisset bli.

O Kana'ans land ...

3. Ei skal jeg fly for sorg og nød, Som her kan trykke meg. Til himlen er min vandring satt, Hvor nøden ender seg.

O Kana'ans land ...

4. Der skal en evig fryd da bli Og glede uten tall, Jeg bliver fra min byrde fri Og fra mitt kors, min kval.

O Kana'ans land ...

5. Der skal vi da forenede For evig skue Gud, Med glede uten tall og mål Blant engle-harpers lyd.

O Kana'ans land ...

17 Hjertelskede venner

Velsignet den dagen da jeg her fikk se.

Egen melodi.

1. Hjertelskede venner i Kristus så kjær, Nu må vi fraskilles hverandre, Mitt kall det utfordrer, se tiden er nær, Jeg videre i verden må vandre; Gud Fader i himlen han lede meg frem, Han være tilbake hos eder igjen! O, Frelser, min bønn du frembære!

2. O sjele, I som er av synden oppvakt, Og som rett har sett eders våde, O bed kun til Herren om bistand og kraft Til daglig i kampen å våke. Er vi ei til sammen i legemlig liv. Skal dog våre bønner som torden i sky Høyt rope til Herren om

nåde.

3. Hvem vil seg vel frykte for seiren å få, Når Frelseren selv er vårt våpen? Hvem vil ei mannhaftig i striden bestå Som i troen ser k himmelen åpen; Vår Frelser på tronen i guddommens prakt, Utallige engler i skinnende drakt? Ved kamp vi hans likhet skal vinne.

4. O verden, jeg beder, du pakker deg bort, Hva kan du meg mere behage? Din høyhet og rikdom jeg akter ei stort; For det er kun skam blott og skade. Du gjerne må smigre, bespotte og le, Men innbill deg aldri at det skulle skje Meg atter fra Jesus at drage.

5. Stå fast som en klippe du lille Guds flokk, Om du enn må hyle og gråte, Hold fast ved din Frelser, han ene er nok, La verden oss gjerne forsmede. O tenk hvilken glede i herlighets glans! Vi hisset skal prange med krone og krans I evig vedvarende glede.

6. Mitt farvel jeg blander med kjærlighets gråt, Farvel både unge og gamle, De rike og fattige, store og små, Gud hisset i gleden oss samle! Hvor aldri skilsmissen skal krenke vårt sinn, Hvor aldri en tåre skal rinne på kinn, Gud samtlig' bønnehører oss. Amen.

18 Hva skuer du som vil

En døende kristens hjemlengsel.

Mel: Tenk når engang hver tåke. MB. 894 Egen melodi.

1. Hva skuer du som vil fra jorden ile? Mon det er grus, mon

det er høy og strå? Som lokkende til jordens treller smiler,
Og gjør at sjelens tanker stille står.

2. Mon det er glans av støvets dunkle kroner, Der tenner
lengsel til å sveve opp. Hvor jubelkor blant frelstes millioner
Nu liflig klinger ifra Sions topp.

3. Nei Frelsermann jeg lenges deg at skue, Som bar min
synd, min nød, min skam, min brøst. Og innen nye stadens
kirkebue Jeg skuer Lammet, som meg har forløst.

4. Så kom da snart blodkronet seiersfyrste, Hold med din
eiendom en himmelfart, Og gi meg av den nye vin å drikke,
Da slukkes tørsten som her brenner hardt.

5. Akk ja du kommer, og din lønn er med deg, Og himlens
skyer er din triumfvogn. På den du og er himlens store
konge, Den dag du hente vil din eiendom.

6. Der vet jeg visst skal og min matte tunge, Iherdig stemme
i sin seierssang. Ja evig lov og pris for Lammet synge, Som
meg har løst fra jordens bånd og tvang.

7. Ja da skal jeg til strid ei mere haste, I trygghet innenom
din borg jeg er. O salig stund når alle våpen kastes, All strid
har lagt seg og jeg hjemme er.

Nils Mikal, Buksnes.

19 Hør o Herre Gud vår bønn

1. Hør o Herre Gud vår bønn, Himlens, jordens Fader! Kom
til oss i lys og lønn, Og når nøden plager, At din Sønn hans
dyre død Og hans bitre smerte Oss må bringe livet søtt,

Ånden i vårt hjerte!

2. Når vi ofte fristes her, Og oss tvilen a plager, Djevelen vekker kjødets lyst, Oss til verden drager, Fanger der vårt syn, vårt sinn, Ofte mot vår vilje, Da vi rent vansmekte må, Uten Jesus Kristus.

3. Ofte Herre svakhet stor, Vil oss overfalle, Kald, sendrektig, trett og mod, Her din hjord må vandre. Men du Far for dine barn, O tillat dog aldri, At de rensed' sjele skal, Korset fra sig kaste.

4. Altfor dyrt vi kjøpte er, Til å gå fortapte; Skulle også Herrens blod, Til unytte rinne. Derfor Fader nåderik Dugg de tørre marker, Med din Sønns det dyre blod, Da du frukter sanker.

5. Om du også skulle få Din hvete fri for agner, Selv din lo du rense må, Ditt blod er kasteskovlen. Blodig konge i din sved, Du vår sjeles Brudgom, Klargjør korsets herlighet, For vår ånd og hjerte.

6. Konge med de blodig sår, Du med tornekronen, Herlig på Golgata står, Seirende forsoner! Denne olje, denne vin. Jeg i hjertet nyter: I dine sår jeg skuer inn På korset liv utflyter.

20 Hør du store Sions konge

Mel: Når mitt øye trett av møye. MB. 888

1. Hør du store Sions konge Dine barn på denne jord, Med din ånd du med oss være Som så ofte fristes her, Styrk oss med din blodig sved, Den du selv på korset led.

2. La din kjærlighet oppflattes I blant Sions barneflokk, Og vårt kalde hjerte varmes, Verdens vind og kulde er Ofte oss til stort besvær, Men o Jesu hjelp oss her.

3. Vis deg klart for våre øyne, I din blodig seiersdrakt, Urtegårdens blodig leie Bøyet deg til jorden hardt; Men ved den vi seier fikk, Da du gjennom døden gikk.

4. Jesu dyre brudeskare, Golgata ditt våkested, Der befries du fra fare Som i verden truer deg. Opp til pris o Jesu brud! Love Lammet og din Gud.

5. Jesus snart i skyen kommer For å hente sine hjem. Der skal bli en evig sommer, i det ny Jerusalem. Fryd deg Sion Jesu brud I din Frelser og din Gud.

6. Enighet og fred innbyrdes, Jesu brødre, søstre kjær, Det skal Jesu tempel bygge, Satan intet makter her. Så skal vi i dødens strid Møte Jesus mild og blid.

J.Q.

21 Du min Jesus nådens kilde

Mel: Herre jeg har handlet ille. KB. 76

1. Du min Jesus nådens kilde Har meg frelst ved livets ord. Veien jeg ei vandre ville, Den du viser i ditt ord, Mens jeg gikk på syndens bane; O jeg må meg selv anklage.

2. Du meg har av synden draget, Da jeg var ved dødens rand, Og meg frelste nu til livet I blant dine frelstes tall; Men du må nu meg bevare, Her på livets kalde bane.

3. Jeg så ofte snuble ville I min uårvåkenhet. La din

Helligånd meg minne, Når jeg ser til verden ned; At i verden var du ringe, All din lidelse meg minne.

4. Kommer hit I søsken kjære Og fra hele jordens egn, å beskue denne konge, Som i blodig seierstegn Lot sitt blod på korset rinne Til en evig frelsnings kilde.

5. Vær tålmodig, Jesu skare, Ennu her en liten stund, Snart skal vi til himlen fare Ved den siste aftenstund. Snart skal han i skyen komme For å hente sine fromme.

6. Der skal vi med løse tunger Høyt istemme Jesu pris, Og med rene lepper syng Gud og Lammets seierspris, Amen og halleluja, Halleluja, halleluja!

7. Kjære Jesu, meg bevare På den trange livets vei, Og din hele barneskare, Den du må forlate ei, At til sist vi deg må finne Hist i ærens rike inne.

J.Q.

22 O tenk når striden

Mel: Om noen meg nu spørre vil. Egen melodi. MB. 280

1. O tenk når striden her en gang Er endt og seiren viss, Når jeg med salig jubelsang Går inn i paradiset, Når Salemsporten åpner seg, :/: Og Frelseren der tager meg :/: For evig hjem til seg.

2. O tenk når tåken aldri mer Skal mørkne øyet mitt, Når jeg min Frelsers ansikt ser Så vennehud og blid, Når jeg fra denne gråtedal :/: Får gå til himlens frydesal. :/: Til englers tusen tall.

3. O tenk når synden aldri mer Skal føles i min barm, Når ingen ting omkring meg skjer, Som volder sorg og harm, Når ingen motgangs hvirvelvind :/: Forvirre skal mitt bange sinn. :/: Og væte mer mitt kinn.

4. O tenk de millioner år I salig fryd min venn, Som Jesu venner nyte får; Men kast og blikket hen Til helvedspølen sort og het, :/: Hvor de fordømte må gå ned, :/: Og bo i evighet.

5. Der tenners gnissel, hyl og gråt Gjenlyder vidt og bredt. De arme vånder, vet ei råd, De selv sin seng har redt. De pines uten ro og rist, :/: Dem gnager ormen uten frist. :/: Se syndens lønn til sist.

6. Nu hælvede og himmelrik Frem malet for deg står, Stå stille og betenk du deg. Hvor hen din vei nu går; Akk hør og kom det vel i hu, :/: Til et av disse kommer du, :/: O velg min venn, velg nu.

23 Lammets bryllupssang

Lammets bryllupssang. Mel: Komme nu vilans time. SS. 285 eller O Lam jeg ser deg full av sår. MB. 278

1. O kjærest Brudgom Jesu blid, Min glede er til evig tid, Du fredens pakt med meg har gjort, O Herre Gud hvor det er stort!

2. Du den beseglet med ditt blod Og med din pines bitre flod. Min Jesus du min eiendom, Min enest' trøst og faste borg.

- 3.** Min elskede du for meg bar En purpur drakt til spott den var, Og på ditt hode hellig, rent, En tornekrone ufortjent.
- 4.** Du slet så tung en arbeidsdag Uti et svettent blodebad, Beredte meg en evig fred, Ja evig lykke, salighet.
- 5.** Ja all min skyld betalte du Så glad er jeg i hjertet nu, Du bar min byrde, sorg og død Og brakte meg så freden søt.
- 6.** Derfor jeg synger takk og lov Tilfreds uti din vilje god. O kjære Jesus du min venn! For evig er jeg din igjen.
- 7.** Trolovningspantet du meg ga, Mine synder senket i nådens hav, Du rensket, tvettet, prydet meg, Med høytidskleder kledde meg.
- 8.** Ditt hjerteblod du flyte lot, Vår pakt du skrev med dette blod, Så grunnet du en evig pakt, Beseglet den i hjertet fast.
- 9.** Herom jeg synger frydesang, Mens jeg går her en fremmeds gang; Jeg føler ofte lengsel sår. Den bittert meg til hjertet går.
- 10.** Mens jeg blant mange farer bor I denne verden ond og stor, Så bor jeg dog i Jesu fred, Hans blodig' sår mitt fristed er.
- 11.** Alt her i Kedars Hytter trang Jeg får med Peter gå en gang Hist opp på Tabors berg så glad, Hvorfra jeg skuer himlens stad.
- 12.** I pakten ny her er jeg glad Og begynner på min lovsangs kvad, Med nåde bruden kronet her, Med livsens olje hun salvet er.
- 13.** Hun smake får den nye vin, Guds kjærlighet flyter i

hjertet inn, Hun døpes med sitt nye navn, Får smake freden etter savn.

14. Så synger jeg mens jeg går frem På ferden til det evig' hjem. Snart vet jeg dagen rinne skal Da jeg forlater verdens dal.

15. Min sjel den lenges bort herfra Og hjem til frelsens evig' stad, Hvor jeg på Kana'ans nye mål Så glad til mote synge får.

16. Snart bryllupsfolket flytter hjem, Brudgommen alle roper frem, Basunens lyd dem samler da, Og paktens bok opplates ja.

17. Alt åpenlyst oppleles så, I bryllupssalen bruden går, Hun palmer da i hende får, Ja ærens krone settes på.

18. Vi da med glede skuer så Hva her i verden vi håpet på. Vår strid og kamp er da fullendt, Vårt håp og savn til syn omvendt.

19. Da ingen mere klage skal Der i den store bryllupssal, Hvor frydesalmens seierssang I våre ører gir gjenklang.

20. O Jesus led oss alle dit, Oss som nu er på livets sti, Alt inntil enden du oss led, Vi møtes der i evighet.

21. For evig der i gledens sal, Hist oppe der i himlens hall, Evinnelig hos Gud jeg så Skal evig høytid feire få.

22. Nu amen sier jeg så glad På veien frem til livets stad, Slår synd og Satan i hans navn Og vandrer frem til fredens havn.

P. Ervasti. Oversatt fra kvensk

24 Jerusalem, Guds helgenstad

Egen melodi. MB. 879

- 1.** Jerusalem, Guds helgenstad, Hvor det blir skjønt engang,
At gå omkring så hjerteglad Ved englers jubelsang På dine
gaters klare gull, Helt fri fra synd og nød, Der gå med Jesus
frydefullt Og nyte hvilen søt.
- 2.** Jerusalem du skjønnne stad, Du vil mottage meg, Snart
gjennom praktfull perleport Jeg drager inn til deg. Da kaster
jeg min vandringsstav, Thi da er reisen slutt, Og Faderen
tørrer tåren av, Og jeg har kjempet ut.
- 3.** Jerusalem, Jerusalem, Skal jeg ei snart deg nå? Jeg er så
trett jeg lenges hjem At evig hvile få. Her er så trangt og
mørkt iblant, Og korset trykker meg. Jeg lenges hjem til
himlens land, Jerusalem til deg!
- 4.** Jerusalem, snart skal jeg se Deg i din herlighet. Din
strålekrans meg skal omgi Der i all evighet. Jeg skal på dine
gater gå, En plettfri Lammets brud; Og gyldne
harpestrenger slå I snehvit bryllupsskrud.
- 5.** Hva under om jeg lenges hjem Til deg, Guds skjønnne stad,
Hvor jeg en gang får hvile ut Fullkommen fri og glad. Hvor
ingen gråt skal være mer Og ingen sorg som her, Og intet
mørke, ingen natt, Thi Lammet solen er.
- 6.** Akk hva på jorden aktes stort Mitt sinn ei fengsles mer;
Da jeg på korsets tre i tro Min Jesus festet ser. Mitt mål står
klart, jeg vil blott ett, Hva enn det koster meg. Jerusalem.
Jerusalem! Jeg vil blott hjem til deg.

25 Til mitt hjem

Mel: O du min Immanuel. MB. 112

- 1.** Til mitt hjem Jeg lengter hardt, Til min Gud, i fred å komme; O når skal min himmelfart Og min reise snart bli omme. Kom min Jesus, hent meg snart, Thi jeg vil kun hjem med fart.
- 2.** Akk, hvor mange lengsels sukk, Og hvor mange lengsels tårer Stiger fra mitt trange bryst, Til jeg bliver lagt på bære; Natt og dag jeg lengter hardt, Thi jeg vil kun hjem, akk snart.
- 3.** O når skal jeg rett få se, Deg min Jesus som har båret All min synd med spott og spe, Der du ble på korset såret, Og ditt hjerteblod utrant, Hvor uti jeg livet fant.
- 4.** Følg da med o kjære sjel, Vi vil hjem til Sion haste, Verden giver hva den vil, Ofte må med gråt betrakte. Men i Jesu sår og skjød Har vi trøst i liv og død.
- 5.** Søsken la oss følges ad, Snart å stå ved Jesu side, Bort fra denne tåredal La oss derfor alltid skride. Kort er veien, ofte trang, Endes dog med englesang.
- 6.** Tenk den dag vi samles skal, Tenk hvor godt det er å lande, Hist i det forgjetted' land For vår Frelser å omfavne, Prise ham med englerøst For det blod han har utøst.
- 7.** Kom min Jesus hent meg snart, Løs din kjøpte brud av snaren. Hold med henne himmelfart, Da er hun langt bedre faren. Ånden, bruden roper kom, Svar min Jesus snart, ja snart.

Petter Martin Pettersen, Bakkejord

26 Langt opp over sorgens

Egen Melodi.

- 1.** Langt opp over sorgens og tårenes land Der ser jeg en stad mot meg lyser. Og staden er bygget fra evighet av, Og Herren, vår Gud, den sin herlighet gav, Nu skinner den klarer' enn solen.
- 2.** Dens porter av perler, dens gater av gull, Dens grunnvoll av krystall og jaspis. På tronen der sitter det slaktede Lam, Og himmelens Herre seg bøyer for ham, Sin krone for tronen nedkaster.
- 3.** I adsprede kroker de vandrede her Med lengselens tårer i øyet, Men aldri en tanke om skilsmisse mer; Men sammen med Frelseren evig de er, Ei sorg eller savn mere finnes.
- 4.** De mange gang tusene englenes kor, De slår sine harper og synger, En pilegrimskare for tronen og står Med harper i hender og gullkroner på, For evig er seieren vunnet.
- 5.** Fra kampen og nøden her nede på jord En skare er salig hjemgangen. Og drakten de bær' er gjort hvit i det blod, Der fløt ifra Lammet som slakte seg lot, Nu skinner den evig som solen.
- 6.** Til lykke, til lykke, du hjemgangen flokk, Til lykke med seiren og kronen! Men når jeg fra tårenes land skuer opp, Jeg ønsker meg med blant den salig flokk, Min Gud, akk, kom snart meg å hente.
- 7.** Min vei synes lang og min vandring så tung, Endog den er lett uti håpet. Din byrde, o Jesus, den bøyer meg ned; Men

selvsamme byrde den letter hvert fjed, Jo tyngre dess sikrere går jeg.

8. Min yndige Brudgom og Frelsermann kjær, Jeg lenges og venter så såre. Mitt hjerte det trykkes og brister så nær, Og øyet det flyter av tårer og ser Med lengsel sin sommer i møte.

9. Snart står jeg befriet fra smerte og nød med harper og palmer i hånden. Da skuer jeg Lammet, min Frelser søt, Og synger ham lov for hans frelsende død, Og hviler så trygt ved hans side.

10. Men dryger du ennu vår Frelsermann kjær, Så hold oss, akk hold oss ved hånden. Og led oss og før oss og styr våre sinn Så like på veien, inntil jeg går inn Til hvilen i herlige staden.

27 Kom kjære venner

Egen melodi.

1. Kom kjære venner, Som Jesus kjenner, La oss nu takke Herren vår Gud. Han har oss givet evige livet, Gjort oss til Jesu brud. Aldri med oss han gjør det forbi, Men vil oss mer og mer gjøre fri Fra alt som trykker, sorg og ulykker, Giver oss ro engang.

2. Vær ikke bange, Du er ei fange, Fri har nu Herren Jesus deg gjort, Og når du sukker, lenges og venter, Husk, tiden går så fort Snart er vi hjemme, gråter ei mer, Evig vi Jesu åsyn da ser, Da skal vi være fri fra all fare Hjemme hos Gud i

fred.

3. Synden du kjenner Hvor du deg vender, Derfor du tenker mangen en gang: Kan jeg få nåde, det er en gåte, Som jeg ei løse kan. Kan jeg bli salig så som jeg er, kan Gud meg elske og ha meg kjær, Det er et under som alle stunder Er meg forunderlig.

4. Men du skal vite Gud uten like Ligner ei hverken meg eller deg; For hva han sier, Aldri han sviker, Det kan du stole på. Gud at utgrunne det kan du ei, Men uti Kristus antok han meg. Det var av nåde Og på den måte Er jeg så lykkelig.

5. Nu er jeg salig Tross synd utallig, Jesus er min, og det er meg nok. Han ble jo såret, Synden har båret, Graven han lukket opp. Ja, han er faret opp til sin Gud, Snart kommer han og henter sin brud. Takket og lovet, Glad uti håpet Går jeg mot himmelen.

28 O salige de tider

Mel: Jeg roper fast O Herre. El. Mitt hjerte alltid vanker. MB. 643

1. O salige de tider Som uti Sion er! Et liv i salig glede Som ei sin like har. Der livets strøm utflyter Av Jesu åpne sår, Der livsens brød vi nyter, Og sjelen styrke får.

2. Her mettes Guds barn spede Med Herrens velbehag, De som her ofte gråter På sorgens skyfull dag; Vår egen ondskap trykker Oss ofte ned mot jord, I Jesu er dog freden, Den hjelper opp vårt mot.

3. Opp i fra støvets trelldom I Jesus å få se Den dyrebare

rikdom For store syndere, En liflig dyrebarhet, En hvile for vår sjel, En fred som stedse varer Vi stundom smaker her.

4. O vé dem som om dagen, I mørke løper om, Forakter sjelesaken Og Faderens milde «kom». Ei Getsemanes Herre, Av blodig kjærlighet, Kan vinne deres hjerte Til lønn for pine og død.

5. O kjære Herre Jesus, Beskytt din barneflokk, Fra helvedulvens strupe Bevar din eiendom. Gjem dem i dine vunder, Som du i striden fikk, Da du led syndestrafen, Oppfylte lovens bud.

6. Om verden voldsomt bruser, Det bryter ei min fred, Om Satans makt enn raser Og vil meg knuge ned, Nu intet kan meg skade Jeg bor i Jesu sår, Hans blod skal meg bevare, Om jeg i striden står.

7. Vi kunne aldri ane En salighet så stor, Vi løp på verdens bane I sorgløshetens spor; Men da begynte lyset I mørket skinne frem, Og Gud, vår kjære Fader, Oss hjalp til lyset frem.

8. Nu verdens vandring endes, Vi når til ærens land, Og ferdens trengsler vendes Til evig frydesang. Fra tro til å beskue Vi snart nu flytte skal, Vi kun en stund må dryge Ennu på Golgata.

Oversatt fra kvensk

29 Verden er et ørkenland

Mel: Kjære venn på livets vei.

1. Verden er et ørkenland For den trette vandringsmann,
Ingen hvile finnes kan Før man når til himlens land.
2. O hvor ofte mørket kan Skjule himlens skjønne strand, Så
at Jesu dyre brud Ei kan finne veien ut.
3. Nådens sol blir ofte skjult, Hjertet er av vantro fullt, Søvn
og død og upåakt Trenger inn rett som med makt.
4. Trist det er å leve her, Sjelen sukker med begjær, Lenges
til sin frihets stand I det skjønne Kana'ans land.
5. Sion, Guds utvalgte flokk, Tiden den er farlig nok, Her må
holdes nøye vakt Imot Satans, mørkets makt.
6. Ja, jeg synes som jeg ser Verden mørknes mer og mer,
Derfor det ei under er At Guds folk ei trives her.
7. Men vi har det håp og tro At vi skal nå hjem til ro Ved
hans hjelp som ene er Mektig i de svake her.
8. Jesus hjelp oss ved din ånd, Led oss ved din egen hånd, At
vi tross all dårlighet Må nå hjem til salighet.
9. Søkene vær ved godt mot, Livet er i Jesu blod, Der er
sjelens tilfluktssted, Ellers finnes ingen fred.
10. Så til slutt i Jesu navn, Snart vi når til hvilens havn, Hvor
all nød og strid er endt Og vår sorg til glede vendt.

Ole Martin, Brenngam

30 Akk visste hver

Mel: Tenk når engang hver tåke er forsvunnen MB. 894

1. Akk visste hver hvor godt det er at holde Seg nær til Herren uti nådens tid, Og ikke akte verdens lyst og glede, Nu medens nåde solen skinner blid.
2. Dog sannelig til denne store glede Er mangen fare at i gjennomgå. Og aller mest i motgangs bitre dager Når troen skal sin rette prøve stå.
3. Men midt igjennom største nød og trengsel Går veien frem til Paradisets hjem. Dog denne verden er et sperret fengsel, For alle som vil have Gud til venn.
4. Den korte tid vi vandrer her på jorden, Er blott en prøve som vi skal utstå. Det rette hjem er der i himlen vorden For alle dem som klénodiet når.
5. Hvem ville da ved tanken om sin glede Bort bytte denne skjønne fryd og fred. O haster derfor frem at få et sete Ved Jesus uti himlens herlighet.
6. Idag, idag innbydes du til bryllup, Hvor bryllupshuset er av pure gull. O hører det I kjære kristne venner! I morgen kan vi være støv og muld.
7. Så vandrer da ei mer i verdens lyster, Si den farvel, jeg vil hjem til min Gud, Så skal vi skue himlens skjønne kyster Og stå for Lammet som en himlens brud.

31 Akk Lammets blod

O, Lammets blod. Egen melodi. MB. 279

1. Akk Lammets blod, det dyrebare blod Som gav meg liv da jeg ved korset stod, Det er min trøst i all min sorg og nød, Min tilflukt og min ankergrunn i død.

2. Da en ugudelig jeg bleven var, En fattig sjel som intet i seg har, Da fikk jeg se det blod på korset rant Og legedom for sjelesmerte fant.

3. Da lagdes i min munn den nye sang, Som nu meg følger under all min gang, Om Lammet som er slaktet og til Gud Har kjøpt meg med sitt blod fra døden ut.

4. Og bliver synden mektig i meg enn. Så flyr jeg straks til nådestolen hen; Thi har jeg daglig synd, ja lønning brøst, Så gjelder blodet enn, det er min trøst.

5. Og går det smått, ja stundom rent på tvers, Jeg nynner bare på mitt kjære vers Om Lammet som meg renser med sitt blod, Ja med den sang jeg går i dødens flod.

M.

32 Jeg har en Fader

Jeg vil gå.

1. Jeg har en Fader i det fedreland, :/: Dit all min hu og lengsel står, Et sted for meg beredt har han. Jeg vil gå, jeg vil gå, Når jeg hjembud får :/: Min Fader kaller meg, Jeg går med fryd til et forjettet land.

2. Jeg har en Frelser uti dette land, :/: Hvor ingen smerte

mer meg når, Og livets tre i blomstring står. Jeg vil gå, jeg vil gå til en evig vår :/: Min Jesus kaller meg, Jeg går med fryd til salighetens land.

3. Jeg har en krone i det skjønne land :/: Hvor frelste skare kronet står Med seierspalmer i sin hånd. Jeg vil gå, jeg vil gå, Der mitt mål jeg når :/: Når Herren kaller meg, Jeg går med fryd til fredens skjønne land.

4. Jeg har en harpe i det frydeland, :/: Hvor harpesangen evig går, Og engletoner der iblant. Jeg vil gå, jeg vil gå dit, hvor ro jeg får :/: Min sabbat kaller meg, Jeg går med fryd til harpesangens land.

5. Jeg har mitt alt uti det rike land, :/: Ei ønske der tilbake står, Og der jo evig høster man. Jeg vil gå, jeg vil gå Dit hvor alt jeg får, :/: Som troen ventet har, Jeg går med fryd til herlighetens land.

6. En gang vi møtes, brødre, i det land :/: Hvor trygg for stormens skrekk man står: Vi møtes der på himlens strand. Jeg vil gå, jeg vil gå Når min time slår; :/: Når ånden sier: «Kom», Jeg går med fryd til de utvalgte land.

Fra svensk

33 Herre, ditt ansikt

Mel: Har du ei lyst til i Himlen å komme. Egen melodi.

1. Herre, ditt ansikt du ei for meg skjule Trøste meg atter, velsigne meg, hør meg. O du min trofaste dyre Forløser, Kommer du ei snart, Kommer du ei snart?

2. Ennu ei hjemme hos deg er jeg vorden, Ennu en gjest og en fremmed på jorden. O, du min trofaste, dyre Forløser, Kommer du ei snart, Kommer du ei snart?
3. Her i det fremmede land må jeg skikke Opp til din himmel så lengtende blikke. O, du min trofaste, dyre Forløser, Kommer du ei snart, Kommer du ei snart?
4. Medens du dveler, o vern dog mitt hjerte, Hellig min glede og lindre min smerte. O, du min trofaste, dyre Forløser, Kommer du ei snart, Kommer du ei snart?
5. Hold meg, akk hold meg blott fast i det ene: At jeg må frykte deg, Herre! alene. O, du min trofaste, dyre Forløser, Kommer du ei snart, Kommer du ei snart?
6. Herre, forøke, forøke meg troen, Gi hva du vil, men til sist gi meg kronen. O, du min trofaste, dyre Forløser, Kommer du ei snart! Jo, du kommer snart!

34 Farvel, farvel jeg eder byder

Jeg syndefulle vil nedfalle. Egen melodi.

1. Farvel, farvel jeg eder byder, Farvel med hjerte, hånd og munn: Det ord har meget at betyde For kristne i skilsmisens stund. Kun den som går på Herrens veie Og hviler i sin Frelzers skjød, Kun den kan fare vel og eie Hans søte fred i liv og død.
2. Vi ses igjen når Kristus kommer, I skyen med sin engletropp; Vi ses igjen når livets sommer, I himmerike rett går opp; Vi ses hos Gud i sabbatshvilen, Vi ses igjen om ikke

før. Kom brødre, søstre, la oss ile Hen med vår bønn for himlens dør!

3. O Fader vår, du deg forbarme Nu over hver som ærlig tror, Og slyng din nådes hulde arme Om dine barn på denne jord. Ja hjelp oss alle så at vandre, I tro, i håp og kjærlighet, At vi kan samles med hverandre Hos Gud i evig fryd og fred.

35 Akk mon min vei

Opp alle som på jorden bor. Mel: O tenk når engang samles skal. KB. 196

1. Akk mon min vei til Kana'an Ennu er meget lang? Kan jeg da nå det glade land, :/: Som snubler gang på gang? :/:

2. Min fot er trett av løpet her, Jeg står så titt forsagt; Men Kana'an jeg dog har kjær, :/: Men her vil brukes makt :/:

3. Når ene jeg på veien går, Da rinner titt min gråt, Jeg tenker mon jeg landet når, :/: Og vet meg ingen råd :/:

4. Mitt bange sinn er redd i strid, Jeg er så titt forsagt, Og tror hva nytter vel min flid, :/: Vil bort fra bønnens vakt :/:

5. Men når jeg smaker landets frukt Og kjenner den er god, Da er det meg en livets lukt, :/: En himmelsk lengsels flod :/:

6. Her er ei hvile noen gang, For striden den er svar; Hva var det godt om den med sang :/: Hos Herren endet var :/:

7. O Kana'an! du skjønne land, O kunne jeg deg nå; Mitt hjerte står i lengsels brann, :/: O kunne jeg deg få! :/:

8. Kun fort, min sjel! Bli ikke trett, Du Kana'an kan nå, Kun fort, kun fort, klenodiet :/: Du foran ser jo stå! :/:

Seminarist Skullerud

36 Da når min legemshytte segner

Mel: Du høye fryd for rene sjele. KB. 34

1. Da når min legemshytte segner, Da skal der synges seierssang, Når leppen blåner, kinnen blekner, Da går min sjel sin seiersgang. Avløst av dette jordlivs trengsel, At skue Jesus som han er, Da stilles sjelens dype lengsel Kom hent din brud, min Jesus kjær.

2. Når man mitt lik til graven bringer, Da jubles høyt en frydesang; For nu fikk pilegrimen vinger Og svang seg opp i englerang, I kraft av Jesu sår og vunder, Og det skal skrives på min grav: All annen tilflukt, alt gikk under, Forsoningen kun frelse gav.

3. Er her vel noen grunn til klage, Da bryllupshuset ferdig står, Og brudgommen sin brud ledsager, Den som han vant ved mange sår. O kjære sjele, jubler, synger, Se det er gledens dag for meg, At flytte ut av denne hytte Og blive glad og engler lik.

37 Jeg har et hjem

Guds barns hjem. Mel: Jerusalem Guds helgenstad. MB. 879

1. Jeg har et hjem, et himmelsk hjem, Til det min lengsel står. På jorden ei mitt hjem er, nei! Dit opp, dit opp jeg går. Min ånd, akk før ved jorden fast, Et høy're mål nu har; Nu er en fremmed jeg og gjest, Hvor før jeg hjemme var.

2. Jeg har et hjem, et faderhjem, Min herkomst derfra er Hvor Fader bor og slekten stor, Mitt rette hjem er der. Guds

slekt jo Adam var, Guds barn, men da han falt, akk se! Guds Sønn blev her et Adams barn At frelse oss betè.

3. Jeg har et hjem, et evig hjem, Såvisst Guds ord er sant. Han manndom tok, Han døden slo, Han ånden gav til pant, At han vil komme hit igjen, At hente sine hjem, Til seg i skjønne himmelen, I Guds Jerusalem.

4. Jeg har et hjem, et salig hjem, Alt fra den glade stund, Med knuste mot, i Jesu blod, Jeg fant min ankergrunn. Thi før jeg fór i verden vill, Var fredløs, uten hjem; Nu borgerrett meg hører til I Guds Jerusalem.

5. Jeg har et hjem, et fredens hjem. Et Salem hist hos Gud. Hvor trette sjel Skal evig vel Og salig hvile ut. Her gråter øyet ofte enn, Her kjødet gjør besvær! Jeg lenges etter himmelen Hvor ingen gråt er mer.

6. Jeg har et hjem, et himmelsk hjem, Jeg sier enn en gang. Og synger så, Til jeg får stå For Lammet med min sang Og i et nytt Jerusalem Med englers blande den Og salig hvile i mitt hjem Hvortil jeg vandrer enn.

Fra svensk

38 Vil du med til himmelen

Feltrop. Mel: Her så ofte under ørken MB. 226 SS.133 eller egen melodi.

1. Vil du med til himmelen, til fredens hjem? Vil du bo i Guds det ny Jerusalem? Vil du med til bryllup, så gjør lampen klar. Skynd deg imens nådens tid du ennu har.

2. Husk din frelse den har kostet Jesu blod! Derfor ryst din

dorskhed av med freidig mot. Vil du med til himlen, må du strebe fort; Her er ingen tid for deg å kaste bort.

3. Byder verden lokkemat, o rør den ei! Verdens vennskap passer ikke mer for deg; Du er kjøpt for dyre, til å spille hen Tiden med å lenger være verdens venn.

4. Rekker verden deg sin hånd, o ta den ei! Byder den deg hvile, o så si den nei! Bort med alt, jeg streber kun å nå min havn! Siden skal jeg hvile meg i Jesu favn.

5. Hjemme får vi hvile etter all vår strid. Evig sabbat følger etter arbeidstid. Ingen vinner kronen, uten kamp og strid, Jesu fjed må følges, om du vil nå dit.

6. Mangen en seg gjorde vel til kamp beredt; Men da dagens byrde falt så tung, han gled. Lampen ble så dunkel, og i søvn han falt, Blott fordi han ikke ville ofre alt.

7. Hjemme får vi hvile, det vårt feltrop er, Der er vederkvegelse for alt besvær; Derfor om du hvilen, vil i himlen nå, Så må du all verdens hvile rent forsmå.

8. Kristi stridsmenn kan jo ikke hvile her De må løpe for å vinne kronen der. Kristus er gått foran, og de følger ham, Verdens vellyst er for dem en last og skam.

9. Hjemme får vi hvile etter alle savn Hjemme får vi hvile oss i Jesu favn. Derfor er vi glade, under all vår nød; Thi vi er snart hjemme i vår Frelsers skjød.

39 Min død er meg til gode

Dødsleiet. Mel: O Jesu for din pine. eller Se nu hvor Jesu treder. KB. 205

1. Min død er meg til gode, Thi Jesus er min venn, Så dør jeg vel til mote Fra verdens jammer hen.
2. Jeg dør med frydetanker, Thi jeg er Jesu lem, Jeg letter glad mitt anker Og seiler trøstig hjem.
3. Nu har jeg overvunnet Og stridt den gode strid, I Jesu har jeg funnet Min Fader mild og blid.
4. Når jeg for vé og smerte Ei mere tale må, Så la deg rett til hjerte Mitt hjertes sukke gå.
5. Når livets lys utslukkes, All verden bliver sort, Når jeg skal dø og rykkes Fra tidens jammer bort.
6. Da la meg sove stille Med et fornøyet sinn Og Gud hengiven vilje I Jesu armer inn!
7. O du min frelses klippe Og trøst i all min vé, La troen deg ei slippe, Før jeg deg hist kan se.

40 Jeg vet en vei så full av trengsel

Pilegrims-sang. Mel: Min lilla vrå. MB. 378

1. Jeg vet en vei så full av trengsel, En tårevei så tung og trang; Men der på veien lyder sang Om himlens lyst og himlens lengsel. Det er den vei de kristne går For livets krone at oppnå Igjennom kors og trengsel.
2. Jeg vet en venn som til meg smiler, Når jeg er stedt i sorg og nød, Han sviker ei i liv og død, I stormen ved hans bryst jeg hviler, En venn så mektig og så skjønn, Den deiligste av

Davids kjønn, En venn som aldri sviker.

3. Jeg vet en drakt mot hvilken blekner All verdens prakt og herlighet, Som hver en synder smykkes med, Når Gud ham Sønnens blod tilregner, En drakt så yndig og så prud, Som skjuler syndene for Gud, – En drakt for brudeskaren.

4. Jeg vet en stund da bud der kommer Om hvile etter dagens strid, Da flykter verdens vintertid For evighetens glade sommer. Da foldes blomsterknoppen ut, Og rosen blomstrer skjønn hos Gud, Da har sprengt sitt fengsel.

5. Jeg vet et hjem hvor barneskaren Fra alle kanter samles skal, Det er den lyse himmelsal, Til hvilken Jesus er oppfaren; Der samles de fra øst og vest, Fra nord og syd til bryllupsfest, – Og gleden får ei ende.

Pastor Falch Gjertsen

41 Kommer brødre, søstre kjære

Betraktning over Jesu lidelse. Mel: Kjære venner, Guds utvalgte. El. Når mitt øye trett av møyen. MB. 888

1. Kommer brødre, søstre kjære! La oss vandre enn en gang, Uti Jesu fotspor trede, Om en skjønt den vei er trang, Roser dog på veien gror, Sprungne ut av livets ord.

2. Sterke skrik med gråt og tårer Bryter frem av guddoms bryst, Helvedkval hans hjerte sårer, Han må være uten trøst; – Hør han klager i stor trang: Jeg en orm og ei en mann.

3. Søte Jesu, Frelser kjære! Jeg har voldt deg denne nød, At

du måtte smerte bære, Til ditt hjerteblod utfløt. Akk hvor dypt jeg fallen var, Da du mine synder bar.

4. La oss nu fremdeles følge Jesus gjennom prestens gård, Munn og hjerte ei skal dølgje At hans pine den var hård; Tunge slag av stridsmenn vred, På hans blotte rygg falt ned.

5. Tornekronen og må bringe Blodet til å flyte ned Over de uskyldig kinner, Hvor av stråler guddomsfred. O min Gud, hvor jammerlig Har min synd tilredet deg!

6. Nu på korsets tre han trekkes Og utspiles ynkelig, At hans hjerte rett må knekkes, Slangens hat nu viser seg, At bespotte denne mann, Som er verdens Frelser sann.

7. Du tålmodig gikk i døden, Jesu som et offerlam, Og utfriet oss av nøden Med en sterk og villig arm. – Lov og takk evinnelig Skje o søte Jesu deg.

8. Søte Jesu, frelsens fyrste! Du som ene stred og vant, Mørkets rike måtte ryste Da du brakte soningspant, Kom i hu meg i min nød For din bitre, hårde død!

9. Gi at jeg ditt fotspor følger, Hvor min vei i verden går, Og ditt navn slett ikke dølgjer, Om jeg spott og trengsel får, Da får jeg fra synd og død Evig hvile i ditt skjød.

Markus Lie, Balstad

42 Nu er jeg frelst fra synd

Mel: Tenk når engang hver tåke. MB. 894 El. Egen melodi.

1. Nu er jeg frelst fra synd, fra sorg og døden, Nu er jeg rensset uti Jesu blod. Nu er jeg salig nu alt her på jorden;

Men dette har min broder Jesus gjort.

2. Nu vil jeg leve til min Jesu ære, Nu vil jeg følge hannem
hvor han går Nu vil jeg ofre liv og blod og ære For ham som
all min synd og last bort tok.

3. Se menneskeskarene på vei mot døden, På vei mot evig
jammer, evig gråt. O la oss ile til de armes redning, O la oss
ile, tiden er så kort.

4. O broder, søster, kom gå med i striden, Vi vinne skal i
Jesu Kristi navn O la oss haste til de armes redning, O la oss
ile, tiden er så kort.

5. O du min venn som verdens venn vil være! Jeg er så redd
du mister kronen din Jeg er så redd du deler lodd med
Demas, Jeg er så redd du mister lønnen din.

6. O du min venn som verdens være, Hvor vil du fly når
døden nærmer seg? Hvor vil du fly når smertene deg griper,
Og verdens venner ei kan hjelpe deg.

7. O du min venn som verdens venn vil være! Se du til sist
Guds uvenn være skal Og han til sist blir nødt å fra deg tage
Sin Helligånd og himmelglede all.

43 Kjære sjel på livets vei

Egen melodi.

1. Kjære sjel på livets vei, O forsak i striden ei! Våk og bed,
bli alltid ved, Kjemp for sjelens salighet.

2. Alltid deg til kamp bered, Til å følge Jesu fjed, Kjempe,
stride uforsagt, – Alltid ferdig og på vakt!

- 3.** Satan, verden, kjød og blod Alltid strider Gud imot, Trindt omkring oss farer er, Sjel, o sjel, årvåken vær!
- 4.** Ha din troes lampe tent, Du som har din Jesus kjent, Ha din lampe ren og klar, – Kjøp deg olje mens du får.
- 5.** Ta Guds fulle rustning på, Kraft du trenger at motstå Sjelens mange fiender Og de mange fristelser.
- 6.** Satan som så listig går, Alltid han i veien står, Tusen kunst og snarer han På vår vei utbrede kan.
- 7.** Himmelveien er så smal, Du som på den vandre skal, Våk og be, stå kun på vakt. Om deg selv, gi nøye
- 8.** Gjennom møye spott og trang. Og på torner mang en gang Korsets byrde tages på Og i Jesu fotspor gå.
- 9.** Vandringsmann til livets stad, Vær kun trøstig, fro og glad, Streb kun etter at nå frem Til det skjønne himmelhjem!
- 10.** Bli ei trett på vandringen, Hold kun ut rett troligen, Elske, ære, tjene ham, Som bar verdens synd og skam.
- 11.** Ennu her en stakket tid Har du trengsel, nag og strid, Snart fra møye, sorg og savn Slipper du til fredens havn.
- 12.** Snart han kommer Jesus min For å hente bruden sin Bort fra møye, sorg og nød Hjem til himlens hvile søt.
- 13.** Tenk dog når vi skal få se Ham den tornekronede Blodig konge, brudgom god, Som sitt blod utrinne lot.
- 14.** Snart han bruden henter hjem Til det ny Jerusalem, Hvor han bryllup feire skal I den store bryllupssal.
- 15.** Da skal hun og lønnen få, Livsens krans og krone på,

Pyntet i sin hvite drakt, Står hun opp i gyllen prakt.

16. Da er Lammets hustru glad, Og i himlens store stad
Synger hun i himlens slott, Priser Herren Sebaot.

17. I en evig glede da Synger hun halleluja! Evig ære, lov og
pris I det skjønnne Paradis.

18. Himlens arv og herlighet Og en evig ro og fred Skjenkes
Jesu kjøpte brud, Hvilen får hun og hos Gud.

19. Herre Jesus kom da snart, Hent din kjøpte brud med
fart, Bort fra verdens gråtedal Lenges hun til himlens sal.

20. Bruden roper: Brudgom kom! Se din arv og eiendom
Lenges at beskue deg Hist i gled' evinnelig.

Nils Larsen

44 Vær trøstig Sion

Egen melodi.

1. Vær trøstig Sion, Jesu brud, Og gråt nu ikke mer! Tro
evangeliets søte bud Som blir forkynnet her.

2. Tro syndernes forlatelse I Jesu navn og blod, Kast bort all
vantrø, sorg og tvil, Fatt freidig mot og tro.

3. Se ikke på din synd og skam Og ufullkommenhet, Men se
på Jesu Krist Guds Lam Og hans rettferdighet.

4. Se syndegjelden er betalt, Skyld-registret strøket ut. Jesus
han har fullkommet alt, Vår Frelsere og Gud.

5. Hans blodige fortjeneste Du deg tilegne må; For just de
arme syndere Skal hjelp og nåde få.

6. Se opp til korsets alterfot, Et Jesu legeme Og drikk hans

dyrebare blod Til sjelens mettelse.

7. Forkast ei syndsforlatelse Som er vår vandringsstav, Som Jesus Krist vår Frelser I nådens rike gav.

8. Så kjemp og strid I dette håp Med uforferdet tro, Snart hører vi brudgommens rop: Kom inn til evig ro!

9. Da skal den trette vandringsmann Sin rette hvile få I paradisets skjønne land, Hvor Guds utvalgte bor.

10. Den overvettes herlighet Og glede, fred og ro, Som hist i himlen er beredt, Hvor de forløste bor.

11. Fra øst og vest, fra syd og nord De frelste samles skal Å være gjest ved himlens bord, Blant de forløstes tall.

12. Og da skal Jesu kjøpte brud Sin rette hvile få, Når hun i ærens prakt og pryð For Lammets stol skal stå.

13. Snart kommer han som komme skal, Og henter bruden hjem Til himlens rette bryllupssal Og ny Jerusalem.

14. Kom snart, o ærens konge stor, Og hent din smertes lønn, Ta meg fra sorgens usle jord, Kom snart, det er min bønn.

Nils Larsen

45 Beklagelig verden

En døende kristens siste bønn.

Mel: Akk salig, akk salig de stunder. MB. 196

1. Beklagelig verden, elendig og mørk! Jeg synes du er lik en tåkefull ørk, Hvor sykdom og sorger og uro kun bor, Hvor sjelen ei finne kan hvile og ro.

- 2.** Du skjenker kun motgang og møye og nød, Du fører enhver gjennom trengsel og død, Du eier ei noe, kun falskhet og skarn, Skjønt mangen du drager så dypt i ditt garn.
- 3.** Men Gud være lovet, vi har dog et sted! Hvor vi oss kan hvile når død slår oss ned, En bolig som evig, ja evig består For den som er rensset i Frelserens sår.
- 4.** Jeg kjenner at sykdommen trykker meg ned; Men Gud være lovet som skjenker meg fred! For om denne leirhytte legges i grus, Så Gud være lov den fornyes hos Gud.
- 5.** Den dagen som ender all møye og sorg. Opprinner vel snart i den himmelske borg, Da skal dette dødlige legges i grus Og sjelen få bo i det himmelske hus.
- 6.** Ja, gledelige dag, ja o frydefulle dag! Når alle utvalgte får vandre i lag. Med harper og lovsang å takke sin Gud, Som førte dem alle av trengselen ut.
- 7.** Ja, Herre du evige trofaste Gud, O – hjelp oss og styrke oss at holde rett ut! Så at vi må våke og vente i tro, Inntil vi når inn til den evige ro.
- 8.** Ja, søskene kjære og utvalgte flokk, Forbli kun i kjærlighet, tro og i håp! Da går det om verden enn synes så trang, Til sist skal alt ende med glede og sang.
- 9.** Bli fast ved den grunn som for evig består, Ved blodet som fløt ut av Frelserens sår, Ja, det er en bro som ei svikter i nød, Den brister ei hverken i liv eller død.
- 10.** O søskene kjære som her omkring bor, Om jeg skulle

slippe før Eder fra jord. Så beder jeg Eder forsak ei i nød, Bli fast kun i troen i liv og i død.

11. For lønnen er herlig, usigelig stor, Som ei kan utsies med død'lige ord. Men troen den har dog en forsmak og vet, At evig hos Gud finnes glede og fred.

Ole Martin Brenngam

46 Der er en kilde fylt med blod

Blodskilden. Mel: Jeg ser deg, O Guds lam, å stå. MB. 665

1. Der er en kilde fylt med blod I fra Immanuels sår, Og synderen senket i den flod Fullkommen rensing får.

Kor: *Jeg tror, jeg tror, at Jesus god For meg har ofret seg, At han på korset gjød sitt blod Fra synd at frelse meg.*

2. Se røveren på korset fant Den kilde om enn sent; Jeg ond som han, det er visst sant, Kan få mitt hjerte rent.

Jeg tror, jeg tror ...

3. O du Guds Lam, ditt blod hos Gud Det samme enn formår, Til alle frelste Kristi brud, Til bryllupsfest inngår.

Jeg tror, jeg tror...

4. Siden i troen jeg så ned I denne blodstrøm rød, Jeg ser på Jesu kjærlighet Og skal det til min død.

Jeg tror, jeg tror...

5. Nu synger jeg med frydesang Hans store nådens pris, Min stumme tunge og engang Blir løst i paradis.

Jeg tror, jeg tror...

47 Guds Sion ditt fengsel

Sions sang. Mel: For Guds folk er hvilen tilbake. El. O åpne ditt hjerte for Herren. MB. 216

1. Guds Sion ditt fengsel skal løses, Se stunden for hånden er nær, Din ferd ut fra Babel og føres Til Kana'an ditt fedreneland.
2. Ta harpen fra kvisten og synger, Lovprise din Herre og Gud. Rett snart skal i hjemlandets lunder All sorger og kvide ta slutt.
3. Se lyset i østen det blinker, Din brudgom han kommer rett snart, Fra skyen han vennlig oss vinker; Kom inn til min glede med fart!
4. Da stilles din sorg og din plage, Da endes din jammer og nød, Når Frelseren vennlig vil tage Deg hjem i sitt salige skjød.
5. O Herre ditt åsyn la lyse For hele din salige hjord! Når hun over floden skal føres Hist inn til din evige ro.

J. Qvigstad

48 Min blodige konge

Egen melodi.

1. Min blodige konge på kors-treets stam, Foraktede Herre, uskyldige Lam, Din kledning er blodig, du engstes, du ber, Du ligger på jorden med ansiktet ned, Du gråter, du klager, om nåde du ber, Du hendene vrider og rådløs du er. I tretti års trelldom du lider all nød, Og sist du oss frelser

formedelst din død

2. For meg blev du såret for meg blev du trell, Ja, døden du smakte og reddet min sjel. Du henger foraktet, men tenker på meg, Du beder for andre, men glemmer bort deg. Ditt hellige legem mitt påskelam var, Den bitreste glede som vellyst du tar. At gjøre meg salig du lider all nød, At skjenke meg livet du selv henger død.

3. Så blev oss Guds evige råd da fullbrakt, Og grunnvoll for nåde og styrke blev lagt. Oppstandelsen fulgte og alt blev gjort Vel. Vår skaper blev tilfreds og slekten ble sæl; Så lykkelig som den i skapelsen var, Ja, enda mer salig formidleren har En evig rettferdighet rede for oss. Kom fattige synder, glad, syng hans ros!

4. Hva er det å være forsonet med Gud? Det er at han stiller forbannelsens lyd. Hva er det å være fornyet igjen? Det er å ha rett til å være Guds venn. Fortro du deg derfor så ussel du er Med hele din byrde og alt ditt besvær I Frelserens hender, han vil og han kan For hele din salighet være din mann.

Efter C. A. Rutstrøm (svensk)

49 Nu synger Guds barn

Guds barns aftensang. Mel: O Hellig ånd du skatt så skjønn. MB. 690

1. Nu synger Guds barn alle små, Og lover Herren gjerne; Hans store nåde prises må, Hans nåde om oss verne, Som og den nu forsvunne dag Fra farer all i velbehag Oss nådig

har bevaret.

2. I fred vi Guds barn hvile få I Jesu sår så kjære. Hans blod oss stedse renser så Vi holder ham oss nære. Ja, dette blod oss tvettet har; Vårt hjerte som så urent var, Er Jesu bolig bleven.

3. På denne verdens øde strand Vårt hjem ei evig varer. Vi flyttes til et bedre land, Som Jesus oss forklarer. Der siden blant Guds helgens klang Vi synge får den nye sang Med fryd og uten ende.

4. Vår aftenstund for hånden er, Vi oss til hvile giver, Og hviler trygt i evighet, I Herrens klarhet skinner. Når vi for Herrens trone står, Guds engler trindt omkring oss går. O evig fryd og glede!

5. I denne store herlighet, Guds hele barneskare, Som fra den store trengsel kom Med hvite kleder rene, Seg hvile skal i evighet, I herlig fryd og evig fred For Herrens åsyn rene.

6. O evighetens herlighet! O salighetens hvile, Som ei forstand oppfatte kan, Guds råd og visdomskilde. Lov takk og pris i evighet Du Frelser, du som for oss led Med all din død og pine.

J. Qvigstad

50 O hør I vektere

Væterropet. Mel: Nu er jeg frelst fra synd og sorg. MB. 894 El. Tenk når en gang hver tåke.

1. O hør I vektere på Sions murer: O rop til folket: Herren kommer snart Se Herrens store dag og time kommer! Med englers rop og Guds basuners lyd.

2. O syndig verden med din lyst og glede! Ditt syndebegeer må nu tømmes ut, Nu kommer Herrens store dag og time, Og Jesu Kristi nådetid går ut.

3. O unge sjel du som har pakten sveket! Stans på din vei og hør så Herrens ord, Vend om, vend om fra verdens lyst og glede Til Herren Gud som i det høye bor.

4. O gamle synder med din syndelenke, Som sover trygt på syndelysters vei Skal aldri mer du våkne her i tiden, Før Jesus lukker døren etter seg.

5. Når Herrens lille hjord og brudeskare Ved Kristi komme hentes skal i sky Deg skrekk og beven for hans åsyn griper, Ei noe sted i verden kan du fly.

6. O løft ditt øye opp, du brudeskare! Som lynet fort vår brudgom kommer snart Da skal vi med ham opp til himlen fare Med jubellyd i englekor og rad.

7. O tenk da hvilken evig fryd og glede; Når vi for Herrens åsyn treder frem, Forsvunnen er all jordens sorg og kvide, Av Herrens lys omstrålt i himlens hjem.

J. Qvistad

51 O fryder eder nu

Mel: Nu er jeg frelst fra synd og sorg. El. Tenk når en gang hver tåke. MB. 894

- 1.** O fryder eder nu I Jesu venner, At eders navn står skrevet i hans sår
Hva gjør det da om verden oss ei kjenner, Den gode hyrde kjenner sine får.
- 2.** Hva navn vi her i denne verden bærer, Betyr jo intet, merk og hør herpå,
Den største adel, lykke, fred og glede, Er alltid et Guds barn å være få.
- 3.** Det er en fryd som ei skal mer opphøre, Den svinner ei med verdens stormer bort,
Med verdens barn jeg ei vil gjøre bytte, For deres fryd, den er i sannhet kort.
- 4.** Farvel med denne verdens usle glede, Den har kun sorg og hjertenag med seg,
Min sjel den ei til fryd og lykke leder, Og derfor passer ikke den for meg.
- 5.** O hvilken fryd, o hvilken salig lykke! At ikke noen makt hvor stor den er
Oss ut av Jesu sterke hånd kan rykke, For trofast han uti sin favn oss bær.
- 6.** Av våre hoveder der ei skal falle Et hår på jorden, så har Herren sagt
Vår kjære Fader tellet har dem alle Og holder over sine trofast vakt.
- 7.** Er Gud med oss hvem kan imot oss være, O frykt dog ei, du lille svake hjord!
Om mørke stunder vil oss titt besnære, Vi går dog hjemad enn på Herrens ord.
- 8.** Der står Guds folk en hvile enn tilbake Hist oppe venter oss en evig fryd
Og så får vi gå hjem å se og smake, Guds salighet i himlens jubellyd.

52 O verden, hvor du dog er full

Mel: Nu er jeg frelst fra synd og sorg. El. Tenk når engang hver tåke. MB. 894

1. O verden, hvor du dog er full av møye! Kun sorg og trengsel har du i din favn, Den glede som du hjerte kan tilføye, Den varer kort og hastig, skifter om.
2. En jammerdal du dog med rette heter, Et sorgens hus, hvor ingen hvile er Hvor den fortrengte sjel ei hvile finner; Men håpets lengsel går til fredens hjem.
3. Derfor Guds barn, når tidens trengsels møye, Frempresser tårer på vårt bleke kinn Da er det salig å i sjelen have Den fred som verden ikke give kan.
4. Den fred som evig, evig skal vedvare, Som rekker over dødens dype flod Som Jesus med sin seiers død ervervet Til alle som er legt i Jesu sår.
5. Rettferdiggjorte vi ved troen haver Den fred som Gud antage vil og kan Den fred som søtere enn honning smaker For Jesu brud i dette Babels land.
6. O slå frimodig livets harpestrenger, Du Jesu brud, Guds stad Jerusalem! At tonene kan ut fra sjelen trenge, Inntil du slipper til ditt rette hjem.
7. Der skal din glede ei med tårer blandes, Der skal du skue Jesus som han er Der skal du seierspalmen få i hende, O hvilken salighet, o venner kjær.
8. Hvor tårene for evig blir avtørret; Hør dette du Guds barn hvor enn du bor Gud er jo bleven med deg rett fornøyet, For du er rensset uti Sønnens blod.

9. Snart får vi takke med en løsnets tunge, Og prise Herren med et lettet bryst Ja, blant serafim og keruber synge Halleluja! Nu striden er forbi.

Nils Lund

53 O kom la oss synge

Mel: Min søtteste Frelser og broder. El. O åpne ditt hjerte for Herren. MB. 216

1. O kom la oss synge om Jesus, Vår kjære og trofaste venn!
Som gikk for oss alle i døden, Som elsket og elsker oss enn.

2. For hvem har som han vel oss givet På kjærlighet sikrere pant,
Som gjennom sin død for oss alle En evig forløsning oss vant.

3. Han overga himmelens rike Og kom til vår syndige jord Å lide og dø for oss arme Alt etter Guds hellige ord.

4. Han gikk her som fattig og ringe, Og ingen så fattig der fant's;
Enn skjønt han var skapningens Herre, Og himlen og jorden var hans.

5. Han blant overtredere ble regnet, Ble hengt på forbannelsens tre.
Uskyldig i døden han bleknet, Men overvant døden derved.

6. På Golgata han seier har vunnet Og knust er nu djevelens makt.
Forklaret han oppstod fra graven, Har livet og lyset oss brakt.

7. Og siden sitt verk han fullbrakte, Han opp før til himlen igjen
Og er hos vår Fader der hjemme, Vår gode forsvarer og venn.

8. O Jesus, din kjærlighet ser vi I alt hva du gjorde og gjør; I gjerningen du den beviser, Når for dine fiender du dør.

9. I himlen der synger de alle Om Lammet som løst oss engang. O måtte det også på jorden Bli emnet for hele vår sang.

54 O stille fred

Mel: Nu er jeg frelst fra synd og sorg. El. Tenk når engang hver tåke. MB. 894

1. O stille fred som bor uti mitt hjerte, Mens stormene omkring meg raser her Vel deres brus meg stundom volder smerte; Men dog min fred forstyrres ei derved.

2. Vel må man regne meg iblant de dårer, Som valgte korsets smale vei å gå Men verdens hån meg ikke mere sårer, Min fred den overvinner alt enda.

3. Når skånselsløst man mine feil bedømmer, Og smedekalken bitter rekkes meg, Jeg uten klage den så tålig tømmer, Thi i dens dyp en fred dog gjemmer seg.

4. O stille fred og makt, du livets seier! Du kan ei kjøpes for all verdens gull; Thi freden som jeg i mitt hjerte eier, Er Jesus selv, min Frelsermann så huld.

5. Min fred, han sier, giver jeg til eder; Den fred som verden aldri give kan, Men hver en sjel som fredløs derom beder, Sitt hjertes fred hos Jesus alltid fant.

6. Ei under da om sjelen stille hviler, Når fredens fyrste i mitt hjerte bor For hver en dag jeg frem mot målet iler, Han blir meg mere kjær og mere stor.

7. Han er min fred, når en gang jeg i døden Med bleke
lepper hvisker mitt godnatt Når striden slutter og når endt
er nøden, Og når min fot på livets strand er satt.

55 Sions folk og Jesu brud

Følg Jesu fotspor.

Mel: Kjære venn på livets vei.

1. Sions folk og Jesu brud, Kjemp dog striden herlig ut, Følg i
Jesu fotespor, Til vi ut av verden går.
2. Vandre veien verdigen, Kjemp og strid rett herligen, Så
skal ærens krone skjønn Gives av vår Gud til lønn.
3. Fly all verdens lyst og prakt, Ære, visdom, gunst og makt
Som en snare om oss er, Volder sjelen stort besvær.
4. Følg da Jesu fotespor, Fra Getsemane han går, Følg ham
og til prestens gård. Hvor han slag på kinnet får.
5. Der er Jesu fiender all Samlet i den store sal. Der og Peter
kom i fall! Vokt deg sjel, du våke skal.
6. Følg ham gjennom verdens stad, Gjennom møye, spott
og hat; Der de lo og spottet ham, Som bar deres synd og
skam.
7. Følg ham opp på Golgata, Se den Gud og Frelser da! Se
det rette offerlam For vår store synd og skam.
8. Han for sine fiender bad: Kjære Fader dem forlat! Hva de
gjør, det vet de ei, Blind og mørk på syndens vei.
9. Se det blod på korset rant Ned på jorden til et pant. Knust
er slangens hoved her, All vår synd tilgivet er.

- 10.** Se Guds vredes ild og makt. Himlen kledd i sørgedrakt.
Jorden i sin grunnvoll skalv Da Guds sønn sin ånd oppgav.
- 11.** Da han ropte: Gud, min Gud! Har du helt forlatt meg nu!
Jorden bevet, helved skalv, Mørke over jorden falt.
- 12.** Han sitt hoved bøyet ned, Da han ned i døden steg
Ropte: Fader i din hånd Giver jeg min sjel og ånd.
- 13.** Store Gud og unders mann, Hvem det råd utgrunne kan,
Med sin visdom forstand Hvem din vei oppspore kan?
- 14.** Når skal vi få prise deg, Kjære Fader mildelig, Med en
renset sjel og bryst, Prise deg med englerøst.
- 15.** Når vi for ditt åsyn står, Hvitkledd frem for tronen går,
Syngende til Guds behag, Seierssangens herlig kvad.
- 16.** Ta og meg min Frelsermann, Meg den største synder
ann, At og jeg blant dines tall Priser deg i himlens hall.

J. Qvistad

56 Kan du synge den nye sangen

MB. 195

- 1.** Kan du synge den nye sangen, Synder som ferdes på
sorgens jord? O, den synges alt hist av mangen, Som seg nu
fryder ved himlens bord; Men de lærte den først her nede,
Da de hen til Golgata kom, Under korset fant fuglen rede,
Men du spør: Hva synges om?
- 2.** Hjertetrangen utfører sangen, Emnet er Jesu Kristi blod.
Jeg av slangen var grusomt fangen, Men har av nåde et
freidig mot, Thi Immanuel gikk i striden, Løven av Juda seier

vant; Slangens motstand ble altfor liten, Jeg en evig forløsning fant.

3. Opp på Golgatas dunkle høyde Mørkets fyrste til fektning drog, Kom o synder, betrakt rett nøye, Hvem der utgydet har sitt blod. O, jeg bever, av skrekk må klage, Pilen i frelserhjertet gikk; Snart den vendte derfra tilbake, Mørkets fyrste sitt dødsår fikk.

4. Døden ble nu oppslukt av livet, Verdens forsoning ble nu fullbrakt; Himmelnøklen ble Jesus givet, Men vår anklager har tapt sin makt. Jeg er salig på blodets regning, Himmelens konge er nu min far; Jeg er innenfor trygg innhengning Og er blevet et nådens kar.

I. Traasdahl

57 Kjære venner, Guds utvalgte

Mel: Når mitt øye trett av møye. MB. 888

1. Kjære venner, Guds utvalgte, I som nu i sorgen går, Og som lenges etter hvile og det rette sabbatsår, Vent tålmodig kun en stund, Snart vi skuer frihets lund.

2. Hør, den milde Frelser sier: «Våker, se jeg kommer snart» Og vil hente sin utvalgte, som på jorden trenges hardt; Tenk å se din Frelser blid Og få smake himlens fryd!

3. Er det ofte trangt å vandre, Mørkt å gå på livets sti, O det skal seg nok forandre, Snart din trengsel er forbi, Snart vi skal vår Jesus se Og ham møte syngende.

4. Kom i hu du er en fremmed, Og en gjest i dette land; Fest

deg ei ved noe jordisk, som din reise hindre kan; Elsk din Jesus og ei se Etter det forbudne tre.

5. Tenk på livets brudeskare Og på kronen som de bær, De gikk og i nød og fare, Mens de var på jorden her; Men i Jesu blod de vant Og i døden livet fant.

6. Nu I landsmenn, kjemp i håpet Gled deg til din høytidsdrakt, Snart skal høres frelserropet; «Kommer nu er vunnen sak». Søte Jesus, led oss frem, Til vi ser deg i ditt hjem!

58 Jeg vil synge en sang

Sjelens hjem. Mel: O hva salighet stor. SS. 257 El. Egen melodi.

1. Jeg vil synge en sang om det salige land, Dette hjem hvor i sjelen skal bo. Ingen stormvind der slår mot den sølvhvite strand, :/: På evighetshavet er ro :/:

2. Jeg ser staden av himmelske hærskarer full Med vinger av strålende glans, Og de salige ånder får kroner av gull :/: Med ærens høyprisede krans :/:

3. Ved den herlige flod med det levende vann, Der ser jeg så liflig et tre; Og hver sjel som får bo i det himmelske land :/: Skal gledes ved frukten å se :/:

4. O, hvor salig blir møtet der oppe engang, når venner der sees igjen, Og med harper i hånd de istemmer en sang:/: For Jesus vår himmelske venn :/:

5. Dette sjelenes hjem er for deg og for meg, Denne tanke

rett fryder min ånd, Vår velsignede Frelser oss venter hos seg :/: Og kronen han har i sin hånd :/:

59 Hva er det godt å bo i Jesu sår

Frihetsborgen.

Mel: Akk Lammets blod. MB. 279

- 1.** Hva er det godt å bo i Jesu sår! Der er jeg salig hvordan det meg går; Jeg sitter trygg og sikker i min borg – Og trosser Satan, synd og død og sorg.
- 2.** O, frihetsborg, du skjønne blomsterpark, Og fåreflokkens grønne fødesmark! Ja, her er liv i Lammets offerblod, En kilde, rinnende i overflod.
- 3.** Her står jeg tekkelig og ren for Gud. Som Adam, før enn fallet med sin brud, Ja jeg har større herlighet enn de, Uti en daglig full forlatelse.
- 4.** Akk, Jesu sår, min gode frihetsborg! Her kjenner fårene ei nærings sorg. Han føder og han kleder hjorden sin, Og støter ingen ut som kom der inn.
- 5.** Ja, her er fritt og åpent for enhver, Og for fortapte syndere især. På døren står det skrevet; Kom og se! Jesus annammer alle syndere.
- 6.** O, Gud skje lov, at striden er fullendt, Og dødens brodd i havets dyp er gjemt, Og Satan han har tapt sitt hovedslag; Ja, seiren er nu vår, halleluja.
- 7.** I Jesu sår jeg reiser veien frem, Inntil jeg når mitt gode faderhjem, Hvor jeg beundrer glad og frydes ved Min

hyrdes sår og røst i evighet.

N.I.

60 På Golgata

Golgatas sang.

Mel: O, lammets blod. MB. 279

1. På Golgata der er mitt hvilested, Der ser jeg Jesu store kjærlighet, Jeg ser den i de korsets dype sår, Hvorfra min sjel seg daglig kraften får.
2. Akk korsets tre! Mitt søte livets tre, Der har min trette sjel så salig le. Jeg som en synder ser meg hver en stund, Og derfor være må på blodets grunn.
3. Der har jeg daglig adgang til min Gud, Og all min synd ved blodet slettes ut. Der kan jeg stamme på mitt Abba rop Og rose meg av herlighetens håp.
4. Men viker jeg det aller minste fjed Fra dette sjelens trygge hvilested, Da har jeg mistet all min fred og trøst Og hører lovens dom og strenge røst.
5. Akk måtte sjelen alltid hvile fast På denne grunn hvor Jesu hjerte brast, Og have livet i hans dype sår! Da vet jeg visst det blir et sabbatsår.

61 Der finnes en stad

1. Der finnes en stad skjønn og herlig, Langt bortom dødsfloden så kold, Beredt utav Herren allmektig Av klareste gull og krystall.

Kor: Jeg lenges, o var jeg blott der! Jeg lenges, o var jeg blott der! O var jeg blott over dødsfloden så kold! Jeg lenges, o var jeg blott der!

2. Den staden behøver ei solen, Og mørket det finnes ei der, Guds herlighet skinner fra stolen, Opplyser all himmelens hær. Jeg lenges osv.

3. Når skal jeg den hytte få levne, Som ei kan i døden bestå? Når skal dette forheng dog revne Og ånden til Herren få gå? Jeg lenges osv.

4. Når skal jeg min Frelser få skue Og syng den himmelske sang? Når skal idel salighet råde? Ja, det blir i himlen engang. Jeg lenges osv.

5. Når skal jeg få bo i den staden? Der gatene er utav gull, Og stå i den blodrøde raden Og skue min Frelser så huld. Jeg lenges osv.

6. Når skal Jesus hente hjem sine? Den lengtende ventende brud, Når skal vel som solen de skinne I himmelens snehvite skrud? Jeg lenges osv.

62 Du due som er i klippens revner

Duen i klipperevnen.

Egen melodi.

1. Du due som er i klippens revner, I skjul i tårnet i brudeklede, Kom frem av revnen og syng en sang, Din røst er yndig, har himmelklang.

2. Hvor er hun deilig den fyrstedatter, Som elsker Herren og

ømt omfatter, Hvor deilig er du, du søster, brud! Så taler Jesus som himlens Gud.

3. Hun har en krone og hvite kleder, Hvor over Herren seg såre gleder En er min due, og hun er ren. Vé den der rører Guds øyensten!

4. Hun har inntaget hans hele hjerte, Han deler med henne fryd og smerte Innsegl han satte i sjel og sinn, Så hun kan lukkes i himlen inn.

5. Min brudgoms øyne som ilden luer, Og på hans hode man kronen skuer Av munnen utgår det skarpe sverd; Se her hans høyhet i byrd og verd!

6. Min brudgom er dog den ene samme, Som blodet ofret på korsets stamme Han kjøpte meg ved sin kamp og død, Derfor min brudgom er hvit og rød.

7. Han kjøpte meg med sitt blod det røde, Derfor jeg skal ham i himlen møte Han grep mitt hjerte, han er dets skatt, Og bor der alltid ved dag og natt.

63 Guds sønn han som har oss frikjøpt

Mel: Vær trøstig Sion, Jesu brud.

1. Guds sønn han som har oss frikjøpt Fra syndens hårde bånd, Og har i fra oss helt tatt bort Gud Faders vrede stor.

2. Det urtegården viser klart, Hvor Jesus stred så hardt; Og han ble lydig inntil død, Ja, inntil korsets død.

3. Og vi hans fotspor følger nu Til hoved pannested Og leser at vi skyldig er, I Lammets dyre blod.

4. O hvilken salighet så søt, Som her vi smake får. Når syndsforlatelse vi tror, I Jesu navn og blod.
5. Til Golgata, det seiersberg, Er våres tilfluktsted. Dit vi i troen kryper frem, Hit under korsets fot.
6. Ja, nådens sol på dette berg, Dets stråler skinner her Og varmer våre hjerter hård, Som ofte kolde er.
7. Derfor i troen tred nu frem, Du rensset Jesu brud. Mottag i troen Jesu blod Hvormed du frigjort er.
8. Bli ved I kjære vandringsmenn Og bli ei trette her. Vår seiersfyrste med oss er, Han oss bevare kan.
9. Thi ånden sier, brudgom kom, Og den som tørster kom, Og drikke her av livsens vann, Som ut av kilden rant.
10. Til seieren vi kommet er, Om ordet vitne bær, At han av Juda stamme vant, Han seiren for oss vant.
11. Ha takk, du seiersfyrste stor, Ditt navn er Sebaot, Du og i seierskleder går Foran din dyre hjord.
12. Vår hyrde god, Immanuel, Er midt iblant sin hjord, Og jorden dugget av hans blod, Nu modne frukter bær.
13. Thi himlens gjester kommer snart At smake druer søt, Og fører de utvalgte hjem Til sabbatshvilen søt.
14. Halleluja, halleluja! Vi snart skal syngre der. Og seierssangen lyder høyt, Iblant Guds englehær.

Av en femten års gutt

64 Jeg står på stormfull Jordans strand

Det salige land.

Mel: Jeg folder mine hender små. MB. 795 El. Egen melodi.

1. Jeg står på stormfull Jordans strand Og ser med lengselsblikk :/: Opp til det skjønne Kana'ans land, Der jeg mitt hjemland fikk :/:
2. O hvilket syn! Den salighet Går over all vår tro; :/: Der flyter strømmer av Guds fred I grønne dalers ro :/:
3. Og over himlens boligs sted En evig morgen gryr! :/: Guds sønn regjerer der i fred, For ham og natten flyr :/:
4. Ei motgangs vind, ei sorg, ei nød Kan nå til Kana'ans strand; :/: Ei fare, sykdom eller død Er kjent i fredens land :/:
5. Med millioner frelste her Ved livsens klare flod :/: Jeg lov og pris skal synges der Om Lammets død og blod :/:

65 For Guds folk er hvilen tilbake

Mel: O åpne ditt hjerte for Herren. MB. 216 En hvile for Guds folk.

1. For Guds folk er hvilen tilbake I himmelens salige hjem, Bak trengselens skyfulle dager En rolighet venter på dem.
2. Her går de foraktet, har møyen, Anfektelse, beven og strid, Her flyter så titt deres øyne. De sukker, akk, var jeg dog der!
3. De ofte er bange i striden, Ja titt som et skjelvende blad; Thi troen så ofte er liten, De sjelden tør være rett glad.
4. Dog midt under striden og nøden Til Golgata kryper de hen, Han som der for dem led korsdøden, Er alltid den

trofaste venn.

5. Når syke, forsagte og såre, De klager for hannem sin nød,
Han bort tørrer vennlig hver tåre, Husvaler dem ømt i sitt skjød.

6. De sier så ofte: Nu vekter, Er natten ei snarligen om? Som
hjorten i tørst jeg forsmekter, Gid morgenen snarligen kom.

7. Han sier: O brud mens du venter, Jeg teller hver tåre,
hver nød, Snart sender jeg vogner og henter Deg hjem i mitt salige skjød.

8. Thi himmel og jord skal vel vike, Men aldri det løfte du
fikk, O tenk ei at jeg kan deg svike, For deg jeg i døden jo gikk.

9. Kun stille min brud til jeg kommer, O brus ei, o engstes ei
så, Du ser jo det tegner til sommer, Og kronen du snarlig skal få.

10. Vær priset, halleluja, Amen Høylovet min brudgom, min
bror! Snart skal vi få være til sammen For evig i himmelens kor.

Per Nordsletten

66 Det var deilig det syn

Apostelsangen.

Mel: Det blir noe i Himlen for barna at få. SS. 266 El. O hva salighet stor.

1. Det var deilig det syn som apostelen så, Da han skuet den
himmelske stad, Med den talløse skare for tronen å stå,
Som Gud Herren og Lammet tilbad. :/: Det blir deilig å se :/:

Det blir deilig Guds Lam å få se, Som er konge og Gud Og har kjøpt oss til brud, Det blir deilig Guds Lam å få se.

2. Det var deilig å skue den skare så stor I de kleder så hvite å stå For Guds trone med palmer, blant englenes kor Og så liflig på harpen å slå :/: Det blir deilig å få :/: Det blir deilig de kleder å få. Denne snehvite drakt Med gullperler belagt. Det blir deilig de kleder å få.

3. Det var deilig å høre den liflige sang, Som der lød i det himmelske kor, Omkring tronen og Lammet blant harpenes klang; O de sang så usigelige ord; :/: Det blir deilig hos Gud :/: Det blir deilig å synge hos Gud, Å få tilbede ham og lovprise Guds Lam Det blir deilig å synge hos Gud.

4. Det var deilig i Sion, Guds hellige stad Med de gater av reneste gull, Men de porter av perler i skinnende rad; Ja, den er av Guds herlighet full. :/: Det blir deilig å bo :/: Det blir deilig i Sion å bo; Der hvor gleden er søt, I Guds herlighets skjød, Det blir deilig i Sion å bo.

5. O hvor deilig er staden beredt som en brud, O hvor deilig den trone der står. O hvor deilig hans åsyn, hvem sier det ut, Fra hvem allting sin herlighet får. :/: Det blir deilig å stå, :/: Det blir deilig for tronen å stå, Iblant englenes hær Og se Gud som han er; Det blir deilig for tronen å stå.

6. O hva sier nu ånden og bruden, o kom, Du som tørster, nu kalles du ad, Ta av livsens vannkilde som aldri blir tom, Som går ut fra Guds hellige stad. :/: Det er salig å få :/: Det

er salig å komme og få, Av det levende vann Fra det salige land, Det er salig å komme og få.

67 Min fromhet ene, Innfor Gud

Syndernes forlatelse. SS. 188

1. Min fromhet ene, Innfor Gud Er syndernes forlatelse, Min trygghet grunnet på hans bud: Er syndernes forlatelse, Om vantro støter seg derpå, Det er jo dog i sannhet så.

2. Det faste frelsnings ord for meg Er syndernes forlatelse. Det som har ene liv i Seg, Er syndernes forlatelse.

Forlatelsen i Jesu blod, Akk, hvor den dog er søt og god!

3. Mitt sikre skjold mot dom og lov Er syndernes forlatelse, Min kraft når jeg arm og svak Er syndernes forlatelse, Min sikkerhet i sorg og vé Er syndernes forlatelse.

4. Min rikdom som ei tager slutt Er syndernes forlatelse. Min Jesus kaster meg ei ut, Han giver fri forlatelse, Den arv som skjenkes syndere, Er syndernes forlatelse.

5. Den hjelp meg gives i all nød, Er syndernes forlatelse. Mitt faste håp i liv og død Er syndernes forlatelse. Mitt livs behov min mat, min ro, Er å forlatelse få tro.

6. Min fred alene, Herre kjær, Er syndernes forlatelse, Min sanne nådes kilde her Er syndernes forlatelse. Hvor liflig styrkes mot og sinn Utav den kildes friske spring.

7. Men får jeg sådan nåde tro, Så fri og full forlatelse? For meg ei finnes annet råd En fri og full forlatelse, Får jeg ei leve blott på den, Står intet håp for meg igjen.

8. Så la meg, Jesus, alltid bo i syndernes forlatelse, Og have all min fred og ro, i syndernes forlatelse; Thi blott i denne faste stad Man lever salig, trygg og glad.

9. Visst kan jeg ikke alltid tro En full, en fri forlatelse, Men Jesus er mitt A og O, Han giver full forlatelse. Akk, la ei vantro hindre meg At have all min fred i deg!

Fr. E. Sangbok 81

68 Jeg vil prise Herrens store miskunnhet

Mel: Vil du med til himmelen. MB. 226

1. Jeg vil prise Herrens store miskunnhet For hans store nåde og hans kjærlighet. Han har sett min trengsel, min elendighet, Aktet på min sjels og hjertes usselhet.

2. Uti denne ville ørkens hete sand Har du meg bevoktet med din høyre hånd. Du har meg bevaret fra min fiendes vold, Mine føtter har du støttet med din hånd.

3. Vær meg nådig Herre i min trengsels stund! Tæret utav kummer er min sjel og ånd. Utav sorg og sukke er mitt liv hengått. Mine ben er tæret for min fiendes spott.

4. I din hånd, o Herre jeg hengiver meg, Frels meg fra min fiendes hånd, o Herre min! La ditt åsyn lyse om din tjeners hus, Gi ham fred og frelse uti Lammets blod.

5. Herre la du løgnens lepper stumme bli, La meg ei til skamme bli, o Herre min. Hovmod, stolthets ånde la til grunne gå, Dem som dine ord og Helligånd motstå.

6. Lover Herrens navn, du lille Herrens hjord! Priser ham I

salige på denne jord. Lover Herrens ære, pris hans miskunnhet, Syng du Herrens pris i alle dine fjed.

7. O hvor stor din godhet er, o Herre min, Som du har henlagt for dem til evig tid. I ditt åsyns dekke der har du dem skjult, I din hyttes varetekt du har dem dulgt.

8. Mine dager nu til enden haster fort Før min sjel til deg innom din himmelport. Vær mitt skjold og verge gjennom dødens dal. Før min sjel og ånd til deg i himlens sal.

9. Søsken kjære, hør meg nu i denne stund. Be for meg til Gud av eders hjertes grunn, Påkall Herrens nåde for hans trone skjønn, At han meg vil hjelpe uti dødens stund.

10. På den andre side gravens bratte rand Skal vi samles alle der hos Gud for sant. Ikke skilles mere, Jesus skue skal, Herrens klare åsyn uti himlens sal.

11. Ingen synd og sorg og savn skal være mer, Når vi Lammet slaktet der for øyet ser. Lammets bryllup holdes i den store sal, Amen og halleluja vi synger da.

Efter Ps. 31 ved J. Qvistad

69 Nu er jeg glad og lykkelig

Mel: Velt alle dine veie. MB. 386

1. Nu er jeg glad og lykkelig; Thi Jesus er min venn. Nu har det ingen fare hva helst meg møte kan. Og har jeg livet funnet i Herren Jesu Krist, Så har da alle fiender, sin rett mot meg helt mist.

2. Det er en evig lykke, at høre Jesus til Den rekker til for

alle, kom ta den hvem som vil. Kom høye, ja, kom lave, kom folk av alle slag, Motta den store gave, som bydes deg idag.

3. O kom, så sier Jesus, til nådestolen frem. For deg mitt blod har runnet, engang på korsets tre. Er du enn full av synder, så gi dem blott til meg; Jeg har dem på meg taget, alt skal forlates deg.

4. Der skal mitt sinn ei blandes, med sukk og sorg og gråt Når søskene og Jesus, ei mer skal skilles ad. Der med forklaret øye, jeg selv skal ham få se, Han som selv døden smakte, for alle syndere.

5. O la oss ikke glemme, å løfte blikket opp Og frydes her i tiden, med dette fremtidshåp. Blott noen korte stunder i dette fremmed land, Så får vi arven motta, på Herrens skjønne strand.

70 Jeg vet et land

1. Jeg vet et land. Guds eget hjem, hvis sol går aldri ned. Der saligheten venter dem, som her med Kristus led. Ja, der skulle alle Guds venner engang Forsamles ved englebasunenes klang Og leve med Kristus i himmelstad Og aldri, aldri skilles ad. Hva, aldri skilles ad? Nei, aldri skilles ad. Hva, aldri skilles ad? Nei, aldri skilles ad. Men leve med Kristus i himmelstad, Og aldri mere skilles ad.

2. O Gud så full av kjærlighet! Hvor lenges jeg dog dit. Og for din Sønns rettferdighet Har jeg og dertil lit. Den blodstrøm som fløt i Getsemane ned, De sår og den pine på

korset du led, De sier meg hjorden for Gud nå står Som kjære og frikjøpte får. Hva, kjære kjøpte får? Ja, kjære kjøpte får. Og det for Lammets sår? Ja, blott for Lammets sår. Vi står nu for Fad'ren for Lammets sår Som kjære og frikjøpte får.

3. Jeg ser et Lam på Sions høyde, Jeg ser en skare stor, Iført det hvite silketøy, Jeg hører sangerkor. De synger med salig tilbedende røst Lov ære skje Lammet, som har oss forløst; Oss Gud har med blod igjenløst engang, Det er de frelstes sjelers sang. Hva, løst oss med en gang? Ja, løst oss med en gang. Og det er himlens sang? Ja, hele himlens sang? Da skal det og her være all vår sang. Om Lammet som oss løst engang.

4. Nu fuglen hus har funnet her, og svalen fått et bo. Dog tro er tro, og ler er ler Ei uforstyrret ro. Ei ennu vi skue vår himmelske skatt; Thi fienden plager og sjelen blir matt. Vi sukker og venter: Akk, var vi der! Hvor ingen brøst og sorg mer er! Hva, ingen brøst er der! Nei ingen brøst er der! Og ingen sorger der? Nei, ingen sorger der! Akk, salige time! Akk, var vi der! Hvor ingen brøst og sorg mer er.

5. Når skal det store Herrens år Med fryd og fred gå inn, Da trette sjeler hvile får I himmelgleden din! Hvor tro og håp og venten, ja våken og bønn Ombyttes med nyte og se hos Guds Sønn Der øye mot øye vi skuer vår venn, Den tro og milde Frelseren. Hva, får vi se vår venn? Ja, evig se vår venn! Hva, Skue Frelseren? Ja, skue Frelseren. O, himmelske

salighet se vår venn! Den tro og milde Frelseren.

6. Men gode Gud oss nådig vær; Omhegn din arme hjord.
Bevar nu dem du vant deg her ved Ånden og ditt ord. Ja,
amen, thi hyrden er død for sine får, Og han er den samme
idag som i går Og vil vi skal skue hans herlighet der, Og evig
blive hvor han er. Hva blive hvor han er? Ja, blive hvor han
er! Og skue Herren der? Ja, skue Herren der! O himmelske
fryd å få se ham der, Og evig blive hvor han er!

G. A. Lammers, prest

71 O, Lam jeg ser deg full av sår

Lammets sang. MB. 278

- 1.** O, Lam jeg ser deg full av sår, Tålmodig du min straff
utstår. Hver dråpe blod tilroper meg: Tenk, o hvor høyt han
elsker meg!
- 2.** Meg arme barn å få til brud, Derfor korsfestet himlens
Gud. Ufattelige kjærlighet, Som englene selv undres ved.
- 3.** Du gikk for meg en blodig strid, Og jeg som skyldig var,
slapp fri: Guds vredes kalk du tømte ut, Så dyrekjøpt er jeg,
din brud.
- 4.** Hver dråpe av din sved, ditt blod Er meg en hjertens
styrkning god, Hvorav min sjel forfriskning får, Når jeg
forsakt i kampen står.
- 5.** Ha takk, min søte Frelsermann! Jeg aldri deg fulltakke
kan. Hvert møysomt trinn som du har gjort, Er meg et trinn
til nådens port.

- 6.** Hva skal jeg give deg igjen? O ta mitt arme hjerte hen!
Kun rett og slett min gave er, Som jeg til lønn for deg
frembær.
- 7.** Men ta det dog i nåde ann, Jeg selv det ei forbedre kan.
Forny mitt hjerte, sjel og sinn; Og prent meg så ditt billed
inn!
- 8.** Jeg allting har når jeg har deg, Når du ved troen bor i
meg. Ja, da jeg har den beste del, Som rett fornøye kan min
sjel.
- 9.** Jeg senker meg da ganske ned I din bunnløse kjærlighet.
Bevar meg alltid uti deg, Inntil du får forflytte meg.
- 10.** Fra denne verdens gråtedal Hist opp til himlens frydesal,
Hvor jeg blant de utvalgte tall, O slaktet Lam, deg love skal.

72 Hjem jeg lenges

Mel: Kjemp alvorlig nu Guds nåde. El. Alle nådebarn til hope. MB. 662

- 1.** Hjem jeg lenges! Akk, i verden, er så koldt, så mørkt, så
ødt, Måtte snart min arme ferden Være endt, og sorgen
bødt!
- 2.** Hjem jeg lenges! Ei jeg trives, her i jordens jammerdal; Til
Guds Salem hjertet drives Opp til Lammets bryllupssal.
- 3.** Hjem jeg lenges! Nåderike Fader, la meg hjem få gå, Bort
fra synd og sorger vike! Snart mitt hjemland skal jeg nå.
- 4.** Hjem jeg lenges! Der er sommer, Sol og sang så viden om.
Ja, du sier: Se jeg kommer! Amen, Herre Jesu, kom!

73 O brødre og søstre i Herren

Mel: For Guds folk er hvilen tilbake. El. O åpne ditt hjerte for Herren. MB. 216

1. O brødre og søstre i Herren, Med glede jeg nevner ditt navn, Og tenker så titt på den dagen, Vi samlet skal stå i vårt hjem.

2. Det hjem er ei bygget med hender, Som Herren har sine beredt, Å tage til arv og til eie, Når jorderiks vandring er endt.

3. Her samles vi ofte til sammen, Og synger med glede en sang, Som bringer oss løfter om dagen Vi havner i hjemmet en gang.

4. Men ofte når sangen er sunget, Vi skilles må venner fra venn For atter å være adskilte Enhver i sitt jordiske hjem.

5. Der døden oss snarligen henter, Den ene, den annen av dem, Og brudgommen Jesus dem venter I himmelens salige hjem.

6. Og når så den siste er merket, Og fullt er de søskenes tall, Da fører han sine utvalgte Hen inn i den himmelske sal.

7. Der får de i evighet gledes For tronen med kronene på, Og nyte den glede fullkommen, Som her gjennom tårer de så.

8. Den dagen visst snart er for hånden, Se tegnene viser seg klart, At bruden til brudgommen kommer. Ja, kom Herre Jesus kom snart.

9. O la oss kun brødre og søstre, Vedblive i bønn og i tro, At ingen må blive tilbake Og tape den evige ro.

10. Ja, farvel vi også nu byder, Ei alle hverandre gjenser, Før
dommens basune den lyder, Vi samles og skilles ei mer.

Hilmar Holmgren

74 O Jesus gode hyrde

Mel: O Helligånd mitt hjerte. El. Egen melodi.

1. O Jesus gode hyrde, led meg, ditt svake får. I verden her
jeg fremmed er, Og blant så mange farer forsagt jeg ofte
går. O Jesu gode hyrde, led meg, ditt svake får!

2. O Jesu gode hyrde, ditt liv du satte til, å gjøre meg fra
synder fri, Hvorav jeg godt kan skjønne, du meg og frelse vil.
O Jesu gode hyrde, ditt liv du satte til.

3. På korset jeg deg skuer, i røde purpurdrakt, Ditt
hjerteblod, den purpurflod Utav ditt hjerte flyter den har
oss livet brakt. På korset jeg deg skuer, i røde purpurdrakt.

4. O syn som aldri glemmes, ei enn i dødens stund. Ved
korsets fot, jeg ser ditt blod, i strømmen ned å rinne, som
gav meg sjelefred. O syn som aldri glemmes, ei enn i dødens
stund.

5. Her har du for ditt hjerte, den rene livets sol. O kjærlighet
så skjønn og ren! Den drager sjel og hjerte til Jesu, hyrden
god. Her har du for ditt hjerte, den rene livets sol.

6. O under, o stor lykke for meg, jeg arme får! At jeg nu går
med Jesu får Og venter på den time, at vi til himlen når. O
under, o stor lykke, for meg jeg arme får!

7. Farvel I verdens dårer, jeg med min Jesus går, Med sukk

og gråt er veien strødd, Men dog med fryd jeg høster, jeg
angrer ei min gråt. Farvel I verdens dårer, Jeg med min
Jesus går.

8. O salige utvalgte, som følger hyrden god, vår sak er god i
Jesu blod, Vi eier liv i døden, vær derfor ved godt mot. O
salige utvalgte, som følger hyrden god.

9. I verdens usle skatter, I må den usle prakt, Ei akte stort,
men løpe fort, Til vi i himlen havner I Jesu ømme favn. O
Jesu hent meg snarlig, til fredens stille havn.

10. Iblant utvalgtes skare, i frydens paradys Med lovsangs
lyd i englefryd Jeg Lammets blod lovsynger. Akk sukk du
Jesu får, Vi snart med seiers palmen, for Lammets trone
står.

Petter P. Bakkejord

75 Mitt utlendighetsliv

Trøst i bedrøvelse.

Mel: Det blir noe for barna i Himlen å få. SS. 257

1. Mitt utlendighetsliv rett snarlig henflyr Som skyggen for
solen bort går, Men trengselen stor har trettet min fot Og
gjort meg tungsindig og sår.

2. Jeg klage må her, for hjertet begjær, i ord å fremføre sin
nød, For slangen han slår med hugg og med sår, Det nesten
var blitt til min død.

3. Vi møttes i strid, jeg gjorde min flid, å Kjempe av ytterste
makt; Men glødende skudd han skjøt mot meg ut Og gjorde

meg ganske forsagt.

4. Men seiersfyrsten stor, hvis navn er Guds ord, Hans kleder er farvet med blod Stod hos meg og stred, den slange så led Han la ham i støvet for sin fot.

5. Ja, blodet det rant som seierens pant I strømme på Golgata ned, Det virket til tro og brakte meg ro Og krefter til kampen så het.

6. Friskt mot da min sjel, Immanuel går I brodden og fienden slår. Vi frykter ei mer, med troen vi ser, At seierens krone vi får.

7. Snart hjemme vi er fra nød og besvær Befriet i himmelens ro. Der skilsmisens kval ei trenge oss skal, Men sammen i glede vi bo.

8. Den glede blir stor blant englenes kor De love og prise Guds Lam Som oss har gjenløst fra smerte og brøst Og båret vår spott og vår skam.

9. Ja, takk skje deg Gud som frelste oss ut Fra dødsdømtes lenker og bånd. Vi bedre engang skal prise ditt navn I himlen med hjerte og hånd.

10. O! Jesus kom snart, vi lenges så hardt, Ditt herlighets ansikt å se. Dertil står vårt håp, o hør våre rop, Ja, amen det snarlig skal skje.

Lover Herren min sjel, og alt hva i meg er hans hellige navn; store ting har han gjort imot oss, derfor er vi glade.

Markus Lie

76 Tunge dager svinner

Mel: Jesu du min glede. El. Gud skal allting lage. MB. 63 Egen melodi.

- 1.** Tunge dager svinner, Sorgens tårer rinner, Jesus tørr dem av. Jeg i deg vil være, Du min pryd og ære, Til jeg går i grav. Jeg i deg og du i meg, Hva skal meg da kunne skremme, At jeg deg kan glemme.
- 2.** Akk, her må jeg trenges; For mitt hjerte lenges Til den nye stad, Som jeg ser å skinne Hist bak høye himle, Skjønn som solen klar. Englesang med frydeklang I de gylne saler klinge, Løft min sjel din vinge.
- 3.** O, men her er mange Tornefulle gange På den snevre vei. Mange tårer rinner, Mange torner stinger, Blodig er den sti. Stans min sjel, Betrakt dog vel Disse blodsbestenkte gange Måtte Jesus vandre.
- 4.** Satan vil oss trykke, Bringe oss ulykke, Give sjelesår. Mange tusen snarer, Fristelser og farer Er for Jesu får. Verden er så ond især, De må trykkes, de må trenges, Derfor og de lenges.
- 5.** Stille med min klage, Kom nu la oss drage Hen til Golgata. La oss rett beskue Kjærlighetens lue Uti Jesu blod, Der han led, Med dragen stred, For sitt arme får å rive Ut av helveds kvide.
- 6.** Tusen slag og smerte Pinte Jesu hjerte, Brakte blodig sår. Uskyldsblodet rinner På hans bleke kinner, Han i døden går. O, min sjel, Merk dette vel. For din skyld han måtte lide Denne spott og kvide.

7. Men la oss ei klage, For den gamle drage Blev dog underlagt. Jesus, guddomsmannen, Er igjen oppstanden Med en veldig makt, Har oss brakt stor salighet, Ved sin sonings makt og nåde, Frelst oss av stor våde.

8. Sion opp å syng, Løs din stumme tunge, Syng en frydesang! All den hær som vrimler, Alle høye himler Slå med frydeklang. Jesus stor til himlen før, Snart sin brud han og skal tage, Hjem fra sorg og klage.

Hos den Herre Herre er utgange fra døden, hos vår Gud er megen salighet.

Markus Lie

77 Min søtteste Frelser og Broder

Mel: O åpne ditt hjerte for Herren. MB. 216

1. Min søtteste Frelser og Broder, Min blodige brudgom og venn, Jeg arme besværede synder Til deg med min byrde flyr hen.

2. Her kan jeg ei lengere være For syndighet, trengsel og nød. La snart dine engler meg bære Til gleden i Abrahams skjød.

3. Jeg har alt stor lyst til å fare Bort fra min utlendighets stand, Å stå blant den salige skare, Hist i det forjettede land.

4. Jeg er dog så trett av å sukke, Jeg banker og holder ei opp, Før du vil din himmel opplukke Og krone mitt salighets håp.

5. Bestenk meg med blodet og vannet Som av dine vunder utfløt. At jeg ikke skjøtter om annet Enn om deg min

brudgom så søt.

6. Du er dog min salighets klippe! Min eneste rikdom og skatt! O Jesu, deg vil jeg ei slippe, På deg jeg min tillit har satt.

7. Jeg lenges med sukk og med tårer I himlen ditt ansikt å se. For her er så meget som sårer Og volder mitt hjerte stor vé.

8. Vellysten den vil meg henrive Og rane min søtteste ro, Lett fristes min sjel til å blive Sin kjæreste brudgom utro.

9. Så ofte forføres jeg arme Og etter det flyktige ser; Du må dog deg snarlig forbarme. Å løse min ånd av sitt ler!

10. O, frels den av djevelens snare! Ta den i din kjærlighets kur! Til en gang den salig får fare Ut av sitt elendighets bur.

11. Gud gi at jeg snart var der hjemme I himmelriks herlige slott! Hvor synder ei mere skal klemme, Ei verden, ei trengsel, ei spott.

78 Opp I kristne, ruster eder!

Mel: Far nu vel i tåredale. KB. 198

1. Opp I kristne, ruster eder! Kristi lemmer ut på vakt! Satan seg til strid bereder, Og vil bruke all sin makt. Opp enhver! Drag nu sverd! Fienden trosser Herrens hær.

2. Følg nu eders fyrste etter! Stol kun på hans sterke arm; Satan bruker alle krefter, Fører hit sin hele sverm. For oss går, med oss står Han som alle ting formår.

3. Nu det gjelder tro og love, Uopphørlig bønn og vakt; Frisk

på Jesu blod at vove, Grip så kun rett ann med makt, Jesu blod, giver mot, Treder Satan under fot.

4. Kristi blodbestenkte fane Fører frisk i striden inn, Og den daglig kjempevane giver kraft i sjel og sinn. Hvert et sår, gjør deg hård, At du alltid seier får.

5. Dette har for sannhet funnet Alle helgens kjekke mot, Som har kjempet og har vunnet, Styrkede i Lammets blod. Skulle vi, da gå fri Alle kristnes kamp forbi.

6. Den i slaveri vil blive Her og inntil evig tid, Synden ikke overgive, Har og ringe lyst til strid. Verdens prakt, Satans makt Har ham inn i søvnen lagt.

7. Men den rett til saken kjenner, Frihets herlighet forstår, Og til Gud seg ganske vender, Kjenner ham, han søker får. Han ei er, doven, feig. At betrede kampens vei.

8. Mange har det trangt i livet, Som dog ingen frihet får, Har seg ei til Gud hengivet, Stille hen i angst de går. Kjød og blod, under fot! Så får kjempen lyst og mot.

9. Opp ved Jesu blod å vinne, Seiren bliver viss og stor. Til vår panne vil vi binde Vitnesbyrdets faste ord. La det gå, som det må, Ordet evig skal bestå.

10. Er vårt liv i Gud forborgen, Synes det som visnet hen. På den siste blide morgen Skal det klarne opp igjen. Striden og, da forgår, Seiren aldri ende får.

11. Da skal Kristi hær opptrede, For hans trone stille seg, Bære livets krans og klede Med så stort et seiersskrik. Tenk engang hvilken sang! Himmelsøt og evig lang.

79 Akk, har du ei vilje å blive min brud?

Mel: Hjertelskede venner eller Velsignet den dagen da jeg her fikk se. Egen melodi.

1. Akk, har du ei vilje å blive min brud? Jeg har deg jo givet mitt hjerte, Ja, kjøpt og ervervet med blodige pryde; For din skyld jeg led jo stor smerte. Jeg minnes den tid, da jeg kjøpte din sjel, Jeg minnes den dag da jeg for deg blev trell Med grummeste kval og med døden.

2. Betenk dog, hva møye jeg for deg har hatt, I bønner, i blod sved og pine. Du har jo hørt nådens, forsoningens kraft Og erfaret kallelser mine. Jeg har deg jo kjøpt og vil være din lønn. Akk, vil du nu lengere motstå min bønn, Og akte din salighet ringe.

3. Jeg har deg jo dannet til krone og pryde, Ei jordisk, men himmelsk å bære; Jeg har deg jo kjøpt til å være min brud, kjøpt til deg guddommelig ære. Fra herlighets trone jeg nedsteg på jord, Og ble, o hva ære for sjelen så stor! De fortapte menneskers broder.

4. Se syndere dem har jeg elsket så høyt, At jeg deres sak har antaget, Rygg, hender og føtter til korset har bøyd, Stått stille når de meg har slaget; Jeg intet lem skånet for striper og sår, For syndere ei spart en enest' blods tår, Mitt hjerte og side det vidner.

5. Jeg ussel og arm ble for syndere her, Landflyktig og såret og slagen, I hete og kulde jeg utholdt besvær, Led uro om natten og dagen; For mennesket jeg lå uti faste og bønn, For syndere arbeidet, fikk døden til lønn, Påminn deg om

fredagen lange!

6. Men er dog forgjeves min pine og død, Mitt arbeide, møye og trengsel? Skal jeg ei se frukt av den nød jeg utsto, Og vente med uoppfylt lengsel? Mitt offer har båret en velsignet frukt Hos alle som tok mot min nådige tukt, I meg fant de livet og freden.

7. Så hør da villfarende synder, min røst! Jeg er jo den trofaste hyrde. På alle jeg venter og leger dens brøst, Som føler sin syndige byrde. Mitt hjerte seg bøyer så snart som jeg ser, At synderen kommer nedbøyet og ber Om nåde, om tro og om trøsten.

8. O stans dog på veien som fører deg hen Til helvedes evige smerte! Og vend deg til meg; for jeg er jo din venn, O kunne du skue mitt hjerte! Tenk, jeg selv, din Gud, er for syndere død, Jeg for dine synder har svedet og blødd, O kom dog å la deg nu frelse!

9. Ja, kom da du arme, i tro til meg hen, Ja, kom du dog så som du ere, Til meg det Guds Lam som er synderens venn, Med all din samvittighets byrde. Din synd jeg utsletter og renser jeg så, At du for min Fader rettferdig kan stå Og skjenkes de himmelske skatter.

10. Se, sjel, dine synder jeg bort tar og klar Fra synden og straffen frigiver, Til brud jeg deg atter trolover og tar Jeg selv og hva mitt er ditt bliver. Din nød og min venten la have en slutt, Betenk deg ei lenger et enest' minutt, Kom, gi meg din sjel og ditt hjerte!

80 Opp min sjel å Herren love

Brudens lovsang. Egen melodi.

1. Opp min sjel å Herren love For hans store nåd' For hans ord og dyre gave :/: For dets trøst og råd:/:
2. Kristus har min synd utslettet Skjenkt meg fred og lys, Gjennom synd og død opprettet :/: Vei til Faderens hus :/:
3. Loven har han og fullbyrdet, All vår skyld betalt, Og med fredens bånd ombundet :/: Har gjort alt, ja alt :/:
4. Ren og fri jeg nu er vorden, Barnerett har fått. Salig nu alt her på jorden :/: Hvilken herlig lodd! :/:
5. Ingen ting kan meg fordømme, Kristi brud jeg er. Ved sitt bryst han vil meg gjemme :/: Jeg er ham så kjær :/:
6. Om han enn seg stundom dølger, Er han dog meg nær. Om i mulm han nåden hyller :/: Kjærlighet det er :/:
7. Her med våpen uti hånden, Våpenet er Guds ord, Vil jeg imot himmelstranden :/: Drage fra vår jord :/:
8. Der på andre siden graven Striden blir ei lang, Får jeg bytte om mitt våpen :/: Med en seiersang :/:
9. Gled deg derfor du mitt hjerte, Oppstem frydelyd. Gled deg under all din smerte :/: Du er Kristi brud :/:
10. Snart din brudgom nu skal komme, I Sin herlighet, Og deg give med de fromme :/: Evig salighet :/:

Fra svensk

81 Opp Sions folk og lov frembær

Sions sang. Mel: O Fader vår i himmerik. KB. 181

- 1.** Opp Sions folk og lov frembær, Din Frelser liflig er og kjær, Han elsket oss så høyt og tok, Vår synd på seg og opp oss drog, Helt opp av avgrunns dype grav, Til eiendom for Gud oss gav.
- 2.** Det urtegården vitner om; For rød den er av blodet som I fra hans legem fløt for sant, Og kjærlig Jesu hjerte brant. Ja, helvede sitt gap opplot, Dets luer flammet ham imot.
- 3.** Guds offerlam foruten mén Uti sin svære kamp alen', Han ligger nu på jordens muld Og vrider seg av angest full. Han kysser den forbanned jord, Til Faderen roper disse ord.
- 4.** Ei tungen det uttale kan, Hva smerter led vår Frelsermann. Den sjel det dog fornemme får, Som i sin tro til Jesus står, For Urtegården, Golgata Er død for syndens lyster da.
- 5.** Som med en munn vi takke må Vår brudgom som oss elsket så. Han døden for oss overvant, Ja, for ham mørket og forsvant, Hvor over Jesu sorgfull brud Kan være glad i pakt med Gud.
- 6.** Til seierspant vår brudgom kjær Sin And han gav til bruden her. Og derfor også bruden må I glad forventning kunne stå, Og snart han bruden til seg tar, Som han engang trolovet har.
- 7.** Vi lover høyt vår Herre kjær, Som konning David oss har lært Å syngte pris til Herren Gud Med trommer og med

harpers lyd. Enhver som ånden har i seg. Han priser Herren gladelig.

8. Ja, lovsang aldri tie skal Blant Sions vandreskare all. Om de og tiet skulle visst De døde stener rope hist; Så har den Herre Jesus sagt, O alle pris hans store makt!

9. Fra nu og inntil evig tid, Vi synger om vår frelse blid. Herfra vi snart skal flyttes bort Og med Guds engler innen kort, Lovsynge Gud for nåden stor, For kjærlighet i himlens kor.

Fra svensk G. S

82 O, hva salighet stor

Mel: Det blir noe i himlen. SS. 257

1. O, hva salighet stor Som i himmelen bor Er av Jesus for sine beredt, Jeg i troen nu ser Hva i himmelen skjer Etter ordet som Herren oss gir.

2. Jeg ser store og små For Guds ansikt å stå I den himmelske staden så skjønn. Der er alltid nyttår Og en blomstrende vår Og forening i kjærlighet, bønn.

3. Denne hellige stad Burde gjøre oss glad, Da vi håper få bo der engang. Der er rommelig hus, Herren selv er dens lys, Den er tolv tusen stadier lang.

4. Like stor er dens bredd Majestetisk beredt Ja, vidunderlig er og dens høyd, Ei er noensinn spurt Sådan stad på vår jord Med en evig forunderlig fryd.

5. Harper høres og sang, Der blir tiden ei lang For i den

Herren Jesus selv bor. Ingen klage og gråt, Ingen sukke og låt, Høres der i de saliges land.

6. Hvilken salighet der, Hvilken hvile så kjær, Er tilbake i himmelens høyd. Der Guds barn finner ro, Der behøves ei tro, For beskuelsen er deres fryd.

7. Alle helgen går fram, Faller ned for Guds Lam, Og han sier: Min elskede brud, Du er salig og ren Uten smerte og mén I din snehvite fotside drakt.

8. Pris skje Lammet som døde på korset og drog Utav dypet min fattige sjel. Og jeg ser hvor med flid For å hjelpe meg dit, Han meg leder og fostrer så vel.

9. O min Frelsere blid I min elendes tid, Herre Jesus forklar du ditt navn. Uti håpet å få Til Jerusalem gå, Jeg vil bo i din trofaste favn.

83 Som solen opprinner morgenrød

Rødehavets sang.

1. Som solen opprinner morgenrød, Hvor himlens fugler de synger, Så Israel steg av havets skjød med himmelske toner på tunge, De sang om veien på havets bunn, De sang om hjelpen i nødens stund, Om kongehæren der sank som bly. De kvad i sky.

2. Da bleknede for Det røde hav, Den rystede Faraos mure. På allmaktens ord for Mose stav Seg bølgene reiste som mure. I dypet ble det en kongevei, Egyptens konge det hjalp dog ei, For ham kun åpnet Det røde hav En bunnløs grav.

3. Da midtveis i hav var kongens hær, Som ørner hans bannere svevet, For torden og lyn i morgenskjær, Dog kjempene sitret og bevet. Da veltes vogner, da vektet gny, Da kjentes Herren, Da skrekes fly, Da bratt seg lukket for Mose stav Det røde hav.

4. Da tapte seg hyl i bølgedrag De gikk med hærskarer til grunne. Da hilste med sang den unge dag Seks hundrede tusen munne. Og aldri glemmes det morgengry, Da folkesangen lød høyt i sky Til himmelkongen, den helt så prud, Den Guders Gud.

5. Fra kammer og kor i lys og lønn Det høres nu klarlig utsunget, At Kristus den Guds og Davids sønn, Av Abrahams sæd er ut sprunget. Hans folk det var som ved Mose stav, Gikk tørrskoet over Det røde hav. Hans fedre var det som sang i kor: Vår Gud er stor.

Grundtvig

84 Søte Jesus gi meg nåde

Mel: Hvilken venn vi har i Jesus. MB. 331

1. Søte Jesus gi meg nåde, Kraft og mot å vandre så, At jeg deg en gang får skue Og med brudekleder på. Da all trengsel er til ende, Og min sorg til glede vendt. Takk o Jesus for den nåde, Som du har til jorden sendt.

2. Skynd deg, Sion, her er nåde, Stå ei stille, bli ei matt. Se deg ikke mer tilbake Før du får din krone fatt. Tenk på hva du har i vente, Tenk på hva du får å se Når din Jesus deg vil

hente Og står mot deg smilende.

3. Da all trengsel er til ende, Da skal sorg ei trykke mer. Da skal hat og spott få ende, Vendes om til fryd og fred. Ja, en salighet i bytte For en trengselsbane her; Kjære sjel vær tro i striden, Snart, ja, snart, så er du der.

4. Da skal himlens porte åpnes For vår sjel i Jesu drakt, Alle frelste sjeler møtes, Da er Gud og Lammet alt. Alle himlens engler møter Jesu brud på denne dag, Synger Lammets pris og ære Etter hans og Guds behag.

5. Sion, se din store ære, Skynd deg herifra med fart; Se deg ikke mer tilbake, Før du har ditt mål fullbrakt. Herligheten på deg venter Himlens serafimer står, Sine kne for tronen bøyer, Ropende at Gud er stor.

85 Om glemme vil en kvinne

Egen melodi.

1. Om glemme vil en kvinne sitt diende barn, Jeg aldri deg forglemmer, sier Herren. I begge mine hender jeg tegnet deg har Og skjenket deg alt du behøver. I glede du tilbringer hver dag i idel fred, Og årene du lever i samme liflighet Om glemme vil en kvinne sitt diende barn, Jeg aldri deg forglemmer, sier Herren.

2. Thi bergene skal vike og høydene likeså, Min miskunnhet, min fredspakt dog varer. Thi himmel og jord må jo forut forgå, I løftet jeg deg vil bevare. Du gledes skal og frydes fordi jeg er så god, Og frukten skal du kjenne, den strømmer

som en flod Thi bergene skal vel vike og høydene likeså,
Min miskunnhet, min fredspakt dog varer.

3. Som treet der er plantet ved vann så er den mann, Hvis tillit og styrke er Herren. Som treet der utskyter sin rot ved en strøm, Som hete og tørk ikke frykter. Lykksalig skal han være i Herren frelst og fri, Og frukter skal han bære for Gud evinnelig. Som treet osv.

4. Så taler Gud til Sion sin egen øyensten, Som han iblant folkene utvalgte, For han har utvalgt seg en brud uten mén, Ei rynker eller pletter han oppdager. Det gamle er bortgangen se alt er blevet nytt. I Kristus han oss skapte det gamle er bortflytt Så taler Gud til Sion sin egne øyensten osv.

86 Åpent står Jesu forbarmende hjerte

Mel: Jesus, din søte forening. MB. 522

1. Åpent står Jesu forbarmende hjerte, Kjærlighets arme og nådernes favn. Er det vel rett å forsmekte i smerte, Når du kan ankre i salighets havn. Brudgommen, Jesus, så kjærlig deg møter, Roper: «O brud meg ditt hjerte helt gi» Er det vel rett at din venn du bort støter, Som for din frelse har ofret sitt liv?

2. Verden i Jesus forsonet er vorden; Han på sitt hjerte oss syndere bar, Da på sitt kors mellom himmel og jorden Han vår forløsning og skyldoffer var. Skylden utstrykes i blodet det røde, Synderegistret til korset han slo. Dommeren selv

for dødsfangene døde, Gud er forsonet, og vi, vi er fri.

3. Kom da I sjele, ja syndere alle! Dobbelt I takke for hver syndig brøst! Måtte vi alle i Adam enn falle, Har dog vår Jesus oss alle gjenløst. Er det vel rett at befriede sjeler Plager seg selv under trelldommens bud? Nei, la oss heller som frigjorte sjeler Love i frihet vår nådige Gud.

4. Mildeste Jesus, min salighets klippe! Jeg din fortjeneste tager som min. Deg være lov, jeg min vantro vil slippe, Jeg står innskrevet i himlen som din! Før skal en moder forglemme sin spede, Før enn jeg av deg utstrøket skal bli; Derfor jeg synger av hjertet med glede: Snaren er sønder og fuglen er fri!

87 Akk nu du mitt arme hjerte

Mel: Hvilken venn vi har i Jesus. MB. 331

1. Akk nu du mitt arme hjerte, Trett av verdens sorg og lyst, Stille, stille, la meg hvile Ved min frelsers varme bryst! Kun hos ham mitt hjerte finner Trøst og fred for alle savn. Stille, stille, la meg hvile I vår Herres Jesu navn.

2. Akk, jeg grunnet sterkt og lenge Hvor jeg kunne hvile få. At den fantes kun hos Jesus, Kunne hjertet ei forstå. Alltid søkte jeg min hvile I min egen kamp og strid; Men forgjeves var min søken, Skjønt jeg brukte all min flid.

3. Kun i Jesu bitre smerte, Kun i Jesu martyrdød, Var der salig ro å finne Og en evig hvile søt, O, når syn jeg fikk på dette, At for meg han led og stred, O, da fikk mitt arme

hjerter Salig hvile, stille fred.

4. Stille, stille, la meg hvile hos min Jesus nu i fred! Intet da skal hjertet engste; Han er min rettferdighet. Alle lovens krav forstummer Han har nu fullkommet alt. Stille, stille, la meg hvile, Han har all min skyld betalt.

5. O, min Jesus, la meg hvile, som Johannes ved ditt bryst! Kjære, la mitt trette hjerte Finne der sin beste trøst! La så synd og Satan true, Intet meg forstyrre kan; For jeg har til alle tider Like trofast Frelsermann.

88 Arbeid før natten kommer

Egen melodi. MB. 695

1. Arbeid før natten kommer, da er ei lenger tid. Virk i den årle morgen, Og bruk så all din flid. Arbeid mens middagssolen opplyser klart din sti; Snart kommer mulm og mørke, Og da er alt forbi.

2. Arbeid i livets morgen, mens du er ung og sterk; Bruk trolig tid og krefter uti din Herres verk. Høyt lyder Jesu opprop: «Ut i min vingård gå!» La derfor ingen ledig, Nu mer på torvet stå.

3. Arbeid før natten kommer, bruk rett din nådetid; Når du har endt din vandring, er også endt din strid. Hist i Guds lyse himmel, hvor gleden evig er, Venter en salig hvile, Jesu stridsmenn her.

89 Er det sant at Jesus er min broder?

Egen melodi. MB. 311

1. Er det sant at Jesus er min broder? Er det sant, at arven hør' meg til? O, så bort med alle tårefloder! Bort med alt, som enn meg engste vil.

2. Gud min broder, under over under! Større nåd' ei tenkes kan på jord! Skjønt jeg ei kan tro det alle stunder, Er jeg salig enda på hans ord.

3. Skjønt jeg aldri tror det som jeg ville, Er dog saken like viss og sann! Ei i tvil vil jeg min fred forspille. For min Jesus aldri lyve kan.

4. Han har sagt: «Min Fader eders Fader,», Han har sagt: «Min Gud og eders Gud!» O, min sjel, mon det deg ikke gleder, At og du har fått et sådant bud.

5. O, det broderskap, se dette gjelder Mer enn alt hva her man nevne kan, For til arv med Jesus det meg stiller, Gir meg rett til samme arv som han.

6. Samme arv der oppe i det høye, Samme himmel, samme Gud og Far! Herre, Herre, åpne blott mitt øye For de skatter jeg i sannhet har!

90 Hin time i Getsemane

1. Hin time i Getsemane, jeg aldri glemme kan, Da jeg i angstens blodig sved, Fikk se den Gud og mann.

Kor: Jeg glemmer ei, jeg glemmer ei, jeg glemmer ei din vé,

Da jeg deg så i angst på kne, Hist i Getsemane.

2. Da jeg blant havens dunkle trær, I ånden vandret om, Jeg så hvor tungt min Jesus lå, På deg Guds vredes dom.

3. Forlatt du og av dine ble, Ja, av din Fader med. Og aldri jeg utgrunne kan, Hva da ditt hjerte led.

4. Og skulle engang blive kold, Min kjærlighet til deg, Da minn meg om Getsemane, Og om din sved for meg.

91 Jeg er en fremmed

Egen melodi. SS. 228

1. Jeg er en fremmed, jeg er en pilegrim, Blott en aften, blott en aften bor jeg her. Gjør meg ei hinder, thi jeg vil følge Guds folk i strid gjennom ørk og bølge. Jeg er en fremmed, jeg er en pilegrim; Blott en aften, blott en aften, bor jeg her.

2. Reisemåltid, i hast jeg tager, Som et ilbud, som et ilbud stanser ei; – Jeg står ombundet om mine lender, Har vandringsstaven i mine hender; Reisemåltid, i hast jeg tager, Som et ilbud, som et ilbud stanser ei

3. Lammets blod har, mitt dørtre tegnet. Meg beseglet, meg beseglet, Jeg er hans. Ei syndens surdeig, jeg mer vil smake, Av sted jeg haster, ser ei tilbake. Lammets blod har, mitt dørtre tegnet, Meg beseglet, meg beseglet, Jeg er hans.

4. Lammets måltid, meg salig smaker Som en forsmak, blott en forsmak av hans ro. Med føtter løste, fra trelldomsbåndet Jeg går å finne det gode landet; Lammets

måltid, meg der skal smake I en evig, i en evig, evig ro.

5. Til det land, nu mitt øye skuer, Evig stråler, evig stråler solen der. I fremmed land er det mørkt og farlig, Der går jeg vill og kan snuble snarlig; Til Guds Kana'an, mitt øye skuer, Evig stråler, evig stråler solen der.

6. Jordan har ei, den ro jeg søker, Nei jeg lenges, nei jeg lenges til Guds stad. Der gråter ingen, der slutter nøden, Der bor ei synden, dit når ei døden. Jordan har ei, den ro jeg søker; Nei jeg lenges, nei jeg lenges til Guds stad.

7. Gode Hyrde, blott ett jeg beder: Følg og led meg, følg og led meg alltid du, Så at jeg iler, deg steds' i møte, Inntil jeg hviler uti ditt skjøde! Gode Hyrde, blott ett jeg beder: Følg og led meg, følg og led meg alltid du!

92 Jeg har lengtet å stå

Egen Melodi.

1. Jeg har lengtet å stå blant den hvitkleddede flokk, Som om tronen nu synger sin sang. Jeg har ønsket med duen min flukt gikk der opp Til den eviggrønn blomstrende vang; Ja, jeg lenges alt mere som dagene går, Etter hvert som i hjertet blir dypere sår, Og vingen mot ruten jeg slår.

2. Jeg med tårefullt øye nu skuer oppad; For en fange på jorden jeg er. Under tiden jeg synes det vinker, men glad Vil jeg vente, dog når jeg er der, Skal de kjære her vandre i ørkenes sand? Eller møter de meg i det salige land? O vekter, mon natten er lang?

93 Jesus, jeg mitt kors vil bære

Mel: Hvilken venn vi har i Jesus. MB. 331

1. Jesus, jeg mitt kors vil bære, Slippe alt og følge deg; Naken, fattig, uten ære, Skal du blive alt for meg! Gjerne vil jeg allting miste, Hva på jord meg kjærest er, Blott jeg eier, til det siste Deg og himlen Jesus kjær.
2. Vil meg verden alltid svike, Førre meg på villsom vei, Du er trofast, uten like, Dine løfter svikter ei. Herre når ditt blikk i nåde Lyser på min vandrings sti, Bliver meg til evig både Verdens hat, forræderi.
3. Bort all verdens gunst og glede! Komme sorg, forakt og nød, Er til korsets gang jeg rede, Livet har jeg i din død. O, med sorg jeg kan ei såres, Når jeg deg, o Jesus, har, Med den fryd jeg mer ei dåres Som alene jordisk var.

94 O du Guds Lam som verdens synd borttager

Tenk når engang hver tåke. MB. 894

1. O du Guds Lam som verdens synd borttager, Takk at du nådigen har frelst min sjel! Iført ditt rettferds skrud jeg Gud behager, Og sier synd og verden glad farvel.
2. Farvel, du verden med din gunst og ære! Ditt usle vennskap ei fornøyer meg; Vik fra min sjel, jeg vil ditt åk ei bære, Hos Jesus fant jeg bedre fryd enn deg.
3. Legg meg o Frelsermann inntil ditt hjerte, Og la meg smake rett hvor god du er! Da skal ei verden, synd, ei lyst, ei smerte Meg kunne skille fra deg Jesus kjær.

4. Uti din frykt, din sannhet alle dager Og i din kjærlighet bevar du meg! O la din ånd meg tukte og oppdrage Til mer og mer å tro og elske deg.
5. Gi meg ditt sinn og utgyd i mitt hjerte Din kjærlighet, og der din vilje skriv. Da kan jeg elske deg i fryd og smerte, Da kan du bli mitt hele hjerteliv.
6. Når du meg elsker, o hva vil jeg mere! Ei større salighet jeg nevne kan. Guds fred og kjærlighet, o hvilken ære! Nu er du min av nåde, O Guds Lam.
7. Ja, du Guds Lam som verdens synd utsletter, Og med ditt eget blod selv kjøpte meg; Hver dag med dette blod du ren meg tvetter, Lov, ære, takk og pris skje evig deg!

95 Se porten nu er åpen

Mel: Hos Gud er idel glede. MB. 402

1. Se porten nu er åpen, O brødre, søstre kom! Akk, hør nu Jesus roper Fra himlens helligdom. Ei noen stå tilbake, Men fly fra verdens dom, Du sterke, støtt den svake, Og begge sammen kom!
2. Med lov og takk vi minnes, Du Frelser for oss bad, At intet måtte finnes Som skiller hjerter ad! Kom hånd i hånd å vandre Den store pilgrimsgang Inntil vi med hverandre Istemmer Lammets sang.
3. O snart, o snart han kommer, Vår sjeles brudgom hit, Og gjør en liflig sommer Av all vår nød og strid. Med jubel vi da

iler Mot perleporten skjønn, Hos Gud vi finner hvile I Jesus,
hos hans sønn.

96 Tenk når engang hver tåke er forsvunnet

MB. 894

1. Tenk når engang hver tåke er forsvunnet, Som her seg
senker over livet ned, Når dagen evig klar er hist opprunnet,
Og lys omstråler hvert av mine fjed!
2. Tenk når engang er løst hver jordisk gåte, Besvaret hvert
«hvorfor» jeg grunnet på, Men kunne ei med all min
grublen råde – Tenk når jeg Herrens vei skal klart forstå!
3. Tenk når engang hver hjertesorg er slukket, Hvert sår er
legt og stillet vært et savn, Hver smertens tåre visket av, og
sukket, Det dype, kvalt i kjærlighetens favn.
4. Tenk når engang med utildekket øye, Jeg ham skal se som
her jeg trodde på, Tenk når mitt kne jeg hist for ham skal
bøye, Når jeg med takk skal for hans åsyn stå!
5. Tenk når engang jeg uten synd skal leve, Hver tanke ren,
hver gjerning uten brøst, Når aldri jeg behøver mer å beve
For muligheten av en syndig lyst.
6. Tenk når engang hvert hjertebånd som knyttet Til
mennesker meg her i støvets land, Har jordens kår med
himmeriks ombyttet, Og intet sjelene adskille kan.
7. Tenk når engang i himlens gylne saler Jeg med den venn
jeg her på jorden fant, I lyset om et evig liv skal tale Og om
det liv der som en drøm forsvant.

8. Du blide tanke, tal du i mitt hjerte Hver gang meg veien synes lang og slem, Du søtt skal dempe hver en bitter smerte Og lokke smilet gjennom tårer frem.

W. A. Wexels

97 Min inderlig lengsel og bønn er til Gud

Mel: Nu kommer Guds engler. Egen melodi. M.B. 644

- 1.** Min inderlig lengsel og bønn er til Gud, At lyset som tent er i Norden Av fiendens vrede ei slukkes må ut, Men alltid klart skinnende vorde, At menneskene må Den nåde forstå Som Gud har bevist oss på jorden.
- 2.** Så at de derved kan omvendes til Gud, Som ennu villfarende ere, Og blive vår Jesu trolovede brud Og av hans eksempel å lære Av hjertens attrå, Arbeide derpå Så Faderen gives kan ære.
- 3.** Da blir der stor glede i himmelens kor Blant alle Guds barn ja tillike Og blant de rettskafne Guds barn som her bor På jorden i trengslen og striden. De har jo sin fryd Og glede deri, At Gud får formere sitt rike.
- 4.** Det vil nok oppfylles hva Jesus har sagt, At himmerik vold monne lide, Og de som seg trenger derinn av all makt, De monne det til seg da slite; Men de som kun vil Seg hykle dertil, Kan aldri bestandige blive.
- 5.** Så vil jeg da be dere venner så kjær, I dette til hjerte vil tage. Oppriktig å vandre den stund vi er her, Forsiktig omgås svake. Betenk dog at Gud Sin lønn deler ut, Kan ei

de umilde fordrage.

6. Betenk dog at kristendoms høyeste dyd, Er ydmyk og kjærlig å være, Hva enten da møter oss sorg eller fryd I tålighet allting å bære. Deltakende vær Med dem og især Som Herrens husholdere ere.

7. Når vi dette gjør, da blir hjertene mer Tilsammen i kjærlighet lenket, Og lyset bevarer, og sjelen har fred Langt mere enn verden kan tenke. Ja, evighets lønn Vil menneskens sønn Oss ved sin tilkommelse skjenke.

98 Alle vegne hvor jeg vanker

1. Alle vegne hvor jeg vanker Jeg min Jesus har i tanker, Hvor jeg ligger, sitter, går, Etter ham min lengsel står.

2. Bort fra verdens land å ile. Mett av møye, hjem til hvile, Er jeg reiseferdig til, Når min søte Jesus vil.

3. Når jeg med ham skal regjere, Livsens krans og krone bære, O hvor vil jeg være glad I den gylne englestad.

4. O hvor vil jeg da meg glede, Når min Jesus meg vil klede, Føre inn i himlens slott, O da vil det være godt.

5. Da skal munn og hjerte klinge Med min Frelser lov å bringe Blant utvalgte sang og lyd I Guds englers samfunns fryd.

6. Fri fra sorgen, fri fra nøden, Fri fra synden, fri fra døden, O hvor vil jeg være fro I Guds englers samkvems ro.

99 Guds igjenfødte og levende sjeler

Mel: Herre jeg har handlet ille. El. Egen melodi.

- 1.** Guds igjenfødte og levende sjeler, Møt I vår Abba i syngende flokk. Herrens ny skapningers liflige glede Kan i hans lovsang ei øve seg nok. O la dog hver seg for Faderen høre Hvem der hans nåde kan deiligst kunngjøre.
- 2.** Aller livsaligste mildeste Fader, Hadde vi tronenes stemmer i fryd, Hadde vi englenes miner og lader, Hadde vi kjerubers vinger og lyd, Aldri vi alle tilhope formådde Nok som å prise det minste din nåde.
- 3.** Onde vi var og så døde som stener, Hårde i hjertet som marmor og stål, Det var den mektiges styrke alene, Som oss fikk reddet og nådde sitt mål. La oss ved ånden i ordet fornemme Frelserens levendegjørende stemme.
- 4.** Akk, hva vi bliver da selsom til mote. Nu vi rett kjenner fordervelsens stand, Da vi tilforne ei annet forstode. Enn at oss feilede ikke et grann, Stinkende i vår begjærighets grave, Da vi formente dog livet å have.
- 5.** Når vi betenker hva Faderen tenkte, Da han begynte å drage oss ut, Da han oss livet i midleren skjenkte, Smykkede sjelen til Frelserens brud. At han oss elsket oss onde så såre, Må vi henflyte i kjærlighets tåre.
- 6.** Syntes enn sjelen å smake Guds vrede, Jamret så såre i fødselens nød, Det var i sannhet Guds kjærlighets hete, Den som jo har oss til himmelen født. Måtte jo hjertet sin jammer dog kjenne Før enn det ville til korset seg vende.

- 7.** Så man enn Sinai mektig å lyne, Buldre og tordne av dommedags sky, Golgata kom dog omsider til syne, Salighets morgen begynte å gry. Da brøt det ut som av fødselens smerte Det av Gud skapte nye levende hjerte.
- 8.** Troen begynner, den rykende tande, Hemmelig uro i menneskets sjel, Først i en lengsel sin Jesus å have Og nu all verden å sie farvel. Synden den kjentes som stinkende søle Da den fikk vrede og nåde å føle.
- 9.** Akk, Gud all kjærlighets virkning hvor strebet Den i å plante det himmelske sinn! Medens at angestens følelser drepte Hva ei i Kristi forening går inn. Jesu rettferdighet sjelen ble givet, kjødet til døden og ånden til livet.
- 10.** Hvem vil nu Herrens utvalgte beskyldde? Gud oss i Kristus rettferdige gjør; Her er i Jesus velsignelsens fylde, Her er Guds nåde og himmelens dør. Troen brøt gjennom all engstelsens pile Inn i sin Frelseres vunder å hvile.
- 11.** Aldri kom englene sådant for øre Før de begynte Guds harper å slå, Det var for dem nu så liflig å høre, Himmelens hele forsamling tok på. Amen, halleluja, seiren er vunnet, Jesus sitt får det fortape har funnet.
- 12.** Opp da I troende, Herrens utvalgte, Kjenn I dog Faderens kjærlige sinn. Hjertens fortrolig ham Abba å kalle Treng I ham nærmer i armene inn! Takk ham for den uskatterlige ære, At I hans sønner og døtre får være.
- 13.** Ros så hans viseste tuktelsesmåte, Ynd ham og elsk ham og kyss på hans ris. Selv seg i verden å føre og råde Det er

de kjælnes vanartiges vis, Vandre således at hver kan fornemme Hvem I tilhører og hvor I har hjemme.

14. Skal man av barnene Faderen kjenne. Skal våres vandring i lyset bestå, O hvor må kjærlighets lue da brenne, Overnaturlige saker formå. Fadernes dyder i gjerninger prise, Når vi vår fiend' velgjerning bevise.

15. O, den uendelig inderlig kjære, Hjerteste, mildeste, søtteste Gud, La oss dog vitterlig mot ham ei gjøre, Følg I som barnene Faderens bud. Hva han nu sier det gjører og lader, Vis så hvor meget I elsker vår Fader.

16. De som den lærdom vil ikke bifalle, Neppe kan tåle å høre derpå, Regner seg dog iblant Herrens utvalgte, Skjønt de på veien til helvede går. Akk, at de ville dog grundig erkjenne Kjødets fornøyers bitreste ende.

17. Barnene ene for arvinger kjennes Og har i himlen kun arvedels rett, Alle de andre som ikke omvendes, Deres forhåpninger står seg kun slett. Det skal de skue med dødningsers farve, Når de ser barnene ene å arve.

18. Hjelp oss vår Fader i himmelens rike, Alltid å ære ditt herligste navn, Daglig jo mere at vorde deg like, Bo i din viljes den mildeste favn, Trøst mot vår mangel og fristelses plage, Ja, midt i døden din kjærlighet smake.

100 Prøv deg o hjerte, om troen du haver

Mel: Jesus, din søte forening å smake. KB. 124

1. Prøv deg o hjerte, om troen du haver, Om du ved ordet

og ånden er født, Om du har kjærlighet, hellighets gaver;
Ellers er troen forfengelig død. Prøv så om synden i hjertet
du hater, Hungrig til nåden, forsaker all synd, Om du
oppriktig din neste forlater, Søker din Frelser i ordet og
bønn.

2. Troen i hjertet kan andre ei kjenne, Men kun alene det
hjerte som tror, Derfor bør troen i kjærlighet brenne Ydmyk
og lydig å holde Guds ord. Hyklere seg og på troen berope,
Følger dog kjødet og lever så trygt. Troende hungrer og
beder om nåde, Fattig i ånden og vandrer med frykt.

3. Kan jeg kun troen i hjertet fornemme, Da er der
kjærlighet, glede og fred, Kjennes der ikke den åndelig
stemme, Sikker dog sjelen i håpet og vet: Løftet i ordet kan
ikke bedrage, Hjertets oppriktighet holder seg der, Herren
er nådig og mektig i svake, Som kun oppriktig vil have ham
kjær.

4. Skal vi av troen vår barnerett kjenne. At vi i Kristus er
frigjort fra synd, O, da må høyhet og sikkerhet svinne,
Opptage korset og våke i bønn. Den som består og til enden
vedbliver, Han skal få kronen som Herren har sagt; La oss
hverandre oppmuntre, oppleve, At stå i troen og bønnen på
vakt.

5. Korset må følge de troende kristne, Troen må prøves som
gullet i ild, Ellers ble lemmene døde og visne. Og fra sitt
hoved de snart da før vill. Refselse hører til barnene ekte,

Riset og korset og åndelig kraft, At de seg inn – og utvortes fornekte Og står ved troen med Kristus i pakt.

101 Hvor deilig er den krone

Mel: Beklagelige verden, elendig og mørk. MB. 115

1. Hvor deilig er den krone som for oss er beredt, Som skinner for Guds trone og evig varer ved. Hvor deilig er de kleder som Jesu dyre brud For evig skal iføres, for Lammet og for Gud.
2. Min sjel den alltid stunder til sin forløsningstid, O gid den snart var kommet at jeg i evig fryd Med Guds utvalgte skare fikk være hos min Gud; For der er saligheten, for Jesu dyre brud.
3. I Herrens dyrekjøpte som ofte lenges hjem, Snart skal vi overflytte til ny Jerusalem, Der skal I få mottage en kledning hvit og ren, Når I for Gud skal trede, rettferdig uten mén.
4. Min sjel den hjemad stunder til himlens herlighet, Måskje jeg snart får blunde i Jesu søte fred. Da endes all min lengsel, da bliver sjelen fri, Utfriet fra sitt fengsel, som den har været i.
5. Gud være evig lovet i tid og evighet For sin den store nåde som han til oss har gitt. Han har sin ånd oss givet i Jesu død og blod, Derfor vi glad kan trede, i dødens bitre flod.
6. Oppløft nu eders hoved, du dyrt forløste flokk, Besku nu eders konge på bergets høye topp, Besku så Lammets vunder og Lammets sidesår, Der er de beste stunder, vi

noensinne får.

7. I verden er kun trengsel, ja motgang, sorg og nød, Her føler bruden lengsel, vil bort fra jordens støv. Befri o Gud, din skare som lenges til din fred, O la den snart få fare, til himlens herlighet.

8. O la oss kjære brødre i felles bønn til Gud Anrope ham om nåde, om kraft å holde ut I striden her i verden, så vi ei borte blir På denne vandringsferden, den er nu snart forbi.

9. Så la oss ei i lykke, i motgang og i nød Fra Jesu hjerte rykkes som med sin bitre død På korsets tre betalte vår syndeskyld så stor. O la oss alle dager, hukomme disse ord.

10. Min ringe sang jeg slutter med hjertens takk til Gud For han av idel nåde har tatt meg til sin brud. O give Gud jeg måtte i troen rett bestå, Så jeg ei bliver draget, fra Jesu hjerte, å!

Ole Olsen, Brenngam

102 I jomfruer I kloke

Mel: Beklagelige verden, elendig og mørk. MB. 115

1. I jomfruer I kloke, O tenner lamper ser, Hvor det i verdens kroker Nu mørknes mer og mer. Vår brudgom er oppstanden Og kommer med en fart. Opp våker med hinannen, Nu er det midnatt snart.

2. Gjør hver sin lampe ferdig, At man kan rede stå Og vorde aktet verdig Med brudgommen å gå, for Sions vektre roper: Vår brudgom nu er nær, Motta i ham tilhøpe I troens

frydeferd!

3. I jomfruer så mange Som er ved full forstand. O møter ham med sange Vår søte Frelsermann. Se himlens åpne porte Og bryllupet beredt, Han ikke langt er borte Som bringer Sion fred.

4. Nei, opp nu snart ham møte, Han er, nu er han her. Se fikentreet's blader, Se sommeren er nær. Se nu så klar frembryter Den røde aftensky Som oss den dag antyder, Da all vår natt skal fly.

5. Bort derfor søvnens tåke, Den våker, han er vis; Enhver som ei vil våke, Skal føle vredens ris. Fordervelse og plagen! De som tilbedet har Dyrsbildet og dragen; For vredens dag er svar.

6. Men møt I ham, I fromme Med fryd og gledesang! Nu sorgens tid er omme, La klagen gå sin gang. O se dog frydestunden Da kronen bæres frem, Nu er den snart opprunnet, Nu hentes bruden hjem.

7. I som med Jesus lider I denne gråtedal, Skal etter sorgens tider Få fryd i tusen tall. Da skal I med regjere, Hvem kan vel det forstå, Og evig triumfere Med ærens krone på.

8. Her har de palmegrener I deres hånd som vant, Her er de raske lemmer Hvis kraft der forut svant. Her er de liljer skjønne Som etter vinter så Livsalige og grønne himmelhaven stå.

9. Her er fra alle steder Den stad Jerusalem, Hvor Herrens folk seg gleder Til de skal komme hjem. Der er de gylne

gater, Der er den bryllupssal, Hvor bruden de nedlater I deilig rosendal.

10. O Jesus la det komme Dog snart dertil engang At alle dine fromme Må møte deg med sang. Gjør Jesus snart en ende På dine hårde strid. Og la min lampe brenne Til min forløsningstid.

Ole Pedersen, Brenngam

103 O skjønnestund da jeg fant fred og hvile

Mel: Nu er jeg frelst fra. El. Tenk når en gang hver tåke. MB. 894

1. O skjønnestund da jeg fant fred og hvile Ved korsets fot hvor byrden av ble tatt! O skjønnestund da jeg så Gud at smile Og inn i Jesu ømme skjød blev lagt!

2. Nu er jeg fri og salig i min Frelser Og skjøtter ei om verden av meg ler. Til Salems by med lengsel sterk jeg iler! For der jeg finner evig ro og fred.

3. Ja, til Jerusalem bak dødens skygger Jeg haster med og ei tilbake ser, Om Satan, verden, kjødet hårdt meg trykker; For seiers palmen venter, mot meg ler.

4. Den helgenskare hist i himmelsalen Som høstet har med evig frydesang, Ei angrer det at de i jammerdalen Gikk korsets gang, om enn med klagesang.

5. Når jeg min fot får satt på himmelstranden Og skuer Jesu blide åsyn der, Da skal jeg liflig syng seierssangen Med løstetunge blant de frelstes hær.

6. O salig stund når barneskaren samles, Med kleder som er

tod i Lammets blod, Og aldri, aldri fra hverandre skilles,
Men evig samlet stå ved livets flod.

104 O åpne ditt hjerte for Herren

Mel: Min søtteste Frelser og broder. MB. 216

1. O åpne ditt hjerte for Herren, Si synden og verden farvel.
I fremmede landet det fjerne Til slutt du fortaper din sjel.
2. O yngling som gledes i våren, Til blomsten blant løvet du
ler; Men vit at deg følger i sporet En dom, og Guds øye deg
ser.
3. Si vil du din sjel så forderve I syndens og lystenes band,
Når Herren deg unner å være En brud i det himmelske land.
4. O fly til din fristad den skjønne, Som heter Forløserens
sår. Du salighet der skal fornemme, Forløsning i blodet du
får.
5. Den hvitkledte skare i høyden, De synger den jublende
sang. Si, vil du ei dele den gleden I himlen blant engler
engang?
6. O stå ei og nøle med valget, Gå like til Frelseren hen. Just
nu står han nær deg med kallet; Kom hjem du forvillede
sjel!
7. O vé deg om du ei er rede, Når brudgommen kommer i
sky, Når jorden begynner å brenne, Og bergene smelter og
fly.
8. Til sist vil jeg gi deg et spørsmål; Å hvor skal du vel havne
da, Når legemet legges i graven, Og sjelen flyr ut derifra?

105 Porten er snever og veien er trang

Kirken den er et gammelt hus. MB. 564 Egen melodi.

- 1.** Porten er snever og veien er trang, Som monne til livet føre. Få vil den finne og ga den gang Hen inn ad himmelens døre. Porten er vid og veien er bred, Som går til helvedes avgrunn ned, Og mange på denne vandrer.
- 2.** Født utav ånden du blive må. Hvis du vil himmelen vinne. Kjødet og blodet må forgå, Den gamle Adam begravnes Uti omvendelse og bot, Det ny Guds menneske komme på fot, Da kan til livet du komme.
- 3.** Ingen slags fødsel foregår Uten med møyen og smerte. Når der skal fødes angst nedslår Uti den fødendes hjerte. Men hvor blir moderen glad i sinn, Når hun får trykke til sitt kinn Barnet som fødes til verden.
- 4.** Således fødes av ånd kun de Som med bedrøvede hjerter Føler sin syndeskam og vé Og dem erkjenner med smerter. Freden da trenger i sjelen inn, Gud kommer med sitt milde sinn, Gjenføder sjelen til livet.
- 5.** Men hvordan fødsel og ånd foregår, Og hvordan Gud den utfører, Du ei med egen forstand forstår, Intet du dertil kan gjøre. Herren må utføre verket selv, Du må ham hjertet give helt, Om så du gjenfødt vil blive.
- 6.** Vinden den blåser hvor den vil, Du den med øret kan høre, Hvorfra den kommer, og hvor den går, Kan din forstand ei avgjøre. Således og med åndens verk, Susen den høres frisk og sterk, Kun den der fødes det merker.

7. At han i troen livet fikk, Det jo han selv kan erfare, Men hvor det hele foregikk, Kan hans forstand ei oppklare. At han en annen bleven er Uti sin lengsel og begjær, Det han og grant kan erfare.

8. Ny kraft i sjelen ble ham tildelt, Ny lyst og lengsel han eier. Herren han ville leve helt, Gå helt på Guds-ordets veie. Hjertet blir trøstig sinnet glad, Synes han aldri blir trett utav, At få opphøye sin Jesus.

9. Troen den gives i Jesu blod Som alle synder utsletter, Hjertet det fikk et trøstig mot På hva Guds ord det forjetter, At alle synder er forlatt, Griper i troen Jesus fatt Og vil ham aldri mer miste.

10. Ja, nu er sjelen født påny Og er en annen helt bleven Nu har den kraft til synd å fly Og er av ånden nu dreven Til å korsfeste det gamle så, Det ei til livet komme må For å frarøve ham Jesus.

11. Sjæl er du født på dette vis, Da kan til livet du komme, Hvis ei da kan du for ingen pris Unngå Guds vredes domme. Sjæl, det betenk og vend deg om, Hvis du vil unnfly den strenge dom, Hvormed den brede vei ender.

Kristian Claussen

106 O Jesus sjelens hyrde

Mel: Ak mon jeg står i nåde eller Nu hjertelig jeg lenges. KB. 171

1. O Jesus sjelens hyrde, Til deg min attrå står, Du bar den tunge byrde, Hvorved du fikk de sår, Som alle sjeler leger fra

syndens sykdom svar, Når de med hjertets anger Hen under korset går.

2. Og jeg som var den største Av alle syndere, Men Jesus meg forløste Av nåde ble jeg fri, Da jeg ved troen senket meg ned uti den flod, Som rant ned av Golgata, Og som er Jesu blod.

3. Og hvor I er I sjeler Som uti synden går, Kom til den store lege Med eders syndesår! Kom før det blir forsilde, Nu nådetiden er, Han lege deg nu ville, Han er deg nu så nær.

4. O kom til nådekilden Som er ved korsets fot, Og kast av syndebyrden I Jesu røde blod. Der syndene forlates, Og du blir ren og fri, I nåden du bevares Ved åndens kraft og liv.

5. O lille søskenskare, I som har nåden kjent, Vår fader oss bevare Til striden den er endt. Vær derom kun forvisset, Og hold kun trøstig ut: Vår lønn den får vi hisset, Der vi skal stå som brud.

6. Da skal vi evig skue Vår Frelsermann og bror I de forløstes skare, utallig englekor. Med kronen på vårt hoved og harpen uti hånd, Skal takke Gud og Lammet Uti all evighet.

H. J. Brenngam

107 Far nu vel I tåredale

Mel: Herre du velsigne alle. MB. 14

1. Far nu vel I tåredale, Jeg vil til mitt hjemland gå! Hist i himlens skjønne sale Meg en krone venter på. Til min venn, går jeg hen, Kommer aldri mer igjen.

2. Far nu vel I pilgrimsveie Jeg så nødig vandrer på. Uti gravens stille leie Skal mitt legem hvile få. I Guds vår, det oppstår Til et evig sabbatsår.
 3. Far nu vel du fiendskare Som meg truet på min vei. Nu du ikke mer skal klare Noen tid å skade meg; For hos Gud, når ditt skudd Ikke Jesu frelste brud.
 4. Far nu vel du arme dåre, Som ei mottok nådens kall Da jeg tryglet deg så såre Deg å reise av ditt fall. Nu i ro, kan du bo, Bygge på din døde tro.
 5. Far nu vel I søsken kjære, I som kjempet, stred og bad. Jesus eders leder være. Til vi samles i Guds stad, hvor ei nød, eller støt Skal forstyrre gleden søt.
 6. Far nu vel du vitneskare Utav kvinner og av menn. Herren eder selv bevare Og sin ånd til Dere send. At vi må, stadig stå Og sann lærdom akte på.
- ån7.** Så til sist farvel nu alle Venner, slektninger så kjær. Gud jeg eder nu befale, Ha for allting Jesus kjær. Vi igjen, venn med venn Møtes snart i himmelen.

108 Hvem vil meg anklage?

Mel: Jesus du min glede. El. Gud skal allting lage. KB. 63

1. Hvem vil meg anklage? Og for dommen drage Hen på Sinai? Synden jeg bekjenner Og til Jesus vender, dermed er jeg fri. Møt meg da på Golgata, Jesus har min sak antaget, Hvem vil meg anklage.
2. Hvem vil meg beskyldre? Syndens legte byller Rive opp

påny. Hva jeg mot min vilje synder, forestille Som en tordensky. Jesus har gjort saken klar Og meg givet nådens fylde. Hvem vil meg beskyldde?

3. Hvem vil meg fordømme, Jesu blodestrømme Senker jeg meg i. Gud for alle riker Dømmer selv og sier; Denne, han er fri. Han er tod i Jesu blod. Satan, synd og død må rømme, Hvem kan da fordømme?

Brorson

109 Vår store Gud gjør store under

Mel: Hvo ene lader Herren råde. MB. 771

1. Vår store Gud gjør store under, Med glede ser vi det hver dag. Han tager bort de falske grunner Som mange hviler på i mak, Han sønder river Satans garn, Han frelse vil hvert Adams barn.

2. Guds ord går frem med makt og velde, Vantroens murer faller ned, Gud kan de sterke helter felle, Så Gud de søker og får fred. De rene blir i Jesu blod Og synger glad: Vår Gud er god.

3. Ja, mange brødre her på jorden Nu følges ad til himmelen, I alle land fra syd til norden Tusener elsker Frelseren. Og flere enn man vinne skal, Hans eiendom er verden all.

4. Se opp, se opp nu lysner marken, Snart høstens time inne er. Gå ut, kall syndere til arken, Kan hende floden snart er nær. Opp alle brødre som enn mann, Å sove nu det går ei

ann.

5. O Gud, la meg ei bli tilbake, Mens andre tager riket inn.
La meg din nåde se og smake Og la meg alltid blive din. Du
som så trygt meg lede kan, Før hjem ditt barn til fredens
land.

6. Halleluja, snart dagen kommer, Den herlighetens dag hos
Gud, Den dag vår Frelser og vår dommer Skal føre hjem sin
kjøpte brud. O salig dag da alt blir klart, Jeg venter deg, kom
snart, kom snart!

110 Englene forkynner fred

1. Englene forkynner fred Til de arme kvinner, Som ved
graven stod og gråt Og ei Jesus finner. Søk den levende ei
her, Han ei blant de døde er, Den, Maria, du har kjær, Han
er nu oppstanden.

2. Dette hun ei fatte kan, Seg fra graven vender, Møter
derpå og en mann Som hun ikke kjenner. Gråt dog ei Maria,
min Kjenner du ei vennen din? Stans nu tåren på ditt kinn,
Jesus er oppstanden!

3. Skynd deg nu Maria hen, Gå til mine brødre, Hils at deres
hjertens venn Er oppreist av døde. Bring dem dette fredens
bud: Deres synd er slettet ut, Og jeg farer til min Gud, Til vår
felles Fader.

4. Hils du Peter dog især, Der han går og gråter, Hils jeg har
ham hjertens kjær, Stakkars arme Peter. Si hans synder er

betalt, Er tilgivet at han falt, Ja, jeg har utslettet alt, Jesus elsker Peter.

111 Jeg er så glad jeg har Jesus funnet

Egen Melodi.

- 1.** Jeg er så glad jeg har Jesus funnet På jorderik, Et saligt håp er for meg opprunnet, Som styrker meg. Og mens jeg vandrer i verden her, Min arv i himlen kun Jesus er.
- 2.** Jeg er så glad jeg har fått mitt øye Opplukket klart For arvens storhet uti det høye, Den jeg får snart, Skal få mottage av Jesu hånd. Når jeg blir løst i fra støvets bånd.
- 3.** Jeg er så glad jeg får litt opplives Usigelig, O, dyre stund når engang skal gives Av nåde meg Den arv og krone av himlen skjønn, Som du meg kjøpte, o Krist Guds sønn!
- 4.** Jeg er så glad jeg har Jesus funnet, Min klippeborg, I nødens dager jeg alt har vunnet Fra synd og sorg. På ham jeg kaster meg nu så trygt, Ved troen gjør jeg det uten frykt.
- 5.** Jeg er så glad; For i Jesus haver Jeg et og alt, Og hva jeg trenger av nådens gaver, Er kjøpt, betalt Av samme Jesus og jeg har kun Å gå og hente og få hver stund.

112 Gled deg du utvalgte skare

Mel: Når mitt øye trett av møye. KB. 178

- 1.** Gled deg du utvalgte skare, Som er tod i Jesu blod, Reddet utav nød og fare, Fryd deg i din Frelser god. Han for

deg har ofret seg, Da han døde jammerlig.

2. Kilden ned fra korset rinner, Og fra Jesu sår går ut, Blodet som har jorden farvet Og bestenket Jesu brud. Blodig brudgommen så ut Da han kjøpte seg en brud.

3. Tornekronen har han båret Det uskyldige Guds Lam Deg på sine hender båret Som så ofte feile kan. Pris og ære deg Guds Lam, Som borttok vår synd og skam.

4. Sukkende du ofte tenker: Kommer ikke Jesus snart? Gyllen krone han meg skjenker Som han meg forvervet har, Da hans blod i strømmen rant, Og de ham til korset bandt.

5. Sions datter rop med glede, Fryd deg i din Frelser god, Han har deg beredt et sete I sin Faders herlighet. Snart for ham du smykket står, Og med ham du da inngår.

6. Når min sjel seg herfra svinger, Kommer jeg til himlens hjem, Himlens engler som meg venter, Stemmer i en frydesang. Sjel, tenk hvilken salig dag, O hvor jeg er hjerteglad!

A. K.

113 O hva salighet Gud vil skjenke

Den evige salighet. Mel: Kan du synge den nye sangen. MB. 195

1. O hva salighet Gud vil skjenke Til de utvalgte i himmelen! Ingen mennesketanke kan tenke, Ei noen tunge utsie kan. Der er herlighet, hvert et øye Undrende om seg da skue må; Der de evig skal Herrens høye, Dype kjærlighet smake få.

2. Sorgens sukke der aldri høres, Nei, der hos Gud er

fullkommen fred, Klare himmelske harper røres Til den nye lovsangs lyd. Der de hellige engler spiller, Kaster for Gud sine kroner ned; Der vi mangler ei kraft og vilje Til å tjene vår Herre med.

3. Stummes tunge de synger hans ære. Lamme kan nu som friske gå, Ingen noe skal mer begjære, Der de salige alt skal få. Det fullkomne det er da kommet, Og utstandet er jordens nød, Gjemt i graven er synd og dommen, Og den gamle Adam er død.

4. Himlens skatter og brød vi skulle Få i evighet hos vår Gud, Selve kongen å se tilfulle, Ærens konge og som hans brud, Feil og fattigdom har en ende, Trykker ei lenger sinnet ned, All vår avmakt og kamp seg vende Vil til evig bestandig fred.

5. Der er kunnskapen uten stykker, Kjærligheten uendelig, Hellig klarhet vårt legem smykker Evig og uforanderlig. Ingen sykdom strid skal være Mer i de levendes og land hos Gud, Syndens fare og byrde bære Slipper for evig Jesu brud.

6. Mer enn salige englers like Blir den største synder der, Mer enn kongen uti sitt rike Høy og herlig tiggeren er. Der ei mangler oss venner kjære, Glade de med oss for Lammet står, Fremfor tronen en hvitkledd skare, Som å telle vi ei formår.

7. O hvor salig og glad er bruden, Som trolovet med Sønnen er! Henne han skjenket har bryllupsskruden. Hun i troen har elsket her. Ja, der oppe skal bryllup være Evig i himmelens klare sal, Der skal bruden sin krone bære Blant lovsyngende

helgeners tall.

Brorson

114 Her må jeg banke, bede

1. Her må jeg banke, bede Og ofte sukke, gråte, Men det er dog en glede jeg snart skal komme hjem.

Kor: Når legemet hensmuldrer, Og sakte vinder suser :/: Der jeg har lagt min stav :/: Når blomsten på min gravhøy av jorden vokser frem, Skal jeg hvile i mitt hjem, Skal jeg hvile i mitt hjem.

2. Da skal meg Jesus pryde, Da skal min sjel seg fryde Og himlens selskap nyte, Når jeg er kommet hjem. Når legemet osv.

3. Nu frykter jeg ei nøden, Velkommen være døden, Snart rinner morgenrøden, Da jeg er kommet hjem. Når legemet osv.

115 O hvor herlig, min synd er utsonet

MB. 230

1. O hvor herlig, min synd er utsonet I det blod som på Golgata fløt, Da min Frelser med torner ble kronet Og led synderens angstfulle død.

Kor: Det ofte er min glede Midt i jordlivets møye og strid, Det kan vantroens skyene sprede, Så selv døden blir vennlig og blid.

2. Uti verden jeg fant ingen hvile For min trette og

lengtede sjel. Mangan gang var jeg ved å fortvile, Mens jeg kjempet i synden som trell.

Kor: Skjønt jeg etter lykken jaget, Overalt jeg dog tomhet kun fant. Bare uro og smerte meg plaget, Inntil lyset i sjelen opprant.

3. Nu med glede om Jesus jeg synger, Han er min midt i ungdommens vår. I hver storm jeg til korset meg klynger, Der er trygt om alt annet forgår.

Kor: Ja, det jubler hele dagen I min sjel som fra synden er løst. Jeg er virkelig fri det er saken, Og mitt hjerte slår varmt i mitt bryst.

4. Kjære broder og søster, vi venter Nu på deg, thi det lakker mot kveld. Kom bli med når vår Frelser oss henter: Skynd deg bort fra det giftige vell.

Kor: Kast ved korset all din byrde, Som av synden ble lagt på din rygg. Hvil deg ut hos din sjels gode hyrde, Du er frelst og for evig så trygg.

116 Se mengden til Golgata iler

Mel: Hvor deilig det er at møte. MB. 285

1. Se mengden til Golgata iler, Og Jesus imellom dem går, Forakkelig grusomt de smiler, Hans panne bar blodige sår. Skjønt uskyldig naglet han bliver, Han treder den blodige vei, Dog kjærlig han alle tilgiver. O tenk det var allting for meg!

2. Det var ved den niende time, Et rop fra Golgata blev hørt,

Det var fra en døendes lepper, Som nesten vansmektet av tørst. Og lenge for morgensols stråler, Og lenge for bitende vind Han henger og smertene tåler. O tenk det var allting for meg!

3. Jeg tørster: O tenk hvilken smerte. Jeg tørster, o tenk kun derpå. O ja dette elskende hjerte, Det tørster for sjeler å få. Han glemte seg selv midt i døden, Han glemte sin tornfulle vei Og så kun på menneskenøden. O tenk det var allting for meg!

117 O kjære Herre Jesus

Mel: O Jesu for din pine. El. Se nu hvor Jesu treder. KB. 205

- 1.** O kjære Herre Jesus, Hjelp meg ditt smertens barn, Når verden vil meg lokke, Og felle i sitt garn.
- 2.** Når djevelen meg vil storme, Og vantro skyter inn, Da blir det snart forferdet, Mitt bange, svake sinn.
- 3.** Da la meg deg få skue, I korsets røde drakt, Min synd den bort du tager, Og gjør en evig pakt.
- 4.** Din seiers makt og velde, Du opp av døden stod Og viste klart tilskue, Vårt frelsesverk var gjort.
- 5.** Vår kjære Herre Jesus! Styrk selv vår svake tro, Gi kraft og mot og vilje, Og gi en evig ro.
- 6.** La oss og her få smake, Av livets klare flod, Gyt inn i sjel og hjerte, Av ditt det dyre blod!
- 7.** Ditt åsyn du ei skjule, Din ånd ei fra oss ta Til vi herfra får vandre, Hen til den lyse dag.

8. Og gi vårt troens øye, Din himmel skue får, Når vi til graven triner, Og vi til døden går.

9. Når med forklaret øye, Vi for ditt åsyn står, Da får vi se og smake, Hva her vi trodde på.

10. Når alle himlens engler, Den hele frelses hær, Skal seierssangen synge, Til Gud og Lammet der.

11. Pris være deg vår Fader, Vår Gud og Frelser kjær, For all din store nåde, Du oss beviste her.

12. Amen og halleluja, vi synger her, Engang I himlen bedre klinge, I englekor og rang.

Jacob Qvigstad

118 Hør vår bønn vår kjære Jesus

Sions bønn.

Mel: Hvilken venn vi har i Jesus. MB. 331

1. Hør vår bønn vår kjære Jesus, Når vi roper hør vår røst, Over Sion deg forbarme, Leg dets mange feil og brøst. Hjelp det at det glad må vandre Veien frem med sikre trinn, Aldri skilles fra hverandre Til vi går i himlen inn.

2. Her i verdens mørke dale Lyder ofte klagesang, Synd i gjerning, ord og tale Trykker sinnet mangan gang. Gi oss av ditt blod det dyre, Mett oss med ditt himmelbrød, Sjel og hjerte selv du styrer Til vi når en salig død.

3. Sion mange tårer feller Her i Babels mørke land, Når titt sorgen overvelder Her en himmelvandrer sann. Mange sorgens tunge dager Møter her en Jesu brud; Men det håp

det skal oss drage At vi samles snart hos Gud.

4. Sions mange feil du senker Dypt i nådens blodig hav, På vår synd ei mer du tenker, Senk den ned i glemslens grav. Vår forbeder, Jesus kjære, Stillet har Guds vrede stor, Og så skal vi med deg være Engang hist i himlens kor.

5. Da skal Sions gråt forsvinne, Ingen sukk og tårer mer, Babels mørke da borttrinner, Når vi gjemt i himlen er. Herligheten da opprinner, Alt det gamle ses ei mer; Men Guds klare åsyn skinner, Lov og takk vi synger der.

6. Lov og takk og evig ære, Ene det tilkommer deg, Du vår Frelser ville være, Nåde har du skjenket meg. Vi og skal deg takke en gang Når vår tunge den blir løst, Bringe deg og Faderen lovsang Med helt rensed sjel og bryst.

7. Når vår siste stund er kommen, Vær oss nær og styrk vår tro; Før ditt Sion hjem fra dommen, Gi det fred og evig ro. La det midt i dødens dale Føle kraften av ditt blod, Livets kraft skal det husvale, Trede døden under fot.

Jacob Qvigstad

119 O hør da I som vandrer

O synder hør.

Mel: O hør du barn av Eva.

1. O hør da I som vandrer, på syndens brede sti, Den vei som helt forandrer, ditt liv til slaveri.

2. Ved treet øksen ligger, til hugg den løftet er, O hør forherdet synder, at dommeren er nær!

- 3.** Hør gamle og I unge, ja hør nu store, små, Hør Jesu røst og tunge, den må I akte på.
- 4.** Han banker nu så vennlig, på hjertedøren hård. Han strekker sine hender, mot deg fortapte får.
- 5.** Han er den gode hyrde, som døden for oss led, For deg og meg o synder, av idel kjærlighet.
- 6.** Han er den dør som fører, deg til Guds helligdom, Og dørens sikre vokter, det er den Hellig Ånd.
- 7.** Og han til sine egne, med sannhets munn har sagt: Den Hellig Ånd I tager, de ord de står ved makt.
- 8.** Hva I på jorden løser, det er i himlen løst, Hva I på jorden binder, i himlen er utført.
- 9.** Så har han jo opprettet, som Paulus skriver ned, Forlikelsens ord iblant oss, uti sin menighet.
- 10.** Og derfor nu vi roper, i Jesu Kristi navn: Enhver seg nu forlike, og kom til nådens favn!
- 11.** For intet er vi solgte, ja tenk o menneske, Dog kunne ei for penger, forløsning for oss skje.
- 12.** Men Jesus har seg våget, uti den strid så het Å løse dødens fanger, av idel kjærlighet.
- 13.** På Edoms mark han vandret, fra Bozra gikk han ut, Hans kleder rød er farvet, han kjøpte seg sin brud.
- 14.** Se syndens tunge byrde, blev på hans skuldre lagt, I sjeleangst han vandret, men ofret har han bragt.
- 15.** Se uti Urtegården, se verdens Frelser der, Nu faller han til jorden, i sjelevåde er.

- 16.** Og følg ham så til korset, og se ham hengende, Her offeret blir ofret, hvorved vår sjel blir fri.
- 17.** Nu er jo Gud forsonet, nu veien åpen er, I døden Jesus roper: Det alt fullkommet er.
- 18.** Ennu en gang jeg roper, det gjelder liv og død: Nu må du hastig ile, forlike deg med Gud
- 19.** Tro nu I arme sjeler, som Satan bundet har, Tro synderne forlatte, i Jesu blod og sår.
- 20.** Han elsker deg så såre, han er deg nu så nær; Må skje du alt i morgen, i evigheten er.
- 21.** Da vil det bli forsilde, å gjøre opp sin sak; Kom nu til nådens kilde, o kom just nu i dag.

Nils Lund, Brenngammen

120 Nu beder jeg Gud Fader

Bønn/Avskjedssang Egen melodi.

- 1.** Nu beder jeg Gud Fader, han ville være god Og meg forlate alle mine synder Alt hva jeg alltid har ham så såre gjort imot, Ei vet jeg hvor de ender og begynner. Til Faderen går barnet alt med sin store nød, Han tager det i armen og setter på sitt skjød, Og tørrer alle tårer av dets øye.
- 2.** Så ta da imot barnet som kommer her idag Med gråtende botstårer og med klage. Jeg er så syndefull, og jeg er så trett og svak, Av alle disse våndefulle dage, Jeg er i denne verden som en vill fremmed fugl, Gud brede sine vinger ut og unne meg et skjul At gjemmes bort fra verdens sorg og klage.

3. Min vei den er så øde, mitt hjem det er forlatt, Og enslig går jeg her uti min møyne, En enslig spurv på taket, en rørdrum i en natt, Som sender sine klager mot det høye. Jeg ville helst få vandre fra verden bort i fred Og legge meg å sove i graven stille ned Og stande salig brud for Herrens øye.

4. Der bygger du et tekke høyt over for min sjel Og skjuler meg uti ditt pauluns skygge, Der brenner ikke solen meg trette arbeidstrell, Der er vi vel for alle stormer trygge. Der skinner klare kyndler, der lyser nådens sol, Der Faderen han sitter på herlighetens stol Med Lammet og de hellige Guds engler.

5. Nu blafrer svakt min lampe, nu slukker snart mitt lys, Og mørke over jorderiket faller, Så vil jeg Herren love, beskikke så mitt hus Og gladelig ham følge når han kaller. Den Herre Jesus Kristus som jeg har håpet på, Han ville ved min dødsseng miskunnelig stå Og lette meg de siste tunge timer!

6. Thi sier jeg nu verden så gladelig farvel Og takker eder alle mine venner! Det lakker nu til enden, det er den siste kveld, Min sjel befaler jeg uti Guds hender! Gud være nu med eder alt som han var med meg, Og sanke oss så alle til seg i himmelrik! Og hermed nu min svanesang jeg ender.

M. B. Landstad

121 Synder hva er klokken slagen?

Mel: Vær nu glad og vel til mote. El. Som den gygne sol frembryter. KB. 212

1. Synder hva er klokken slagen? Tenker du ei snart herfra, Det alt sildig er på dagen, Se deg for på Golgata Og uti Getsemane. Begge steder kan du se Om din korte tid seg rimer Med Guds pines lange timer.

2. Jesus målte ut med sukke Vår forløsning dag og natt, Ville intet øye lukke Før han fikk vår frelse fatt. Jesu pines tyngde sterk Driver nådens seiersverk, Men ei øyeblikk vil give Deg til vellyst å bedrive.

3. Fra skjærtorsdagsaften svale Til langfredags sol gikk ned, Så man livets sol å dale, Da han for all verden led. Dette døgn skal all din tid Rettes etter inn med flid. Tenk når Satan deg vil lokke: Hva er nu Guds pines klokke?

4. Seks var han ved påskeretten Som det rette påskelam, Syv sitt sakrament innsetter, At vi skulle nyte ham. Åtte vennlig avskjed tok, Ni til Urtegården drog, Ti for rådet fangen føres, Elleve han sterkt forhøres.

5. Tolv de falske vitner møter, Spøkelser ved midnattstid, Ett blev han fordømt til døde, Tok mot dommen mild og blid, To er hver manns neve knytt, Tre man så ham full av spytt, Fire narres, spottes, drilles, Fem igjen for retten stilles.

6. Mørket viker, natten endes, Pinen var seg dog ei forbi, Dødens bue skulle spennes, Før ble verden ikke fri. Det var den bestemte dag Da all verdens frelses sak Skulle nu til

ende føres, Innen aften rent avgjøres.

7. Klokken seks vår Jesus gives Over i Pilatus makt, Syv til kong Herodes drives Hvor han led så stor forakt. Åtte piskes Jesu kropp, Ni på korset henges opp, Ti for sine fiender beder, Elleve hans moder gråter.

8. Tolv ble begge sole mørke, Den formørkelse var stor, Ett ennu var vredens tørke Og den grumme pines ord, To ennu i døden så, Tre han skrek og gråt og bad, Fire Jesu side rinner, Fem sin ro i graven finner.

9. Tiden kan så kort betegnes, Og såvidt man slutte kan, Etter den kan og utregnes Resten av hans pinestand. Men min sjel, din regning fikk, Om du kun et øyeblikk Av hans marter skulle kjenne, Aldri fikk den regning ende.

10. Han alene lot seg spotte, Henge, slite, piske, slå, Men Guds grumme vrede måtte Ham i guddoms iver slå. Akk da Guds rettferdighet Hele timer slo og slet På det milde Jesu hjerte, Akk hva led han da for smerte.

11. O I dyrebare timer, Da man her på jorden så Nådesolens røde strimer Dødens tåke å bortslå Dine milde strålers skinn Gjør det lyst for mine trinn. Når det opp i sjelen rinner All min natt og trang forsvinner.

12. Da min Jesus led og døde, Vredens natt og mørke sank. Nådens blide morgenrøde Lyser over sjelen blank. Tidens kjensel Jesus bar, Derved ble min tid så klar, Ei jeg uforsagt tør vove Midt i dødens natt å sove.

122 Opstanden er Kristus

Alt i Kristus.

Mel: Velsignet den dagen da jeg her fikk se.

- 1.** Opstanden er Kristus! Guddommelig liv, For oss du nu dødet har døden. Opstanden er Kristus min frydesang bli Mot synden og ytterste nøden. O Jesus i hjertet jeg gjemmer ditt ord Mer høyt og mer dyrbart enn himmel og jord: «Jeg lever, og I skal og leve».
- 2.** Ditt verk er fullbyrdet, til Faderen du går Med lovsang fra saliges vrimmel. Og du oss bereder idag som i går Et rom i din herlighets himmel. På jorden, i himlen din kjærlighets bønn Blott søker det samme, ditt arbeides lønn: Du syndere salig kan gjøre.
- 3.** Usigelig nåde! Så ene vår Gud Kan elske, nu lever mitt hjerte! Så syndig jeg er, står jeg pyntet som brud I lydighet Jesu og smerte. Fra dyp og til dyp i Guds evige råd Serafer ei skuer et under av nåd' Mer herlig enn menneskets frelse.
- 4.** Men du som vel hertil ditt bifall har gitt Og Jesus bekjenner, hva tar du Til hjerte av alt han på korset har lidt, For livet, for hjertet hva har du? Skal Kristus og blodet og korset ei bli Deg mer enn alene en skjønn poesi? O ve da hvor blodet skal rope.
- 5.** Du kristen vil hete, alt tro og forstå Men aldri i bibelens mening Helt omvendt og salig for alltid å stå Med Jesus i sannhets forening Og utgå av leiren, hans skam på deg ta, Men alltid i åk med de vantroe dra. Hvor blodet da over deg

roper!

6. Men salig den sjelen som lever i tro Med Jesus i sannhets forening, Fikk synden forstå, forlatt i blodet fant ro. En daglig og øyeblikks rensing. Ja endog så syndig uverdigg og svak, Gud dømmer ham ei etter loven idag: For Kristus i hans sted led døden.

7. Kom fattig og rik, ja kom kold eller varm, Kom ta her hva helst du behøver. Om og du har syndet, er ussel og arm, Så synd oppå synd deg bedrøver, Enn mer overflødig er nåden enda, For tenk når Guds sønn selv sitt liv for oss gav, Sitt liv og sitt blod, hva det gjelder!

8. Om tusene verdners utallige synd Alene jeg hadde bedrevet, Men skaperen kom i dødsangstens dynd Og selv min forsoner er blevet; Tenk skaperen kledd uti menneskets kjød, Og selv han for skapningen døden er død, O Gud hvor all synd da forsvinner!

9. Så sant som Gud skapte oss alle til barn, Så sant som vi alle er falne, Så sant som Guds sønn ifra djevelens garn Har riktig forsonet oss alle. Så sant som han riktig utførte sitt verv, Så sant er jeg arme med alt mitt forderv Rettferdig for Gud kun ved troen.

10. Om troen er svak, har den skatten, dog hel, Oss vunnet av Jesus alene, En kostelig perle, den er jo vår del, Vi har den i Lammet det rene. Det er da o Jesus ditt evige råd At syndere blott skulle leve på nåd', Alene av nåde i troen.

11. Hva er all vår streven, vår angst og vår nød, Vår fromhet,

forsakelse, rensing, Vår egen fornedrelses høypriste død For med Gud å oppnå forening, Mot troslivets visshet og frydefulle mot At Kristus er død og hans hellige blod Vår eneste fullkommne rensing.

12. Såvel all vår hellighet, fromhet og dyd, Som synden oss helt oversvømmer Må begge tildekkes med Guds nådes pryde, Alt uten forsoning fordømmer. Pris være deg Jesu, barmhjertig og god, At paradisnøklen er kjøpt med ditt blod Og synders forlatelse heter.

Etter svensk

123 Hver sjel som har kjent og erfaret Guds bud

Mel: Beklagelige verden, elendig og mørk. El. Akk salig, akk salig de stunder.

- 1.** Hver sjel som har kjent og erfaret Guds bud Og ønsker vedblive i pakt med sin Gud. Så grip da Guds ord til ditt sverd og ditt skjold, Hvormed du kan motstå all fiendens vold.
- 2.** Bered deg til kamp Herrens skare på Jord Du ser jo all djevelens makt, rov og mord. Så kjemp da i håpet, med seier gå ut. Ditt arbeid skal lykkes i Herren din Gud.
- 3.** Så la oss arbeide, vår dag er ei lang, Mot aften det lakker hver time så trang; I håpet vi iler mot evighets land Til dagen frembryter på evighets strand.
- 4.** I Sions murs vektene hev eders røst Og predik til folket med fred og med trøst Med synders forlatelse åpn' eders munn Og trøste hverandre hver tid og hver stund.

- 5.** Om verden bespotter, forhåner og ler, Det er oss en vinning, og ei et besvær; Når vi fra all møye og trengsel går ut, Får flytte til hvilen i himlen hos Gud.
- 6.** O tenk for en glede for deg, Lammets brud Når du med din brudgom får kronen så prud. Den glede min munn her ei uttale kan Med glede og lovsang i himmelens land.
- 7.** Så la oss forsamles til Herrens nattverds fest Fra syd og fra nord, ifra øst og fra vest Å løpe om kapp til vi klenodiet når, Du Herrens forløste og salige hjord.
- 8.** Om mørke og tvil her omtåker vår sjel, Vi har dog en los som oss fører trygt og vel. Han fører oss frem imot Paradisets led, Hvor alle Guds duer får hvile i fred.
- 9.** Fordømmelsen har dog ei makt over dem Som tod er i blodet med hjerte og sjel, Og helvedes bølger ei mere dit når, Når stedse du vedblir i Frelserens sår.
- 10.** Så skynd da nu eder til Herrens nattverd Enhver som seg kjenner bedrøvet i sjel. Der Jesus vil trøste og styrke hvert sinn Og tørre hver tåre utav deres kinn.
- 11.** I Sion murs vektere hev eders røst, Hva lider på natten, kunn gjør deres brøst. Nu tiden er inne nu redning å få, Når klokken slår tolv, da du kan det ei nå.
- 12.** Gi akt på den røst og til redning bruk flid, Hver synder på jord i besøkelsens tid. Den salighets dag, den behagelige dag Kan endes så snart, men dog ei til behag.
- 13.** O blodige konge, du brudgom så god, Døp folkenes hjerter med ditt dyre blod. Strål ennu du blodrøde sol i hver

sjel, Og hjerter oppfyll med din kjærlighets del.

14. Min sang jeg nu ender med bønn til min Gud: Fra syndens og Satans anstøt fri meg ut. Ja før meg og led meg på vandringen visst Og før meg til hvilen i himlen tilsist.

15. O lykke, stor lykke få flytte herfra, Fra ørkenens hytter til himmelens stad, Fra lengselen ut og til gleden så lang, Til hvilen i himlen med glede og sang.

124 Farvel, farvel I venner kjære!

Avskedssang.

Mel: Du høye fryd for rene sjele. KB. 34

1. Farvel, farvel I venner kjære! Farvel, farvel i Herrens fred! Gi det vår hjertens lyst må være At leve i Guds kjærlighet, Og ene streve her i tiden at leve Gud til velbehag, Så vi engang kan samles siden På høstens store samlingsdag.

2. Kun ett fornødent for oss bliver På denne livets vandringsferd, Som oss sann fred og glede giver: Og have Gud for allting kjær Og ved hans nådes kraft at trede Fra synd og urettferdighet, Og når vi ham derom vil bede, Er han til hjelpen selv beredt.

3. Akk venner la oss da begynne At bede rett i Jesu navn, Det skal vår fromme fader ynde Når vi vil søke sjelens gavn. I store, små, I unge, gamle, Farvel, farvel lev vel i Gud, I himlens glede han oss samler Når vi skal gå av verden ut.

4. O hjerte Gud og fromme Fader, Bønnhør du selv min hjertens bønn. Med sukk og gråt jeg ei avlader, Akk la oss få

din nådelønn. Du hjelpe oss og med oss vandre, Lys over oss din søte fred. Inntil vi samles med hverandre Hos deg i evig kjærlighet.

125 En kjærlig avskjed vil jeg tage

Avskedssang.

Mel: Du høye fryd for rene sjele. KB. 34

- 1.** En kjærlig avskjed vil jeg tage Med eder alle store, små
Og ønske at vi alle dager I ånden sammenbindes må Og her
i tiden lovlig stride, Så vi kan seierskronen få Og stilles ved
den høyre side Når dommens store dag skal stå.
- 2.** O vel oss da når vi skal samles Hos Gud i evig salighet,
Hvor all vår sorg og strid forvandles Til idel fryd og herlighet,
Vår Jesus selv på tronen skue Samt englers mange tusene,
Da skal vi aldri mere grue For noen spott og lidelse.
- 3.** Akk I som har begynt at vandre På livets vei til salighet,
Stå fast i striden med hverandre, Vik ei tilbake noe fjed. La
verden spotte, le og glede Seg her en kort og stakket stund!
De som her ler, skal hisset gråte. Det sier selve sannhets
munn.
- 4.** Nu da til sluttning, vil jeg sie Til eder alle, o farvel. Tenk
på det søte himmerike, Sørg trolig for din arme sjel! Det er
det siste jeg vil bede, O Herre hør min hjertens bønn. Du
selv oss frem til målet lede Og være våres del og lønn!

126 Jeg tenker så titt på den bolig

Mel: Min søtteste frelser o broder. El. For Guds folk er hvilen tilbake. MB. 865

1. Jeg tenker så titt på den bolig Som Jesus har sine beredt,
De hos ham skal leve så rolig, Befriet fra synd og fortred.
2. Jeg tenker så titt på det hjerte Gud har til det syndige
kjønn, Da han i så grusom dødssmerte Forlot selv sin
enbårne sønn.
3. Jeg tenker så titt på den pine Immanuel hengte uti, Da
han naglet syndene mine Til korset og kjøpte meg fri.
4. Jeg tenker så titt på hans vunder Og naglegaps blodige
sår, De beste lykksalighets stunder Der uti mitt hjerte nu
får.
5. Jeg tenker så titt på hans side, Det er dog det salige hull.
Derfra kan dog intet meg slite, For alt ondt jeg ligger i skjul.
6. Jeg tenker så titt på den himmel Hvor han nu i herlighet
bor, Og styrer den utvalgte vrimmel Som her på hans Jesu
navn tror.
7. Jeg tenker så titt på den nåde, Hvor han dog er vennlig og
søt, Min sjel har han frelst fra all våde, Fra synd og den
evige død.
8. Jeg tenker så titt på den glede Der er uti englenes sal, Og
derfor jeg ikke vil gråte, Når korset meg nedbøye skal.
9. Jeg tenker så titt på de mange Martyrer som verden
forlot, Som kjortlene hvite og lange Her tvettede av i Guds
blod.
10. Jeg tenker så titt på den skare Som bor i den himmelske

stad, Som utstod all trengsel og fare Og følger nu Lammet så glad.

11. Jeg tenker så titt på den krone Som Jesus har til meg henlagt. Med den skal jeg stå for Guds trone Og prise hans nåde og makt.

12. Jeg tenker så titt på det rike Hvor jeg skal stå pyntet som brud, Og opp iblant englene stige, Lovsyngende min Frelser og Gud.

13. Jeg tenker så titt på den time Da jeg skal av verden gå ut. Kom snart du lykksalige time Da vi skal stå samlet hos Gud.

14. I fromme Guds får, la oss vandre Hvor hyrden vil føre oss frem, Og gladelig følge hverandre, Snart kommer vi da til vårt hjem.

15. Nu vil vi da synge tilsammen: Guds Lam som oss frelse har brakt, Vær priset evinnelig amen, Ja kom Herre Jesus, kom snart!

127 Fra Jesus skilt

Ordets kraft.

En rik amerikansk dame som blev grepen av Guds ord og gjennom syndsbekjennelse fant fred med Gud og med frimodighet og standhaftighet ved Guds nåde overvant sine foreldre og venner, som gjorde motstand og ville forføre henne.

Mel: På Golgata der er mitt hvilested eller O, Lammets blod. MB. 279

1. Fra Jesus skilt, hvor mørk var hver min dag, Og verden ja hvor tomt var alt behag! For meg det syntes alt som tomhet

- blott, Min fremtid mørk og tung mitt levnets lodd.
- 2.** Skjønt jeg var ung og rik, av edel byrd, Og hvert mitt ønske med en gang ble hørt, Ja alt hva verden kunne ønske seg, Dog kunne det ei lykke bringe meg.
- 3.** En fader kjær, en moder, akk så huld! De sier: Glem ei at du har jo gull. Vær glad og lykk'lig dans og spill i fred, Jeg gjorde så, men fant ei fred derved.
- 4.** Da kom en mann som talte Herrens ord; Han sa meg hvem som kom til denne jord, Som led og døde for å gi meg fred; Jeg hørte, gråt og jublede derved.
- 5.** Jeg ropte: Jesus, Kom og hjelp ditt barn, Forlat min synd og frels meg fra dens garn. Og Jesus kom og fred mitt hjerte fant. Jeg kjente godt da faderkysset brant.
- 6.** Jeg var så salig og så hjerteglad En sommerkveld da jeg til Herren ba, Og visste ei at fader, moder så At jeg på mine kne for Herren lå.
- 7.** Jeg sluttet da min bønn så lykkelig, Thi Jesu nåde gjorde meg så rik. Men snart jeg hørte faders vrede ord: Hva gjør du der, hva tager du deg for?
- 8.** Min moder gråt, og hennes kinn var blek, Det ga meg smerte, og min stemme vek. Jeg sa da: Fader, Gud har frelst min sjel, Og pappas Mimi har det godt og vel.
- 9.** Jeg ville fly uti hans favn, men nei, Han skjøv meg bort med et: «Det gjør jeg ei; Ja, det Jeg tenkte du blev gal til sist». Akk fader nei, Gud har meg nåde vist.
- 10.** Da gikk de inn, jeg ene ble igjen, Slik storm i hjertet har

jeg aldri kjent, Jeg syntes brystet ville gå itu, Jeg ropte:
Jesus, Jesus hjelp meg nu.

11. Da lød en røst så mild, så full av fred, Jeg så hans blikk,
og slutt var hjertes strid, Min sjel ble lykkelig og glad igjen
Og helt hengiven til sin beste venn.

12. Min sjel var sterk, og mitt forsett var fast at bli i klippen,
den som for meg brast. Jeg hvilte nu så godt ved Jesu bryst,
Og hjertet smeltet av hans ømme røst.

13. Min fader truer, lokker, beder, men Nu aldri mer jeg
overgir min venn. Da sa min far: Gå bort ifra mitt hjem Til
dine venner, jeg forakter dem.

14. O kjære Herre Jesus hjelp meg du. Jeg så meg om, min
mor stod der ennu. Akk Mimi, Mimi! Meg ei sorgfull gjør, Bli
så tilmote som du dog var før.

15. Hun faller ned, jeg kysser henne ømt, Hun gråter,
hvisker: Alt skal blive glemt, Om blott jeg Jesus ville overgi,
Forlate ham som Mimis frelser er.

16. Akk moder, nei min Jesus er mitt alt, Og dette hjerte, før
så tomt og kaldt, Er nu sa varmt, o la ham også få Ditt
hjerte, mamma, det blir likeså.

17. En tid hen gikk, der hjemme blir et ball, Da fikk mitt
hjerte føle bitter kval; Thi alle venner kom jo hen og ba Meg
danse med og gjøre ballet glad.

18. Jeg hvitkledt satt i stille bønn til Gud, Og hjertet hørte
lyd lik englelyd. Da på de mange spørsmål: Vil du ei Mer
leke med oss nu? Jeg svarte nei.

19. Da sier de: Så syng oss da en sang, Du er jo med oss nu for siste gang. Jeg satte meg og sang et avskjedskvad Med blikket vått, men dog så hjerteglad.

Mel: Hvilken venn vi har i Jesus. MB. 331

20. Jesus du min venn er bleven, Jeg nu glemmer alt for deg. Fattig, ussel, overgiven, Du, blott du er alt for meg. Jeg har smakt hva verden skjenker, Av dens glede drukket litt, Men nu fri utav dens lenker Gud og himlen, alt er mitt.

21. Verdens barn meg dypt beklager, Hva bekymrer meg dens spott? Verdens gunst og smil bedrager, Ønsket av meg skade blott. Nu da Jesus min er bleven, Løst jeg er av Satans makt, Verdens vennskap er bort dreven, Og den viser meg forakt.

22. Skje da nu som Gud tilsteder, Møter meg enn sorg og vé, På hans vei jeg dog meg gleder, Det er kun velsignelse. I min Jesus trygt jeg hviler, Hviler trofast på hans ord. Tiden her så snart hen rinner, Snart jeg skilles skal fra jord.

Mel. forts.: O Lammets blod. MB. 279

23. Ved sangens slutt et herlig syn jeg så, Min far og mor som ved min side lå, De gråt og ba om nåde, ble et rop Til ham som jo for syndere vet råd.

24. En sådan stund ei tolkes kan i ord, Det var en himmel alt på denne jord. Min fader ba; Mitt barn kom i min favn, Forlat din hårde far i Jesu navn.

25. Jeg slutter nu og takker Gud for alt. Som var, som er,

skje blott som Gud befalt. Jeg beder, tror og vet at Jesus Krist Skal samle oss i himmelen til sist.

26. Jeg vet at jeg i himlens land engang Med englehær skal synges Lammets sang, Ja evig ny i fulle toner klar Til Jesu ære, han som frelst meg har.

128 Din lov o Fader i mitt bryst

Mel: Nu frydes kristne allesteds. El. Hva kan oss komme til for nød. KB. 89

1. Din lov o Fader i mitt bryst Rett synde lysten tente, Og lengsel etter nådens trøst Du derved også sendte; Thi all din lov jeg krenket har, Men nådelig du mot meg var For Jesu skyld alene.

2. Ja Jesus døden for oss led, Den synd oss har pådraget. Han liv til oss har skjénkt derved Og lovens dom bort taget; Thi lovens ende Jesus var Og all min synd avtvettet har Han i sitt blod for evig.

3. Og nåden den klargjøre kan Nu ånden for oss alle: For synderne forlater han, Til fred vi alle kalle. Så Faderen fant barn igjen, Og barnene fant Faderen, Så jeg fra død ble friet.

Etter A. Laitinen

129 Akk brødre og søstre i Kristus

Mel: Min søtteste Frelser o broder. El. For Guds folk er hvilen tilbake. MB. 865

1. Akk brødre og søstre i Kristus, Hold fast ved Guds hellige ord. Det står når all rikdom forsvinner, I dommen sin ende det får.

- 2.** Guds ord er en klippe i nøden I stormen den tryggeste borg, Et lys som ei slukkes i døden, En tilflukt fra nød og fra sorg.
- 3.** De saliges håp har det inne, En fristad det er for min sjel, All lykke jeg deri kan finne. Ja deri jeg trives så vel.
- 4.** Fra synden og sorgen og nøden Jeg kom til den fredfulle havn. Ei hjertet nu frykter for døden, Thi trygg jeg nu priser hans navn.
- 5.** Når stormene om meg de bruser, Jeg hviler så trygt i Guds favn. Titt uro og frykt jeg nok huser, Men Gud er min tilflukt og havn.
- 6.** Hans ord og alene kan bygge En bro over dødsdalens flod, Der vandrer de svake så trygge, Der finner de styrke og mot.
- 7.** Hans ord skal i evighet fryde De frelste om tronen engang, Full salighet sjelen skal nyte Og synge de gjenløstes sang.
- 8.** O alle Guds venner I kjære, O frykt ei og tvil ikke mer; Thi Jesus vår brudgom alene Han leder og fører oss hjem.
- 9.** Hvor skal vi i evighet gledes For tronen med kronene på. Pris Gud og pris Lammet skal kvedes, I englenes jubelhær stå.
- 10.** Vår tid da i glede henrinner, Ved blodet vi frelst er og fri. Ved Jesus alene vi vinner, Går synd og urenhet forbi.
- 11.** Farvel med din glede all verden, Din rikdom, din ære, ditt gull, Jeg akter ei mere din ferden Enn jorderiks

skinnende muld.

12. Thi jeg har nu funnet de skatter Som ikke kan kjøpes for gull, Som alle på jorden kan fatte Der tror på Guds sønn, er ham huld.

13. Til sist vil jeg nu sie amen, Jeg er nu så lykkelig fri; Meg synden forlatt er altsammen, Og sjelen er rensset og fri.

Kristian Olausen

130 Med kraft ifra det høye

Mel: Jeg vil mig Herren love. El. Nu hjertelig jeg lenges. KB. 121

1. Med kraft ifra det høye Går sjelens seiersgang, Den overvinner møye Og møter hån med sang. Ei ildens høye lue, Ei fare, sorg og sverd Skal den på veien true Bort fra sin Herre kjær.

2. Der Jesu navn er tegnet I hjerte, hjem og by, Der er de trygt innhegnet, Der er i striden ly. Selv syndens mørke rike Må falle Gud til fot, Det må for lyset vike Og miste all sin rot.

3. O venner hvilken lykke At hvile Gud i favn, Det største brudesmykke Som fyller alle savn. Hvor må ei tungen kvede, Og sangen tone glad, Vårt navn til Herrens glede Er skrevet på livsens blad.

4. Vår takk vi frem vil bære For Jesu blod som rant, Det pant, det dyre, kjære, Ved det vi frihet fant, Ved det vi løst er blevet Fra dommens tunge åk, Ved det vårt navn er skrevet I livets dyre bok.

131 Fra grenen ta din harpe ned

Mel: Jesu din ihukommelse. Egen melodi.

1. Fra grenen ta din harpe ned Og syng om Jesu kjærlighet, Om ham som på Golgata hang Og løste deg fra bånd og tvang.
2. Fra grenen ta din harpe ned Og syng om Salems høye fred. Den er så viktig som en flod Og veller ut fra Lammets blod.
3. Fra grenen ta din harpe ned Og syng om Sions herlighet. Da løftes blikket over sky Til Guds Jerusalem det ny.
4. Syng høyt om du er tung i sinn, Ja om du enn har gråt på kinn. På sangens vinger opp deg hev Fra jordens kamp og dagens strev.
5. Syng høyt til Herren lov og pris, Som det seg bør på kristen vis. La tone sangens dype vell I livets gry og livets kveld.
6. Syng høyt i jordens lave dal, Til du himlens frydesal Blant frelste skarer glad skal stå Med sang og gyllen harpe slå.

132 Kom venner la oss vandre

ss. 225

1. Kom venner la oss vandre På himmelveien frem, Og bede for hverandre Inntil vi når vårt hjem, Hvor vi med fryd og glede Dem evig skue skal, Som gikk til ærens sete Hos Gud i

himlens sal.

Kor: Hjem, hjem, vårt kjære hjem! Kom venner la oss vandre Til himlens rette hjem.

2. Om sorg og motgang møter Oss på vår pilgrimsgang, Så dog vi synden døder, Om veien enn er trang. Vår trengsel er snart omme, Og da, da er vi fri Fra motgang som kan komme På livets smale sti. Hjem, hjem osv.

3. O hvilken fryd og glede Som vi skal da oppnå, Når vi for Gud skal trede, På gylne harper slå. Da skal vår lovsang tone Som mange vannes lyd, Hvor helgen for Guds trone Skal stemme i med fryd. Hjem, hjem osv.

4. Ei tungen kan utsie Hva fryd de frelste får, Det har slett ei sin like Og for Guds trone stå Og der mottage ære Og lønn fra Jehova. Mens englene frembære Gud takk, halleluja! Hjem, hjem osv.

133 O hør du barn av Eva

Egen melodi.

1. O hør du barn av Eva. Du bærer stas og prakt, Tungt har den trykket ned ja Guds Lam i blodig drakt.

2. Til spott de ham utkledde Med purpurkåpen rar; Mer skam de ham beredte, Han tornekronen bar.

3. For all vår stas vi bærer Med spott han kronet ble! Med spytt de ham vanærer, Det i hans åsyn drev.

4. Se nu Guds Lam saktmodig, Han går som han var døv; Du kan ei gå hovmodig Med stas du stolte støv.

5. Ei dyrebare kleder Deg hjelper, ei ditt gull, Ei fine hus, ei heder, Alt tæres bort, blir muld.
6. Men Herrens skjønnhet blodig Ved troen vi mottar, Er prakt ei går av moten; Av nåde vi den har.
7. Så vrak det glimmer tomme, Til muld det råtner ned; Men snart vi får nu komme Til evig stille fred.
8. Klargjør oss da din ære Som du på korset hang. Og styrk så dine kjære Vi seir beholde kan.

Etter kvensk

134 Jeg er en fremmed her i verden

Mel: Hvo ene lader Herren råde. KB. 92

1. Jeg er en fremmed her i verden, Jeg lengter ofte herfra hardt; Titt savner jeg på denne ferden Min søte Herre, kom dog snart. Bruden og ånden roper hardt: Akk Herre Jesus, kom dog snart.
2. Oss sorg på veien ofte møter, I ørkenen vår vandring er, Oss slangens giftig piler støter Og sårer ofte sjelen her. Bruden og ånden osv.
3. Hvorledes kan jeg sangen synge I dette Babels fremmed land, Hvor ofte gråt og sukk meg tynger Samt hedningenes spotter tand. Bruden og ånden osv.
4. Jeg kommer snart min brud du kjære, Med hjerteblood jeg kjøpt deg har; Strev kun i nåden tro å være, At andre ei din krone tar. Bruden ånden osv.
5. Jeg Salem ser det nye, klare, se Sion skinner herlig klar, O

den utvalgte helgenskare, Den solens lys og klarhet har.
Bruden og ånden osv.

6. Jeg kommer snart fra tåredalen Deg at forløse Jesu brud
Og føre hjem til brudesalen Med ærens krans å stå for Gud,
Hvor så du seiers palmen ny Skal bære hist i gledens by.

7. Der får vi synge nye sangen, Og gledens harpe skal vi slå
Og med de frelstes frydeklngen For Lammets stol og trone
stå. O gledens dag jeg venter hardt Kom Herre Jesus, kom
dog snart!

Etter Erik Johnsen, Mandalen

135 Bror og søster la oss vandre

Mel: Hjem jeg lenges. MB. 662

1. Bror og søster la oss vandre Hånd i hånd til fredens hjem,
Unge, gamle med hverandre, Snart vi ser Jerusalem.

2. Verden har kun sorg og møy, Kors har alle kristne her,
Kjødet vil seg gjerne bøye Etter det som verden er.

3. Kun ved troen seier vinnes Over dødens kolde flod. Jesu
kjærlighet da minnes, Han jo ofret har sitt blod.

4. Når våpnet legges, striden endes, Anker kastes på Sions
strand, Ei tanken mer til verden vendes Etter dette
trelleland.

5. Da engang vår matte tunge Som i verden var så svak, Evig
pris skal Lammet synge For han vunnet har vår sak.

Goth Johnsen

136 Jerusalem, Jerusalem, som oventil er bygd

1. Jerusalem, Jerusalem, som oventil er bygd, Akk innen dine porte først, det bliver lunt og trygt. Her møtes nye farer jevnt, og jevnlig strid der er. Ja også når det er som best, Er sorg og møye her.
2. Hva under om min lengsel da, alt mere strekker seg, Jerusalem, Jerusalem dit opp, dit opp til deg! Min herkomst er jo dog fra deg, og jeg er fremmed her, I deg jeg har mitt broderskap, Og der jeg hjemme er.
3. Jeg er iblant de frie barn, meg Jesus har gjort fri Fra lovens dom og Satans garn, og syndens slaveri. Og siden han av nåde har, forløst min arme sjel. Jeg være vil en Herrens fri, Ei menneskenes trell.
4. Jeg samme nåde lever ved, den nok er blitt for meg, Jeg stoler på hans trofasthet, som for meg ofret seg. I ham jeg er jo from og ren, rettferdig, hellig, skjønn; For Faderen ei minste plett, Kan skue på sin sønn.
5. Men søkte jeg rettferdighet, i noe eget verk, Da Kristus var forgjeves død, for mine Synder, merk. Akk la ei Satan fange meg, i sine skjulte nett, Kun den ved tro rettferdig er, Skal leve heter det.
6. Så lever jeg dog nu ei meg, for Kristus er mitt liv, Og nu jeg ei kan finne fred, i verdens tidsfordriv. Se verden er korsfestet meg, og jeg korsfestet den. Hva under om da verden er, Ei lengere min venn.

7. Hva under om jeg lengter hjem, til deg Guds skjønne stad, Hvor jeg engang skal hvile ut, fullkommen fri og glad. Der ingen gråt skal være mer, og ingen verk som her Og intet mørke, ingen natt, For Lammet solen er.

8. Alt hva på jorden aktes stort, mitt sinn ei fengsler mer, Da jeg på korsets tre i tro, min Jesus festet ser. Mitt mål står klart, jeg vil blott ett, hva enn det koster meg, Jerusalem, Jerusalem, Jeg vil blott hjem til deg.

137 I dag kommer budskap

Vekkelsessang.

Mel: Velsignet den dagen da jeg her fikk se.

1. I dag kommer budskap fra himmelens Gud, At levende sjele må våkne. Hver haste å smykke seg så som en brud Vil være når brudgommen kommer. O du sikre synder hva tenker du på, Som ennu vil sove på brennende strå O våkn dog før døden deg kaller.

2. Her har du ei hjemme, ei blivende sted, Du er kun en gjest her på jorden. Når døden deg kaller, da må du av sted, Det er jo den fastsatte orden. Snart gjester den barnet nå moderens fang, Snart unge og gamle de ender sin gang. Betenk det før døden deg kaller.

3. Se Frelserens hjerte det ynkes på deg, Ved ånden og ordet han roper: Mitt får skynd deg nu og kom hit kun til meg, Se veien til frelse er åpen. O kom da til hyrden du

fremmede får, Som borte fra hjorden blant ulvene går. Kom snart før enn døden deg kaller.

138 Jomfruer i Sion

Egen melodi.

1. Jomfruer i Sion, I være alltid våkne, For at lampene brenne må Når brudgommen han kommer.
2. Da når ropet lyder: Vår brudgom Jesus kommer Hist i himmelens skyer ned Med kraft og megen ære.
3. Da skal Jesus rope: I Faderens velsignede, Kom I nu med meg å feire Evig frydefest.
4. Kom inn i det rike Som alt er gjort tilrede For de barn på Sions berg Til evig boligsted.
5. Der er den store skare Av de fra jorden kjøpte, Som er prydet og ikledt Den hvite høytidsdrakt.
6. Der får bruden kronen Og fagre seierspalmer, Skinner da som solen klar Uti sin Faders rike.
7. I himlen får vi lønnen For all vår strid og møye, Evig der beruses vi Av himlens bryllupsvin.
8. Lammets bryllup begynner I himlens ny Jerusalem, Bruden da ikledes skal Sin nye bryllupsdrakt.
9. Den store fest begynner, Og takkesangen lyder; Englene de synger glad I de forløstes skare.
10. Der vårens fugler synger, Da stormen mer ei bruser, Synger der med tunger ny Og så med lette bryst.
11. Livets strømme flyter Der ut fra Lammets trone. Liljene i

fager pryde På livsens strande blomstrer.

12. Jeg kan ei nu utsie Alt med en dødelig tunge, Når en dråpe jeg kjenne får Og forsmak får på himlen.

13. Når mitt hjerte kjenner Guds liflighet den store, Og min sjel den smake får Av nye livets krefter.

14. O skare dyrebare! Som eier fred i Jesus! Lov og ære til evig tid Skal være deg vår brudgom!

Etter kvensk

139 Velsignet den dagen

Mel: I Jesus er all min salighet, eller egen melodi.

1. Velsignet den dagen da jeg her fikk se Hvor Guds nådes hav overflyter; Velsignet den stunden som Gud unte meg Da han meg til nåden innbyder Har gjenfødt meg, rensset og antatt som barn, Da løstes jeg arme av vantroens garn; For Jesus i mitt sted led døden.

2. På korset fremstrømmet en nåderik flod, Som vredens ildsluer utslukte. Alt urent blev avtodd i frelserens blod, Og syndene helt blev tillukte. Se det nu i troen meg Guds ånd har lært, I hjertet meg salighet, fred har beskjært; For Jesus i mitt sted led døden.

3. La Satan fritt brøle, forstyrre min ro, Se Jesus beskytter, omhegner, La jorden omstyrtes og prøves min tro. Guds ånd meg husvaler, velsigner. Om syndene enn var som sanden i hav Og tvinger meg, følger meg helt til min grav; I mitt sted dog Jesus led døden.

4. Sant er det når stormer på stormer oppstår, Og skyene mørknes og tykner, Når bølgene bruser om sjelen og slår, Og ilden i lampen nær slukner, Da motet vil falle jeg holder dog i, Min synd er forlatt og derfor er jeg fri; For Jesus i mitt sted led døden.

5. Jeg slipper vel engang til stillere ro, Jeg ser alt de himmelske strande. Der får jeg mottage hva her jeg har trodd, Med fryd i de levende lande! For evig jeg nyter forsoningens nåd', Får skue og prise Guds hellige råd, At Jesus i mitt sted led døden.

6. Takk helligste Fader, min skaper så mild, Som Sønnen i hjertet forklarer. Takk mildeste Jesus som borttok min skyld, For meg ingen møyne har sparet. Takk Hellige Ånd, du vår trøster så god, Som lært har meg verdet i Jesu Kristi blod, Som nådig i mitt sted led døden.

Etter C. A. Rutstrøm (svensk)

140 Min Fader er det mulig

Mel: O Fader vår i himmerik. KB. 181

1. Min Fader er det mulig så La denne kalk ifra meg gå. Må likevel ei skje som min, Min vilje være så som din. Min sak jeg anbefaler deg Og skåne vil nu ikke meg.

2. Og da han nu så bad og kvad, En engel ved hans side satt, Ham styrket i den store kval Og i de smerter uten tall Den trette helten som så stred, Av kjærlighet til oss han led.

3. Men kvinnene fra Galilè Har stått ved Jesu korsets tre,

Dypt rørte de i hjertet var, Blodstrømmen de beskuet har I hender, føtter, hoved, som Hans kjærlighet rett vitner om.

4. Hans sidesår og åpent står Og hjerteblodet derav går. Barmhjertighetens kilde klar De tomme hjerter oppfylt har Og nådens kraft hos dem forøkt Som har den kun i blodet søkt.

5. Med denne kraft vi kan jo så På seirens mark i møte gå Vår Jesus som oppstanden er Og seiersfanen mot oss bær. Og fredens bud forkynner han, Som sine brødre tar seg ann.

6. O tid så gyllen, dyrebar, En herlig dag av fred så klar Opplyser våre hjerter her, så priser vi vår Herre kjær, Hans kjærlighet som smeltet har Vårt hjerte og der bolig tar.

7. Til nådens pant vår brudgom kjær Sin ånd han gav til bruden her. Og derfor også bruden må I glad forventning for ham stå, At han sin brud snart til seg tar, Som han engang trolovet har.

8. Derfor hun mer ei tvile må, Om enn fornuften sier så At brudgommen fortørnet er. Hun priser blott sin Herre kjær Og løfter hendene med rop I tro, i kjærlighet, i håp.

9. Fornuft, egenrettferdighet, Dess like og svak troenhet Derved så ofte støter seg At bruden er så gladelig. Hvi skulle hun ei gledes få, Brudgommen elsker henne så.

10. Hans kjærlighet uti vårt bryst Oss maner til med høylytt røst For ham å bære frem vår pris Og love ham på kristen vis. For Herren man seg gleder så Som når man byttet dele

får.

Etter svensk

141 Jeg hjelpløs var jeg minnes

Mel: På Sions berg enn lyder. SL. 37

1. Jeg hjelpløs var jeg minnes, til Jesus tok meg ann, En lege blott der finnes som sjelen frelse kan. Han fant meg nær ved døden, av ilden rykte meg, Han frelste meg av nøden, med makt forunderlig.

2. Hva ondt der enn oss martrer, mot synden intet er, Den hvert et lem regjerer, men verst for hjertet er. Den uti seg forener all kropps og sjelesott, Og troen kun forlener, en lindring derimot.

3. Hos mangel hjelp jeg søkte, som av sin visdom skrøt, Men det blott kvalen økte og gift i såret gjøt. En sa meg intet feilte – og en meg helt oppgav, Mitt håp i verden hele, det var kun død og grav.

4. I sådan stilling var jeg, til denne lege kom, Hans nåderike hjerte blev rørt av min usseldom. Først åpnet han mitt øye, med syndens sår belagt. Og ham uti det høye, jeg så til frelse brakt.

5. Hver fattig sjel som lider, og vil bli kvitt sin vé, Med troens blick omsider på Jesus måtte se. Til denne lege vend deg, og fritt han hjelp deg gir, Kjenn blott deg selv elendig, så krever han ei mer.

Etter svensk

142 I Jesu navn hva vellyst bor

Jesu navn.

Mel: Vær trøstig Sion, Jesu brud eller egen melodi.

1. I Jesu navn hva vellyst bor! Hva mektig kraft det er Mot sorg og sår hos den som tror; Hva frukter og det bær.
2. Det såret hjerte leger vel, Og stiller stormfullt bryst. Det manna er for hungrig sjel, For den beklemte trøst.
3. Du dyre navn den klippe er Hvor jeg mitt håp har satt. Et sikkert hegn for meg du er, En uutømmelig skatt.
4. O Jesu du mitt hjertes gjest, Min Herre mildelig, Min hyrde, kong', profet og prest, La meg få prise deg.
5. Jeg vel ei prise deg formår Som jeg det ville her, Men skal det når engang jeg står For deg i lyset der.

Etter svensk

143 Jeg står på bruderetten min

Mel: Jeg ser en Gud så skjønn og stor eller Vær trøstig Sion, Jesu brud.

1. Jeg står på bruderetten min, For den du selv er død, O brudgom, elsk du bruden din, Hun er ditt eget kjød.
2. Jeg tror du er min sjeles mann Så visst som du er Gud, Og da ditt blod på korset rant, Du kjøpte meg til brud.
3. I kraft av dette ditt forbund Er jeg din ekte brud, Såvisst som du av hjertens grunn Min brudgom er og Gud.
4. Du heter råd og underlig, Du god og trofast er; Din underlige vei med meg Kun kjærlighet jo er.
5. Din kjærlighet oppmuntrer meg Som ellers forknytt er;

Dess mer du kjærlig viser deg, Dess mer jeg får deg kjær.

6. Nu kan jeg freidig til deg gå, Hvor liflig er ditt navn! Hvor vil vel bruden bedre få Enn i sin brudgoms favn.

7. Takk Jesus du min rette venn! Takk du har utvalgt meg. Du elsket har og elsker enn Din brud så hjertelig.

8. Du elsker selv, så elsker jeg, Det er mitt tidsfordriv. I dine sår er kraft for meg, Det er alene liv.

9. Du er mitt brød, min mat du er, Ditt hjerte er mitt bo. Du elsker meg som brudgom kjær, Det er min brudetro.

10. Akk jeg er din, hva vil jeg mer, Jeg har alt himlen her. Min krone, palme så jeg bær Hos deg i himlen der.

Etter C. A. Rutstrøm (svensk)

144 O salig land dit himlens venner lenges

Mel: Tenk når engang hver tåke er forsvunnet. MB. 894

1. O salig land dit himlens venner lenges, Som her med kvalte bryst på jorden går. O salig land dit jordens sønner trenges, Som her med Jesu korsdrakt prydet står.

2. O salig land der hjertet aldri såres Av sorgens torner i de kvalte bryst. O salig land der aldri men'sken dåres Av fristerens forventde vei og røst.

3. O salig land der får vi treffe venner Fra fjerne land, fra søskens glade hjem. O salig land, man venner igjenkjenner Som ba og led, på Kristus var et lem.

4. O salig land, vi ei til strid skal haste, Innen din grense seiren vunnet er. O salig land der vi får anker kaste, All

storm har lagt seg, vi har landet der.

5. O salig land der synden mer ei sårer De stridsmenn som ei nedla våpen her. O salig land der øyet ingen tårer Mer gyter, da den siste tørret er.

6. O salig land der livets fyrste kroner Den som til enden trofast kjempet har. O salig land der Gud av nåde lønner Alt det som her i tro på Jesus skjer.

7. O salig land der vi får Jesus skue, Med klaret blikk hans milde åsyn se. O salig land der englene oss byder Den fred vi eier og ei blott får se.

8. O salig land der Sions harper klinger Uti de høye himmelsalene. O salig land der de som her var ringe For Lammet faller ned tilbedende.

9. O salig land der gleden aldri endes, Hver dag er ny, og året tar ei slutt. O salig land der nød til lyst skal vendes, Og der man synger; Jeg har kjempet ut.

Etter svensk

145 | Sions døtre kom nu hit

Mel: Alenest Gud i Himmerik. MB. 58

1. I Sions døtre kom nu hit En brudesang fornemmer Om eders brudgom rød og hvit, En sang av himmelstemmer. O I forløste syng I med Om Jesu Kristi kjærlighet, Han eder har trolovet.

2. Av kjærlighet vår brudgom har I døden seg hengivet; Han som Guds Lam vår brøde bar Og kjøpte oss til livet Sitt liv

blant oss han har tilbragt I fattigdom og stor forakt Sitt rike oss å åpne.

3. Han med sitt eget blod inngikk I himlen selv med ære, Og der en full forløsning fikk Alt for sin brud den kjære, Som evig offerprest hos Gud Med blod han innstår for sin brud, Thi kan han nåde finne.

4. Den rette Guds profet han er, All verden ham skal høre; Hans stemme lyder fjern og nær, Hver åpne ham sitt øre! Han selv ved sine sendebud Sin søte lærdom sender ut Sitt rike å forøke.

5. Som konge ærer ham hans brud Og gjerne ham adlyder For salighet er i hans bud Som hennes hjerte fryder. Hun venter i tålmodighet Hans rike hist i herlighet, Når med sin lønn han kommer.

146 Ved deg min Frelser kjær

Mel: Fryd deg du Kristi brud. KB. 52

1. Ved deg min Frelser kjær Min synd utslettet er, Og i din grav i haven Der ligger den begraven I evig mørkhets gjemme. Hvi vil jeg meg da gremme?

2. Den skrift som mot meg var, Den du utslettet har, Borttaget og avkreftet Og den til korset heftet. Meg loven skyldig kjenner, Men du min dom avvender.

3. Jeg meget har behov, Dog Gud skje evig lov! Alt hva jeg vil begjære, Det kan jeg få og mere I dine sår og vunder Og det til alle stunder.

4. Ditt blod, den edle saft, Har sådan fynd og kraft At dette blod alene Kan gjøre syndre rene, Ja kraft og styrke give Til seirende å blive.
5. Jeg derfor skynder meg, O Frelsermann til deg Forlatelse å hente; La hva du meg fortjente, Da du ditt blod lot flyte Meg arme synder nyte.
6. Mitt sinn o sjelevenn! Bøy ved din ånd der hen, At jeg må rent forsake Hva meg fra deg vil drage Og stedse her i live Ditt legems lem forblive.
7. Ditt blod meg styrke da, Når jeg skal gå herfra! La på din død meg vove Med tillit å hensove, Meg ei ved annet trøste Enn at du meg forløste.

147 Kristi blod og rettferdighet

Mel: Jesu din ihukommelse eller Gjør døren høy, gjør porten vid. MB. 611

1. Kristi blod og rettferdighet Er alt hva jeg vil smykkes med, Dermed jeg kan for Gud bestå Når jeg i himlen skal inngå.
2. Min Frelser meg av døden dro, Thi all min synd han på seg tok. Han sier selv: Den tror på meg, Han skal ei dø evinnelig.
3. Jeg tror at Jesus ved sitt blod Har gjort for alle synder bot. At dette blod evinnelig Skal gjelde og skal frelse meg.
4. Den håndskrift som meg var imot, Utslettet er ved Kristi blod; Jeg tror at Jesus den borttok Og trofast den til korset slo.
5. Derfor det blod han har utøst, Skal være her mitt hjertets

trøst; I livet og i dødens nød Min tro er satt til Jesu død.

6. Jeg arme var i syndens makt, Men Kristus sønderrev den pakt. Han dro meg ut av fiendens vold, Da han betalte syndens sold.

7. Til syndens lyst jeg sie vil: Vik bort, jeg hører Kristus til, Jeg skylder ei å lyde deg, For Kristus har meg kjøpt til seg.

8. Dog om min troskap ble så stor At jeg i gjerning, hu og ord Ved Kristi kraft fra synd ble fri, Jeg hadde dog ei ros deri.

9. Nei, kun at Kristus for meg led Meg hjelpe kan til salighet. Nei verken lite eller stort Det hjelpe kan hva jeg har gjort.

10. Thi skal man skrive på min grav At Kristi død meg frihet gav, At ved hans blod jeg håpet på Hos hannem hist et sted å få.

148 Gud sitt lys i Eden tente

Mel: Jesus dine dype vunder. KB. 123

1. Gud sitt lys i Eden tente, Akk hvem har det lys vel slukt? Adam seg fra Gud bortvendte, Paradisets dør ble lukt. Som forviste går vi her, Ser vår Fader ikke mer; Vi forferdes når hans stemme Vi i tordenlyd fornemme.

2. Vi vår smerte kun forøker, Mens vi ei oss selv forstår Og den tapte fred ei søker, Hit og dit med lengsel går. Sølv og gull begjærer vi, Som om gleden lå deri, skjønt den ting hvortil vi trenger Aldri kjøpes kan for penger.

3. Arme sjel, deg at fornye Hele verden ei forslår. Vend til

Nasaret ditt øye, Der et selsomt syn du får; Der en tømmermann du ser Som på jorden fattig er. Gå til ham, han kan deg give Det hvorved du rik skal blive.

4. Han til deg et hus har bygget, Ja et hus om vel skal stå. Du for alltid er betrygget Når du der kan bolig få. Ingen annen bygger så, Ufred kan det hus ei nå, Rikdom alltid er derinne, Mangel aldri deg kan finne.

5. Kom til Golgata at skue Ham din Gud som smertens mann; Se ham der i pinens lue Der, kun der du mettes kan. Der du finner tapte skatt, Se din synd deg er forlatt, Din forvisningsdom skal vendes, Edens lys igjen deg tennes.

149 Til lykke, o til lykke!

Mel: Nu hviler mark og enge. KB. 172

1. Til lykke, o til lykke! Tred frem uti ditt smykke, Du Kristi menighet. Du til din brudgoms ære Din prydelse skal bære, De helliges rettferdighet.

2. Du var en dødens fange, For dine synder mange Du ventet syndens sold. Din brudgom deg gjenløste, Han selv sitt blod utøste Og rev deg ut av fiendens vold.

3. Din nød hans hjerte rørte, Han deg den drakt iførte Som kom ham dyrt at stå, Rettferdighetens klede, Hvori du kan fremtrede Som den hans nådevalg falt på.

4. Han selv deg nu berede Hans rykte at utbrede: En sådan er min venn. Den tale skal du føre At mange det må høre Og drages til din Frelser hen.

150 Hva om hine martyrdage

Mel: Jesus dine dype vunder. KB. 123

- 1.** Hva om hine martyrdage Likesom i fordums tid Vendte nu igjen tilbake! La oss spørre oss med flid, Om vi kunne da bestå Og i martyrdøden gå, Om vi kunne troskap vise Og i døden Herren prise.
- 2.** Kristus dog den samme bliver, Sannelig han er det verd At man alt for ham hengiver – Har da vi ham nu så kjær, Ham som døden for oss led At og vi med villighet For ham døden kunne lide, O det burde vi dog vite.
- 3.** Fred og ro visst har sin fare, Når det styrker kjødet så, At det vorder åndens snare, Da man kan den tilstand nå, At man er ei kald, ei varm, At man naken, blind og arm, Selv seg akter rik at være. O bevar oss Frelser kjære!

151 Hvem vet om ei den dag er nær?

Mel: Av dypets nød. El. Egen melodi. MB. 115

- 1.** Hvem vet om ei den dag er nær? Da Jesus Kristus kommer Med sin den store englehær Som alle slekters dommer. Da frykt og skrekk skal ramme hver Som har sitt hjem på jorden her, Når alt i ilden smeltes.
- 2.** At samle de utvalgte tall Av alle jordens lande Guds engler da basune skal Derpå skal de oppstande Som her hensov, i Kristi fred, Og de som i hans menighet Enn lever skal forvandles.
- 3.** Gi for ditt blod o Jesu meg At på hin dag den store Jeg

finnes må i pakt med deg! La her mitt hjerte spore Den trøst
at du min synd borttok, Og skrev mitt navn i livsens bok Av
din den store nåde.

152 De som med tårer sår

Egen melodi.

1. De som med tårer sår, Som gjennom trengsel går Og evig
liv attrår, De høste skal med frydesang Når allting bliver nytt
engang: Amen, halleluja! halleluja! Amen, halleluja!
2. De Jesus skue skal Uti hans bryllupssal, Og deres store tall
Lovsyngne skal i evighet Guds Lam som for oss led. Amen,
halleluja: halleluja! Amen, halleluja!
3. Den dag alt troen ser I dette hus og ler, Da døden er ei
mer. Det rop alt troen hører her: Den siste fiende felt han
er! Amen, halleluja! halleluja! Amen, halleluja!
4. Gi Frelser at vi må I lengselfull attrå Med deg her vandre
så, At hjertet kun til deg er vendt Som kjærlig har vår
jammer endt. Som døde og oppstod Og oss opplot Guds
rike ved ditt blod!

153 Min sjel, hvi er du så urolig?

Mel: Hvo ene later Herren råde. KB. 92

1. Min sjel, hvi er du så urolig? Hvi klager du så ynkelig. Og
sukker i din trange bolig, Se opp til ham som skapte deg.
Han selv for deg blev smertens mann, Mon han deg da
forglemme kan?

2. Skal du deg ei til skade gråte, Hvis endelig du gråte må,
På Golgata du da begråte Din synd som på din Frelser lå.
Der finnes trøst mot all din nød, For Jesus lever som var
død.

3. Han av sin grav i Josefs have Oppstod til din rettferdighet,
Begjærer du ei annen gave Enn frukten av den død han led,
Da visselig den Gud og mann Din gråt avtørre vil og kan.

154 O bange sjel la deg dog sie

Mel: Hvo ene later Herren råde. KB. 92

1. O bange sjel la deg dog sie At Kristi vei er alltid god, Han
kan jo ei sitt løfte svike, Det er beseget ved hans blod. Hans
vei du ei kan skjønne nu, Det må du komme vel ihu.

2. Han sier: «Gi du meg ditt hjerte, Ditt øye vokte på min
vei» Det gjør og følg ham og i smerte Og tenk at du forstår
det ei. Hist synger du, o frelste sjel Min Jesus gjorde allting
vel.

3. Dog denne sang du burde lære I tiden allerede her, I
troen fast forvisset være At Jesus har deg trofast kjær. Kan
du ei syngre nu den sang, Hans ånd deg lærer den engang.

155 Den trange vei til himlen går

Mel: Om noen meg nu spørre vil. MB. 280

1. Den trange vei til himlen går, Den faller tung for meg.
Den jeg så lite dog formår, at vandre rettelig. Jeg selv det
aldri kan formå. For kraft jeg mangler rent at gå; Jeg ussel

er, rett som et vrak, Min tro den er så svak.

2. For deg min Frelser Jesus kjær Jeg klager, det er sant. Jeg synes veien er så svær, Jeg føler det så grant. Kom hjelp meg Jesus Frelsermann, Og styrk meg at jeg holder stand. Gi meg og styrke for min fot, Dertil et freidig mot.

3. Tross all den del som møter meg, Av trengsel, kors og nød, For veien er bestandig slik, Men bringer ingen død. Og hva enn veie koste kan, Så er jeg dog en vandringsmann Til himlens land på veien her, Selv Jesus veien er.

4. Hold fast ved Jesus, kjære sjel, Og slipp han aldri mer. Se hvor han elsker deg så vel Med kjærlighets begjær. Og hva han her for meg har gjort, O ja det er vel noe stort, Betyr jo blott han har meg kjær, Skjønt frelst ved ham jeg er.

5. Og nøkkelen til himlens dør Er Jesu Kristi blod. Merk dette venner her og hør Omvendelse og bot. Og hva så mer du have må Enn tro så fast den kan bestå, Og skal da sjelen frelses her, Ved troen kun det skjer.

6. Stå fast min sjel og prøv deg rett På hvilken grunn du står. Min grunn den er på Jesus satt, Hans blod og dype sår. Ja skjules mine synder der, Jeg fra min brøde rensset er, Jeg salig er ved Jesu blod, På det jeg meg forlot.

7. Ja takk o milde Frelser god For all din kjærlighet. Ja takk for ditt det dyre blod som du lot flyte ned. Ja just for meg det også rant, Og jeg er både visst og sant Rett glad og lykkelig fordi Jeg nu er frelst og fri.

156 Vi har her intet blivested

Egen melodi.

1. Vi har her intet blivested, Vi skal fra verden flytte; For her er møye og fortred, Ja kun en slavehytte. Jeg stunder til det rette hjem, Som er det ny Jerusalem At leve trygt og rolig I paradisets bolig.

2. Som fuglen i den grønne lund På dagen venter trolig, Så venter jeg hver tid og stund At jeg skal blive rolig Og komme til det sted og land Hvor jeg skal se min Frelsermann Og ete himmelsk manna I det forjettet Kanaan.

3. Så glad som jeg til sengen går Når jeg er trett av møye, Så glad jeg og min grav attrår Når Gud vil stunden føye. At sjel og kropp skal skilles da Og flytte gladelig herfra, Mitt legem til sin moder Og sjelen til sin broder.

4. Da får jeg glede for min sorg Og hvile for min møye, Når jeg til himlens frydeborg Fra jorden blir opphøyet, Hvor jeg skal se den himmelstad Og ete av den englemat, Ja se Guds ansikt klare Blant den utvalgte skare.

5. Hvor mange her beflitter seg På verdens gods at sanke. Vil bygge seg et himmelrik Har døden ei i tanke. Den komme kan før en det vet, Fra tiden inn i evighet Vil den deg med seg tage, Og allting blir tilbake.

6. Kom da o død, jeg venter deg, Kom du min venn og broder Og før min sjel til himmelrik, Mitt legem til dets moder, Til jorden at leveres hen, Inntil jeg vekkes opp igjen. Når Guds basun skal klinge, Skal jeg av graven springe.

157 Syng for Herren glade sange

Mel: Sions vekter hever røsten. MB. 889

1. Syng for Herren glade sange Og rop så høyt med røster mange: Forlikte er vi nu med Gud. Ved sin bitre død og pine Har Jesus Krist oss gjort til sine, Fra synd og døden løst oss ut. All ære være deg Guds Lam evinnelig! Halleluja, Vår broder kjær Den Herre er, Som kronen i det høye bær.

2. O du herlighetens Herre, Hvem alle himler giver ære, Ditt åsyn er til arme vendt. For all verden vi bekjenner: Til deg vi gikk med vårt elende, Og du har oss din nåde sendt. O Herre Jesus Krist, Vår broder sant og visst, Deg skje ære! Vårt syndebrev Du sponderrev Og oss i livsens bok innskrev.

3. Lov og takk deg være givet Som førte oss fra død til livet, Fra sorg til salighetens dag! Lov og takk for kjærligheten, For nådevalg, for hjertefreden Og for Gud Faders velbehag! Den pakt hvori vi så Med deg forenet stå, Fast er grunnet på det du led I Kjærlighet, Og evig skal den vare ved.

4. Amen, takk og pris og ære Fra alle frelste syndre være Deg o Guds Lam, til evig tid, Som med din den bitre smerte Har lagt oss til ditt frelserhjerte Og gjort oss levestunden blid! Akk led oss ved din hånd, Besegl oss ved din ånd At vi bliver, O du Guds sønn, Din smertes lønn! O Herre Jesus hør vår bønn!

K. A. Baumeister, oversatt av biskop I. N. Skaar

158 Seilende på havets bølger

Egen melodi.

1. Seilende på havets bølger Lengselsfullt jeg ser mot land;
Jesus jeg ditt ord vil følge Til jeg når til himlens strand.

Kor: Stormen skal ei rekke meg Når jeg når til himmelrik;
Her i tiden er min sang: Stormen legger seg engang.

2. Fristelsenes stormer suser Ofte her på livets hav,
Motgangs bølger voldsomt bruser, Dog de bliver ei min
grav. Stormen skal osv.

3. Ofte seiler jeg i tåke Engstelig bland blinde skjær; Men
når jeg i bønnen våker Solens lys jeg atter ser. Stormen skal
osv.

4. Gud skje lov, hist i det fjerne, Troens øye skuer land;
Derfor seiler jeg så gjerne Hen mot himlens lyse strand.
Stormen skal osv.

5. Snart jeg ser den store skare Hist i himlens lyse stad,
Snart jeg frelst fra nød og fare Synge skal halleluja. Stormen
skal osv.

6. Da skal Jesus kronen skjenke Til den trette
vandringsmann; Derfor skal meg intet krenke Her i syndens
mørke land. Stormen skal osv.

7. O hvor salig å få hvile Etter kampens hårde strid, Å få se
sin Frelser smile Og å rope: Kom I hit. Stormen skal osv.

8. Følg da hyrdens milde stemme Hvor du enn i verden går;
Troen ene kan deg skjerme, Troen på hans dype sår.
Stormen skal osv.

159 Akk hvor salig, det skal blive

Hjemlengsel.

- 1.** Akk hvor salig, det skal blive Når Guds barn får komme hjem, Ingen kan den, fryd beskrive å få bo i himmelen :/: Skue Jesus :/: Når han henter sine hjem.
- 2.** Akk hvor salig, akk hvor salig, å få tro på Jesus her! Men dog ennu, mere salig, å få se ham som han er :/: Være hjemme :/: Fri fra sorger og besvær.
- 3.** Gud skje lov at, snart nu tager Denne tidens vandring slutt, Barnet kommer, til sin Fader, Fra sin vandring, hviler ut :/: I en evig :/: Salighet som ei har slutt.
- 4.** Der vi aldri, mer skal skilles, Ingen tårer rinne mer, Sorgen evig, da skal stilles Herligheten kommen er :/: Akk den dagen! :/: Give Gud at den var nær!
- 5.** Vær da trøstig, tiden rinner, Bli ei trett på veien hjem. Jesus alltid, ha i sinne, ha ditt blick mot himmelen. Jesus kommer, Ja han kommer Snart og henter sine hjem.
- 6.** Vær ei sorgfull, i ditt hjerte! Du er også en av dem. Som for Jesu, død og smerte, snart skal komme lykk'lig hjem. Fri fra synden, fri fra synden, Skue Guds Jerusalem.
- 7.** Der i Himlen, der i Himlen, får du hvile ut en gang. Der i Himlen, der i Himlen, skal ei tiden bli for lang. Der vi synger, evig synger, Guds og Lammets nye sang.

160 Da skal jeg skue få

SL. 158

1. Da skal jeg skue få Min brudgoms syn så, I fullkommenhetens land, Evig på himlens strand.
2. Da lyder sangen ny, Når Salems morgengry Hjertet mitt varme skal, Kulden bort-smelte all.
3. Når dødens strøm og makt, Alt er tilbakelagt, Alt ondt er av meg kledd, Renhet jeg er ikledd.
4. Da har jeg kronen på, Klarlig den skinner så, Brudgom uforlignelig, Han skal den give meg.
5. Ringen så dyrebar, På fingren satt han har, Palmer i hender så, Derpå til bryllup gå.
6. Der får jeg da gå inn, Syngende for brudgom min Alltid og uten stans Amen, halleluja!
7. Der skal min sjel og få, Evig få nyte så Fred ja og frydefest, I englers lag som gjest.
8. Dette min lyst da er, Mitt hjertes håp ja her I fristelsenens land, I sorgers prøvestand.

Fra Kvænsk (Koska mä nähdà saan)

161 På Sions berg enn lyder

Jesu blods røst. SL. 37

1. På Sions berg enn lyder en røst av Jesu blod; Der er I venner kjære for oss en talsmann god, Med tusener av tungar forklarer den Guds Lam, Når det i Urtegården, lyser i blodig ham.

2. I sannhet Jesu blodsørst et liflig budskap er For oss, I venner kjære, som bor i Sion her; Den åpnet for oss himlen og lukket helved til, Den løste oss av vånde, gjøt freden i vår sjel.

3. Med dette blod forklaret er Sions hjord som best, Og dermed vi beredte til evig bryllupsfest; Det er det dyp oss skiller fra verden ond og vill, Det Sions berg omgjerder, som med en mur av ild.

4. Det dyre blod utflyter av Jesu åpne sår, Når Herrens hjord prediker, dens vitnesbyrd utgår; Det veller ut i Sion en kilde til evig liv, Så Herrens hjord blir drukken og synger lov og pris.

5. Så lyder gledesrøsten fra Sions kjære berg, Den er å ja I venner, en lyst å lytte til; Men djevlene forskrekkes og hele vantrons hær, Derfor den oss forfølger, og hat i hjerte bær.

6. En fariseer aldri fordrage kan den sang, Når der i Sions herlig gjenlyder basunklang, i den er blodets stemme, en ild fra himlens land, Som hjertene oppvarmer, og tenner dem i brann.

7. Det er kun tvettede sjele, beseglede med blod, De kjenner himmelsk glede og bryter ut i lov; Alene de kan spille på Sions harpestreng, Begynne den nye sangen, alt her på Kedars eng.

8. Men skulle den opphøre å lyde blodets røst, Ja da vil takkesangen og stilne i vårt bryst; Men vi vil ei fornekte den røst fra himlens land, Den dyrebare blodsørst, som lyder på

Sions strand.

9. Og engang får vi alle en evig seiersrus Hist i det ny Jerusalem, i frydesangens brus Fra alle Guds utvalgte, samstemmig i englers kor, Halleluja og amen, for evig i glede eng. stor.

10. Ja i det håp vi vandrer på livets smale gang, Som vist nok ofte kjennes for kjød og blod så trang, At engang vi omsider hver- andre møte kan Med evig fryd og gammen, på herlighetens strand.

11. Det føles ofte langsomt å drøye lenger her; Men la oss vente ivrig vår brudgoms komme kjær, Da han skal åpenbares i all sin herlig pryd. Og hente hjem sin elskede fra sorg til evig fryd.

12. Men om og brudgommen drøyer, så vil vi våkne stå Og drikke hellig olje at lampene brenne må. Da skal vi salig' være når Jesus kommer så. Om det idag mon være, eller og han drøye må.

Oversatt fra kvænsk

162 Hjertens Jesus i ditt hjerte

Mel: Hvilken venn vi har i Jesus. MB. 331

1. Hjertens Jesus i ditt hjerte Er så godt å gjemme seg, Uten deg er idel smerte Ingen ting fornøyer meg, Men der inne vil jeg være, Gjemme meg for all alarm, Deg min Jesus elske, ære Av din kjærlighet så varm.

2. I din kjærlighet du kjære Jesus, er så godt å bo, I din

kjærlighet å være I ditt skjød å finne ro. I din kjærlighet å sove. Der å våke, gå og stå. I din kjærlighet å love, vandre, leve dø også.

3. Uten deg kan jeg ei trives, Uten deg ei leve vel, Uten deg kan aldri gives Stadig ro for kropp og sjel. Men i dine nådes armer Er et fast og sikkert slott. Om det ofte rundt meg larmer, Jeg hos deg dog hviler godt.

Etter Rutstrøm (svensk)

163 Hvilken venn vi har i Jesus

MB. 331

1. Hvilken venn vi har i Jesus, Han vår synd og smerte bar! Hvilken forrett å få komme i hans navn til Gud vår Far! O hva fred vi ofte savner, O hva fruktløs sorg i lønn, Just fordi vi ikke bringer Alle ting til Gud i bønn.

2. Har vi fristelset og møye, Prøvens tid vårt mot ned slår, Aldri skal vi dog forsake, Om med alt til Gud vi går. Kan så trofast venn vi finne Som forstår vår sorg i lønn: Jesus all vår svakhet kjenner, Si det alt til ham i bønn.

3. Er vi svake og forsakte, Trykker byrden smertelig, Du vår tilflukt er o Frelser! Alt vi bringer hen til deg. Om og venner deg forlater, Si det til din Gud i bønn; Han deg i sin favn vil skjule Og husvåle deg i lønn.

164 Når veien føles meget trang

Mel: Om salighet jeg synge vil. El. Opp alle som på jorden bor. KB. 196

1. Når veien føles meget trang, Jeg løper til min borg, Om Jesus synger jeg min sang :/: Og gledes midt i sorg :/:
2. En fristad fast jeg fant som best I Jesu Kristi sår, Har midt i fasten julefest, :/: Min vinter blir til vår :/:
3. Mitt borgerskap, mitt liv, min arv Alt nu i himlen er. Ei fare nu på verdens hav, :/: Med skipet Jesus er :/:
4. Bort åk og byrde av min rygg! Det Herrens sabbat er; Nu kan vi vandre fri trygg :/: Ad Salems porte inn :/:
5. Nu skuldrens ris det er brutt av, Og våre hender fri! Nu rekneskap og lovens krav :/: Kun trelle vandrer i :/:
6. La dem forsvare sin trellestend, De som i synden går; En bedre lodd er vår forstand, :/: Vi følge Jesus får :/:
7. Vår Jesu død på korsets tre Og det at han oppstod. Er trøst og råd til frelse, fred, :/: Vi tror med freidig mot :/:
8. Jeg takker Herren at jeg får Som barnet hans frigjort Nu stadig nyte frelsens kår :/: Av nåde – o hvor stort! :/:
9. Da blodet fløt av ofret ned Som det på korset hang, Sin frihet fikk da fangene, :/: Slapp ut av trelldoms tvang :/:
10. Jerusalem heroven er Den rette moder vår Der hjemme hos vår Fader kjær :/: Vi hvilen nyte får :/:

Etter kvensk

165 Om salighet jeg syng vil

Mel: Opp alle som på jorden bor. Egen melodi. KB. 196

1. Om salighet jeg syng vil, Min Frelsers lov og pris. Se arven dyr meg hører til. :/: Er gjemt i paradiset :/:
2. Jeg vet at verden svinner bort, Med alt den må forgå, Bort kjødets ære rinner fort. :/: Bort blåses helt som strå :/:
3. Vi er på ferd til himlens hjem I storm så strid og hård; Men Jesus skipet fører frem. :/: Han selv for styret står :/:
4. Og snart vi øyner hjemmets land Og fredens blide havn Fremmad ennu i troen sann! :/: Igjennom sorg og savn :/:
5. Og løst fra alle trengsels kår, Med frelst samvittighet I paradiset jeg prise får. :/: Deg brudgom kjær, i fred :/:
6. Guds dyre Lam en gressgang rik Beredte for hver sjel; O ét min kjære venn og drikk! :/: Berust av nådens vell :/:
7. Velsignet skare av Guds barn På Sions berg du står, Trolovet til din blodbrudgom. :/: Med åndens dyre pant :/:
8. Bort trelens bitre klagerøst, Bort alle sjelens bånd! I nådens strøm all synd og brøst. :/: Er senket ved Guds ånd :/:
9. Jeg vil av intet vite mer Enn av min brudgoms røst. Drikk tørstig sjel av livsens vell! :/: Ja drikk og kveg din tørst! :/:

166 Jesu lys nu klarlig skinner

Mel: Hvilken venn vi har i Jesus. MB. 331

1. Jesu lys nu klarlig skinner Og opplyser Sions berg, Nådens strømme riklig rinner, Dugger hjertets tørre jord; Hungrig

hjerter Jesus metter, Kjære venn og broder vår, Oss med sine vinger dekker, Gjemmer oss i sine sår.

2. Om enn kolde vinder stundom Kjøle vil mitt arme bryst, Jeg påkaller deg min brudgom, Du mitt hjertets rette trøst. Jesu varme hjerte brenner, Varmer med sin kjærleik god, Ja min sjel til liv han tenner Med sitt eget hjerteblod.

3. Mine kleder er gjort hvite I min brudgoms dyre blod, Alle mine store synder Er nedsenkt i nådens flod. På sitt kors den brudgom kjære Sjelefreden kjøpte oss! La oss våke under korset, Synge Lammet lov og ros!

4. Kjære Fader deg skje ære, Lov og takk i evighet, Du vår leder ville være Til ditt nåderike inn. Jeg for Jesu føtter faller Ned og kysser ømt hans fot Etter deg mitt hjerte lengter, Du min Gud så hjertens god.

Fra kvensk

167 I sorte grav snart senkes

Mel: Se nu hvor Jesu treder. Egen melodi. MB. 331

1. I sorte grav snart senkes Mitt arme legems kar, Av kjødets bånd og løses Min sjel så dyrebar.

2. Og snart i himmelstaden Jeg glad skal synge få, I fagre bryllupssalen Med hjertes fryd skal stå.

3. Ja med Guds barneskare Vi vandrer til den stad I himlens glans hin klare der Livstreet blomstrer glad.

4. Der rinner livets strømme, Og harpe klangen går, Min kjære Jesus ømme, mitt øye skue får.

5. Jeg kjenner hyrderøsten, Når han meg kaller på: Kom kjære motta trøsten, Du kysse mine sår.
6. For deg de sår står åpne Som fristad nu for deg; Med dem jeg rett deg kjøpte Til evig brud for meg.
7. O herlighet og klarhet Som snart jeg skal få se! O hvilken himmelsk salighet, Som sjelen mettes med!
8. Da skal meg Jesus klede Med himlens fagre drakt Og krone med evig glede, Med fryd og salig prakt.
9. Der himmelsolen skinner Og varmer med full kraft. Den nye sangen klinger Og kveger som himmelsk saft.
10. O Jesus du nu haste, Å hente hjem din brud, Fra sorgens ynkelig' faste Til himlen, til din Gud.
11. Og himlens engler kjære Ved himlens port med sang Meg møter og skal bære Bruden i Jesu fang.
12. Der skal hun seg få glede Ved pakt' som varer ved Og syng' ham lov og ære, Halleluja i evighet.

168 Herre Jesus han ved blodet

ss. 232

1. Herre Jesus han ved blodet Synde-gjelden sonet har, Led korsdøden, bøyde hodet, Oppfylt loven og han har.
2. Syndebyrden min den bar han, Døden led han for meg selv, All min synd tilgivet har han, Druknet den i nådens elv.
3. Nu ei gjerninger jeg søker, For at jeg skal salig bli; Jesus ene alt utfører, Derved blott jeg gleder meg.
4. Storheten av synder mine Ved ransaking minskes ei, Men

for Jesu død og pine Synden borttatt er fra meg.

5. I sin seiers samfunn herlig Han i troen plantet meg, Evig meg til brud så kjærlig Ved sin ånd trolovet seg.

6. Nu i troen jeg tilegne Får min salighet alt her, Så i himmelhjemmets egne Jeg ham skuer som han er.

7. Jesu kjærlighet min tunge Kan ei nok utsie her. Gjerne jeg derom vil synge, Men så stiv min tunge er.

8. Men det vet jeg dog til visse At min sang skal bedre gå Når ei tårer mer i disse, Mine øyne sees så.

9. Når mitt skip i havnen ankrer, Himlen åpner seg for meg, Glemmes angst og tunge tanker, Herligheten nyter jeg.

10. Jeg da skuer himlens ynde Som jeg får i Lammets stad, Nye sangen skal begynne, Lammets takk jeg synger glad.

11. Glede der, ei tårer rinner, Tungen der aldeles ny, Der sin brudgom uten hinder Bruden ser i himmelby.

12. Hellig, hellig Gud til ære Alt på jord jeg synger her, Halleluja min lovsang være Skal for Lammet evig der.

Etter P. F. Lappalainen

169 I troen Jesu milde

Mel: Nu hjertelig jeg lenges. KB. 171

1. I troen Jesu milde, Jeg deg ser i pine hård, Og bo jeg gjerne ville I dine hellig' sår, Du som for meg var såret, For meg du var fordømt, Du skam og død har båret, For meg ditt liv uttømt.

2. Vår nød så vel du kjente Og vår fordømte stand, Fra oss

du synden vendte, Led all vår straff for sant. Du bar en spottens krone, På korset døden led For all vår synd å sone, Vi seier fikk derved.

3. Den som nu synden plager, Som kjenner lovens dom, Forbannelsen hvem nager, Er trøstesløs og tom, De alle hit nu komme å skue Jesus Krist; På korsets tre han roper: Fullbrakt er alt forvisst.

4. Så Jesus alt fullførte, Har frihet oss tilsagt, Fra dødens makt oss løste Og livet har oss brakt. Hvorfor da sorgfull være Du Sions barn forsakt Når for vår synder svære er full betaling lagt.

5. Og Jesu nåderike Er dyrebar på jord, Guds menighet tillike Hvor all vår synd så stor Fullkommen oss forlates Helt ut på Herrens bud, De bundne der løslates Til frihet stand i Gud.

6. Nu blodet dyrt prediker, Avtvetter synden stor, Et nådens hav det rike, O hør min kjære bror! Derfor nu fri I skynde, I nådens barn, syng ut, Det nådens år forkynne Fra Herren og vår Gud!

170 Lars Levi Læstadius

Minneord om prost L. L. Læstadius. Født 1800, død 1861.

Mel: O Lam jeg ser deg full av sår. MB. 278 eller Kommer nu vilans time. SS. 285

1. Ei noen dødelig fatte kan Ei Herrens veier kjenner han, Den viseste slett ei forstår Når kallets røst fra Gud utgår.

2. Før Herrens ord i hjertet går, Tveegget sverd inntreng

får, Først da vil mennesket bli var' Det syndesøvnen sovet har.

3. Og Herren menn utsende skal I rette tid ved nådens kall, Utruste dem med åndens kraft Og dugge dem med nådens saft.

4. De rope skal med basuns fynd Og vekke folket av dets synd. Læstadius begynte først det rop. I denne tid for søvning hop.

5. Og ei forgjeves ropt han har, Så vidt omkring det frukter bar. Dertil og andre menn utdrog I Herrens arbeid del de tok.

6. Han var den første roper han I fattig Lappmarks øde land; Han ble ei trett i trengslene, Derfor Gud lov og ære skje.

7. Og Gud hans arbeid signet har, Antatt seg og den frukt det bar. Endel av sæden plantet er Alt hist i himlens varme vær.

8. Læstadius er ei mere her, Hans dagsverk alt til ende er. Han hviler nu i freden søt, I gravens stille, lune skjød.

9. Ei verdens storm og uvær mer Imot hans bryst skal blåse der, Og alle kjødets fristelser For evig de forsvunne er.

10. Og nu hans herliggjorte ånd Hist ånder fred foruten bånd. Av Jesus herliggjorte sår En evig gledesaft utgår.

11. Hjelp Jesu at jeg engang må Til sammen og få synge så Med alle engler helgener Få prise høyt din ære der.

12. Da er det høytid åpenbar Og fryd i himlens samling klar,

I skinn av Herrens åsyn blid Vi synger da til evig tid.

Etter kvensk

171 Herfra min sjel nu lengter bort

Mel: Opp alle som på jorden bor. KB. 196 SS. 14

1. Herfra min sjel nu lengter bort, ja hjem til evig fred, Hvor jeg min brudgom møte skal, :/: Min fred, min seier med :/:
2. Ei dette er vårt rette hjem, det som vi bor i her, Men fremmede, omvankende :/: Vi her på jorden er :/:
3. Mitt sinn det nu forandret er, min frelse å tenke på, Og så den store herlighet:/: Jeg skal i himlen få :/:
4. Dit inn herfra min lengsel er, hvor jeg min brudgom har, Min venn som jeg har hjertens kjær, :/: Min glede dyrebar:/:
5. Min krone klar og lysende, og fager palmekrans Blandt himlens engler venter meg :/: Med glede uten stans :/:
6. Sitt blod min brudgom utgytt har, for meg på korsets dag, Og dermed han meg rensset har :/: Til Faderens behag :/:
7. Min bryllupsdrakt er så gjort hvit, i dette Lammets blod. Og på Golgata meg ikledd :/: Da Jesus livet lot :/:
8. Jeg naken lå jeg arme barn, i dype syndesår, I sorg og angst, i dødens grav, :/: I syndenød så hård :/:
9. Samvittighetens skrekk og dom, og død og helvede Meg trykte ned og plaget hårdt, :/: Guds lov stadfestet det:/:
10. Men da lød der en liflig røst, ifra Guds barneflokk: «O tvil ei mer du arme sjel, :/: Men vær frimodig nok»! :/:
11. Forlatt er all din synd og skyld, i Jesu navn og blod, Din

urettferdighet betalt, :/: O vær ved freidig mot! :/:

12. Herav min sjel fikk liflig ro, samvittigheten fred, Derfor
Gud Fader jeg synger takk :/: Nu og i evighet :/:

13. Så gjorde jeg en evig pakt, å følge til min grav Min
brudgom som til nådepant :/: Sin Helligånd meg gav :/:

14. Nu vandrer jeg i tro og håp, til frelsens havn så glad, At
snart og frelst jeg frem skal nå :/: Til herlighetens stad :/:

15. En evig trøst jeg eier nu, i Jesu Kristi sår, Hvorfor min sjel
alt synger her: :/: «Takk skje deg Fader vår» :/:

Etter M. Saarenpää

172 O blodig konge dyrebar

Mel: O kjæreste brudgom Jesu blid eller O lam jeg ser deg full av sår. MB. 278

1. O blodig konge dyrebar, Din herlighet jeg skuer klar, Du
frem i stridens rustning går, En krone og til spott du får.

2. Ditt hoved bær en krans til spott, Ditt åsyn ille er forslått,
Ditt hellig blod det rinner ned, Det syndens jord blir dugget
med.

3. Av blod din vei det rødmmer på, Ja hvert ditt steg det viser
så; Din angst hva skal den lignes ved! Så gruelig var det du
led.

4. Og som på denne vei du var, Og som da dødens tre du
bar, Den falne hjord du løste ut, Beredte frelsen oss hos
Gud.

5. Og ved din blodig kamp og strid Og sterke rop på samme
tid All helveds makt omstyrtet var, Du paradiset åpnet har.

- 6.** Ja nu er himmelen opplatt, Og helvede er lukket platt;
Derfor ei grunn at tvile var Om enn vi mange synder har.
- 7.** Se alle synder druknet er, I Jesu blod helt senket ned: De
sluknet er som gnister av Uti det store nådens hav.
- 8.** Og synden gjennomstunget har, I Jesu side spydet skar;
Hans hjerteblood og vann utgjøt, Det vitner at Guds sønn er
død.
- 9.** Og dødens brodd den der ble brutt Da den i Jesu bryst
blev skutt. Vår strid det var som Jesus stred Og evig seier
vant derved.
- 10.** O Jesus blodig konge stor, Du Herre over himmel, jord,
Du mange seire vunnet har, Derfor du mange kroner bar.
- 11.** Du klare fane blodige Og seiersmerke evige, Gå alltid du
foran din hjord Ved blodet herlig i ditt ord.
- 12.** Når om ditt navn vi vitner her, Og om ditt blod vår tale
er, En livsens kraft av deg vi får, Om talen blott av tro
fremgår.
- 13.** Og når vi følger brudgom vår Ved ham vi alltid seier får,
Tilmed i dødens kolde fang Vi da kan synge seierssang.
- 14.** Du kongers konge Jesus kjær, Gi at vi trofast i din hær
Må stå i allslags verdens vær, Såvel i strid som og i seir!
- 15.** At vi til sist med kransen på Som seierherrer får fremstå
På hin den store dommedag Ved Jesu høyre hånd i lag.
- 16.** O skilleberg du yndig er, Du skinner alt så herlig her, Du
fra alt ondt oss skiller visst, Oss leder inn til frydefest.
- 17.** Da våre fiender skal få se Hva mennesker det var som

de, i verden gjennomstunget har Og spottet her, hvis hjord det var.

18. Nu amen da uti det håp At Jesus snart med fryderop Vil sin utvalgte hente hjem Til gleden ny i himmelen.

Etter kvensk

173 O hvilken lykke salighet

Mel: Hvor salig er den lille flokk. MB. 513

1. O hvilken lykke salighet Den troen med seg før' Når selve Herren Jesus den Som vår oss unne tør, Den bryter sorger, trengslene, Den demper angsten, smertene Og skaper inn i hjertene Et fast og evig håp.

2. Når jeg har fått den lykken slik, Hvi skulle jeg ei syng', Opphøy min røst og fryde meg For slik en salighet? Hvi gledende ei rose meg. Og takker så min Gud og deg, Som skjenkte meg i syndens natt En uforgjenglig skatt.

3. Min harpe engang fagrere I himlen lyde skal Med nye stemmer liflige Min munn og syng skal: Halleluja rett lydelig For deg du kjære Jesus min. O salig dag det være må Som hjem oss fører så.

174 Nu skal jeg til å kvede

Mel: Se hvor nu Jesus treder. KB. 205

1. Nu skal jeg til å kvede En takkesang for Gud, Jeg slipper snart med glede Herfra som Sions brud.

2. Ja snart min tid utrinner, Jeg kalles til min grav, Når

lemmene hensegner, Og krefter faller av.

3. Når dødens kolde hender De trykker på mitt bryst, Og han min brudgom bolde Meg kaller til bryllupsfest.

4. Snart skal jeg herfra fare, Og snart jeg skal nå frem, Dit inn jeg skal få drage, Til himmelstadens hjem.

5. Om på Golgata bakke Jeg dvele får en stund, Jeg får min Jesus takke Av glede med min munn.

6. Nu skal jeg snart ei lenger Min ondskap kjenne mer, Jeg hviler fra all trengsel, Ei mer jeg døden ser.

7. Har funnet sjelens brudgom Og salighetens skatt, Avkleder meg min usseldom, Gamle Adams kolde drakt.

8. Alt blåner for mitt øye Fedrelandets blide vang, For øret gjenlyder nøye Alt harpenes søte klang.

9. I mine ører ringer Alt himmelklokkens klang, Det budskap de meg bringer Nu brudgommen kommer han!

10. Han som just meg har elsket, Utgjøt for meg sitt blod; Det i oss glede tente, Vi følger vår Jesus god.

11. Jeg bruden er i sannhet, Min Jesus brudgom er; Derfor i tid og evighet Jeg lov og pris ham bær.

12. Og bruden skal få kronen, En gyllen krone på, Med palmeprakt for tronen Sitt bryllup feire få.

13. Hun drakten ren skal bære, Ei skammes i sin ånd, Hun sitt i himmelens ære Ved Faderens høyre hånd.

14. Nu brudgommen alt kommer Sin brud å hente hjem, Og Faderen vil skue Når bruden føres frem.

175 Et hvilested oss åpent står

Mel: Herfra min sjel nu lengter bort. SS. 14

1. Et hvilested oss åpent står, Beredt på Golgata, I Jesu Kristi blodig sår, Dem la oss skue, ja!
2. Her skal en fattig vandringsmann I fred få hvile litt, Med himmelsk brød og livsens vann seg vederkvege fritt.
3. For hunger, tørst oss ofte når På ørkenvandringen, Så mangen gang i tvil så sår Vi rent vil segne hen.
4. Så la oss ile sammen da, Til livsens kilde gå, Den er opplatt på Golgata For meg og deg også.
5. Den Herre Jesus i sitt blod På korset opphengt er, Og sår fra hoved inntil fot Hans hele legem bær.
6. Av disse sår uskyldig blod Til siste dråpe rant, Så liv og kraft og freidig mot Mot ormens gift vi fant.
7. Hør derfor I som plaget var, Og I som byrden bær, Se Jesus ropt på korset har: Det alt fullbrakt nu er!
8. Enhver som synden engster nu Omringer fristelser, Løft hodet opp og se nu du, Se frihet har du her!
9. Når inn i hjertet faller blott Disse dyre dråper blod, De fristelsene driver bort, Gir fryd og freidig mot.
10. Så hjertet blir av glede tent Og synger lov og takk Til kjære brudgom blodbestenkt lov For evig nådepakt.
11. Derfor blodbrudgom, sjelens lyst, Vi deg vår takk frembær. Kom snart og hent fra verdens kyst Oss hjem til himlens hær!

176 I Jesu brødre, søstre kjær

Mel: O Hellig Ånd, du skatt så skjønn. MB. 690

1. I Jesu brødre, søstre kjær, I være vel tilmote, All eders smerte led jeg her, på korsets vei ved blodet. For fienden så bitter, vred, Anklageren stå ond og led, Han er nu overvunnen.

2. O minnes brødre all min angst Som jeg led her i verden; For eders skyld mitt blod utrant På pinefulle ferden. Det urtegården vitne kan For oss som uti troen sann Guds Lam har fået skue.

3. Må blodet dugge hjertene Hos alle angerfulle! Og blodets røst den levende Prediker godt for eder. Derfor min broder tvil ei mer, Men nu i fred du hvile her Ved Jesu nådebryster!

4. Besku da brødre, søstre kjær Urtegårdens prakt som gløder, I blod vår moder ligger der Og nye hjerter føder. De barn så små de mettes der, Og lekke retter bydes hver Fra Jesu nådebryster.

Etter kvensk

177 Gå dristig frem til korsets fot

Mel: Jesu din ihukommelse. El. Fra grenen ta din harpe ned.

1. Gå dristig frem til korsets fot, Det bringer sjelen hvile god; Se bånd og lenker brytes der, Og himmeldøren åpen er.

2. Gå frem til korset tvett deg ren, Og se så vel til korset hen: Din konge Jesus henger her, Og din uskyldig brudgom

kjær.

3. Nu ser du hjerte veien her, Fra Urtegården hit den bær;
Med blod den vei er dugget våt, Med korset Jesus den har gått.

4. Gå uten frykt til korsets fot, For dette er det rene blod;
For han er ærens konge, han, Og Guds uskyldig offerlam.

5. Gå nærmere til korset nu, Du har og mange synder du, Et nådens alter her du har, Skjønt før du uten nåde var.

6. Din byrde her den faller bort Hvor store synder du har gjort. Derfor med grunn som rensed da Jeg synger nu halleluja.

A. L. Oversatt fra kvensk

178 Der Lammets Bryllup nu det står

Lammets sang.

Mel: Vidunderligst av alt på jord. MB. 570

1. Der Lammets Bryllup nu det står, I himlens store skare.
Brudgommen nu iblant dam går. Han som led dødens svare.

2. Rettferdighetens krone klar, Av himmerikets glede, Nu åndens vin så rød de har. De synger seiers-kvede.

3. Og Lammets sår av blodet rød, De stråler som hans krone.
For alle som av Gud er født, Å stå for ærens trone.

4. Nu Vinen søt utrinne av, Hans sår i strømme rike. Og Herrens blod det er et hav. Som klederne gjør hvite.

5. Iblant Guds folk er livets flod, Av den får bruden drikke.
Hun tvettet er i Lammets blod. Han glemmer henne ikke.

- 6.** Den vinens søthet og dens saft, Som bruden helt beruser,
Av vinen utgår livets kraft. Ydmyker, sønderknuser.
- 7.** Der er, en fager bryllupssal, Som herlig er innrettet. Nu
harpens klang der lyde skal. Med gull den er grunnfestet.
- 8.** De blir ei trett om idelig, De synger nye Sangen. Jeg skal
og takke gladelig. Når endt er ørkengangen.
- 9.** Jeg er og her en vandringsmann, Som mine fedre vare.
Her i utlendighetens land. Utsatt for mangan fare.
- 10.** Men når vi en gang skal nå frem, Med legemet forklaret.
Til Faderen i himlens hjem. Får se Ham åpenbaret.
- 11.** Da skal vi alle søsken kjær, Som her har korset båret.
Med klare stemmer prise der. Ham som for oss ble såret.
- 12.** Jeg har stor lengsel båret på, Og vil tålmodig bære. Om
enn med sorg, til jeg får gå. Herfra med søsken kjære.
- 13.** For jeg er fullt forvisset på, At når jeg mandig strider. Til
enden skal jeg kronen få. Med glede stor omsider.
- 14.** I dette håp vi kjempe vil, I troen ufortrøden. Inntil
Brudgommen kommer til. I troskap inntil døden.
- 15.** Guds arvinger da arven får, I himlens sal skal kvede. Til
ny Jerusalem inngår. Til Blods-Brudgommens glede.
- 16.** De som med tårer her har sådd, Med frydesang skal
høste. I himlen tørres av all gråt. Dermed vi skal oss trøste.
- 17.** Og derfor brødre, søstre kjær, Når verden oss vanærer.
Den store trøst vi har da her. At Jesus med oss bærer.
- 18.** Den store lærdom han oss gav, Da han på jorden
vandret. Som han med trøst oss tok seg av. Så trøste vi

hverandre.

19. Så Sions datter gled deg nu, Thi se fra Edom treder. Vår konge som er deilig du. Uti blodrøde kleder.

20. Gled deg nu og rop ut med fryd, Du deiligste blant kvinner. Thi Kongens ære er din pryde. I Ham du æren finner.

21. Ja, deilig er han det er sant, Og herlig har han sonet. For blodet av hans hoved rant. Da han ble tornekronet.

Rettet på etter en ukjent forfatter

179 Ånden vår skaper i døden oppgav

Egen melodi. SS. 217

1. Ånden vår skaper i døden oppgav Blodig på korset han seier oss gav, Herlig i Sion basunklang ny, Klarlig nu skinner alt Salems gry.

2. Vekterens stemme den lyder jo da At vi nu snart skal få flytte herfra, Duen kun flyver henover den jord, Hist skal vi møtes ved himmelens bord.

3. Lev nu da vel i det håp, lille hjord: Stormen får ende, det stilt blir på fjord, Snart endes denne vår vandring nu her, Takk skje det slutt blir med tårenes ferd!

4. Engang med glede i Salems hjem Atter hverandre vi møter igjen, Synger med fryd om vår seierfull stand, Aldri forskyte sin brud Jesus kan.

G. S. Oversatt fra kvensk

180 Guds Lam da lovet være

Mel: Jeg vil meg Herren love. MB. 643 El. Mitt hjerte alltid vanker. KB. 121.

1. Guds Lam da lovet være Som døde og oppstod! En stund vi samlet ere Nu i hans navn og blod. Hans hellig blod det rene Være vår lodd og del, Hans blodig sår alene Vårt rette samlingssted.

2. Nu Jesus oss velsigne Når vi skal skilles ad, Og i sin side hegne Han våre sjele glad. Om vi enn sover, våker Og i vårt arbeid med Vi alltid edru våke I åndens lydighet.

3. Guds Helligånd du sanne Utfør ditt embets verk, Forkynn ditt ord om lande, Vinn sjel' ved nåden sterk. Ved troen du grunnfeste i Jesus alle dem, Som i hans blod har feste Inntil at de når frem!

Etter kvensk

181 O sku Guds Lam tålmodig

Mel: Se nu hvor Jesus treder. KB. 205

1. O sku Guds Lam tålmodig Som oppå Sion står, Utav hans sår så blodig En honning dyr utgår.

2. Mild Jesus er og yndig, Hans røst så liflig er, Hans tunge lært og kyndig, Den trøst til svake bær.

3. Han liflig er og deilig, Mot sine barn så mild; Han aldri er vrangvillig, Men full av kjærlig ild.

4. Av åsyn, øyne milde, Og hvitt hans hoved er; Han ene er frelsens kilde Og manna søt han er.

5. Hans drakt er særlig fager, Den lyser rød som blod; I trelle

åk ei drager De barn han die lot.

6. Hans vinger dem omskygger, Hans lys det pryder dem, Og hjertene han dugger, Hans nåde veller frem.

7. Utav hans side flyter En blodig strøm også, Hvorav vi glade nyter Og dit til tvett kan gå.

8. Når her vi vitner freidig Om Jesu dyre blod, Beruses vi så deilig Av kjærlighetens flod.

9. Din kjærlighet o brudgom, En ild den lignes ved, Jeg har ei kraft, ei visdom At skildre din liflighet.

10. O Jesus nådens kilde, Hvor du er liflig vel! Og morgenstjerne milde, Klar er du for min sjel.

11. En fristad du beredte Uti ditt side sår, Med fredens basun spredte Du driverens trellekår.

12. Nu barnene de gynger På nådehavet her, Om seieren de synger, I Jesu blod den er.

13. Om stundom og fra norden Enn vinden blåse må, Snart skinner nådesolen, Opptiner brystet så.

14. Om skyer stundom driver Og skjuler nådens sol, Gud sønnenvind oss giver, Og driver skygger bort.

15. Da nådestolen skinner, Gir atter lys fra Gud En klarhet ny opprinner, Fra Faders hus bær bud.

16. Seg jomfruene fryder, I nåden våkne er, Sin frihet nu de nyter For lovens byrde svær.

17. De synger og seg fryder, I sorg ei gremmer seg, Og deres hjerter gløder Av himmelsk kraft og ild.

18. En annen hop elendig Er hist på Sinai berg, Dens ord er

rett ubendig Og hård å lytte til.

19. O ve de arme stakler, Når midt på dagen klar De om i mørke vakler I sjelefare svar.

20. O mennesker elendig, Hvor rare dog de er! Med sine føtter stendig De paktens blod ned trår.

21. Hos dem er oppfylt hjerte Av Sinai tordenbrak. Om Jesu blod og smerte, De ord til dem ei rakk.

22. O kjære Fader give; Jeg ber av hjertens trang; De stakler løs du rive Fra djevlens garn og tvang!

23. Hvormed han dem har bundet Med sine fine bånd, Ja hoved fullt har spunnet Av lys fra løgnens ånd.

Etter kvensk

182 Så vil vi nu sie hverandre farvel

(Landstad 93). KB. 222

1. Så vil vi nu sie hverandre farvel Og ønske: Guds fred over eder! Guds fred med oss alle om morgen og kveld, Så mange som hjertelig beder, At Kristus, Guds Sønn, Må være vår lønn Når vi skal av verden utvandre!

2. O hjelp oss Gud Fader, O hjelp oss Guds Sønn, Så glade vårt løp vi fullende! Gud Helligånd, himmelske trøster i lønn, La kjærlig. hets luene brenne, At vi kan med lyst Og mot i vårt bryst Så kjempe at kronen vi vinner!

Marta Clausen

183 O tenk når engang samle skal

O tenk når engang samles skal.

Mel: Opp alle som på jorden bor.

- 1.** O tenk når engang samle skal, De frelstes menighet. Av alle folkeslekters tall. I himlens herlighet. I himlens herlighet.
- 2.** O tenk når Herrens vitnehær, Hans tjenere på jord. De millioner møte der. Som hørte deres Ord. Som hørte deres Ord.
- 3.** O tenk dog, hvilken jubellyd. – En strøm av kjærlighet. Tenk, hvilken takk og pris og fryd. Og salighet og fred. Og salighet og fred.
- 4.** O tenk på det uhyre tall, Som motstod Herrens ord. Hva jammer, pine, skrekk og kval. De evig lide skal. De evig lide skal.
- 5.** O tenk at hver sin lønn skal få, Som han har levet her. Og regnskap hver da gjøre må. For Herren Jesus kjær. For Herren Jesus kjær.
- 6.** O tenk den dagen komme skal, At alle opp skal stå. Og fram for dommen møte må. Og hver sin lønn skal få. Og hver sin lønn skal få.
- 7.** De fromme får en glede stor, Til herligheten gå. Og bliver der i englekor. Ved livets elv og å. Ved livets elv og å.
- 8.** De onde må i pølen ned, Som Satan er beredt. Og lide der i evighet. I helveds pinested. I helveds pinested.
- 9.** O tenker eder alle om, Mens nåden skinner blid, Å unngå

de fordømtes kval. I helveds evig kvid. I helveds evig kvid.
10. O bliver ved Guds rene ord, I tro og kjærlighet. Og vandrer frem i Jesu spor. Til himlens herlighet. Til himlens herlighet.

11. O Gud, hva er din nåde stor, Oss alle til deg drag. At vi kan stå blant frelstes kor. På denne høytidsdag. På denne høytidsdag.

Wilh. Andreas Wexel

184 Synder skynd deg idag

Egen melodi.

1. Synder skynd deg idag, Og Guds nåde mottag! Jesus kaller deg nu hen til seg All din synd om enn stor kan forlates på jord, Dette trolig tilsier han deg. Han har kjøpt deg ved sin død, Da hans blod på korset fløt, Og vil frelse din sjel av all nød.

2. Vil du nåden forsmå, kan i verden du gå, Og ditt evige vel ei forstå? Hvordan vil det da gå, hvordan vil du bestå, Når for dommen du fremtrede må? Stå da lenger ei imot, Gå til Gud i bønn og bot, Kast deg ned for din gjenløseres fot.

3. Er deg synden så kjær, Tenk at døden er nær, Og du nedad mot helvede går! Kommer syndere, kom! Vender om, vender om; Der er redning i Frelserens sår. Hør nu Guds enbårne sønn Beder om sin smertes lønn, Om din sjel – kan du nekte hans bønn.

185 O tenk engang når alle

Egen melodi. SS. 254

1. O tenk engang når alle fram skal stevne Til himlens port og alle banker på Da blir et syn som ingen nu kan nevne, Hvem skal gå inn og hvem skal ute stå.
2. O tenk engang det store stevnemøte Når vi ved porten skal hverandre se, Vi som på jorden dårlige har været Hvem skal gå inn, og hvem skal ute stå.
3. O tenk engang når noe slikt skal hende At barna skilles ifra far og mor, At mann og hustru hver sin vei skal vende O tenk om søster skilles ifra bror.
4. O tenk engang om jeg og du skal være I lag med dem som uten olje står, Og om vår lampe uten lys må være Og av vår brudgom aldri være kjent.
5. O tenk engang da blir det mange tårer Å komme dit og tro at alt er vel, Men så får se at man seg selv har dåret Men dette ser forsent den tapte sjel.
6. O tenk engang hvor godt det nu må være Og høre at man kan den oljen få Som vil meg lys på brudelampen give Så jeg med glede fram til porten går.
7. O tenk engang når brudgommen vil komme Og åpne døren for sin kjære brud Da skal vel sangen høyt i himlen lyde Når brud og brudgom står i bryllupsskrud.

M. Orheim

186 Da jeg med Jesus vandrer nu

Mel: Komme nu vilans time. SS. 285 eller O lam jeg ser deg full av sår. MB. 278.

1. Da jeg med Jesus vandrer nu Ei farer meg forhindre skal.
Han meg i farer verner nu, Bevarer i stormbølger all.
2. Akk Fader jeg nu takker deg At sønnen du hengav for meg
Og døden min forandrede Til vei til et nytt liv i deg.
3. Ei mere døden frykter jeg, Ei graven sort forferder meg. I
allting du min tilflukt er, I døden liv i deg jeg ser.
4. Her også glad jeg syng vil Ved smaken av din nåde mild,
Min tomme sjel den fylles så At glede derav tennes må.
5. Min vandring ofte trang er her, Og smal for kjødet veien
er. Jesus du seirer dog i meg, Når jeg kun bliver fast i deg.
6. Men ofte sorgen trenger på, Min vandring den besværer,
så At endog tvil innhenter, slik At gleden all utslukk's i meg.
7. Min tilflukt er å våke her. Kom plei alltid ditt barn så kjær!
Bring trøst ved kommen din til meg Utav det skjulte manna
deg.
8. Med manna barna mettes kan I brudgomssåren bydes
ann. I Getsemane, på Golgata Meg en ny glede gives da.
9. Der nådens luft jeg ånde får, Ombind føtter og dermed
går Ny nåde å predike, så At brødre derav trøst kan få.
10. Forventende brudgommen kjær Fortsettes vandringen
nu her Til brudgomstronen at nå frem I de utvalgte søt'
samkvem.

Oversatt fra finsk

187 O evige salighet himmelske

Egen melodi.

- 1.** O evige salighet himmelske seier O min brudgoms kjærlighet, som til så sort en brud tilsier, Sin nåderikdoms storhet.
- 2.** Det blod som på korset strømmede ned Og vann av Jesu side For Faderen gjorde meg tekkelig med Mine synder tvettet hvite.
- 3.** Jeg nu er beredt til Lammets brud, og med hans ånd forlovet. Og yndig, behagelig for Faderen Gud I brudgommens drakt mitt hoved.
- 4.** Min brudgoms kjærlighet vær opphøyet, Skjønt i stor svakhets nemme. Men engang jeg takker min Jesus fornøyet I himmelens samling hjemme.
- 5.** Når min brudgom kommer og henter meg, Og den himmelske stad åpenbares, Ja da skal min tunge nok takke deg, Mitt hjerte av fryd forklares.
- 6.** O evig seier, kallen tilsammen Med himmelske basune. Når enn kunngjøres velsignede der Og med lydhørlig stemme.
- 7.** Velsignet inne, Faderen behagelig, Sønnens brud så yndig. Med harpenes toner og palmenes glans Ledsages hun med glede.
- 8.** Med vellyst bruden beruses da Og det ved krystallfloden Når troen og håpet de skiller seg fra Men kjærlighet er fullmoden.

9. Jerusalems harper de klinger der til Guds og Lammets ære, Når Kerubim de synger og Serafim de spiller. O himmelske susen svære.

10. Alle hellige synger takksigelsen Stående omkring tronen, De takker Lammet for evige pakten Med gledelige hjerter.

11. Kom oss å hente vår brudgom kjær Og dryg nu ikke lenger, for din trolovede brud ei mer I fremmede landet trives.

12. Men bryllup hun venter og glede det bringer Løftet at du snart kommer, for av ordet ditt vet jeg at du har beredet sted Og for meg i ditt bryllup.

Oversatt fra finsk

188 O brødre, søstre derved eder gleder

Mel: Om hele jorden her jeg kunne eie. SS. 37

1. O brødre, søstre derved eder gleder, At Herrens tilkomst snarlig nu inntreder. Tidernes tegn dertil henvisende At Jesus kommer alt oppfyllende.

2. Jesus til sine lærerbarn så sier, Og rett som tegn for sine det utlagde: Når tidninger om krig i høre få, Det vitner om min tilkomst, det forstå.

3. Når folk oppreiser seg mot folk han sier, Og riker reiser seg mot andre riker, Da løfter eders hoder opp, thi klart I får å feire eders bryllup snart.

4. Gå ei de dårlige jomfruers veie, Med tomme lamper som ei olje eie, Gjør handel, åpent er nu, Kjøp også,

Brudgommens drakt verdsatt å opphøyas må.

5. Forsent gå hen å kjøpe det vil være Når nådens handel
åpen er ei mere. De kloke heller ikke hjelpe tør, Da neppelig
rettferdig frelses! Hør.

6. Da når de kloke med brudgommen inngår, Til bryllupet og
døren han tillukker Skjønt dårlige da banker på, men ve,
Døren ei åpnes mer, det kan ei skje.

7. Seg selv de da begynner å forsvare, For Herren deres
goder åpenbare. Vi åt og drakk med deg, oss lærte du, Vi er
ditt eget folk, kom det ihu.

8. Men selvforsvar nu hjelper slettes ikke, Til helvede de må
sin vei beskikke. Gå bort fra meg I urettferdige, Jeg kjenner
ikke de ubotferdige.

9. Så lyder svaret: Jeg ei eder kjenner, Når I ei fulgte oss
men var fiender, min nåderøst foraktede I, men, I ville
komme dog til himmelen.

10. Til Lammets pris rettferdige utbryte, Og høste åndens
sæd, deri seg fryde. Brudgommen beruser med sin
kjærlighet. Til livsens strøm, ledsager med sin fred.

11. Da skal ei lengsels tunge tårer flyte. Når englene
velkommen inn oss byde. I himlens kor vi samles i stor fryd.
Og bruden gledes, hvilken jubellyd.

Oversatt fra finsk

189 Der går fra Urtegården

1. Der går fra Urtegården Til Golgata en sti, Må alle folk på jorden, se ham, som går forbi.

Kor: Til paradiset den veien bær, Men en smertens vei det er.

2. Ja under navnløs smerte Vår Jesus den har gått; Hans varme frelserhjerter, Sitt dødssting der har fått.

Til paradiset osv.

3. Akk ja i oljelunden Han faller dødstrett ned! Så mørk er midnattstunden, Og blodig er hans sved!

Til paradiset osv.

4. Se spyd og nagler stinge, Til døden hvert et lem; Men av de vunder springe, De livsens strømme frem.

Til paradiset osv.

5. Hvor salig å få bade, Sin syke sjel deri, Og fra all syndens skade For evig blive fri.

Til paradiset osv.

6. Blott så vår sjel kan lære, Den evig nye sang, Til Guds og Lammets ære, Som synges skal engang.

Kor: Ja alt for oss han fullbrakt har,

Men en smertens vei det var.

190 Som drømmende vi skulle

En morgen uten synd jeg våkne får.

SS.214 eller egen melodi. MB. 331

1. Som drømmende vi skulle vorde da, Når Herren løser Sions trette fanger. Da jublende vi omkring tronen stå, Og

stemmer inn i engleskarers sanger.

2. Da skal vår munn med latter vorde full, Og full av fryd da vorde skal vår tunge. Vi ere salige for blodets skyld, Om Jesu blod og sår vi evig synge.

3. Se Herren store ting har gjort med oss Derover ere vi nu evig glade. Evinnelig vi hadde mått forgås, Om Jesus ei oss kjøpt og frelset hadde.

4. O tenk hvor salig å få være der, ei noen synd og smerte der skal være, For Lammet som de dyre såren' bær, Står midt iblant de frelstes store skare.

5. De som med tårer sår de skulle der Med glede evig salighet oppbære, Ja dine skulle være der du er, O Jesus hvilken salighet og ære.

6. Da skal jeg arme fange vorde fri, Og syndelegemet meg ei betynge, Jeg blir så salig, kan ei la det bli Å triumfere, jubilere, synge.

Oversatt fra svensk.

191 Har du ei lyst til i himlen å komme

En vekkerssang. Egen melodi.

1. Har du ei lyst til i himlen å komme Redde din sjel før enn tiden er omme? Tenk på din Frelser, hans ord og hans domme, :/: Medens du er ung :/:

2. Har du ei lyst til en kristen å blive, Og blant de salige lade

deg skrive. O må ditt hjerte til Jesus du give :/: Medens du er ung :/:

3. Kan du ei stundom i hjertet fornemme, Åndens den kallende, varslende stemme, Tør du de bud fra din Herre forglemme :/: Medens du er ung :/:

4. Tro det kun du har ulykke i vente, Før enn du vet det kan døden deg hente. Lykke det var om din Frelser du kjente :/: Medens du er ung :/:

5. Verden deg giver kun møye og trengsel Så som den er kun et stinkende fengsel, Jesus vil vekke til himlen din lengsel :/: Medens du er ung :/:

6. Glede og frihet kun Jesus deg byder, Nåde, forlatelse ømt han deg giver, Vokt deg at du ei din venn da forskyter :/: Medens du er ung :/:

7. Skynd deg da til ham som frelse deg ville, Snart kan det skje at du kommer forsilde. Vokt deg at du ei din frelse forspiller :/: Medens du er ung :/:

8. Hjem til din Fader han deg vil bevare, Trygt gjennom verden for fristelsens snare. O at du stod blant den salige skare :/: Medens du er ung :/:

192 Hva ble der liten tap på tiden

MB. 156

1. Hva ble der liten tap på tiden, tenkte vi på dødens skål Og lot vår tanke aldri vanke fra vårt rette mål; I høstens dage få skal klage Over trang på tidsfordriv. O nei enn sie, De som

hige til et evig liv. Mitt hjerte spar Den tid du har, Som er så kostelig og rar. Har du i sinne hjem å finne må du være snar.

2. Ja, ja, det heter: Våker, beder, Værer rede dag og natt! Fullfører striden, kjøper tiden! Har I kronen fatt! O gjør vi disse trinn kun vise, som vi enn tilbake har! Hva ligger mangen Evig fangen, Som på veien var! O ve! såfremt Det bliver glemt, Hvor du min Jesus var beklemt. I helveds hete For vår lede syndens lek og skjemt.

3. Nei, dine mange Elskovsgange, All den vei du kom og for, Nei, aldri bruden Den foruten Setter fot til jord. Den røde bane, Hvite fane, Kongevei i himmelsky, Hun alltid nøye har for øye Hjem til Salems by. Vis oss forklart Din fødsels art. Din død, oppstandelse, himmelfart, Vår gledelige Himmeltstige, Drag oss, hent oss snart.

193 Jesus gråter, verden ler

Mel: Søte Jesus vi er her. eller Jesus lever, graven brast. KB. 128

1. Jesus gråter, verden ler. Vannvidd synger mellem grave. Syndens trell ei dypet ser. Døden danser med sin slave. Sjelen seg i lenker gleder. Verden ler, men Jesus gråter.

2. Enden kommer, ve o ve, Fangne sjel avryst din lenke. Kan du Jesu gråt ei se? Kan du på din fred ei tenke? Gråt forgjeves verdens dommer. Ve da ve, når enden kommer.

3. Jesus gråter, smelt hvert bryst, Våkn hver syndig sjel som sover. Bev o verden i din lyst! Deg din Frelser gråter over.

Brister, brister mørkets kjeder, Smelt hvert hjerte, Jesus gråter.

194 Farvel du brede bane

Mel: Farvel du brede strede. MB. 159

- 1.** Farvel du brede bane! Farvel, hver uren lyst; Farvel du syndevane, Som hersker i mitt bryst! Jeg vil ei lenger vandre, Med verdens sikre flokk, Men sinn og liv forandre; Jeg syndet mer enn nok.
- 2.** Farvel, du verdens glede, Farvel du herlighet, I Babels brede strede! Farvel, du falske fred! Farve I usle skatter, Hvorved mitt hjerte hang, Og hvortil lit jeg satte, Dessverre mangen gang.
- 3.** Farvel, du dåres lykke, en såpeboble lik! Farvel du horesmykke, Som ofte blendet meg! Farvel, du slit og sleben, å vinne jordens muld! Nu gjelder all min streben, Det skjønne himmelgull.
- 4.** Farvel, I følgesvenner, På veien jevn og bred! Nu vil jeg meg omvende, Og gå i Jesu fjed; Ennu er himlen åpen, Idag er nådens tid. Nu hører Gud min ropen, Og Jesus er meg blid.
- 5.** Nu velger jeg å lide, Med Herrens folk på jord Heretter vil jeg stride, I kraft av Jesu ord, Årvåken vil jeg bede, Så lenge hjertet slår, Og flittig vil jeg lete, Inntil jeg himlen når.
- 6.** Ei perlen vil jeg selge, Som jeg av nåden fikk, Ei døden mere velge, I noe øyeblikk. Jeg seiler trygg i arken Til Edens

blomsterstrand, Ser bak meg syndemarken Og det forbudne land.

7. Min lengsel fremad iler, Mot ny Jerusalem, Som snart bak bølgen smiler, Med sine porte frem; Om føye tid begynner det rette jubelår, Da hver benådet synder, Med rettferds krans fremstår.

8. Fly kun på lette vinger, Du tidens raske ørn, I havn du dog må bringe, Engang Guds kjære barn! Om også mange sorger Du fører med til dem, Så skal en himlens borger, Dem glemme i sitt hjem.

195 Hva heter skipet som ér før

Egen melodi. SS. 166

1. Hva heter skipet som ér før' Til evighetens havn? Vårt skip det er forbundets ark, Og Kristus er dets navn.

Kor: Vårt seil det fyll's av nådens vind, Til salighet det går, Vi lander snart ved hjemmets strand, Der Lammets bryllup står.

2. Hvor mange ere I ombord, som farer nu derpå? – Mange mange tusen ere vi. Av nåde vi leve få. Vårt seil osv.

3. Hvem er den los som eder før' På livets vide hav? Vår los er Herrens Helligånd som styrer ei i grav. Vårt seil osv.

4. Vårt ildsted det er Herrens ord, Guds nåde reisepass. På Lammets verk på Golgata, Dit peker vårt kompass. Vårt seil osv.

5. O frykter dog ei noen storm, Som eder overgår. En

beskytter oss, han heter Gud Ei krummes skal et hår. Vårt seil osv.

6. Finnes der plass for fler ombord, Som reise får med ér?

Ja, her er rom for hvem som helst, Fri reise Gud oss gir. Vårt seil osv.

7. Alt vel ombord, vår Gud er god, Han sikkert før' oss frem;

Vårt kart det viser veien hjem, Den veien er Guds Lam. Vårt seil osv.

8. Og når vi engang sikkert får Til havnen komme frem, Vår

sang skal bli om dine sår, Og om ditt blod Guds Lam. Vårt seil osv.

Oversatt fra svensk

196 Det er deilig de saliges land

Mel: Ta den hylling vi gir deg i dag. Egen melodi. SS. 160

1. Det er deilig de saliges land Og dets skjønnhet man øyner ved tro, Dit vår Fader oss vinker thi han Har beredt oss der oppe en bro.

Kor: :/: O med fryd, innen kort, Vi skal møtes på himmelens kyst :/:

2. Vi skal syng på himmelens kyst, De forklaredes deilige kvad, Ingen kummer skal matre vårt bryst, Når vi senkes i salighets bad :/: O med fryd :/:

3. Til vår himmelske Fader så god, Vi vil takkofre bringe på jord, For hans rike velsignelsers flod, Fremfor alt for hans hellige ord. :/: O med fryd. :/:

Tillegg Utvalgte åndelige sanger.

Etter oppfordring samlet og bearbeidet av en komité.

G. HAGENSS FORLAG. Hammerfest – 1950.

FORORD

Da man har kjennskap til at mange Guds barn har ønsket sangboken gjort større, og at der i den senere tid er forfattet endel sanger som er blitt kjent av menighetene, har man funnet å ta disse med i denne samling av åndelige sanger og salmer som inntas i denne siste del av boken som et tillegg. Disse er gransket i skriftens og åndens lys og funnet å være i overensstemmelse med Guds ord.

En del av forfatterne er kjente menn, er oppvakt fra sin sorgløshet og fått syndserkjennelse. Likesom profeten Jesaja som roper: «Ve meg! Thi meg må visselig utryddes; thi jeg har urene leper». Jes. 6.5. Likeså den mann som ved Jeriko-veien ropte: «Herre, Davids sønn, forbarm deg over meg!» Luk. 18.38.

Disse menn, har formedelst Guds barmhjertighet, fått høre og tilegne den nådige syndsforløsning i det dyrebare offerblod, som er utrunnet av Guds Lams hellige sår, til forløsning for den falne menneskeslekt. Til dem har Gud skjenket troens rettferdighet og få annamme glede og fred i den Helligånd.

Sådanne vandringsmenn, har stundom følt trangen til å

syngende åndelige sanger og salmer, som Gud lot oppskrive av fordums og nutids hellige tjenerne.

Vi ber og alle å anvende de sanger og salmer, hvis forfattere er prøvet av vandringens møye og er bevart som tro tjenerne inntil enden.

Vi vil også påminne om det, at å syngende åndelige sanger og salmer vil ofte bli å være en vederkvegelse, for et i sorg og bedrøvelse bunn Gud's barn. En fatter det dog ikke derhen, at en syngende kan befri sig fra syndens bånd. Det skjer kun ved sann bot og bedring.

Således som det hendte for de av Gud utsendte i Makedonia, Paulus og Silas, som var kommen derhen for å utføre Gud's arbeide.

I sin sorg sang de takke og lovsanger i likhet med sine fordums brødre Sadrak, Mesak og Abed-Nego i Babylons ildovn. Bygningens grunnvold skalv og de i fangenskap bundne Gud's menn ble løslatt fra sine lenker.

Således skjer det også i vår tid. De i Sion værende fangenskap, blir stundom løslatt og løvhyttens porter kan åpne sig til å få skue inn i evighetens forjettede fred.

Derfor lovpriser vi også syngende vår salighets Gud. Amen.

197 Brødre, I som himmelveien vandre

Mel: Er det sant at Jesus er min broder? MB. 311

1. Brødre, I som himmelveien vandre, Hører rett et mildt Johannes-ord: O barn lille, elsker dog hverandre, Mens I

vandrer sammen her på jord!

2. Se hvor høyt Gud Fader elsker sine, Nevner oss med blide barnenavn! Må du da ei elske dine brødre, Slutte dem så kjærlig i din favn?

3. Minnes du din broders, Jesu smerte, Hvor han blødde for at få deg fri? Kan du såre da en broders hjerte, Gå med kulde noen sjel forbi?

4. Kjære venner, når vi rett betenker Hvordan Guds, vår Faders kjærlighet, Som han med sin Sønn oss ville skjenke, Skjuler all vår synds mangfoldighet.

5. Må da ei vårt hjerte seg utvide Til at få endog den minste kjær, Så vi bliver ydmyke og blide I vår omgang med enhver især?

Ukjent forfatter

198 Her er ei hjemmet for de små

Mel: Jeg ser deg søte Lam å stå MB. 665

1. Her er ei hjemmet for de små, Som har vår Herre kjær; Og derfor titt de skilles må, Mens de skal vandre her. Vi vandrer skilsmisens land, Og derfor ei vi kan Få være sammen alltid her, Med dem som vi har kjær.

2. Men håpet trenger seg derinn Hvor ingen skilles mer, Så avskjedståren på vår kinn en håpets perle er; Og får vi ei ved siden gå Av alle søsken små, Så får vi dog gå hånd i hånd I Åndens ledebånd.

3. Så takk da være Gud så kjær For samværet han gav. Nu

ville han ei give mer Av det vi holdt så av; Han gjemmer det til neste gang – Er ventetiden lang? – Nei ikke lengere enn så Som det oss tjene må.

4. Og ser han det ei tjenlig er, Så skjer det dog engang, Når vi skal møtes evig der Og syngte himlens sang; Tenk hvilket gjensyn hos vår Gud, når her er kjempet ut! Når Herrens små med kroner på For tronen møtes far.

5. Det er den samme trone som, De små i kampen her Så ofte flokkede seg om, Og ba om nåde mer; Og alle tårer som her fløt I syndesorg og nød, Som himmelperler tindrer da Hos Gud, halleluja!

6. Så syng om Jesuslammet her! Hold ut i troens strid, At ingen måtte savnes der Hvor salige har fred, Her synger vi en avskjedssang, Men der vår seierssang. Farvel, og strid for gjensyn hist Hos Herren Jesus Krist.

Lærer Jensen

199 | Babels land sitter Sion enke

Julesang.

Mel: Jeg er så glad jeg har Jesus funnet.

1. I Babels land sitter Sion enke, så mang en gang. Hun gråte må, når hun blott vil tenke på Sions sang. Ved floden sitter hun hjerteklemt, Skjønt harpen henger på grenen stemt.

2. Opp, Sions datter, nu kan du kaste, din enkedrakt! Det ende har med din gråt og faste; For Gud har sagt: Så sant jeg lever, jeg er din Gud, Og Sion er min utvalgte brud.

3. Se Jesse rot, hvor den deilig skyter, et livsens blad! Derfor min sjel seg i Herren fryder, og er så glad, For Jakobs stjerne fra Betlehem Meg viser veien til himlen hjem.

4. Min sang jeg blander med englemunne, som Jesu brud. Jeg vilje har, om jeg bare kunne, rett prise Gud; For han er kommet, Immanuel, Med blod å rense min arme sjel.

5. Der ligger han som er engles glede, i mørke stall. Han vil deg føre til brudesete, i himlens sal. Kom, alle store, kom, alle små, Vi vil til Betlehems krybben gå.

6. Se, der er Jesus, min fryd og ære, min sjeleskatt; Min sol og stjerne han nu vil være i verdens natt. Om ham jeg synger min julesang, Den vare skal hele livet lang.

7. Bort verdens vesen med dine skikke, på syndens vei! Å holde jul blott med mat og drikke, det passer ei; Men prise Herren i ydmykhet, Det giver hjertet en salig fred.

Emissær A. Nielsen

200 Fader og moder, o bed for de små

Egen melodi.

1. Fader og moder, o bed for de små At samlet med dem du i himlen kan stå Og sie: Her er jeg og barnene kjær', som du meg betrodde, Fortapt ingen er.

2. Om morgenen når du av sengen oppstår, og ute på marken og veien du går, Da tal til dem, lær dem i bønn og i sang Om Jesus som for dem På Golgata hang.

3. O se på den lille du har på ditt fang! Akk, hvor skal den

havne i evighet lang? I pine og gråt – eller glede så stor? O moder, på deg det så meget beror.

4. Jeg vet mang en moder det slett ikke gjør. Men, kjære, begynn nu, måskje snart du dør! La barnet ei stå på din grav med de ord: Vår moder ei lærte oss Gudsfrykt på jord.

5. Akk salig, akk salig skal blive engang, når vi og får samles hos Jesus engang Og sie: Her er jeg og barnene kjær' Som du meg betrodde, Fortapt ingen er.

Ukjent forfatter

201 Gå varsomt, du kristne

Mel: Fader, akk Fader, o bed for de små.

1. Gå varsomt, du kristne, gi akt på din gang. Den veien er smal, og den porten er trang, Som fører til livet, og de er så få, Som porten kan finne og veien vil gå.

2. Man tror ei den veien skal være så smal Som fører til ære i himmelens sal; På den vil man komme til himmelens port, Men faller, og fallet blir evig og stort.

3. Nei, nei man bedrar seg, man løper ei rett; Til hjemmet der oppe det går ei så lett Den veien er smal som til salighet er, Så oppfylt med torner, med kors og besvær.

4. Den må man så varsomt i ydmykhet gå, i bønn og årvåkenhet vandre derpå; Et steg bort fra veien deg bringer i nød; Thi kjødelig frihet er åndelig død.

5. Det gjelder mot djevel og verden å stå, Bekjempe alt hovmod, all uren attrå, Seg selv og alt syndig forsake med

flid Og holde seg ferdig å lide hver tid.

6. Din kledning gjør hvit i din Frelseres blod; Det styrker deg hver dag til bedring ditt mot. La deg ei besmittes av synd og av last, Be Gud at han gjør din utkårelse fast.

7. I tro gå tålmodig i Frelserens spor, Og kraft til din vandring, du får av hans ord. Hans byrde er liflig, hans åk er til gavn. Han gir deg det evige liv i sitt navn.

O. Kolmodin (1742) Fra Svenska Psalmboken

202 Medens jeg iler

Mel: Kom, kjære venner.

1. Medens jeg iler, hjemad, jeg hviler salig, ved Jesu hjerte hver stund. Her ingen snare! Trygg i all fare, Jeg står på sikker grunn. Jeg har forløsning gjennom hans blod. Synden er druknet i nådens flod. Satan må vike, døden tillike, Intet jeg frykte må!

2. Trykkes mitt hjerte, stundom av smerte, Jesus meg slutter ømt i sin favn. Alt mitt elende, kan han avvende, Synd leges i hans navn. Han giver sjelen hvile og ro, Her er så godt og liflig å bo. Sorgfull fant glede, Spurven et rede, Seileren nådde havn!

3. Så er jeg vorden Salig på jorden, iler med fryd mot himmelens stad. Når prøvestunden, vel er utrunnen, Kaster jeg anker der, Og med Guds folk i hvilen går inn Evig å skue Frelseren min Skinne som solen, der foran stolen. Uti Guds

herlighet.

Ukjent forfatter

203 O venner som forsamlet er

Egen melodi.

1. O venner som forsamlet er, O brødre og I søstre kjær! Vi samlet ofrer bønn og sang, Og tiden synes oss ei lang.

Kor: :/: Men skilles vi må! :/: Dog vi samles igjen, når vi målet oppnår. Vi samles hos vår Frelser kjær; Vårt hjem er der, vårt hjem er der!

2. Så godt det er å sammen bo, Hvor kjærlighet og håp og tro Forener sjelene i Gud, Må vi dog fra hverandre ut. Ja skilles vi må osv.

3. Det siste farvel tungt er sagt – Det volder kjærligheten makt – Det må dog sies, hør det vel: Farvel, min venn, farvel! farvel! Ja skilles vi må osv.

4. Farvel, min søster og min bror, Måske vi se's ei mer på jord; Farvel, men ta nu Jesus med, Så skilles vi i Herrens fred! Ja skilles vi må osv.

5. O, slipp ei Jesus, hold ham fast, All sorg og glede på ham kast! Vi sier da med håp i sjel: Farvel, min venn, farvel! farvel! Ja skilles vi må osv.

Pastor L. Lund (Amerika)

204 Vi fremmede er her

Mel: *Oi Jeesus rakas. SL. 167 El. O bli hos meg! KB. 180*

- 1.** Vi fremmede er her i støvets land Og vandrer frem mot fredens skjønne strand. Så mang en fristelse oss møter her, Når djevelen oss prøver med sin hær.
- 2.** I kampen troen ofte kan bli svak; Man sukker: Akk, når lysne skal den dag At vandringsmannen frem til målet når Og evig hvile hjemme nyte får?
- 3.** Himlens trekkfugler lengter å få fly Fra stormens land, hvor tvilens mørke sky Så ofte skjuler merketegnene Som kirkeveien er oppstukket med.
- 4.** Forsoningsblodets kraft oss bærer frem, Og Overhyrden leder sine hjem. Vær trøstig, broder, søster dyrebar, I begge hender Gud deg tegnet har.
- 5.** I Sion høres ennu blodets røst, Den eneste som bringer sjelen trøst, Og fredsbasunen i Guds menighet Vitner om Jesu store kjærlighet.
- 6.** O Sions flokk, hvor er du dyrebar! Din verdighet ei noen like har, Av Herrens nåde vi oss rose kan, Ved den vi vandrer frem mot fredens land.
- 7.** O syndeslave, som i lenker går, Misbruker nådens dyrebare år; I syndens vellyst, dans og drukkenskap Du feirer tiden inntil dødens dag.
- 8.** Vend om før nådens tid deg går forbi! Stans, sikre sjel, på syndens brede sti! Mens evangeliets røst du høre får, Og

Herrens nåde åpen for deg står.

Riktor V. Baardsen

205 I dette kolde ørkenland

Mel: O Lam, jeg ser deg full av sår. MB. 278

1. I dette kolde ørkenland, er jeg en fattig vandringsmann.
På livsens vei jeg strever frem, å nå det glade himmelhjem.
2. Men ofte storm og uvær vil, meg mangen hindring legge til;
Dog er min tro på ferden her At du, min Jesus med meg er.
3. Om Satan frister natt og dag, og mektigst der hvor jeg er svak,
Da som mitt skjold jeg viser deg, Og alt hva du har gjort for meg.
4. O gi meg kraft å vandre så, at overhånd det ei må få
Som er til hinder for min tro Og skade vil min sjelero.
5. Gi at jeg vandrer i din fred, alt med en god samvittighet.
Da får jeg kraft til synd å fly Og skue opp mot himlens by.
6. O Jesus, hjelp meg at jeg må, hist til det skjønnne Kanaan
nå Og mettes i beskuelse Når mine øyne deg får se!
7. Da blir jeg rik som før var arm; Før var jeg kald, da blir jeg varm.
Når der du tar meg i din favn, Da glemmes all min sorg og savn.
8. Så vil jeg løpe uforsagt, at jeg uti den siste vakt
Frimodig, sterk i troen står Til jeg av nåde kronen får.

Anton Meland

206 Nu daler nådesolen

Mel: O hør du barn av Eva. El. Med strålekrans om tinde. KB. 157

1. Nu daler nådesolen, Det lakker nu mot natt.
Brudgommens røst snart lyder, Han er vår dyre skatt.
2. Vær derfor våkne, venner! Med lampen brennende Av
Guds Hellig Ånds olje, Brudgommen ventende!
3. Nu tidens ånd er farlig. Den skade virke får, Hvis Herrens
hjord ei våker Og mandig mot den står.
4. Tidenes tegn oss viser At brudgommen er nær. Snart
Guds basun den lyder, Vi bryllup feire får.
5. Ennu er arbeidstiden for oss, I brødre kjær', Rop freidig,
Sions vekter; for sommeren er nær.
6. Oppløfter eders hode, I Sions vandringsmenn! Besku
syndens skyldoffer, Du dyrebare venn.
7. Vederstyggeligheten, Hvorom profeten spår, Som
ødelegger jorden, Den nu i verden rår.
8. De dyrekjøpte sjeler, Drages av verdens strøm. Til
helvede de farer Og høster syndens lønn.
9. Våkn opp I syndens slaver. Av syndens søte søvn Før
nådetiden svinner! Tro ikke Satans løgn!

Riktor V. Baardsen

207 I tidens dype mørke

Mel: Nu hjertelig jeg lenges. El. Mitt hjerte alltid vanker. MB. 643

1. I tidens dype mørke, har onde ånder makt. Den gamle
veker stander, dog trofast på sin vakt. Han står bak Sions

murer, i fiendens kuleregn Og roper ut i natten: Gi akt på tidens tegn!

2. Det er de siste tider, alt etter Herrens ord, Og lys og mørke strider, som aldri før på jord. Det er ved midnattstider, basunen lyde skal, Og Jesu brud skal hentes Til himlens brudesal.

3. Se, mørkets hærer fylkes, mot korset øves vold. I mange kristnes hjerter Blir kjærligheten kald, Og lys og mørke blandes, i kristendommens navn, Og syndens gjerning øves, I menighetens favn.

4. Så mangan stridsmann kjempet, for himlens sal å nå. Men falne er så mange, Og seirende kun få. I nattens lange timer, den sterke blev forsagt Og segnet under byrden, I siste nattevakt.

5. Se, fikentreet knoppes, og det er vårens bud. Stå opp, og gjør deg rede, du Jesu Kristi Brud! Når jordens grunner skjelver, i elementers drønn, Da vet vi at han kommer, Den mektige Guds Sønn.

6. Jeg så en freidig yndling, han gikk med fredens bud. Hans unge hjerte brente, av kjærlighet til Gud. Da så han seg tilbake, og i Dalilas skjød, han la seg ned til hvile, Og det blev ham til død.

7. Jeg så en hellig jomfru, hvis lampe lyste klart. Hun ventet på sin brudgom, hun ventet: Kom dog snart! Men tidens ånd som sløver, fikk makt i hennes sinn. Den klare lampe sloktes, I verdens kolde vind.

8. Det er de siste tider, alt etter Herrens ord. Hvem er vel den som strider, og går i Hyrdens spor? Hvem er vel den som stander, på muren uforsagt Og våke vil og vente, I siste nattevakt?

Ukjent forfatter

208 O hvor stunden var skjønn

Mel: O hvor salighet stor. SS. 257

1. O hvor stunden var skjønn, da Gud hørte min bønn, Da min sjel ifra synden ble løst. Verdens bånd revet av, Synden senket i grav, Og i Jesus jeg fant da min trøst.

2. Ja, den stunden var stor, da min Frelser og bror Ble opphengt på forbannelsens tre, All min synd naglet fast, Klipper revnet og brast Da hans hoved i døden sank ned.

3. Kjære Frelser-mann søt, Satan, verden og kjød Vil meg fra rive arven så skjønn Men jeg tror dog forvisst Du meg henter til sist For å mottage himmelens lønn.

4. Her i verden det er, ingen hvile især, For den sjel som vil kjempe seg frem, Gjennom synd, spott og trang, Gjennom tvil mangen gang, Til forløsning i himmelens hjem.

5. Herre Gud, hør min bønn, som jeg beder i lønn! Ta ei lyset – nei, ta det ei bort, Før enn mine med meg Har fått hvile hos deg, Har gått inn ad den himmelske port

6. Til det himmelske kor, der hvor gleden er stor For Guds barn i den frigjorte flokk, For Guds trone å stå, og på

gullharpe slå. Når jeg dit – ja, se da har jeg nok.

Edvard Lund.

209 Blant alle store syndere

Mel: Å tenk når engang samles skal eller Opp alle som på jorden bor. KB. 196

1. Blant alle store syndere Var jeg den største her. I sjelenød jeg ropte høyt :/: O Gud meg nådig vær :/:
2. Mitt legem' sykt, min sjel i brann, I mange lange år, Men Gud skje takk og lov og pris :/: Jeg nu med Jesus går :/:
3. Ja takk, o Gud for Lammets blod Som også rant for meg. Jeg ei nu frykter Satan mer, :/: For du vil vise vei :/:
4. Min sykdom har du taget bort, Min synd du sonet har, Min bønn så mildelig har hørt :/: Ga meg av nådens kar :/:
5. Min bror og søster, hør Guds ord, Samvittighetens røst; For husk at ingen kan unnfly :/: Fra Herrens store høst :/:
6. Når døden kommer, kold og hård, Vi da må følge med, Men kun til fryd og herlighet :/: Som fulgte Jesu fjed :/:
7. Hør du, min venn, jeg vandret med, Og øvde syndens id. Til Jesus må du vende om, :/: Bruk dertil største flid :/:
8. Bli først en synder, kjære venn! Bekjenne du det må Til et Guds barn i Herrens navn, :/: Du da skal nåde få :/:
9. Vær, bror og søster, ved godt mot, Du som går Herrens vei; Thi Jesu komme, tidens tegn, :/: Nu hastig nærmer seg :/:
10. Tro dine synder er forlatt, I Jesu navn og blod. Hans blod

som rant på Golgata, :/: Ble til en seiersflod :/:

Edvard Lund.

210 O kjære sjel som strider her

Mel: O blodig konge dyrebar eller Komme nu vilans time. SS. 285 Egen melodi.

1. O kjære sjel som strider her, mot synden du i kjødet bær!
O løft din troes øye opp Mot Sions fagre bergetopp.
2. I Sion har du funnet fred, den dyrebare salighet, Idet du er ved blodet løst Fra all din synd og skam og brøst.
3. Thi blodet som av Jesu sår, er flytt, har og bragt nådens år Til deg som også strever frem Mot himlens høyt lovpriste hjem.
4. Og Jesus blod den samme kraft, har og idag som det har hatt. Det vitner ennu: Kjære sjel, Alt er forlatt deg, tro kun vel.
5. Se ikke på din skam og last, nei, også denne byrde kast På ham som ene mektig er Å frelse alle svake her.
6. Thi når du ser din dårlighet, men dog av nåde drives ved Den Hellig Ånd på sannhets vei, Er alt forlatt også for deg.
7. Når Satan vil omsnære deg, ja sine piler listelig, I kjød og blod vil skyte inn, Da stå på vakt, legg derpå vinn!
8. Du vet du har en liten tid, da du må stride troens strid; Thi du ei seiersprisen får, Før enn du helt ved målet står.
9. Ja, ha det mål for øyet satt, så du er rede dag og natt, Og ta Guds fulle rustning på, Så du mot synden kan bestå.
10. I himmelen er skatten gjemt, som er deg, kjære sjel,

bestemt. Når du på ærens store dag Skal stå i de utvalgte lag.

11. Da skal du prise Jesu navn, når du engang i himmelhavn
Får hvile fra all kamp og strid I herlighet til evig tid.

Anton Meland

211 Vær med oss, Herre, himmelens Gud

Egen melodi.

1. Vær med oss, Herre, himmelens Gud, Gi kraft, og styrk
din fattige brud. I Kedars hytter, synden oss trykker – Fra
alle hold.

2. Her er ei hvile, i Babels land, Striden den varer til gravens
rand. Djevlens anferker, fra alle sider – Stå ham imot!

3. Kongenes konge, har vi til skjold. Han verner sine mot
Satans vold. Hold deg til hyrden, kast fra deg byrden, Du
Jesu Lam!

4. Gå ennu, du forklarede Gud, Foran din hjord, i det røde
skrud! O Edoms konge, styrk selv de bange, I ørkenen.

5. O, himmelvandrer, vær ved godt mot! Seiren er kommet
ved Lammets blod. Synden er sonet, Jesus er kronet Med
herlighet.

6. Våk under korset, ennu i bønn, Sov ikke i syndens søte
søvn! Tiden er farlig, luften er giftig Av verdens ånd.

7. Vi er av mange, farer omspent, Men Gud av nåde har
Ordet sendt Som oss opplyser, og veien viser Til Betlehem.

8. I kle med kraft, dine sendebud. Du som fra mørket har

kalt oss ut Til å forkynne, ordets den sunne Lærdom om deg.

9. Led og opplys oss, selv ved din Ånd At vi må unnfly trelldommens bånd Falske profeter, i fårekleder Farlige er.

10. Fremmede røster, høres idag. Men la oss være i Jesu lag. Han har vårt øre, åpnet at høre Sin hyrderøst.

Riktor V. Baardsen

212 Alle ting deg nu tilsier

Mel: Allevegne hvor jeg vanker. MB. 413

1. Alle ting deg nu tilsier, at vår Herre ikke dryger Bort å ta fra denne jord Nådens dyrebare ord.

2. Tenk, min venn, på evigheten, hva som venter etter døden: Som du lever, lønn du får, Når du bort fra verden går.

3. Om du her i Satans lenker, farer fort og ikke tenker At for syndens skyld deg Gud Vil fra nåden støte ut.

4. Guds ord gir deg klart til kjenne, at du må i pinen brenne, I den ildsjø, idet hav Som du aldri kommer av –

5. Der hvor ormen alltid gnager, og samvittigheten plager. Ingen lindring, rist og ro Er i de fordømtes bo.

6. Der du ikke skal forsømme, deg og andre å fordømme. Men du må for syndens mål Tømme vredens bitre skål.

7. Derfor la deg dette sie: Vend nu om fra Satans rike! Hør og tro Guds sanndru ord Som forkynnes nu på jord!

8. Gud på mange måter kaller, unge, gamle, i hver alder.

Hvorfor vil du stå imot, Trede nåden under fot?

9. Her er tid å tenke etter, og å bruke sjelens krefter, Når den Hellig Ånd dertil Deg ved ordet lede vil –

10. Til omvendelse å gjøre, deg i nådens rike føre. Jesus offerlammet er Som din synd i graven bær.

11. Vil du rett din synd bekjenne, skal Gud trøst i ordet sende: Jesu blod har rensset bort All den synd som her er gjort.

12. Dette blod, o store under, som rant ut av Jesu vunder, Gjør deg til et nådens kar. Barnerett hos Gud du har.

13. Når det ord i tro tilegnes – Jesu blod i hjertet regnes Som din grunn til salighet, Har du liv i evighet.

Anton Meland

213 O hvor stort når Jesu venner

Mel: Overmåte full av nåde. MB. 117

1. O hvor stort når Jesu venner, Samler seg til bønn og sang. Åndens milde makt vi kjenner, Hører englers jubelsang. Sjelen står i andakts lue, føler himlens søte fred. Som i speil vi og kan skue Paradisets herlighet.

2. Broderbåndet sammenbinder, Kjent og ukjent, høy og lav. Gledens stille tårer rinner, Sådant vet ei verden av. Nei, kun de som til Guds ære, Gjenfødt er ved Ånd og ord, De alene glad kan være, Engler lik i himmelkor.

3. Tenk når broderkjærligheten, Brenner slik på denne jord! Tenk da hist i evigheten, Tenk hvor gleden skal bli stor!

Brødre, søstre, hvilken lykke, Når vi rundt om tronen står, I rettferdighetens smykke, Og til evig frydes får!

Herman Hansen

214 Kjære unge sjele, fatt et freidig mot

Mel: Vil du med til himmelen. MB. 226

1. Kjære unge sjele, fatt et freidig mot! Frelseren for eder har utgydt sitt blod. Se han beder, venter, på hver synder, kom! At du ikke stedes skal for Herrens dom.
2. Unge sjele, slipp nu syndens brede vei, Den som til ulykke evig fører deg! Tenk hvor stor er gleden, at tilhøre Gud, I sin ungdoms sommer være Kristi brud.
3. Spill ei nådens tid så lenge du har den. Vær ei lenger synds og verdens usle venn. Tiden er så kostbar, kast den ikke bort. Nu det heller fort imot den natt så sort.
4. Tenk, dødstimen vet du ei når den kan slå. Vil du uberedt fra denne verden gå? Tenk, hvor ulykksalig, er den arme sjel Som ei vil ha Jesus til sin skatt og del.
5. Tenk, hvor skal du nåde finne når Guds sønn Ikke mere hører på din angers bønn? Når du her forakter, all din frelses sak, Nytter ikke bønner mer på dommens dag.
6. Vend nu om til Herren, kjære ungdomsflokk! Synd ei mere, tiden er jo nu så kort. Snart er han i skyen, snart vi får han se. Akk, for mange vil det blive skrekk og ve.
7. Unge sjele, tenk hvor liflig er den lodd At få en gang bo i himlens skjønne slott! Skulle vi ei kjempe, for et sådant

hjem? Frelseren vil selv oss nådig hjelpe frem.

8. Her i verden har vi intet blivested. La oss følge her i Jesu fotefjed! Selv vil han gi styrke, til vår svake tro Inntil hjem han henter oss til evig ro.

Ukjent forfatter

215 Akk, du arme barn på syndens brede vei

Mel: Vil du med til himmelen. MB. 226 eller Her så ofte under ørken. SS. 133

1. Akk, du arme barn på syndens brede vei, Stans ditt løp, og se hvorhen den fører deg, Før enn at døds klokken slår sitt siste slag, Medens nådens tid du ennu har idag.

2. Tenk – hvor skal du havne når du bæres ut, Når du engang stande skal for dommens Gud, Når du her forakter Herrens dyre ord, Og i syndens glede har din lyst på jord?

3. Ser du ikke hvordan du med vantro synd Håner og bespotter Frelseren hver stund? Se, hvor han bedrøves, i sin sjel og sinn Blott fordi at du ham ikke lukker inn.

4. Se, hvor høyt han elsker Adams falne barn Og vil redde dem fra Satans grumme garn. Derfor han forlot sin, høye himmelsal Og kom ned til denne arme jammerdal.

5. Kom, o menneske! Og se hen til det sted Hvor Guds sønn for våre synder faller ned Og ber til sin Fader: Ta den kalk fra meg! Skje din vilje – dog som det behager deg!

6. Ser du hvor han engstes der på sine kne? Kom og se hans pine i Getsemane! Ser du de blodstråper, som nedfaller der? Vil du ennu nøle i din vantro her?

- 7.** Se på ham som tornekrone bære må, Og av oss så mange slag og hugg må få! Se, hvor han hudstrykes, den velsigned' Gud, Inntil blodet av hans lemmer strømmer ut.
- 8.** Akk, til korset har vi naglet det Guds Lam Da vi arme ropte: Korsfest, korsfest ham! O, vi burde gråte, om vi kunne, blod, Vi som har korsfestet ærens konge god.
- 9.** Da han hang på korsets tre for oss han bad: Kjære fader, denne synd du dem forlat! Og i tørstens hete, for vår udyds mål Fikk han drikke eddik av vår syndeskål.
- 10.** Alle våre synder var omkring ham satt Da han ropte: Min Gud, har du meg forlatt? O, hvor han har lidd, det Guds uskyldig Lam, Da han bar all verdens store synd og skam!
- 11.** Slik har han oss elsket med sin kjærlighet, For at vi skal arve liv og salighet. Derfor la oss ikke, trede under fot Denne hans uskyldig' pine, død og blod.
- 12.** Skynd deg, synder, kom til ham i bønn og tro! Frelseren deg skjenke vil en liflig ro. Han vil deg iføre, sin rettferdighet Og deg frelse fra all syndens urenheter.

Ukjent forfatter

216 Hvor deilige er, de boliger

Mel: Opp søtteste sang. KB. side 35

1. Hvor deilige er, de boliger hvor Herren nådig inntrer. Men boliger er de som eier Guds ånd. De engang får kronen av Frelserens hånd. De styrkes i troen, de roper med fryd Som vannenes lyd.

- 2.** Nu spurvene har hjem, for svalen har bygget et rede for dem. Men svalen er Jesus, det lyteløs' Lam, Og redet er rettferdigheten av ham. Så er vi nu friet fra snare og bånd, Fra trelldommens ånd.
- 3.** Der er og et sted, hvor unger får nyte forsoningens fred. For Faderen gav sitt uskyldige Lam Til frelse for hver som tar tilflukt til ham Så elsket oss Herren og kom oss ihu. Han elsker ennu.
- 4.** Nu unger får fly, til moderens nåde og vingenes ly Men moder er Jesus som rett kan forstå Med vinger å skjule de kyllinger små Og give dem føde i hungerens tid Så kjærlig og blid.
- 5.** Akk salighet stor, som gives av nåde til alle som tror. For Herren vil være en sol og et skjold, Hans miskunnhet verne oss tusene fold. Men solen er Ordet som lyset oss gir. Det evig forblir.
- 6.** Vi har og en helt, som nådig gir hjelmen og sverdet i felt. Den hjelmen er håpet om frelsen så stor, Og sverdet er nådens og sannhetens ord. Så har vi og skjoldet som verner vårt bryst: Vår tro i den dyst.
- 7.** Akk, bind alltid du, de vaklende lender, ja sinnet og hu, At synden med vilje meg råde ei får. Men gi meg å sanse så rett jeg forstår Du brakte forsoning til sjelens vel. Deg lover min sjel!

Herman Hansen

217 Den sikre, glade synder

Mel: Se hvor nu Jesus treder. KB. 205

1. Den sikre, glade synder, fortørner Herren Gud. Med fritt forsett han bryter Guds hellig' ord og bud.
2. Betenk, du sjel forherdet, den tunge regnskapsstund, Når du din dom forferdet Får høre av Guds munn:
3. Gå fra meg, du fordømte! Jeg kjennes ei ved deg, Du nådens tid forsømte Og løp på syndens vei.
4. Forgjeves er hensvunnet, ditt liv i syndig ro. Forgjeves er utrunnet Den Herre Jesu blod.
5. Ja, ille har du levet, forrådt din egen sjel, Bort nådetiden drevet, Foraktet sjelens vel.
6. Om gull og sølv du vinner, i overflod det får, Bort verdens glede svinner Når du for dommen står.
7. For evig tid du skilles, fra Gud, din skapermann. Den skade kan ei rettes, Ei redning finnes kan.
8. Akk, kom ihu din Frelser, hvor dyrt han har deg kjøpt. Fordi han så deg elsker, han helveds skål har tømt.
9. Akk hør, I sjele kjære: Gi akt på nådens kall! Dyrt er I kjøpt, I kjære, Med Kristi blod fra fall.
10. Gi akt, I unge sjele! Vår Skaper til behag I ikke lenger dvele; Se, nu er nådens dag.
11. Derfor, I venner kjære, gjør sann omvendelse! I Jesu blod og ære Tro syndsforlatelse!

Ukjent forfatter

218 Jeg var en mann i synden blind og døv

Mel: Fra Jesus skilt, hvor mørk var eller O bli hos meg KB. 180

1. Jeg var en mann i synden blind og døv Til Gud meg vekket, og jeg sank i støv. Jeg tenkte på den lange evighet – Ei ord utmale kan det pinested.
2. Utallig' bønner blev til Gud oppsendt Som frelsens hånd har daglig til meg vendt. Guds kjærlig' hjelp kom i beleilig tid Med syndsforlatelse i troens strid.
3. Den synder som av Gud får liv og fred. Han regnes troen til rettferdighet. Tro derfor fullt fast forlatelse I Jesu sår til sann husvarelse.
4. Vår Gud oss skjenker mer enn vi forstår, Gir Åndens pant og leger syndesår, Gir oss sin fred, gjør varig, sant forlik, Ei verdslig fyrstemakt gjør oss så rik.
5. Vår Herre sannelig oppstanden er. Det ble for Tomas åpenbart især. Dog – salig den som ikke ser, men tror Den seier-rikt Oppstandne på hans ord.
6. Nu dødens brodd til evig tid er brutt, Den håndskrift mot oss helt er slettet ut. Vår arv er himmelen og evig fred, Vår helt det lovet har, o sjel, deg gled!
7. Her er min tunge stiv til takkesang, Men løsner dog i himmelen engang. Der skal min tunge juble frydeord Som ei utsies kan på denne jord.

A. Mella

219 O Herre, det oss plager

Mel: O hør, du barn av Eva.

1. O Herre, det oss plager, at tiden iler hen. Med bønn og sukk vi klager Til deg, vår sjelevenn.
2. Vi rope vil og bede, til deg vår Frelser kjær: All tåke du adsprede Som gjør oss blinde her!
3. I dyrt forløste sjele, som hører Herrens ord, Våkn opp, I ei må dvele Hvor synd og vantro bor!
4. I har en strid å føre, mot ondskaps åndehær. Lukk alle sjelens dører For Djevlens anslag her!
5. I brødre, søstre kjære, ei tid å sove er. Nu snart vi får å lære At brudgommen er nær.
6. La deg i synd ei føre, du dyrt forløste flokk, Guds sønn vel deg frigjøre, Det ene er deg nok.
7. Tvertt dine reisekleder, i Lammets dyre blod, Snart palmesving deg gleder Hos ærens konge god.
8. Når du fra verdens fengsel, får skue kronen der, Da svinner all din lengsel Som plaget sjelen her.
9. Frykt ei, I brødre kjære, gå ut Guds sæd å så! Engang den frukt skal bære For ham I trodde på.
10. Led selv, o Frelser kjære, som kjenner alt og vet, Din gjerning til Guds ære, Vår sjel til salighet.

Rolf Paulsen

220 Jeg er i Jesu vunder så salig

Mel: På Sions berg enn SL. 37

1. Jeg er i Jesu vunder så salig, frelst og fri. O hvilket nådens under: Gud går min synd forbi! Han skjenker i mitt hjerte forlatelse og ro, Og i min Jesu vunder, Får jeg det lov å tro.
2. Jeg er i Jesu vunder Guds eget nåde barn, Er rensset alle stunder, fra synd og Satans garn. Jeg lever ved hans nåde som har hengivet seg, I døden for en synder – Ja, sådan en som meg.
3. Jeg ser i Jesu vunder, en vei til Sions stad, Og når jeg derpå grunner, Så blir mitt hjerte glad. Og i hans dype vunder, vil himlen åpen stå, Når jeg skal inn til hvilen, Den siste hvile gå.
4. Når frelst jeg står der hjemme, I himlens lyse stad, Da skal jeg nok istemme, min sang så fri og glad Om Jesu dype vunder Og om hans dyre blod. Akk, om jeg alt der hjemme I himlens glede stod!

Ukjent forfatter

221 O Jesus kjær! Når vil du hente meg

Mel: O bli hos meg. KB. 180

1. O Jesus kjær! Når vil du hente meg, Fra dette fremmedlandet hjem til deg? Jeg er så trett, jeg kan ei finne ro, Før jeg hos deg i himmelen får bo.
2. Jeg ofte tenkte: Det skal bedre bli, Om blott fra all elende jeg blir fri. Men nei, så lenge jeg på jorden er, Meg venter

bare møye og besvær.

3. Jeg er en pilgrim i et fremmed land. Jeg vandrer her, o Fader, ta min hånd, Og led meg du – jeg ellers villsom går – Hjem hjem til deg der jeg min krone får.

4. Jeg løftet har å bli min Jesus lik, Og arve med, å tenk, hvor jeg blir rik! Men skal engang jeg bære kronen der, Da må jeg også bære korset her.

5. Der hjemme, å der smerter ingen sår, Når frelst jeg på de gylne gater går. Jeg da av hjertet glad skal stemme i: Halleluja, nu er all nød forbi!

6. Ja, Gud skje lov! Min nød en ende har, Når hvilen for Guds folk blir åpenbar. Hva gjør det da å kjempe noen år? Der hjemme jeg en evig hvile får.

7. Så venter jeg så lenge Herren vil. I liv død jeg hører Jesus til. Min prøvetid med strider, sorg og tvang Skal snart ta slutt, om enn den synes lang.

8. Hvor salig! Da engang få skue Gud Det blir en herlig dag når jeg får bud. Tenk – fare hjem fra all elende her Og evig være der hvor Jesus er!

F. O. O. Fra svensk

222 O Herre Jesus, hyrde god

Mel: O blodig konge dyrebar eller Kommer nu vilans time. SS. 285

1. O Herre Jesus, hyrde god, Du som har kjøpt oss med sitt blod. Og båret all vår synd og skam Du døden led for oss, Guds Lam.

2. Men og du seierrik oppstod Og trådte døden under fot.
Du åpnet himlens paradiset For oss, Gud være lov og pris.
3. Du stillet har Guds vrede stor For dem, som vandrer i ditt ord
Og som i åndens lydighet Har smake fått din kjærlighet.
4. O Jesus, broder, Herre kjær, Bevar den hjord du vant deg her.
At ingen bort fra deg må gå, Men i ditt kjærlig samfunn stå.
5. Så la oss, brødre, søstre kjær, Avlegge alt som tynger her.
Så vi i Lammets blod har pakt, Og står med rensset bryllupsdrakt.
6. Så skal vi engang møtes der Hvor ingen synd og sorger er.
I himlens hjemland vi engang Skal synge Lammets seiersang.

Einar M. Andersen

223 O kjære sjel som vandrer

Mel.: Med strålekrans om tinde. KB. 157

1. O kjære sjel som vandrer På denne verdens sti, I synden som forandrer Ditt liv til slaveri:
2. Se, syndens lønn er døden, Den evig grumme død Hvorfra du kun ved nåden Kan komme av den nød.
3. Nu nåderøsten lyder, Fra Herrens Sion her, Som deg nu frelse byder Og ordet til deg bær.
4. Nu må du tage trøsten, Mens du den her kan få. Snart stilner nåderøsten, Og den da bort vil gå.
5. Du dyre Herrens skare, Vær våken og på vakt, At du ditt

pant bevare Og fast står i den pakt!

6. Akt ei på andre røster, Enn den fra Sions stad. Den blodets røst deg trøster Og gjør deg hjerteglad.

7. Se deg ei mer tilbake, Til verden som er mørk. Du her må alt forsake i denne verdens ørk.

8. Tenk ei, I kjære venner, Som kjemper troens strid, At I ei seier vinner Når Gud er eder blid.

9. Rop ennu, Sions vekter, Om tiden synes lang, Og stridens dag er bitter, Der hvile blir engang.

10. O, tenk engang få møte, Dem som fikk gå forut! Det gleden vil forsøte Når alle står for Gud.

11. Bevar, o Jesus kjære, Den hjord du utvalgt har. La oss i seier være Til du oss til deg tar.

Rolf Paulsen

224 Uti himlen snart en fest skal blive

Egen melodi.

1. Uti himlen snart en fest skal blive. Stor og herlig full av fryd og fred. Tjenerne skal gjestene innbyde, Hør o synder, vil du være med?

2. Konger, fyrster, mektige og vise, Alle inn til festen bydes skal. Der er rikt forråd på deilig spise, I den herligste av kongens sal.

3. Krøplinger og halte, blinde, lamme, Arme kryp, fortapte syndere, Bydes alle, alle til det samme, Fred og frelse, synds forlatelse.

4. Hør nu sjel, og kom mens kallet lyder Gå ei lenger syndens mørke sti! Snart han deg ei lengere innbyder, Snart er nådens dyre tid forbi.
5. Brudgommen med gjennomstunget hjerte Tigger, roper, inderlig deg ber. Skynd deg nu til ham med all din smerte Snart, akk snart det jo forsilde er.
6. Snart et annet bud til deg han sender, Rytteren på den blekgule hest. Da forsent du deg til Herren vender Da du bydes ei til denne fest.
7. Hør da, hør idag du arme synder, Unge, gamle, menn og kvinner, kom! Festen snart, ja meget snart begynner Himlens klokker ringer nu til dom.
8. Der på festen blir det deiligt møte Gamle venner får hverandre se. Her de skilles medens tårer flyte Mann og hustru mor og søskene.
9. Skynd deg sjel, og bli nu ei tilbake Nu for siste gang han byder deg! Ellers må du dommen imottage Kongen sier: «Før ham bort fra meg».

Ukjent forfatter

225 Nu kommer den tid som profetene så

Mel: Nu kommer Guds engler. MB. 644

1. Nu kommer den tid som profetene så, I ånden de skuer de tider, Da alle lands folk de som slaktefår lå, Henstrødd over lande og riker. Oppfylt blir Guds ord, men mennesket ei tror At Herren det virkelig sier.

- 2.** Profeten Esaias han skuer og ser, At Babel skal blive lagt øde. Den prektige stad, å så sterk den seg ter, Tror ikke den bliver å bløde. Snart er det forbi, med stolthetens tid! Med gull ei det hjelper å bøte.
- 3.** Se, verden den raser i synd og i last, Så Herren ei mere den skuer. Og kristendoms- lyset det svinner med hast, Og slokket er kjærlighets luer. For mennesket er kold, i ord og i hold, Sin neste med døden de truer.
- 4.** Disiplene spurte og Jesus engang: Hva tegnet skal være på tiden, Når han igjen kommer med basunens klang, Og henter sin skare fra striden. O hør I dertil og far ikke vill. Se lønnen den kommer vel siden.
- 5.** Om kriger der høres og rykter om krig Og folk imot folk seg da reiser. Om hunger og jordskjelv det blir nok et skrik Når sådanne tegn seg oppheiser. I skal bli forhatt, min yndige skatt, Men den som er tro jeg oppreiser.
- 6.** Ved enden der falske profeter oppstår, Som vill skulle menneskene føre Så ingen an se det mot avgrunnen går. På dem skulle menneskene høre: I ørken han er, men gå ikke der! Med dette seg selv de avsløre.
- 7.** Som lynet utgår ifra øst og til vest Så skal hans tilkommelse være. Hvor åtselet er samles ørner nok best Så det han har sagt er nok givet. Se trengselen blir stor, på hele vår jord, Da kaller han sine til livet.
- 8.** Når solen formørkes gir månen ei skinn Og stjerner fra himlen nedfaller. For solen betegner de kristendoms trinn,

Som stjerner, han tjenerne kaller. Nu er det så få. som Guds ord utså. Fornuften, som månen ned daler.

9. Se treet det blomstrer, det lider mot vår Og Herren han snarlig nu kommer. For alt som er skrevet i oppfyllelse går Og tegnene viser mot sommer. Våkn opp av din blund, hold fast kun en stund Se snart kommer folkenes dommer.

10. Min ånd skal og hvile ved nordlige land, Der skal den som klarest da brenne. Se opp da og sku nu hver kvinne og mann! Det er jo den siste tids ende. Thi Ånden den er, nu sterkest især Ved Nordenlands nordlige egne.

11. O hør da hver ungdom, du pike og gutt, Hva tenker du på når du skuer? Du ser jo at all ting det tegner mot slutt Og snart tennes helvedes luer, Vend om til din Gud, og holder hans bud, Da døden ei mere deg gruer.

12. Men før enn jeg slutter å rope, jeg si'r Til Guds barn i kjærlig forening: Vår kristendom lunken nu mere ei driv, Be Herren om kraft for dens næring, At du og kan få, for troen å stå, Og motta din kronas foræring.

13. O broder og søster nu skuer vi snart Jerusalems porter så skjønne. Og alle Guds barn gjør til reisen seg klar Gud selv eders strev snart vil lønne. Møt Jesus i sky, den morgen så ny Hvor englene taler om Sønnen.

14. Gud hjelpe meg til at jeg og må få stå, Med hustru og barn for din trone Og sie: Her er jeg og alle de små, av nåde få motta vår krone. Ja da er min bønn, oppfylt av Guds

Sønn. Med det, slutter ønskenes tone.

Arne Hansen

226 Fattige synder på lystens vei

Mel: Har du ditt hus oppå klippen bygd. MB. 321

- 1.** Fattige synder på lystens vei, vend nu ditt blikk mot Guds Lam. Jesus vil tage deg opp til seg, fri deg fra synd og skam. Lukk opp døren, han banker på, vær ei trossig, da skjer det så. Tar du ei gaven mens du den får. Bort han med gaven jo går.
- 2.** Djevelen meningen til deg har, opplukk ei, det er ei hast. Nær'mer seg selv han deg til seg drar, binder deg fast're enn fast Hver gang når Frelseren banker på, du ikke åpner, da skjer det så. Djevelen binder sitt sterke bånd. Skjenker deg kraft av sin ånd.
- 3.** Således bliver ditt syn jo da, mindre av lyset du ser. Lengere djevelen deg bort får dra, mere han gledes og ler. Når han deg således fører vil, aldri du lengter til Hyrden mild. Jeg kan vel engang en omvendt bli. Oftest det går deg forbi.
- 4.** Når du ei døren opplukket har, tiden mens bankeren stod. Men mot ham stridig og trossig var, aldri ble lydig og god. Han som det beste jo ville deg, få deg som vandrer på himlens vei. Men når du djevelen var lydig da. Nu skal du hjelp av ham ha.
- 5.** Døden, den mørkre, vel nærmer seg, sykdom kan plage

deg hardt. Da har nok Satan en ordnet vei, gir for ditt øye så klart. Sier så klarlig i hjertet blott, all din synd mot Gud, din spott. Dør du ei åpnet på nådens tid. Nå er det gått deg forbi.

6. Da får du ikke den faste tro, tvilende frykt bliver stor. Rensningens nåde i Jesu blod, skjult for ditt øye da bor. Om du da sukker og gråter enn, er som forsvunnet den sjelens venn. Den som ei føler den faste tro. Får ei i himlen sitt bo.

7. Åpner du døren for Jesus kjær, tidlig i ungdommens år. Om du har sykdom og sorger her, hjelp av hans hånd du da får. Liksom et barn i moders barm, så du deg føler i Jesu arm. Trygg ved din side at vandre her. Han er ved siden deg nær.

8. Troen blir mere og mere fast, gleden blir større enn stor. Da får ditt øye se syndens last, her på den syndige jord. Da vil ditt hjerte jo takke ham, som har deg frelst fra synd og skam. Legemlig føles den godhet stor. At i ditt hjerte han bor.

9. Ja når man føler hans godhet stor, bliver man mere enn glad. En tilfredsstillende i hjertet bor, som vil fra synden deg dra. Mere og mere man føler ham, drar våre lyster fra Synd og skam. Lyst blir at skue og takke ham. Oppe i himmelens land.

10. Ja, sådan glede han givet har, også en synder som meg. Frelserens gjerning jeg skuer klar, og jeg vil vandre hans vei. Verdens motgang og sorger her, kan ei trykke mitt hjerte

mer. Bankeren, han har jeg lukket inn. Glede han gir i mitt sinn.

Ruth Rasmussen 1939

AVSKJEDSSANGER

227 Venner, farvel og lev vel

Mel: Lover den Herre. KB. 152

1. Venner, farvel og lev vel, til vi møtes omsider Der hvor ei skilsmisse kjennes, ei vekslende tider Samles engang Skal under jublende sang De som for Guds rike strider!
2. Godt var det her, at som brødre vi sammen fikk vandre. Bedre vel hist når i lyset vi hilser hverandre. Salige håp, her under trengslenes dåp: Herren skal allting forandre!
3. De som her sådde med gråt, skal med frydesang høste, Hør dette ord, alle venner, I Herrens forløste! Hold da kun ut, snart skal vi sees hos Gud. Han skal oss herligen trøste!
4. Fremad da, venner, til Sion med harper og salmer, Opp til vår æres krans – aldri den visner og falmer. Opp til Guds stad, jublende følges vi ad, Syngende seierens salmer.
5. Gud, la oss arven og kronen ei tape av øye! Trøst oss med den under jordlivets kummer og møye! Gud, la det skje, At vi hverandre får se Frelste igjen i det høye!

G. Aagaard

228 Farvel, farvel nu, alle søsken kjære

Mel: Nu er jeg frelst fra synd. eller Tenk når en gang hver tåke. KB. 224 eller egen melodi.

1. Farvel, farvel nu, alle søsken kjære, Som her i denne stund forsamlet er Gud være takk at vi fikk sammen være Om Herrens ord alt med hverandre her.
2. Lykksalig er de stunder uten like Når vi får høre nådens dyre ord. Det gjør oss lykkelige, glade, rike Og vitner at vi er Guds barn på jord.
3. Den trøst har Jesus selv oss alle givet, At han for vår skyld led den bitre død. Og uforskyldt av nåde skjenket livet, Ja, frelse fra en evig dom og nød.
4. Nu har vi fred og fryd og salig glede. Nu kan vi synge lov og takk og pris. Med brødre, søstre, som er her til stede Og hist skal juble i Guds paradis.
5. Gud være takk for søskenkjærligheten, Som du i våre hjerter selv har lagt. O, la den vokse opp om kapp med gleden Og freden som vår Frelser oss har brakt.
6. O søsken, la oss alltid ha i tanker Hverandre, mens vi vandrer her på jord. Når vi anfektes, og vårt hjerte banker, Vi trøste vil hverandre med Guds ord.
7. Den Herre Jesus nu med oss vil være. Han give vil oss kraft å holde ut. Inntil den dag han i triumf og ære Sin venneskare fører hjem til Gud.
8. Det håp er levende i våre hjerter At om vi skilles her i støvets land. Så skal vi møtes, kjære bror og søster, I evig

fryd på salighetens strand.

9. Da skal vi juble, synge, triumfere, Når vi i himlen skal for tronen stå. I evighet vi der skal jubilere For Lammets stol med gyllen krone på.

10. Farvel, farvel, nu skilles våre veier. Men snart der hjemme møtes vi igjen. De glede skal nok all vår sorg oppveie, Når evig vi får bo i himmelen.

Anton Meland

229 Jeg vet et vennesamfunn

Mel: Der går fra urtegården. MB. 657

1. Jeg vet et vennesamfunn, Så herlig her på jord, Og midt for fiendens øyne Gud dekker her sitt bord. Vår synd er forlatt i Jesu blod Kun av nåde, det er vår tro.

2. I dine forgårde være, Om kun en eneste dag, Gir mere mat for sjelen, enn tusen i verdslig lag. Her lyder en sang: I Jesu blod Alt er tilgitt, det er vår tro.

3. Når verden kun gir oss trengsel. Og sårer dypt vårt sinn, Og bundet som i fengsel, vår synd og tvil gjør blind, Da løses vi her i Jesu blod Kun av nåde, det er vår tro.

4. Som Faderen Sønnen utsendte, Han ta sender sine ut, Og hver som hans venner kjente, Han skal bli kjent av Gud. Så rop det da ut: I Jesu blod Alt er tilgitt! Det er vår tro.

5. Så kort en tid får jeg vandre, Som pilgrim på jordens ø. Når Jesus har tatt sjelen, Så syng da ved min død: Min synd

blev forlatt i Jesu blod. Denne tro ble min himmelbro.

Helga Kjelsberg

230 Her vandrer en pilegrimskare

Mel: Når solen ganger til hvile eller Nu hjertelig jeg lenges.

1. Her vandrer en pilegrimskare, som haster fra Babel ut,
Hvis mål er hjemad å fare Til himmelen hist hos Gud. Den
haster å komme til hvile Og gleden i englenes kor, Vil flykte
fra djevelens pile, Som sårer Guds folk på vår jord.
2. Og veien som dit hen fører, Går titt gjennom tornekratt,
Og tusene farer den møter Som pilegrimstaven tar fatt. –
Når synden i hjertet bruser, Og trengslene om den slår,
Anfekningens vanne suser, Da faller det tungt å gå.
3. Men ingen bør derfor forsake, Om veien er tung og trang;
Snart svinner all jammer og plage Og byttes med englenes
sang. Vår Frelser oss trøster i nøden, Han leger de blødende
sår, Inntil vi innslymmer i døden Og palmer i hendene får.
4. Så dra da avsted, du kjære Guds hellige barneflokk! La
verden deg aldri besnære, I Jesus er kjærlighet nok! O, se
kun bort over floden, Der ligger en gyllen stad! Se, der vil du
snart sette foten Og syngte om Lammet glad.

Ukjent forfatter.

231 Herre, samle nu oss alle

Mel: Gud er nådig, han vil ikke. MB. 163

1. Herre, samle nu oss alle, Om ditt dyrebare ord! Lik et

vårregn la det falle, på vårt hjertes tørre jord! Nådig du din Ånd oss sende Og din ild iblant oss tenne! Mett dem som sin hunger kjenne, Herre, ved ditt rike bord.

2. Lær oss trolig å ta vare, På det ord oss givet er! Led oss i ditt lys det klare, på den vei som til deg bær! Gjør vårt hjerte for deg stille, La ei vantro oss forville! Herre, la oss ei forspille Nådestunden du beskjær!

3. La oss akte vel på tiden, Mens du søker oss, o Gud! Snart går nådens dag, og siden, får vi ikke flere bud, O, så hjelp oss nu å høre, hva vår sjel kan saliggjøre! Opplat du vårt hjertes øre, Hør oss du, vår frelses Gud.

Lina Sandell

232 Til gjeter er jeg leiet av en mann

Mel: Som drømmende. MB. 279 eller O Lammets blod.

1. Til gjeter er jeg leiet av en mann Som ikke vandrer mere her på jorden. Men bor bak skyen i et herligt land. Og hersker over storm og lyn og torden

2. En fårehjord han anbetrodde meg. Forsynte meg med horn og stav og pose. Og lovet selv å ville vise vei. Ved ånden frem i denne verdens mose.

3. Han viste meg en gressgang frisk og grønn. På hvilken fårene jeg skulle lede Og vannet stille rinnende hvis strøm. På veien fårene skal vederkvege.

4. Han sa da til meg: «Elsker du meg mer Enn alle ting som her i verden finnes, Da vokt min hjord hvortil så ømt jeg ser,

Og tall på mine får og lam vil minnes.

5. Betenk at jeg har kjøpt med eget blod, Den fårehjord jeg nu deg overgiver. Og det er nåde av min overflod At du, en synder, hjordens gjeter bliver.

6. Vokt mine får for ulvens skarpe klør, Og still deg alltid foran dem i striden. I denne tjeneste inntil du dør Så ingen av dem tapes her i tiden.

7. Røkt mine får de sønderbrutte leg Forbind de sårede opp let de tapte. Med kjærlig råd og trøst dem vederkveg Og vis til nåden jeg omkring dem satte.

8. Gå foran får og lam på livets vei Fornekt deg selv og ta ditt kors å bære Til verdens vennskap må du sie nei Og kristen sann i ord og gjerning være.

9. Da glad for deg den siste time slår, Når du får reisebud herfra å drage, Og til et evig liv du inn får gå Som endes ei av timer eller dager».

10. Så lød til meg den alvorsfulle røst, Å måtte jeg den ingenlunde glemme. Men samle inn til evighetens høst En flokk av sjeler som hos Gud har hjemme.

11. O, måtte Overhyrden engang få, Til Gjeteren de skjønne ord uttale: «Kom tjener tro og til din glede gå Som er beredt deg i de lyse sale».

Ukjent forfatter

Tillegg av Utvalgte åndelige sanger.

FORORD

Som nevnt i redegjørelsen foran i boka, har man også ved denne utgivelsen, tatt inn et lite tillegg av Åndelig sanger, bl. annet fra sangboken, «Sions Sanger». Også nå er det vår bønn og ønske, at denne vår kjære Åndelige sangbok, med overnevnte tillegg, fortsatt må bli til velsignelse og vederkvegelse, for alle Guds barn, som ønsker å synge eller lese disse innholdsrike sanger.

Gud, vår Himmelske Fader, gi du oss Din Nåde dertil.

Alta, mars 1990. Komiteen.

233 Aftenfreden i mitt hjerte

Mel: Aftenfreden. SS. 207

1. Aftenfreden i mitt hjerte, minner meg om himlens strand.
Jeg da glemmer all min smerte, får et glimt av lysets land.
Og ny kraft i ørkens land.
2. Vindene jeg ei fornemmer, bølger mot meg mer ei slår.
For jeg ser med håpets øye, dit, nei dit de ei meg når. Fra all storm jeg hvile får.
3. Der ei fristelsenes piler, blinker liksom lynet her. Ei bekymring mere plager, liksom mørke skyer her. I mot Herrens egne der.
4. Ingen synder mer kan plage, ingen dommer mer finns der. For der Kristi kjærleiks lue, nådens sol jeg da kun ser.
Akk, om jeg nu alt var der.

5. Sant det er at Herrens egne, freden her alt eie får. Får av Nåde seg tilegne, sjelens hvile dyrebar. Som vår Jesus givet har.

6. Sant det er at samvittsfreden, gjennom sjelen strømmes fram. Når vi her i nåde tiden, er blitt renses av Guds Lam. Vandrer ørken veien fram.

7. Når vår svakhet her vi kjenner, og foraktets tunge hand. Sjelen da av lengsel brenner, lengter hjem til lysets strand. Evig ro i himlens land.

8. Troen, håpet frydfullt maner, hvisker til min sjel alt her. Fortsett: Thi før du det aner, du ved målet fremme er. Amen, kom o Jesus kjær!

A. C. Rutstrøm

234 Akk kjære barn som vandrer trygt

Mel: O Lam jeg ser deg full av sår. MB. 278

1. Akk kjære barn som vandrer trygt. På syndens vei foruten frykt. Når skal I eder vende om. Og slippe løs fra djervlens dom.

2. Den vei er kort hvorpå du går. Ved døden brått den ende får. Når døden kommer med beskjed. Du uten knurr må følge med.

3. Den gang da du var ganske sped. Og hvilte på din moders kne. Da tenkte jeg du skulle bli. Til lykke på min livets sti.

4. Men akk det ble jo ikke så. For synden, for din fot den lå. Den uten frykt du valgte deg. Tenk barn, hvor tungt det er

for meg.

5. Ja kjære Gud som allting vet. Se du i nåde til dem ned.
Drag dem fra syndedypet ut. Hør mine sukk, O kjære Gud.

6. En kledning er jeg iført her. Som gave fra Guds Sønn så
kjær. Den er så deilig og så prud. Og skjuler syndene for
Gud.

7. Den er til alle og enhver. Som mottar den av nåde her.
Guds Sønn den selv har oss beredt. Til deg min sønn, og
datter med.

8. Nu er jeg gammel svak og trett. Min reise er nu
forberedt. Med lette vinger vil jeg fly. Hen over dødens
mørke sky.

9. Da feller jeg ei mer en tår. Ei ord fra munnen mer utgår.
Da beder jeg ei mer en bønn. For deg min datter og min
sønn.

10. Ja brødre og I søstre kjær. Vi som har vandret sammen
her. La oss kun trolig holde ut. I pakten vi har gjort med
Gud.

11. Nu endes snart min livets sti. Og da all trengsel er forbi.
Vi takker da Gud, Sønn og Ånd. Som løste oss av syndens
bånd.

12. Ta Jesus hånden når vi dør. Og over dødens strøm oss
før. Bevar du hos oss troens skatt. Og lys for oss i dødens
natt.

Mathilde Olsen

235 Der høres vel av Dårers Munn

Mel: Alenest Gud i Himmerik. KB. 58

- 1.** Der høres vel av Dårers Munn: Den sanne Gud vi dyrke. Dog Vantro bor i Hjertets Grunn, i Ondskap de seg styrke. Fordervet deres Vesen er, og Avsky Herren for dem bær. Og vil ei Hjelp dem sende.
- 2.** Fra Himlen speidet Herren ut, rundt over Jordens Slekt. Å skue hvem der Himlens Gud, og Frelser ei forneker. Hvem der sin Hu til Ham har satt, og frykter Ham ved Dag og Natt. Og om hans Bud kun spørger.
- 3.** Men ingen var på rette Vei, avfallne alle vare. Hver fulgte kun sitt eget Jeg, blandt Syndens store Skare. Enhver var Ondskaps svorne Trell, enskjønt hel mange tenkte vel. De måtte Herren tekkes.
- 4.** Hvor lenge vil I blive ved, på Syndens Sti at trede? At røve Folkets dyre Fred, og det som Brød oppete. For oss er Gud i Himlen død, I rope ei til Ham i Nød. I vil oss selv forsørge.
- 5.** Derfor har Hjertet aldri Ro, i Frykt det stedse bever, men Gud hos Fromme fester Bo, som Hender mot Ham hever. Dog møte I med Spottens Røst, enhver for hvem Guds Ord er Trøst. I nød og Sjelekvide.
- 6.** Hvem skal vel over Israel, fra Sion Frelse øse? Gud selv sitt Folk vil vokte vel, de Fagne vil han løse. Han høre vil hver ydmyk Bønn, han bringer Frelse ved sin Sønn. Og Israel skal gledes.

Av M. Luther

236 En sang vil jeg synge

SS. 253

1. En sang vil jeg synge om hjemmet, mitt evige bosted er der. Blant alle Guds helgner, de fromme, jeg hviler fra jordens besvær.
2. Det hjemmet er ikke i verden, o nei, det er langt bort herfra. Jeg er blott her ennu på ferden, men der tørres tårene av.
3. Der Jesus med vennene sine, Jeg møter dem alle til sist. En underfull, underfull skare, meg venter i himlen for visst.
4. Av glede da frydes mitt hjerte, For tårene rinner ei der. Meg kan ingen nød eller smerte, mer nå i det hjem jeg da er.
5. Her ofte nok ferden meg leder, blott frem gjennom tårer og kval. Nu derfor av hjerte jeg beder: Hent meg snart fra sukkenes dal!

Finsk mel. E. Juntura

237 Ei jorden har den ro jeg søker

SL. 159

1. Ei jorden har den ro jeg søker, min lengten bort seg alltid øker. En gjest og fremmed, her jeg er, I Salems stad mitt hjemsted er. – O, var jeg der!
2. Meg her omgiver alltid farer. Og gleden derfor flyktig varer. Fordervelsen, har her sitt bo. Men i mitt hjem er evig ro. – O, var jeg der!

3. Om her jeg vandrer uten venner, Er dog så trygg i Herrens hender. For han meg fører med sin hånd, Til hjemmet i sitt fryde-land. – O, var jeg der!

4. Vel skumrer dagen av det mørke, Som hviler over denne ørken. Og vandringen besværlig er, Men til mitt hjem det likevel bær. – O, var jeg der!

5. Jeg haster frem, for kort er tiden. Min levnets dag er snart henrunden. Og natten nærmer seg alt mer. Et lys jeg dog fra hjemmet ser. – O, var jeg der!

6. Det lys meg håp i hjertet tenner, Dens klarhet aldri bort seg vender. Det er en stjerne på min vei, Som til mitt hjemland leder meg. – O, var jeg der!

7. O, Jesus kjær, min trøst i nøden, Bli hos meg arme, og i døden. Så til mitt hjem jeg komme må, Og der en evig glede få. – O, var jeg der!

Fra finsk. Andreas Saua.

238 Er du på reisen til Evigheten

Egen melodi.

1. Er du på reisen til Evigheten, hvor skal du havne O, tenk derpå. På Sions gater de evig skjønne, og Guds utvalgte for tronen står.

2. I Bibelen leses om tvende veier, og en av dem må du vandre på. Den ene fører til evig smerte, den andre hen til Guds rike går.

3. På smale veien de få ta løpet, thi så har Jesus jo forutsagt.

De ofte lide, men dog befinne, at trøst i ordet er dem henlagt.

4. O, se de arme på brede veien, de jager etter all verdens lyst. De ler og spotter, Guds ord forakter, men dommen bærer de i sitt bryst.

5. Akk hør da ordet som Jesus sier, omvender eder og tro Guds ord. Foruten dette går I fortapte, og hva I høster er verdens lønn.

6. O, ta da korset følg Jesum etter, og la ei verden forhindre deg. Snart dagen rinner og sorgen svinner, Og Jesus henter oss hjem til seg.

239 Et hjem beredt i himlen for meg er

Et hjem beredt i himlen. SS. 249

1. Et hjem beredt i himlen for meg er, når denne usle reisen ender her. Min tid er slutt og aftenklokken slår. Fra tro til nytelse jeg bytte får.

2. Nu blott en liten stund jeg kjemper her, og går den vei som mange tårer bær. Når jeg er trøtt og foten vakle vil, min Jesus straks meg rekker hånden til.

3. Vår ørkenferd den kjennes tung og lang, og man vil segne mange, mange gang. Når fienden vår sjel forsøker få, og likt et rovdyr går og lurer på.

4. Når veldig storm fram over havet går, og inn mot båten truende den slår. Da over bølger Jesus nærmer meg, og ved hans ord all storm nu legger seg.

- 5.** Den sanne livets vei blott Jesus er, når ferden gjennom øde ørken bær. Da får jeg helt fra sorger være fri, ei frykte farer som jeg kommer i.
- 6.** O, hør min broder, og min søster kjær, vår vei til staden, til Guds himmel bær. Der gatene de er av rene gull, og murene av jaspis-stener full.
- 7.** O, tenk hvor salig det skal bli en gang, når vi får syng Lammets nye sang. Da hver sin krone kaster ned for Ham, den verdig ærens Konge, og Guds Lam.
- 8.** Det som jeg her nu bare dunkelt ser, jeg gjennom tro kan fatte ennu mer. Når sorgens tåke klarnes opp til sist, ser øyet alt da uten synd og brist.
- 9.** Jeg med min tunge ei kan tolke her, hvor herlig harpen min skal lyde der. Keruberne istemmer med min sang, til tonene av gyllen harpes klang.
- 10.** Akk, Herre ta meg til din Himmelstad, der jeg får syng med i englekvad. Halleluja, din lov og takk og pris, må lyde nu alt her på barnevis.
- 11.** Den salighet som kommer i mitt sinn, kan jeg ei skildre her med tungen min. Når håpets øye alt ser klart, og visst, da får jeg lyst å takke Jesus Krist.

Einari Juntura/A. Ruponen

240 Far nu vel i venner kjære

Farvel Sang.

- 1.** Far nu vel i venner kjære. Far nu vel i Herrens navn! Gud

skal selv nu hjem oss bære, i sin trofast fadersfavn. O, det skulle være godt, om og hele denne flokk, vi fikk samles hjemme blott, hos vår Herre Sebaot. Derfor ingen avskjed mere. Vi som er blant Herrens folk.

2. Lev nu alle vel i Jesus, glem nu ei hans trofasthet. Som for fåren har gitt livet, og ble så vår salighet. I hans seier har vi mot, livet har vi i hans blod, og ut i hans dyre sår, har vi stadig jubelår. Se så går det hjem av nåde. Til vi står i Himmelen.

Yrjõ Karanko/FR. Engelke

241 Her så ofte under ørken-vandringen

Her så ofte under ørken-vandringen.

SL. 170

1. Her så ofte under ørken-vandringen. Mørke skyer skjule vil mitt kjære hjem. Men når Jesus med sin ånd får trøste meg, straks må alle mørke skyer sprede seg.

2. Se da lyser løfterslandet stranden skjønn. For meg så som solen i sitt klare skinn. Takk og lov jeg kjære Jesus synger deg. At du meg så kjærlig kalte: Kom til meg,

3. Siden skal min sang få lyde, ren og klar, Når jeg ingen tårer mer i øyne har. Alle tårer tørres bort av Himlens Gud. For at Jesus skal bli synlig, for sin brud.

4. Jesus kjær, din brud nu venter her på deg. På ditt bud: Nu får du komme hjem til meg. Brudens sang da blive skal de skjønne ord: Jeg får evig levne denne syndens jord.

5. Jeg da synge skal i Himlens lyse sal, Lammets lovsang i blant engler uten tall. Lammet som meg hentet har fra ørken inn. Har trolovet meg til seg med ånden sin.

6. Der ei noen tårer mere felles skal. Der ei storm ei heller bølger bruse skal. Der er stille, der er sol og alltid vår. Brud med brudgom feirer evig jubel år.

Fra finsk. Andreas Saua

242 Her en kilde rinner

MB. 258

1. Her en kilde rinner, salig den som finner. Kilden dyp men klar. Skjult men åpenbar.

2. Om du der deg tvetter, den hver synd utsletter. Denne kilde god. Er Immanuels blod.

3. Røveren i nøden, der fant liv i døden. Jeg så ond som han. Samme balsam fant.

4. Dyrer livets kilde, Herren så det ville: Evig legedom. Derfra til oss kom.

5. Syke der skal bade, sørgende bli glade. Inntil Lammets brud. Står i strålers skrud.

6. Siden jeg den døde, fant den kilden røde. Rører tungen seg. Synger helst om deg.

7. Jesus vil jeg synge, til min stumme tunge. Gjemt i graven er. Og min sjel ham ser.

8. Til meg usle, ringe, du dog lønn vil bringe. Du til meg og har. Kjøpt en harpe klar.

9. Den du gav meg ringe, evig lov å bringe. Så for himmelen.
Du og stemte den.

10. Der skal Faderens øre, fryde seg høre. Meg uti din favn.
Synge blott ditt navn.

Til norsk. 1875

243 Himmelske Fader, hør du vår bønn!

Egen melodi.

1. Himmelske Fader, hør du vår bønn! Du som til Jorden,
har sendt din sønn. Som i Getsemane, svedet har blod. Og
på Golgata, smerter utstod.

2. Ei iblant engler, fantes der en. Ikke blant mennesker,
noen var ren. Som kunne sone, menneskers last. Han led
korsdøden, Løftet stod fast.

3. Men hvis ei Jesus, dette har gjort, Lukket for oss, var
himmelens port. Og ned til avgrunn, var vi støtt ned. Tapt
var vår nåde, i evighet.

4. Derfor så takker, vi deg Guds sønn, Som oss har givet,
himlen i lønn. Hos Ham i glede, skal vi få bo, Når vi til
døden, Mot Ham er tro.

5. Derfor, o vekter, rop ennu hardt! Du som av Gud, til dette
er kalt. Brødre og søstre, som har fått pund. Rop ennu
flittig! En liten stund.

6. Vingårdsarbeidet, føles nok tungt, Men arbeid flittig,
mens du er ung. Kall på hver synder, drag ham til Gud!
Utbred Guds rike, Ved nådens bud.

7. Der går så mange, på syndens sti, Og nådens dager, går dem forbi. Men hør, o synder det tar snart slutt. Det evangeliets, Budskap om Gud.

8. For der skal komme, hunger en gang, Ei etter brød, og ei etter vann. Men man skal rope, høyt etter Gud. Guds barn er borte, Nåden er slutt.

9. Og denne tid, jeg fremlegger her, Det viser klarlig, at den er nær. For lysestaken, tages nu bort, Dagen nu heller, Det kvelder fort.

10. Ennu en gang, jeg roper: O kom! Synder, o synder, skynd deg å kom! La deg forlike, nu med din Gud! Før nådetiden, Den rinner ut.

11. Brødre og søstre, bli i Guds fred. Gud har oss elsket, med kjærlighet. Hans Helligånd, den giver oss liv. Farvel, i Fredens, Sambånd forbliv.

Ukjent forfatter

244 Hvorledes skal de unge

Mel: Jeg vil meg Herren love. KB. 121 El. Mitt hjerte alltid vanker. MB. 643

1. Hvorledes skal de unge, Sin vei ustraffet gå. Når man med penn og tunge, Arbeide vil derpå: At veien fremmedgjøres, Der var fra gammel tid: Og nye veier gjøres, Ved menneskelig flid.

2. Der er en vei til livet, – En vei av Gud beredt. Hvorpå det bliver givet, Å nå lykksalighet. Men akk, den vei forventes, Ja skjules med forsett. At den kan neppe kjennes. Langt

mindre vandres rett.

3. En kristen må vel grue, Ja sørge i sin ånd, Når han vil rett besku, De snarer og de bånd. Hvorved de unge sjeler, Avdrages fra Guds vei. Og hvorved syndetreller, Guds stier finner ei.

4. Hva er de lyse tider, Hvorav man roser seg? Et mørke som omsider, Et kaos bliver lik. I dette mørke snæres, De store og de små. Et lys hvorom her læres. Man hisset først skal få.

5. Akk Herre, deg forbarme! Se til ditt folkets nød! Ta dine små på armer, Og dine får i skjød! Fød selv, O Gud, vår hyrde, De får som er med lam: La ulven dem ei myrde. Men driv ham bort med skam.

6. Akk Herre Gud, du sterke! Hvis navn er evig stort: Ta dyrets kjennemerke, Av folkets panne bort. Tegn selv det folk som sukker, Og jamrer seg på jord. At de seg ei må bukke. For Satans løgn og mord.

7. Akk Herre, frels de spede, Vær deres sol og skjold, Send folk som kan dem redde, Ut av tyranners vold. Hvi skal de små i ilden, Således slett forgå? Akk led du dem til kilden. At livets vann de får.

8. Guds Faderhjerter rørte, De små i Ninive. Formedelst dem Gud hørte, Og staden skånede. La våre små og røre, O Gud, ditt hjerte nu. For deres skyld bønnhøre! Kom dine små i hu!

9. La ei den ild fortære, Ditt folk og fødes får. Der med den falske lære, Som lynets fart utgår. Akk rykk oss usle branner,

Av disse luer ut! Slukk ut med dine vanne. All ondskap ild, O Gud!

245 Hvorfor bygger du Noa en båt?

ss. 79

1. Hvorfor bygger du Noa en båt? Som en galning du bær deg jo åt. Bygger båten på land, langt fra nærmeste strand. Ingen av oss jo kan det forstå.
2. Ja, se Herren jo talt har og sagt: At han snart ville vise sin makt. Ingen bedre seg vil, eller lytte der til. Så nu må vi vel alle forgå.
3. Seg imellom de rådslår så smått, har dit hen det nu virkelig gått. Nei det er ikke så, ingen kan det forstå. Derfor fortsetter de slik som før.
4. Tiden iler og Noa har hast, å fullbyrde det Herren har sagt. Under tiden man ler, og på bygningen ser. Stakkars Noa har mistet forstand.
5. Han har sagt at en dom forestår, Nu det er over ett hundre år. Allting er jo så likt, vi har brød og er rik. Alle sammen av oss har det godt.
6. Men en dag begynner stormen å gny, ut mot vest ses en mørknende sky. De ser Noa gå inn, ut i bygningen sin. Og Gud selv lukker døren der til.
7. Likvel skjemter og ler de som før, og man rykker i Gudsmannens dør. Noa kom til oss ut! Dette regn tar snart slutt! Ingen seiletur du får ennu.

- 8.** Himlens sluser de åpnes alt mer, regnet strømmer fra himmelen ned. Kanskje Noa har rett, er vel dette så sett. Derfor vi nu nok alle forgår.
- 9.** Svaret kommer fra Himmelens Gud: Jeg har sendt eder Noa med bud. Dere ville ei så, gamle Noa forstå, Og nu er eders syndemål fullt
- 10.** Arken seiler så mektig og trygg, opp på frådende bølgenes rygg. De som bor der uti, trygg og sikker kan bli. Thi de stanser på Ararats berg.
- 11.** Men en ark ut av helt annet slag, Herren Jesus deg byder i dag. Tviler du eller tror, på deg selv det beror. Du fremstilles for dommen en dag.
- 12.** Enn er døren til arken ei stengt, for den tankløse larmende mengd. Men en dag blir for sent, selv om du ei har ment. Døren stenges for evig av Gud.

A. Floden/G. Stenlund

246 I tro under Himmelens skyer

ss. 68

- 1.** I tro under Himmelens skyer, har fedrene høstet og sådd. Og enn gjennom bygder og byer, går Vekkelse-ropet de fikk. Se tiden er fullbyrdet, for Herren Krist, gi rom. Gjør bedring i fra synden, tro evangelium. Se ennu er frelse, se ennu er frelse, For den som seg angrer og tror.
- 2.** Gud møtte med nåde oss alle, i dåpens velsignede stund. Med ordet han enn vil oss kalle, og tukte og trøste i grunn.

Kring hellig Nattverdbordet, han samler enn sitt folk. Der møter han de sine, en evig kjærleiks tolk. Se ennu er frelse, se ennu er frelse. For den som seg angret og tror.

3. Den ilden som Frelseren tente, skal føres fra slekt og til slekt. Til alle han budskapet sendte, som selv han oss byder i dag. Gå ut i hele verden! Forkynn så mine ord! For alt som Faderen skapte, for folket på vår jord. Se ennu er frelse, se ennu er frelse. For den som seg angret og tror.

4. I tro under Himmelens skyer, vi vandrer i fedrenes spor. Vi venter i bygder og byer, en åndens og Guds-rikets vår. Vår salige forvisning, vårt feste og vårt mot, er syndernes forlatelse, i Kristi navn og Blod. Se ennu er frelse, se ennu er frelse. For den som seg angret og tror.

5. I tro under Himmelens skyer, vi nærmer den skimtende strand. I håpet som stadig fornyer, vår lovsang i jordlivets land. Kring Lammets Tron vi synger, en gang i Faderens hus, den skjønne nye sangen, lik Store vanners brus. Se ennu er frelse, se ennu er frelse. For den som seg angret og tror.

G. Widmark/L. E. Tørnvall

247 Jeg om Jesus synger

SL. 206

1. Jeg om Jesus synger, Ja om Jesus blott. Alle mine synder, Har forlatt jeg fått. Alle mine synder, Har forlatt jeg fått.

2. Med sitt blod utslettet, Han min syndegjeld. Nådeliv opprettet. Han for syndens trell. Nådeliv opprettet. Han for

syndens trell.

3. Knuste dødens lenker, Løste løgnens garn. Fangen frihet skjenket. Jeg nu er Guds barn. Fangen frihet skjenket. Jeg nu er Guds barn.

4. Barn av ham på tronen. Himlens konge er. Jeg får arve kronen, Riket får jeg der. Jeg får arve kronen, Riket får jeg der.

5. Jeg får bo for evig, I den gylne stad. Lammets bryllup feire, Som en gjest så glad. Lammets bryllup feire, Som en gjest så glad.

Fra finsk. Ukjent oversetter

248 Livet forsvinner i hast som en drøm

ss. 163

1. Livet forsvinner i hast som en drøm. År etter år iler bort. Livet hen rinner lik brusende strøm. Skyndsomt det iler så fort.

2. Dager som gikk, kommer aldri igjen. Så lyder vekslings bud. Dog blir ei glemt hva vi gjorde på dem. Nei, det står tegnet hos Gud.

3. Fødes og leve og dø så til slutt. Det er vårt jordiske liv. Akk, O hvor snart slukkes livslampen ut. Kort er vår vandring og strid.

4. Barn rykkes bort fra foreldre og lek. Ynglingen ligger der død. Jomfruen hviler på båren så blek. Nyss var hun blomstrende rød.

5. Fader og moder forlater de små, på denne evighetsferd.

Dødsengelen kaller, og de må da gå, Inn i den evige verd.

6. Husk da, O sjel, nådetiden den flyr. Livet så hastig går om.

Søk å benytte minuttene så dyr. Tenk på Guds rettvise dom.

249 Min fremtidsdag er lys og lang

1. Min fremtidsdag er lys og lang, den rekker bort om tidens tvang. Der Gud og Lammet sæl jeg ser, Og ingen nød skal være mer.

2. En uforgjengelig arv jeg har, I Himlen er den i forvar. Og under prøvetiden her. Min Fader gir, hva nyttig er.

3. Pris være Gud som stelt det så! Nu slipper jeg å engstlig gå. For meg han alltid sørge vil, Og da bør jeg ei hjelpe til.

4. Så har jeg fred uti min sjel, og synger glad: Nu alt er vel. Jeg vandrer trygt ved Faderens hånd. Han leder meg til livets land.

5. Min Herre Jesus, lær du meg, å leve mere helt for deg. Den korte tid jeg har igjen, På veien hjem til Himmelen.

N. Frykman.

250 Mitt rette hjemland er i himlen

Mitt rette hjemland. SS. 232

1. Mitt rette hjemland er i himlen. Herfra jeg nu lengter dit. For her verdens kalde vinder, helt avkjøler mitt sinn.

2. Lengselen og sorgen trykker, ofte meg på korsets vei.

Men mitt håp det er jo festet, der på fredens frydestrand.

3. Kjære Jesus hjelp meg alltid, til å trofast elske deg. At jeg aldri deg forglemmer, om du drøyer litt ennu.
4. Gi meg derfor i mitt hjerte, mere trosfrimodighet. Håpet hold du selv i live, brennende ut i mitt bryst.
5. Lengter etter dagen, stunden, venter under vandringen. At min Brudgom skulle komme, i sin kraft og herlighet.
6. For da vet jeg at jeg flytter, i fra verdens møye bort. Til min Faders skjønne hjemland, hjem til himlens herlighet.
7. Da min drakt er blevet rensed, hvit i Jesu dyre blod. Er jeg funnet av ham verdig, gjest til Lammets bryllupssal.
8. Jeg ei frykter mer for dommen, nu jeg står i brudedrakt. For jeg vet mitt navn det er nu skrevet, med Hans Blod i livets bok.

Typpeø Leonard/Ainali Veli

251 Mitt hjerte lengter mangan gang

ss. 231

1. Mitt hjerte lengter mangan gang, fra jordens strid vil gå. Til Salems lyse stad og sang, der slektens frelste står. Her er ei fred, på denne strand, her får jeg ingen ro: Jeg lengter til det gode land, der Jesu frelste bor.
2. Og når iblant jeg tenker på, de søsken som gått hjem. Da ville jeg så gjerne stå, hos Frelseren blant dem. Da sukker jeg: Akk Herre kjær, hjelp og bevar du meg. At jeg med mine brødre der, må engang stå hos deg.
3. Her mørket skjuler mangan gang, den sti jeg vandrer på.

Og hjemmet ei mitt øye ser, og hjertet tvile må, Men engang solen stråle skal, og aldri mer gå ned. Når jeg ved havet av krystall, min Konge hylling gir.

4. Om aftenen er sorg og gråt, for Herrens Jesu brud. Og Jesu venner skilles nu, ved aftenklokkens lyd. Men morgenen med evig lyst, går opp i lys og sang. Da møtes vi på fredens kyst, høyt over jordens tvang.

Carl Boberg/Hjalmar Braxen

252 Nu driver Paven ut vi glad

Mel: Hold oppe, Gud hos oss ditt ord. KB. 87

- 1.** Nu driver Paven ut vi glad, fra Kristi Kirke og Guds stad. Hvor i han hersket har med Vold, og skjendet Sjele mangefold.
- 2.** Fordømte Sønn, forføy deg ut, du Babylons brannrøde Brud. Du Kirkens Gru, du Antikrist, oppfylt av Løgn og Argelist.
- 3.** Din Bulle, Lov og Avlatsbrev, på Møddingen utkastet ble. Ved dem du stoppet Nådens Flod, og skjendet derved Kristi Blod.
- 4.** For Romas Avgud er vi fri, den rette Pave velger vi. Det er vår Klippe, Jesus Krist, hans Kirke står på Ham forvist.
- 5.** Vi ingen annen Midler har, enn Ham som Korset for oss bar. Thi med sitt Blod han den gang skrev. For oss det rette Avlatsbrev.
- 6.** Gud Fader under ham har lagt, alt hva man nevne kan av

Makt. Som Hoved for sin Kristenhet. Han æres skal i Evighet.

7. Nu kommer Somrens friske Tid, O Krist, forlen oss Freden blid. Du oss vår sjel og hender styrk, mot Paven og den grumme Tyrk. Amen.

Av M. Luther

253 Når Jesus er blevet min egen

Når Jesus er blevet mig egen. SL. 120

1. Når Jesus er blevet min egen, Oppklarner det stormfulle vær. Da kan jeg med fryd ham og takke, Og kvitre som fuglen så glad. Han meg fra døden frelste og livet skjenke lot. Han syndene utslettet med sitt hjerteblod. For Jesus, min Jesus, ja Jesus, min Jesus. Han ennu går midt blant sin hjord.

2. Når fristelsens bølger de bruser, Da Jesus meg kommer imot. Når korset så tungt meg nedtrykker, På seg han det da tage vil. I ildstøtte om natten han meg kjærlig leder frem. I blodig sky om dagen han meg sikker fører hjem. For Jesus, min Jesus, ja Jesus, min Jesus. Oss manna i ørken give kan.

3. Jeg skuer mot himlen i østen, Om morgenstjernen skimtes ei kan. Jeg lytter og prøver å merke, Om himlens harpespill høres kan. Med jubelsang utbryte jeg gjerne ville da, Og synge nye sangen om himmelen så glad. Når Jesus, min Jesus, ja Jesus, min Jesus. Er kommet for å hente meg

hjem.

Fra finsk. Ukjent oversetter

254 O gud, min Gud, hvor jeg er glad!

1. O gud, min Gud, hvor jeg er glad! En drakt jeg fikk av deg. Den passer for den nye Stad. Hvortil jeg nærmer meg.
2. Jeg kan ei nok betrakte den, og fryde meg fordi. Hvor ofte jeg den ser igjen, Så er den like ny.
3. Den har ei rynker eller flekk, ei minste feil fins der. Den gjør meg hvit og ganske tekk. Hvor svart i meg jeg er.
4. Den er meg nok til salighet, den er tilrekkelig god. Den er Guds Sønns rettferdighet. Og kjøptes med hans blod.
5. Hvor kunne jeg en gang bestå, for Herrens øyne tenk? Om jeg av nåd ei hadde fått. En sådan bryllupsskjenk.
6. Må deri aldri blande seg, en tråd, en enest tråd. Av egen dyd, thi innfor deg. Er spørsmål blått om nåd.
7. Men pris skje seg, Guds dyre Lam. For den rettferdighet. Som du for meg en gang vant fram. Pris deg i evighet.

255 O kjære søsken skare

O kjære søsken skare.

Mel: Jeg vil meg Herren love. KB. 121 El. Mitt hjerte alltid vanker. MB. 643

1. O kjære søsken skare, på livets smale sti. Som før var syndens slave, men nu er glad og fri. Er nu Guds planting fager, som bærer frukten god. Som fruktbar sædeåker, ved livsens klare flod.

- 2.** Du er som urtegården, og Sarons grønne dal. Thi Herren er deg borgen, hans nådes vandringsstav. Hold deg fra trelldoms garnet, hold deg fra alt fortred. Thi du er nådebarnet, du er den gode sæd.
- 3.** Du er som liljen skjønne, på Sions åkerland. Guds freds og nåde strømme, går over all forstand. De hjerter som er rensset, har en formidlet Gud. De ere rett bestenket, ved blodet til hans brud.
- 4.** Som solens varme stråler, imot en blomsterli, så gjør Guds nådedråper, de hjerter sunn og fri. Som tror i ungdomsdager, på Jesus Kristi navn. Og vender ei tilbake, til lasters skjød og favn.
- 5.** Ei finnes plett på jorden, der kunne lignes med. De venner som i Herren, har god samvittighet. De ere seirens kroner, for Herren Jesus Krist. De ere gledens toner, for Herren sant og vist.
- 6.** Guds ånd er uten like, Guds nåde uten bunn. Og derfor kan oppstige, av gode åkergrunn. Den sanne Himmelgrøde, ved kraft av Jesu blod. Så dyrebar og søte, for Herren Sebaot.
- 7.** De ere kjøpt fra jorden, ved Lammets sår og død. De hør ei dommens torden, og lovens strenge bud. Og derfor vi i troen, må våke alltid så. At vi kan vinne kronen, og evig hvile få.

Av Herman Hansen

256 Om hele jorden her jeg kunne eie

Hjemreisen. MB. 213

1. Om hele jorden her jeg kunne eie, Og land og riker sette bort til leie, Det var dog intet mot den hederstand. Å herske evig med min Frelser-mann.

2. Når sol og måne fra sin bane svimler, Og himlens stjerner mot hverandre stimler. Da Kristi brud skal uforferdet stå. Mens verdens barn av frykt og angst forgår.

3. Signal skal lyde klart i høye toner, Enhver skal skjønne hvem det er som troner. Når jord og himmel settes skal i brann. Da går det galt med verdens store stand.

4. Jeg har et hjem, et rom i himlens saler, Jeg reiser dit fra disse tåredaler. Og hurtigtoget ruller nå av sted. Og snart jeg hjemme er i himlens fred.

5. Billett jeg har til herlighetens rike, Og snart så får jeg ut av toget stige. Jeg har kun tur, for retur finnes ei. Nei, pris skje Gud, tilbake går jeg ei!

6. Visst er jeg ringe her i reisedrakten. Hva gjør vel det? Der hjemme får jeg prakten. La verden se på det som synes smått. Er Jesus min, jeg har det evig godt.

N. T. Breiungen 1890

257 Opp kristne og Herrens forløste

Mel: O åpne ditt hjerte for Herren. MB. 216

1. Opp kristne og Herrens forløste, som har eders salighet kjær. Nu Jesus vil snarligen høste. Hans komme til jorden er

nær.

2. Oss sannhetens munn grant ommelder, hva forut skal skje for den dag. Nu lakker det, lider og helder. Betenk den høyviktige sak!

3. Nu verden er full av all plage, Av synder, bekymring og strid. Just lik hine Sodomas dager. Seg arter nu denne vår tid.

4. Søvnaktighet vil oss betage, vår kjærlighet ter seg så svak. Hvor kan vi dog Herren behage? Det være vårt spørsmål i dag.

5. Thi sjelden man deretter spørrer, om hvordan vi salighet når. Om sjelen for evighet sørger. Om hvordan å tro vi formår.

6. Vi verdslige ting ettertrakter. De idelig opptar vårt sinn. All verden, dens bilder og fakter. Har trengt seg i hjemmene inn.

7. Om Nesten vi har og bestille. Det åttende bud bliver glemt. Vår tunge så lett taler ille. Vårt eget blir skånet og gjemt.

8. Folk listig hverandre besviker, i handel søker å sko. Mot husfolk og naboer kri ger. Selv de som man ei skulle tro.

9. Guds sanne ords lærdom forvrenges, med usunne troesbegrep. Hvormed masse sjeler befenges. Innvikles i djevelens rep.

10. O ve denne tid og dens dyder, Så freidig, forvorpen og frekk. Dens kilder av ondskap utflyter. Og skyller all

ærbarhet vekk.

11. De synder som her er oppregnet, må ei hos de kristne få rå. Som har sine navne opptegnet. Blant Jesu velsignede små.

12. Husk dyreste søster og broder! Helliggjørelse er det Gud vil. Oppløft eders synkende hoder! Hvor meget står ikke på spill.

13. Om oss her i tiden vil ramme, en smule av ringakt, og spott. Det får bare være det samme. Blott løpet til sist ender godt.

14. Svært lenge vil Kristus ei hefte, å fullbyrde alt hva her står. Vil synlig og herlig bekrefte. Hva skriftene samstemming spår.

15. Da skjer en Guddommelig handling. I hast i et kort øyeblikk. Guds barn gjennomgår en forvandling. Til himmelsk og fullkommen skikk.

16. Der møter vi fader og moder. O gjensyn at frydes uti! Dertil mangan søster og broder. Oss her stod på vandringen bi.

17. O salige dag når vi byder, den syndige verden: Godnatt! Lykksalige stund når det lyder: Nu Babel er fallen, forlatt!

18. O Frelser, kom snart å forløse. Din svake og syndige brud. O hjelp vi imens ei må sløse. Bort arven som venter hos Gud.

Ukjent forfatter

258 På sangens toner

Vår tids kristenhet.

Mel: Jeg er en kristen og vil det være. MB. 715

- 1.** På sangens toner vil jeg frembære, de tanker som i mitt hjerte bor. Mot Herrens Ånd vil jeg lydig være, og vise troskap mot Skriftens ord. Vi ser jo klart at den tid er kommen, som varslet er i Guds eget ord. Ja, slekten modnes for trengselsdommen, som snart vil gå over syndens jord.
- 2.** Hvor få er de som på pilgrimsferden, vil bli for Herren et ærens kar. For mange skikker seg slik med verden, i fremmed åk de med vantro drar. Mot strømmen har de ei mot å vandre, de velger seile i medvinds bris. I alle ting være lik de andre, og bare leve på verdens vis.
- 3.** I pakt med tiden skal allting være, for skriftens livsnormer passer ei. Man tåler ikke den sunne lære, men velger gå sine lysters vei. Og mann og kvinne skal være like, i stand og stilling, antrekk og klær. Der brytes lover i åndens rike, med Skriftens lære i strid man er.
- 4.** Og kristen-navnet vil mange bære, men har i verden sin hjerte-skatt. Ja ånden sier det så skal være, den siste time av tidens natt. Nå har man kunnskap og teorier, et skinn av Guds frykt for uten liv. Ja hvor er kraften som helt befrier, fra syndens trelldom og tidsfordriv.
- 5.** Nå har man klubber og kosestunder, og underholdning med lek og spill. Mens verdens fyrste sin list utgrunner, og fører menneske-sjeler vill. Man spør ei etter de gamle stier,

men blir beseiret av tidens ånd. Og stadens vektere bare tier, mens verdsligheten tar overhånd.

6. Ved TV-skjermen der sitter mange, for denne «Husgud» de har fått kjær. Der Sinn og tanker blir tatt til fange, mens Helligånden bedrøvet er. Å, hvilket jag etter gunst og ære, og alt forgjengelig stas og prakt. Der skatten er, vil ditt hjerte være, det har vår Herre og Frelser sagt.

7. Og noen mener de er på vandring, mot Himlens herlige Paradis. Men har ei opplevet sinns-forandring, de ble blott kristnet på kunstig vis. Å tro på Jesus og seg omvende, det er jo Skriftens anviste vei. Ja, for å oppnå en salig ende. En annen mulighet finnes ei.

Ålesund 1986. Sigurd Brusdal. (73 år)

259 Påskens store høytid

Påskens store høytid. SS. 29

1. Påskens store høytid, minnes vi med fryd. Jesus, offerlammet, kom her til oss ned. Blodet som her rant, strøk bort vår syndfullhet. Ikledde oss alle, Guds rettferdighet.

Takk og lov min Jesus! O, min sjel, love nu vår Gud!
Hosianna, amen!

2. Åpnet er nu graven, forheng revnet er. Åpnet er Guds himmel, veien som dit bær. Opp´standen er nu Kristus, Seierfanen vår! Barneskaren samlet, fredens hilsen får. Takk og lov min Jesus! O, min sjel love nu vår Gud! Hosianna, amen!

3. Faders hjerte soner, vår samvittighet. Når på korset Jesus, ofret vi får se. Innfor Faderen er han, vår fullkommenhet. Svarer innfor Hannem, for vår usselhet. Takk og lov min Jesus! O, min sjel love nu vår Gud! Hosianna, amen!

4. Gi oss Jesus Nåde! Hele vandringen! Under blodets tegn nu, går mot himmelen. Ta av livets brød og, dekk oss her ditt bord! Tørstende la drikke, her med fryd ditt ord! Takk og lov min Jesus! O, min sjel love nu vår Gud! Hosianna, amen!

5. Verden kan ei se her, Seierfanen vår. Vantros barn ei aner, gleden som vi får. Kom nu Thomas feire, Gudstjenst med oss her! Blodrødt livets vintre, herlig frukter bær. Takk og lov min Jesus! O, min sjel love nu vår Gud! Hosianna, amen!

6. Opp på Oljeberget, samles vi en gang. Til vårt høytids møte, under takkesang. Seierfanen løftes, over skyens rand, Når vi går med jubel, hjem til himlens land. Takk og lov min Jesus! O, min sjel love nu vår Gud! Hosianna, amen!

Heikki Jussila

260 Tenkende sjel og udødelig ånde

Mel: Herlige lott. SS. 273

1. Tenkende sjel og udødelig ånde. Sjel du som lever her innen min kropp. Du er for høy og innblandes med verden. Fly denne lavhet og sving deg der opp.

- 2.** Kristi forklaring helt liflig av maler. Evige gleden som finnes hos Gud. Glansen som ut fra Guds paradis stråler. Himmelske staden i hele dens pryde.
- 3.** Frelseren såes på Tabor å skinne. Ansikt og klæder alt strålte av lys. Herrens forløste fra tåredals pine. Ser samme syn i Guds himmelske hus.
- 4.** Som Kristi legeme lyste og blinkte. Så skal du skinne omvendte Guds venn. O dersom verden den klarhet betenkte. Gikk den visst om til sin Herre igjen.
- 5.** Moses, Elias og tre Jesu venner. Møttes på Tabor i gjensidig fryd. Og uten møye jeg og skal gjenkjenne. Himmel-selskapet i Himmelen høyd.
- 6.** Henrykt i forsmak på evige livet. Petrus han glemte han var her på jord. Hva blir de da når det en gang blir givet. Sitte ved Himmelen fulldekte bord.
- 7.** Hvem kan den glede fullstendig beskrive. Den at de frelste får treffes igjen. Gud, hvor oppmuntrende det da vil blive. Møte det samlede folk i ditt land.
- 8.** O den som salig er flyttet fra jorden. Og som i Himmelen innsluppet er. Forundrings-fullt han av glede utbryter: Herre, her er det usigelig godt.
- 9.** Skyen av hvilken den Hellige hørtes. Moses, Elias, all klarhet forsvant. Akten ble slutt som på Tabor oppførtes. Og som betegner de levendes land.
- 10.** O er her ingen som inderlig lenges. Etter den dagen da alt bliver ny. Sjæl la deg vinnes og vær siden vunnen. Fly i fra

Babel, jeg råder deg fly.

11. Hold mot hverandre Guds rike og verden. Himmelen klarhet mot jorderiks kval. Er det da rett at du utvelger skallet. Du har den evige fryden i valg.

12. Skamme må hver seg som henger ved verden. Verden forgår, men Guds rike består. Hyrdene sanne til Himlen innbyder. Hver er en dåre som nåden forsmår.

13. Veldige sjeler inntager Guds rike. Kamp må der til for enhver som vil inn. Verden må slippes om Himlen skal vinnes. Ellers blir aldri Guds salighet din.

14. Sørg for din frelse med frykt og med beven. Bær som på hender din dyrt kjøpte sjel. Lyde du må Åndens daglige tukten. Kjempe god kamp for ditt evige vel.

15. En gang skal og din forklarings dag dages. Da skal du lysne til sjel og til kropp. Aldri fra striden tillat deg å drages. Løp troens bane, snart slutter ditt løp.

Ukjent forfatter

261 Vandringsmannen stadig lengter

Vandringsmannen stadig lengter. SS. 243

1. Vandringsmannen stadig lengter, til sitt mål, sitt dyre hjem. Slik min sjel hver stund og lengter, etter Guds Jerusalem. Til det land dit allerede, Jesus foran meg har gått. Der og jeg får hvile siden. Når all strid sin ende fått.

2. Vektere, hva lider tiden? Er min stund ei kommen enn? Natten er vel snart forgangen. Lengslen skuer bort om den.

Kjære Brudgom, kom å føre, hjem din brud som venter her!
Kom du snart og gjør tilende! Lengselen jeg i meg bær.

3. Herre, altfor ussel er jeg, av meg selv a bli din brud.

Derfor sukker jeg og ber deg: Gi meg nådens bryllupsskrud. I
den skruden Herre, står jeg, hellig rensset innfor deg. Og 1
Himlens lystgård får jeg. Blomstre så evinnelig.

4. Himlens glede, Brudgoms favnen, må inntage så min sjel.

At jeg trygt til Himmel havnen, rekke må hvor alt er vel.
Synden der ei mere plager, sjelen nyter bare fred. Og av
glede hjertet flammer. Der er fryd til evig tid.

5. Nye sanger der skal klinge, nu med nye stemmers lyd.

Alle, alle skulle bringe, takk og lov til Herren Gud. Jubel hver
en munn forkynner, tidens lengsel er hengått. Og av livets
fulle brønner. Overflod hver sjel har fått.

Simo Korpela/Finsk mel.

262 Vil du møte meg ved kilden

1. Vil du møte meg ved kilden, Når jeg når det skjønnne land.

Vil du møte meg ved kilden, skal jeg trykke der din hånd.
Andre venner der meg hilser, Venner som jeg elsket har.
Men jeg spørrer, kjære broder, Vil og du meg møte der.

2. Vil du møte meg ved kilden, Og jeg vet at jeg skal der.

Nyte mer av kjærligheten Enn jeg fikk i livet her. Og når
sangen veldig bruser, Skjønnere den blir for meg, Om i den
seg liflig blander. Søster broder og av deg.

3. Vil du møte meg ved kilden, Etter deg jeg dog vil se. I min

Jesu kjære nærhet, Hvor Guds engler mot meg ler. Han vil møte meg ved kilden, Han som alt i alle er. O, min broder vil du, vil du, Vil og du meg møte der.

4. Vil du møte meg i himlen, I den hvite skaren der. Vil du møte meg for tronen Salig hos min Jesus kjær. Mange kjære jeg der inne Møte vil fra striden her. Skal jeg deg i blant dem finne, Når jeg Lammets åsyn ser.

5. Vil du møte meg i himlen, Bli da fast i Jesu tro. At vi aldri mere skilles, Men hos Herren evig bo. Skal jeg se deg kronen bære, Høre deg blant englers sang. Skal vi evig sammen være, Hjemme hos vår Gud en gang.

263 Vi er kjære troende venner

Mel: O åpne ditt hjerte for Herren. MB. 216 Vi er kjære troende venner.

1. Vi er kjære troende venner. På vandring til himmelens land. På reisen når stormene bruser. Forstummes min dårlige sang.

2. Men Jesus er med oss på veien. Han leder fører oss frem. Om bølgene bruser og om sjelen. Vi vandrer så trygt til vårt hjem.

3. Korsbærere er vi her nede. I støvets og sorgenes eng. Og derfor til Herren vi beder. Om kraft og husvarelsens tegn.

4. O se hen til troens begynner. Og Golgatas blodige helt. Fra ham flyter kraft til de sjeler. Som attrår hans nådige hjelp.

5. Vi har kun en stund her å være. I denne utlendighets

stand. Snart pilgrimen flytter til ære. Snart skimter vi hjemlandets strand.

6. Det levende håp har vi alle. Som født er av ånden på ny. At Brudgommens røst skal oss kalle. Til gleden i himmelens by.

7. Forbli derfor vandringens venner. Å våke og vente i bønn. Med brennende lamper, vår Frelser. Som henter sin dyrt kjøpte lønn.

Ukjent forfatter

Åndelig sangbok

Melodi henvisninger:

KG. – Koralboken Lanstad.

MB. – Melodiboken Syng for Herren. (Åndelige sanger og salmer)

SS. – Melodiboken «Sions Sånger».

SL. – Siionin Laulut Ja Virret.

Forklaring av en del sjeldne ord

Abba – far, attrå – lengsel, avind – hat nag misunnelse, bange – redd, engstelig, betè – vise, bold – dristig, brøde – skyld forseelse forbrytelse, brøst – feil skade fare synd, både – frelse gagn, endeligt – avslutning, erlange – få nå oppnå motta, forjette – love, forjettelse – løfte, forgjette – glemme, forsmedelse – vanære fornedrelse skam, forsmektes – borttæres, fro – frydefull glad, fylke (seg) –

samle seg flokke seg stille opp (en hær i slagorden), fynd – kraft ettertrykk, grant – nøye klart tydelig, halleluja – lovet være Herren, Hosianna – Herre hjelp, leve! Huld – god mild yndig, husvale – trøste styrke, id – streben hensikt, idel – stadig uavbrutt, kjeruber – himmelske vesener som omgir Guds trone, engler, kvide – pine trengsel, kjønn – menneskeslekten, kynder – (levende) lys, martre – plage pine mishandle, mangede – på mange måter, måskje – kanskje, paulun – hus hytte, prente – trykke prege, rar – sjelden fortreffelig skjønn søt, silde – sent, stedse – alltid bestandig, stakket – kort liten, strebe – hige trakte, streve – anstrenge seg, slite bale, Sulamit – Kristi brud, menigheten, sæl – salig, rørdrum – storkefugl, Tabor – gull renhet, (fjell i Galilea), tande – veke (i lampe), tilforn – før forut, trindt – rundt, tvette – vaske rense, vederkvege – styrke trøste, vunder – sår, vånde – vanskelige omstendigheter, årle – tidlig.

Innholdsliste

Aftenfreden i mitt hjerte	233
Akk brødre og søstre i Kristus	129
Akk du arme barn	215
Akk har du ei vilje å blive	79
Akk hvor salig det skal blive.	159

Akk kjære barn som vandrer	234
Akk Lammets blod det dyrebare	31
Akk mon jeg står i nåde	4
Akk mon min vei til Kana'an	35
Akk nu du mitt arme hjerte	87
Akk salig, ak salig	7
Akk visste hver hvor godt det er	30
Alle ting deg nu tilsier	212
Alle vegne hvor jeg vanker	98
Anskriket lyder: Se brudgommen	11
Arbeid før natten kommer	88
Beklagelig verden, elendig og mørk	45
Blant alle store syndere	209
Bror og søster la oss vandre	135
Brødre I som himmelveien vandre	197
Da jeg med Jesus vandrer nu	186
Da når min legemshytte	36
Da skal jeg skue få	160
De som med tårer sår	152
Den sikre glade synder	217
Den trange vei til himlen går	155
Der er en kilde fylt med blod	46
Der finnes en stad skjønn og herlig	61
Der går fra Urtegården	189
Der hører vel av Dårers Munn	235
Der Lammets bryllup nu det står	178

Det er deilig de saliges land	196
Det var deilig det syn	66
Din lov o Fader i mitt bryst	128
Du due som er i klippens revner	62
Du min Jesus nådens kilde	21
Ei jorden har den ro	237
Ei noen dødelig fatte kan	170
Englene forkynner fred	110
En kjærlig avsked vil jeg tage	125
En sang vil jeg synge om hjemmet	237
Er det sant at Jesus	89
Er du på reisen til Evigheten	238
Er du på vei til himmelen	15
Et hjem beredt i himlen	239
Et hvilested oss åpent står	175
Fader og moder	200
Far nu vel i tåredale	107
Far nu vel i venner kjære	240
Farvel du brede bane	194
Farvel, farvel nu, alle søsken kjære	228
Farvel, farvel I venner kjære	124
Farvel, farvel jeg eder byder	34
Fattige synder på lystens vei	226
For Guds folk er hvilen	65
Fra grenen ta din harpe ned	131
Fra Jesus skilt hvor mørk	127

Gled dig du utvalgte skare	112
Gud sitt lys i Eden tente	148
Guds igjenfødte og levende sjele	99
Guds Lam da lovet være	180
Guds lille helgenskare	5
Guds Sion ditt fengsel skal løses	47
Guds sønn, han som har oss frikjøpt	63
Gå dristig frem til korsets fot	177
Gå varsomt du kristne	201
Har du ei lyst til himlen	191
Herfra min sjel nu lengter bort	171
Her en kilde rinner	242
Her er ei hjemme for de små	198
Her må jeg banke, bede	114
Her så ofte under ørken	241
Her vandrer en pilegrimskare	230
Herre ditt ansikt du ei	33
Herre Jesus han ved blodet	168
Herre samle nu oss alle	231
Himmelske Fader, hør du vår bønn!	243
Hin time i Getsemane	90
Hjem jeg lenges! Akk i verden	72
Hjertelskede venner i Kristus	17
Hjertens Jesus i mitt hjerte	162
Hva ble der lite tap	192
Hva er det godt å bo	59

Hva heter skipet	195
Hva om hine martyrdage	150
Hva skuer du som	18
Hvem vet om ei den dag er nær	151
Hvem vil meg anklage	108
Hver sjel som har kjent	123
Hvilken venn vi har i Jesus	163
Hvor deilig er den krone	101
Hvor deilig er, de boliger	216
Hvorfor bygger du Noa en båt?	245
Hvorledes skal de unge	244
Hør du store Sions konge	20
Hør o Herre Gud vår bønn	19
Hør vår bønn vår kjære Jesus	118
Idag kommer budskap fra	137
I dette kolde ørkenland	205
I Jesu brødre, søstre kjær	176
I Jesu navn hva vellyst bor	142
I jomfruer I kloke	102
Ingen finner frem til den	3
I Babels land	199
I Sions døtre kom nu hit	145
I sorte grav snart senkes	167
I tidens dype mørke	207
I tro under Himmelen skyer	246
I troen, Jesu milde	169

Jeg er en fremmed her i verden	134
Jeg er en fremmed, jeg er en pilgrim	91
Jeg er i Jesu vunder	220
Jeg er så glad jeg har Jesus	111
Jeg har en fader i det fedreland	32
Jeg har et hjem, et himmelsk	37
Jeg har lengtet å stå	92
Jeg hjelpeløs var jeg minnes	141
Jeg om Jesus synger	247
Jeg ser deg søte Lam å stå	2
Jeg står på bruderetten min	143
Jeg står på stormfull	64
Jeg var en mann i synden blind	218
Jeg vet en vei så full	40
Jeg vet et land, Guds eget hjem	70
Jeg vet et vennsamfunn	229
Jeg vil prise Herrens store	68
Jeg vil synges en sang	58
Jeg tenker så titt på den bolig	126
Jerusalem, Guds helgenstad	24
Jerusalem, Jerusalem som oventil	136
Jesu lys nu klarlig skinner	166
Jesus jeg mitt kors vil bære	93
Jesus gråter, verden ler	193
Jomfruer i Sion	138
Kan du synges den nye sangen	56

Kjære unge sjele	214
Kjære sjel på livets vei	43
Kjære venner, Guds utvalgte	57
Kom kjære venner, som Jesus	27
Kom venner la oss vandre	132
Kommer brødre, søstre kjære	41
Kristi blod og rettferdighet	147
Langt opp over sorgens og tårenes	26
Livet forsvinner i hast	248
Med kraft ifra det høye	130
Medens jeg iler	202
Min blodig konge	48
Min død er mig til gode	39
Min Fader er det mulig.	140
Min fremtidsdag	249
Min fromhet ene innfor Gud	67
Min inderlig lengsel og bønn	97
Min sjel hvi er du så urolig	153
Min søtteste Frelser og broder	77
Mitt hjerte lengter	251
Mitt rette hjemland	250
Mitt utlendighets liv rett snarlig	75
Når jeg min rett til himlen	16
Når veien føles meget trang	164
Nu beder jeg Gud Fader	120
Nu daler nådesolen	206

Nu driver Paven ut	252
Nu er jeg frelst fra synd	42
Nu er jeg glad og lykkelig	69
Nu kommer den tid	225
Nu skal jeg til å kvede	174
Nu synger Guds barn	49
Når Jesus er blevet min egen	253
O at jeg kunne min Jesus prise	8
O at jeg vel var kommen hjem	9
O bange sjel la deg dog sie	154
O blodige konge, dyrebar	172
O brødre og søstre i Herren	73
O brødre, søstre derved eder gleder	188
O du Guds Lam som verdens	94
O evige salighet	187
O fryder eder nu I Jesu venner	51
O Gud min Gud	254
O Herre det oss plager	219
O Herre Jesus, hyrde god	222
O hva salighet Gud vil skjenke	113
O hva salighet stor	82
O hvilken lykke salighet	173
O hvor herlig, min synd er utsonet	115
O hvor stort når Jesus venner	213
O hvor stunden var skjønn	208
O hør da I som vandrer	119

O hør du barn av Eva	133
O hør I vektere på Sions mure	50
O Jesu gode hyrde	74
O Jesus kjær når vil du hente meg	221
O Jesus sjelens hyrde	106
O kjære Herre Jesus, hjelp	117
O kjære sjel som strider her	210
O kjære sjel som vandrer	223
O kjære søsken skare	255
O kjærest' brudgom Jesu blid	23
O kom la oss synge om Jesus	53
O Lam jeg ser deg full av sår	71
O salige de tider	28
O salig land dit himlens venner	144
O sjel som har kjent og erfaret	13
O skjønne stund da jeg fant	103
O sku Guds Lam	181
O stille fred som bor uti	54
O tenk engang når alle	185
O tenk når engang samles skal	183
O tenk når striden her engang	22
O venner som forsamlet er	203
O venner så kjær, som fødte	12
O verden hvor du dog er full	52
O åpne dit hjerte for Herren	104
Om glemme vil en kvinne	85

Om hele jorden her	256
Om noen meg nu spørre vil	14
Om salighet jeg synge vil	165
Opp I kristne, ruster eder	78
Opp kristne og Herrens forløste	257
Opp kristenskare ut på vakt	1
Opp min sjel å Herren love	80
Opp Sions folk og lov frembær	81
Oppstanden er Kristus	122
På Golgata der er mitt hvilested	60
På hin side ørknen er Kana'an	6
På sangens toner vil jeg	258
På Sions berg enn lyder	161
Påskens store høytid	259
Porten er snever og veien er trang	105
Prøv deg o hjerte om troen	100
Så vil vi nu sie hverandre	182
Seilende på havets bølger	158
Se mengden til Golgata iler	116
Se porten nu er åpen	95
Sions folk og Jesu brud	55
Som drømmende vi skulle vorde	190
Som fremmed her jeg sukker	10
Som solen opprinner morgenrød	83
Synder hva er klokken	121
Synder skynd deg idag	184

Syng for Herren glade sange	157
Søte Jesus gi meg nåde	84
Tenkende sjel og udødelig ånde	260
Tenk når engang hver tåke	96
Til gjeter er jeg leiet av en mann	232
Til lykke, o til lykke	149
Til mitt hjem jeg lenges	25
Tunge dage svinner	76
Uti himlen snart en fest skal blive	224
Vandringsmannen stadig lengter	261
Ved deg min Frelser kjær	146
Velsignet den dagen da jeg	139
Venner, farvel og lev vel	227
Verden er et ørkenland	29
Vi er kjære troende venner	263
Vi fremmede er her i støvets land	204
Vi har her intet blivested	156
Vil du med til himlen	38
Vil du møte meg ved kilden	262
Vær med oss Herre	211
Vær trøstig Sion, Jesu brud .	44
Vår store Gud gjør store under	109
Anden vår skaper	179
Åpent står Jesu forbarmede	86